

KESKIVIIKKO 6. LOKAKUUTA 2010

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 15.00.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 23. syyskuuta 2010 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Maanantaina Unkari koki historiansa suurimman katastrofin. Erittäin myrkyllistä punaista lietettä sisältäneen tankin vuoto aiheutti ainakin kolmen ihmisen kuoleman. Sadat ovat loukkaantuneet. Haluan osoittaa Euroopan parlamentin puolesta solidaarisuutta henkensä menettäneiden perheille ja onnettomuuden vuoksi kärsineille.

Hyvät parlamentin jäsenet, huomenna on tärkeä merkkipäivä – venäläisen journalistin Anna Politkovskajan murhan neljäs vuosipäivä. Muistamme, että hän omisti elämänsä Pohjois-Kaukasian todellisen tilanteen paljastamiselle. Tiedämme, miten suuri merkitys riippumattomalla journalismilla on jokaisessa yhteiskunnassa. Arvostimme Anna Politkovskajan määrätietoista taistelua sananvapauden ja lehdistön vapauden puolesta nimeämällä Brysselissä yhden lehdistökeskuksemme huoneen hänen mukaansa. Samalla kun muistamme hänen uhrauksensa, muistamme myös monen muun tekemät uhraukset: Natalia Estemirovan, Anastasia Baburovan, ihmisoikeusasianajajien, Stanislav Markelovin ja Sergei Magnitskyn sekä monen muun uhraukset. Heidän kuolemastaan vastuussa olevia ei ole vielä kukaan pidätetty. Kehotamme Venäjän viranomaisia sitoutumaan täysimääräisesti oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamiseen ja tekemään lopun tästä laittomuuden ja rankaisemattomuuden ilmapiiristä Pohjois-Kaukasian alueella.

(Suosionosoituksia)

Vietämme 10. lokakuuta kansainvälistä kuolemanrangaistuksen vastaista päivää. Toistan Euroopan parlamentin pyynnön, että kuolemanrangaistuksen täytäntöönpano keskeytetään kaikissa maailman maissa. Kuolema ei voi koskaan olla oikeudenmukainen teko. Olemme tyytyväisiä tässä asiassa tapahtuneeseen muutokseen esimerkiksi Venäjällä, Burundissa ja Togossa, mutta valitettavasti kuolemanrangaistuksia pannaan edelleen täytäntöön Japanissa ja Yhdysvalloissa.

Uskomme, että julkinen keskustelu näissä demokraattisissa maissa voi johtaa tilanteen muuttumiseen. Olemme kuitenkin ennen kaikkea huolissamme Kiinan ja Iranin kaltaisissa maissa täytäntöön pantavista kuolemanrangaistuksista. Pyydämme näiden maiden hallituksia ja viranomaisia luopumaan tällaisesta käytännöstä.

(Suosionosoituksia)

4. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

6. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

7. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

8. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 140 artiklan mukaisesti torstaina 23. syyskuuta 2010 pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Poliittisten ryhmien suostumuksella ehdotan parlamentille seuraavia muutoksia:

(Poliittisten ryhmien enemmistö ja joissakin tapauksissa jopa selvä enemmistö kannatti näitä muutoksia.)

Keskiviikko:

Esityslistalle lisätään uusi asia: neuvoston ja komission julkilausumat Lissabonin sopimuksen sosiaalisista määräyksistä biologista monimuotoisuutta käsittelevän yhteiskeskustelun jälkeen.

Esityslistalta poistetaan merellä kadonneita kontteja ja niiden korvaamista koskeva suullinen kysymys.

Torstai:

Äänestykset alkavat klo 11.30.

Esityslistalta poistetaan lisätalousarviota nro 2/2010, osa 2, käsittelevää Vladimír Maňkan laatimaa mietintöä koskeva äänestys, sillä neuvosto ei ole esittänyt kantaansa tähän asiaan, minkä vuoksi keskustelua ei voida käydä.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmä suhtautuu aina myönteisesti sosiaalisia aiheita koskeviin hyviin ja perusteellisiin keskusteluihin täysistunnoissamme, mutta ne täytyy olla valmisteltu hyvin.

Tämän vuoksi puheenjohtajakokouksessa päätettiin alun perin enemmistöpäätöksellä, että sosiaalidemokraattisen ryhmän tekemää ehdotusta, joka koskee yleishyödyllisiä palveluja Lissabonin strategiassa ja julkisia palveluja koskevia määräyksiä Lissabonin sopimuksessa, käsiteltäisiin ensin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa. Kannatamme tätä, sillä aihe on erittäin monimutkainen.

Ymmärtääkseni otsikko on muuttunut ja liberaalit ovat muuttaneet kantaansa, mutta sisältö on edelleen hyvin monimutkainen, ja haluamme edelleen, että tästä keskustellaan ensin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa, sillä keskustelu on erittäin tärkeä ja moniulotteinen. Emme halua vastustaa ehdotusta, mutta tämän vuoksi äänestämme tyhjää asiaa koskevassa äänestyksessä.

Puhemies. – (PL) Jäsen Wortmann-Kool, kiitos selityksestänne. Tämä tarkoittaa sitä, että asia on lisätty esityslistalle, mutta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä äänestää tyhjää. Poliittisten ryhmien enemmistö halusi, että tämä asia lisätään esityslistalle.

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)

(Istunto keskeytettiin hetkeksi.)

9. Juhlaistunto – Itä-Timor

Puhemies. – (EN) Arvoisa presidentti, tervetuloa Euroopan parlamenttiin. Tervetuloa jälleen 18 vuoden jälkeen.

(PL) Esityslistalla on seuraavana Itä-Timorin presidentin José Ramos-Hortan puhe.

Minulla on suuri etuoikeus ja kunnia toivottaa tervetulleeksi presidentti José Ramos-Horta. Jotkut teistä täällä parlamentissa muistavat hänen edellisen vierailunsa 18 vuotta sitten. Silloin hän puhui Itä-Timorin tilanteesta ihmisoikeuksien alivaliokunnassa. Tuolloin vapaa Itä-Timor oli vasta suunnitelman asteella, ja vain muutama rohkea oppositiojohtaja pystyi viemään näitä kaukonäköisiä suunnitelmia eteenpäin. Opposition edustajana ja aktiivisena jäsenenä hän oli meille täällä Euroopan parlamentissa tärkein vapaan Timorin edistäjä ja visionääri. Rauhansuunnitelma sisälsi seuraavat viisi kohtaa: Indonesian armeijan vetäytyminen, ihmisoikeuksien palauttaminen, poliittisten vankien vapauttaminen, Yhdistyneiden Kansakuntien joukkojen sijoittaminen alueelle ja lopuksi kansanäänestys, joka oli määrä järjestää vuonna 1999. Demokraattinen yhteisö hyväksyi tämän suurenmoisen suunnitelman. Vuonna 1996 presidentti José Ramos-Hortalle ja Carlos Felipe Ximenes Belolle myönnettiin Nobelin rauhanpalkinto, ja kolme vuotta myöhemmin nykyiselle Itä-Timorin pääministerille Xanana Gusmãolle myönnettiin meidän Saharov-palkintomme.

Vuonna 1999 Itä-Timorin kansanäänestyksen tulos suosi Timorin itsenäisyyttä. Tästä alkoi vaikea tie kohti köyhyyden poistamista ja sovinnonteon helpottamista Itä-Timorissa, mikä ei ollut helppoa, sekä kohti uskottavien toimielinten perustamista ja lopulta kansalaisten puolesta tehtävää työtä ja kansalaisyhteiskunnan kehittämistä. Euroopan parlamentti tuki voimakkaasti Itä-Timorin presidentin ja viranomaisten työtä. Oikeudet itsenäisyyteen palautettiin täysimääräisesti kolme vuotta myöhemmin, vuonna 2002. Presidentti Ramos-Hortan näkemys ja kokemus ovat tärkeitä, eivätkä vain Itä-Timorissa. Nykyisin presidentti Ramos-Horta matkustaa ja vierailee monissa kehitysmaissa monella mantereella ja näyttää ihmisille, että on olemassa tie, että köyhillä mailla on mahdollisuus selvitä, ja että ne voivat aloittaa alusta ja taata kansalaisilleen paremman elämän ja paremman tulevaisuuden.

Arvoisa presidentti, minulla on suuri ilo toivottaa teidät erittäin lämpimästi tervetulleeksi, ja pyydän teitä nyt puhumaan.

José Ramos-Horta, Itä-Timorin demokraattisen tasavallan presidentti. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aloitan puheeni englanniksi, vaihdan sitten portugalin kieleen ja sitten taas takaisin englannin kieleen.

Voisin puhua teille viidellä eurooppalaisella kielellä, mutta en tee sitä, koska menen itse sekaisin, joten pitäydyn kahdessa, englannissa ja portugalissa.

Kiitän etuoikeudesta saada puhua tässä ylevässä toimielimessä, joka on Euroopan rikkaan kulttuurisen monimuotoisuuden ja sen demokraattisen poliittisen kulttuurin sekä demokraattisten poliittisten toimielinten ruumiillistuma. Olen ihailut Eurooppaa ja teidän luomianne toimielimiä, sitä tietä, jota olette kulkeneet epäyhtenäisyydestä, kilpailusta ja sodista yhtenäisyyteen, kumppanuuteen ja rauhaan, demokratiaan, osallisuuteen ja vaurauteen, sekä teidän syvää uskoanne ihmisten väliseen solidaarisuuteen, ja sen vuoksi

nimesin vuoden 2008 rauhannobelistina Euroopan unionin ja Euroopan komission Nobelin rauhanpalkintoehdokkaaksi.

Maailman toisella laidalla on ainoan olemassa olevan suurvallan musertava vaikutusvalta ja varjo. Toisella laidalla on Aasia, jossa kahden kasvavan aasialaisen jättiläisen varjo uhkaa koko muuta aluetta. Näiden välillä voi olla Euroopan muodostama silta – silta, joka voisi yhdistää kaikki uuteen rauhan ja hyvinvoinnin kumppanuuteen. Tämä osallistava Eurooppa ulottuu kauniilta Portugalialta huuhtovalta Atlantin rannikolta vanhan mantereen reunoille, josta Aasia alkaa.

Täällä puhuessani olen erityisen kiitollinen tälle ylevälle toimielimelle, sen monille kunnioitetuille jäsenille, Euroopan komissiolle ja erityisesti sen puheenjohtajalle, ystävällemme José Manuel Durão Barrosolle, joka on seissyt rinnallamme yli 30 vuoden ajan pitkään kestäneissä rauhanpyrkimyksissämme.

Nuorena poliitikkona ja diplomaattina, ensin valtiosihteerinä, sitten Portugalin ulkoministerinä ja myöhemmin pääministerinä, hän oli viisas ja intohimoinen Itä-Timorin puolestapuhuja, samoin kuin Afrikan, Aasian ja Latinalaisen Amerikan puolestapuhuja.

En kuitenkaan täyttäisi tehtävääni, ellen kiittäisi myös monia muita Euroopan parlamentin jäseniä, joista osa ei ole enää täällä, sillä kukaan meistä ei voi paeta peruuttamatonta ikääntymisprosessia.

Tästä toimielimestä, joka edustaa koko poliittista kirjoa vasemmistosta oikeistoon, löysimme paikan, jossa saimme puhua, silloin kun missään muualla emme saaneet ääntämme kuuluviin.

Esimerkiksi Euroopan parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien portugalilaiset jäsenet antoivat vuonna 1990 osan palkastaan henkilölle, joka on nykyisin ulkoministerimme, eli Zacarias da Costalle. Hän oli täällä viiden vuoden ajan timorilaisen vastarintaliikkeen edustajana, ja Euroopan parlamentin portugalilaiset jäsenet kaikista poliittisista ryhmistä avustivat häntä joka kuukausi pienellä summalla, jotta hän pystyi pitämään toimistoaan täällä Brysselissä.

Tämä toimielin myös antoi meille ensimmäisenä koko maailmassa passin, henkilötodistuksen, edustamalla Itä-Timoria ja puolustaen Itä-Timorin asiaa.

Palaan tänne siis äärimmäisen kiitollisena teille kaikille.

Vaihdan nyt portugalin kieleen ja käsittelen myös vuosituhannen kehitystavoitteita, sitä, miten olemme edistyneet kotimaassani ja miten odotamme kansainvälisen yhteisön avustavan meitä ja muita.

(PT) Itä-Timor ei ollut vielä vuonna 2000 itsenäinen maa, ja vasta kun toimitimme vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan ensimmäisen raporttimme vuonna 2004, asetimme itsellemme ensimmäiset päämäärät.

Viimeisten kolmen vuoden aikana Itä-Timor on todella elänyt rauhanomaisesti, ja tämän ansiosta maan talous on kasvanut voimakkaasti yli 12 prosenttia vuodessa, köyhyys on vähentynyt 9 prosenttia viimeisten kahden vuoden aikana, imeväiskuolleisuus ja alle 5-vuotiaiden lasten kuolleisuus on vähentynyt niin, että olemme näiden osalta jo saavuttaneet vuoteen 2015 mennessä asetetut tavoitteet, koulua käyvien osuus on kasvanut 65 prosentista vuonna 2007 83 prosenttiin vuosina 2009–2010, ja Itä-Timorin ja Kuuban yhteisohjelman ansiosta aikuisten lukutaidottomuus on vähitellen häviämässä.

Odotamme, että lukutaidottomuus saadaan poistettua Itä-Timorista kahden tai kolmen vuoden kuluessa. Noin 30 prosenttia maan talousarviosta osoitetaan julkisiin terveydenhoitopalveluihin ja koulutukseen. Tämä täydellinen suunnanmuutos on tulosta sosiaalialan ohjelmien, kuten vanhuksille, leskille, vammaisille ja veteraaneille osoitettujen suorien rahasiirtojen, määrätietoisesta julkisesta rahoittamisesta sekä päättäväsistä ponnistuksista viljellyn alan laajentamiseksi ja elintarviketuotannon lisäämiseksi.

Viimeistelemme parhaillaan etenemissuunnitelmaamme kauden 2010–2030 strategista kehityssuunnitelmaa varten. Tämän kehityssuunnitelman avulla voimme vapauttaa kansalaisemme satoja vuosia kestäneestä köyhyydestä ja nostaa heidän elintasona vuoteen 2030 mennessä ylemmän keskiluokan tasolle.

Öljyvarojemme hoidon osalta voin tyytyväisenä todeta, että kaivosteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen (Extractive Industries Transparency Initiative) 1. heinäkuuta 2010 julkaisemassa raportissa Itä-Timor luokiteltiin Aasiassa ensimmäiselle sijalle ja maailmassa kolmannelle sijalle, kun tarkasteltiin kaasun- ja öljyntuotannosta saatavien tulojen hallinnan vahvuutta, avoimuutta ja tehokkuutta.

Noin 30 prosenttia parlamenttimme jäsenistä on naisia. Toimeenpaneivissa elimissä keskeisimpien ministeriöidemme, esimerkiksi valtiovarainministeriön, oikeusministeriön ja sosiaalisesta yhteisvastuusta vastaavan ministeriön, johdossa on nainen. Myös tasavallan yleinen syyttäjä on nainen. Meillä on pysyvä nuorisoparlamentti, johon on juuri valittu koko maasta 130 jäsentä. Tähän parlamenttiin valitut nuoret ovat 12–17-vuotiaita. Olemme aina halunneet, että nuorisoparlamentissa on tasapuolisesti sekä tyttöjä että poikia. Odotuksemme ovat kuitenkin ylittyneet, sillä nuorisoparlamentin jäsenistä 68 on tyttöjä ja 62 poikia.

Itä-Timor on ylpeä siitä, että se on hyväksynyt yhden maailman humanistisista perustuslaeista, jonka nojalla kuolemanrangaistus kielletään ja pisin vankeustuomio on 25 vuotta. Elinkautisia tuomioita ei ole. Olemme ratifioineet kaikki tärkeimmät kansainväliset ihmisoikeussopimukset. Olemme jo toimittaneet kaksi näitä sopimuksia koskevaa raporttia asianomaisille elimille ja jatkamme ponnistuksiamme vahvistaaksemme entisestään ihmisoikeuksien sekä kaikille kuuluvan vapauden ja ihmisarvon kunnioittamista. Perustuslaissamme tunnustetaan kansainvälisen oikeuden etusija kansalliseen lainsäädäntöön nähden, toisin sanoen lainsäädäntömme on noudatettava kansainvälisen oikeuden periaatteita.

Nyt aion vaihtaa englannin kieleen.

(EN) Puhun seuraavaksi ilmastonmuutoksesta – teen sen tietenkin hyvin lyhyesti, koska käytettävissäni oleva aika on rajoitettu.

Vaikka onkin totta, että rikkaat ja mahtavat ovat enimmäkseen aiheuttaneet maailman ympäristön pilaantumisen, myönnämme, että tieteessä, teknologiassa ja teollisuudessa viimeisten 200 vuoden aikana tapahtunut kehitys on tuonut merkittäviä etuja kaikille siitakin huolimatta, että nämä edut eivät ole jakautuneet tasapuolisesti.

Meidän kehitysmaiden ei kuitenkaan pitäisi syyttää maapallolle aiheutuneista vahingoista yksinomaan rikkaita ja mahtavia. Meidän on myönnettävä olevamme myös itse osittain vastuussa metsiemme, järviemme, jokiemme ja mertemme tuhoutumisesta. Aasiassa on aivan yhtä suuri vastuu kuin Yhdysvalloilla ja Euroopalla ilmastokatastrofin torjumisesta. Edustamme lähes puolta maapallon väestöstä. Jo tämä tarkoittaa sitä, että aiheutamme valtavia paineita maaperälle, mineraaleille, metsille ja vesistöille. Nykyaikaistaaksemme

kansantalouksiamme ja parantaaksemme satojen miljoonien köyhien elämää Aasiassa käytämme yhä enemmän maapallosta saatavaa energiaa. Monet Aasian nopeasti kehittyvistä maista menevät nyt valtamerten taakse etsiäkseen energianlähteitä muualta – Afrikasta ja Latinalaisesta Amerikasta.

Tämän vuoksi Itä-Timor – yhteistyössä Malediivien kanssa, kaksi Aasian pienintä maata – pyytää laatimaan kestävästä kehitystä koskevan Aasian yhteisen toimintaohjelman, joka perustuu ympäristön suojeluun ja palautumiseen, maankäyttöön ja vesistöjen hoitoon, kaikille kuuluvaan terveydenhoitoon ja koulutukseen sekä köyhyyden ja lukutaidottomuuden poistamiseen.

Minulla on pyyntö rikkaille ja mahtaville. Rikkaiden ja mahtavien olisi kysyttävä itseltään, ovatko ne täyttäneet televisiokameroiden edessä antamansa lupaukset ja onko aiemmilla menettelytavoilla pystytty puuttumaan tehokkaasti alikehittyneisyyteen ja äärimmäiseen köyhyyteen.

Aivan liian usein meitä kehitysmaiden johtajia syytetään siitä, ettemme ole parantaneet riittävästi kansalaistemme elämää siitä runsaasta kehitysavusta huolimatta, jota meidän oletetaan saaneen rikkailta.

Kuitenkin myös avunantajien olisi syytä analysoida menettelytapojaan rehellisesti ja kriittisesti. Tiedämme, että kadunmiehet ja -naiset – Yhdysvalloissa, Euroopassa ja Japanissa – tuntevat aitoa yhteisvastuuta maailman köyhillä alueilla eläviä kanssaihmissään kohtaan, mutta avunantajien on myös tehostettava sitä pitkää, raskasta, turhaa, kallista, tarpeetonta ja byrokraattista paperityötä, joka uuvuttaa ja lannistaa maissamme kenet tahansa.

(Suosionosoituksia)

Avunantajien on investoitava suurempi osa jokaisesta lupaamastaan dollarista maaseudun kehittämiseen, maatalouteen, elintarviketurvaan, vesihuoltoon ja viemärointiin, maanteihin, terveydenhoitoon ja koulutukseen. Vahvistaakseen kansallisia toimielimiä ja demokraattisesti valittuja johtajia avunantajien on annettava enemmän suoraa alakohtaista talousarviotukea, jotta nämä toimielimet ja johtajat voivat tarjota kansalleen palveluja ja kehitystä.

On masentavaa, että vain kourallinen rikkaista maista on antanut 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan kehitysapuun. Samalla kansainvälisten konferenssien valokeilassa – elokuvatahtien ja rock-laulajien rinnalla – annetut anteliaat lupaukset on enimmäkseen unohdettu samalla hetkellä, kun Hollywoodin esirippu on laskettu ja valonheittimet sammutettu.

Jopa tätäkin masentavampaa on nähdä, miten nopeasti ja helposti löydetään kymmeniä miljardeja dollareita maksukyvyttömiä pankkien, vakuutusyhtiöiden, vilpillisten kiinteistövälittäjien ja vanhentuneen autoteollisuuden pelastamiseen, ja miten kymmeniä miljoona dollareita maksetaan bonuksina epäpäteville ja huijareille, jotka ovat vastuussa rahoitusmaailman romahtamisesta – ja siitä huolimatta kymmenien vuosien ajan rikkaille esitetyt pyynnöt, että nämä lisäisivät ulkomaan kehitysapua, on otettu vastaan hyvin vastahakoisesti.

Mielestämme yksi viisas ja oikeudenmukainen tapa avustaa rahoitusmaailman romahtamisen seurauksista kärsiviä maita on vähiten kehittyneiden maiden ja pienten saarikehitysvaltioiden velkojen mitätöiminen ja sellaisten velallisten maiden velkojen uudelleen järjesteleminen, jotka kohtaavat suuria – esimerkiksi epävakauden,

ilmastonmuutoksen ja ääriliikkeiden aiheuttamia – sisä- ja ulkopoliittisia haasteita eri puolilla maailmaa ja etenkin Etelä-Aasiassa ja Afrikan suurten järvien alueella.

Itä-Timor on etuoikeutettu siinä mielessä, ettei meillä ole senttiäkään ulkomaista velkaa, joten teille osoittamamme pyyntö ei johdu oman edun tavoittelusta. Itse asiassa, jos avaatte talouselämän vuosikirjan 2010 – taskukirjaversioon – löydätte sieltä kiinnostavia tietoja. Itä-Timorilla on bruttokansantuotteeseen suhteutettuna maailman suurin ylijäämä, eikä sillä olen senttiäkään ulkomaista velkaa. Koemme kuitenkin yhteisvastuuta niitä maita kohtaan, jotka ovat kerryttäneet vuosikymmenten ajan velkaa, jota ne eivät nyt pysty maksamaan ja jonka vuoksi sadat miljoonat ihmiset maailmassa ovat nyt vaikeuksissa. Jos kerran miljardeja dollareita on pystytty irrottamaan lähes yhdessä yössä maksukyvyttömien pankkien ja vakuutusyhtiöiden pelastamiseksi, on myös oltava moraalista velvollisuudentuntoa ja poliittista viisautta löytää paljon pienempiä summia, joilla voidaan täyttää kehittyneiden maiden velvoitteet kolmannen maiden köyhiä kohtaan ja joilla voidaan korjata osittain sitä epätasapainoa, joka vallitsee kaikkialla maailmassa.

Kun puhun tänään teille – Euroopan parlamentille, Euroopan johtajille ja kaikille kehityskumppaneillemme – syvästi kiitollisena, haluan myös nöyrästi myöntää omat epäonnistumisemme ja puutteemme. Emme saisi Itä-Timorilla ja suuressa osassa kehitysmaita vaihtaa rooleja läksyttämällä länsimaita – rangaistaksemme länsimaita siitä, että ne ovat läksyttäneet meitä vuosikymmenten ajan – vaan myös meidän pitäisi katsoa peiliin ja vastata omiin kysymyksiimme käsi sydämellä. Mitä me itse olemme tehneet nostaaksemme sadat miljoonat kansalaisemme äärimmäisestä köyhyydestä? Me voimme tehdä sen. Me kaikki pystymme parempaan niin Itä-Timorissa kuin muuallakin.

Viimeisten kolmen vuoden aikana olemme edistyneet huomattavasti. Maamme on ollut itsenäinen vasta kahdeksan vuoden ajan. Olen kertonut teille joitakin lukuja, mutta monilla muilla alueilla on saatu aikaan edistystä, jota ei voida ilmaista määrällisesti. Sitä ei voida mitata, mutta se on aivan yhtä tärkeää. Olemme pystyneet parantamaan yhteiskuntamme haavat, tekemään sovinnon erillisten yhteisöjen välille ja parantamaan Itä-Timorin ja Indonesian väliset haavat 24 vuotta kestäneen yhteisen traagisen historian jälkeen. Nykyisin Itä-Timorin ja Indonesian suhteet ovat niin hyvät kuin kahden naapurimaan suhteet vain voivat olla. Olemme onnistuneet rakentamaan siltoja koko alueelle. Olemme luoneet diplomaattisuhteet yli 100 maahan. Nämä ovat saavutuksia, joita ei voida ilmaista määrällisesti ja joita ei voida mitata. Huolimatta 24 vuotta kestäneen miehityksen jättämistä syvistä haavoista kansamme ei kanna kaunaa kenellekään.

Näihin asioihin uskomme, ja tämä on vakaumuksemme. Olemme päättäneet vastata kansamme odotuksiin ja johtaa sitä kohti rauhanomaista ja vaurasta tulevaisuutta.

Siunatkoon armelias kaikkivaltias Jumala meitä kaikkia.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(EN)* Arvoisa presidentti, paljon kiitoksia.

Osoititte 18 vuotta sitten Itä-Timorin oppositiojohtajana suurta rohkeutta ja vahvaa näkemystä. Nyt olette vapaan, demokraattisen ja itsenäisen maan presidentti.

Onnittelen teitä, arvoisa presidentti, ja toivotan maallenne ja kansallenne kaikkea hyvää. Kiitos puheestanne.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuheenjohtaja **Roberta ANGELILLI**

10. Kansainvälinen kuolemanrangaistuksen vastainen päivä (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston julkilausuma kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan puolesta.

Ennen kuin annan puheenvuoron Olivier Chastelille, luen otteen Sakinehin lasten Euroopan parlamentin jäsenille osoittamasta kirjeestä. Kirje lähetettiin minulle AKI Internationalin välityksellä tarkoituksella samaan aikaan kun keskustelemme kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä.

Ote kuuluu seuraavasti: ”Haluamme kiittää teitä ponnistuksistanne ja siitä, että olette kiinnittäneet huomiotanne äitimme Sakinehin tapaukseen. Ensiksi haluamme pyytää teiltä moraalista tukea. Kansainvälinen yhteisö on ainoa toivomme, ja tästä syystä haluamme pyytää Euroopan parlamenttia ryhtymään päättäväisesti kaikkiin mahdollisiin toimiin äitimme auttamiseksi. Pyydämme, ettette hylkää meitä ja että kuulette avunpyyntöämme. Lopuksi lähetämme teille mitä lämpimimmän tervehdyksemme toivoen samalla, että alkukantaiset rangaistukset, kuten kivittäminen ja hirttäminen, poistetaan lopullisesti käytöstä kaikkialla maailmassa.”

Olivier Chastel, Catherine Ashtonin (komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan) puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten puhemies juuri totesi, puhun parlamentille tänä kansainvälisenä ja myös eurooppalaisena kuolemanrangaistuksen vastaisena päivänä korkean edustajan Catherine Ashtonin puolesta.

Kuten tiedätte, kuolemanrangaistuksen käytön tilanne maailmalla on edelleen sekava. Toisaalta valtioiden laaja enemmistö puoltaa tällä hetkellä sen poistamista joko oikeudellisesti tai tosiasiallisesti, ja on rohkaisevaa huomata, että näiden valtioiden määrä kasvaa koko ajan. Parhailtaan voidaan todella nähdä, että useimmissa maissa kuolemanrangaistus pyritään selvästi poistamaan tai sitä pyritään rajoittamaan.

Toisaalta teloitusten ja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevien menettelyjen määrä maailmalla on hälyttävä: vuonna 2009 ilmoitetuissa 5 679 teloituksessa oli 5 679 teloitusta liikaa. Kun 58 maata ja aluetta edelleen käyttää kuolemanrangaistusta, työmme ei ole vielä läheskään tehty.

Lisäksi me kaikki tiedämme, että siellä, missä kuolemanrangaistus pysyy voimassa, on vakavia ongelmia esimerkiksi sellaisten kansainvälisten sääntöjen ja vaatimusten noudattamisessa, jotka liittyvät kuolemantuomion rajoittamiseen vain kaikista vakavimpiin rikoksiin ja nuorisorikollisten jättämiseen sen soveltamisalan ulkopuolelle sekä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takaamiseen.

Johtopäätös on selvä: tässä asiassa meillä ei ole mitään syytä olla tyytyväisiä itseemme. Tämän vuoksi meidän on käytettävä kaikki mahdollisia keinoja, myös diplomaattisia kanavia ja yleisölle tiedottamista, saavuttaaksemme tavoitteemme, ja tämän vuoksi korkea edustaja on asettanut omaksi ensisijaiseksi tavoitteekseen Euroopan unionin toiminnan kuolemanrangaistuksen poistamiseksi.

Mitä tämä tarkoittaa käytännössä? Tuleva Euroopan ulkosuhdehallinto voi varmasti luottaa siihen, että Euroopan unioni on jo nyt johtava elin kuolemanrangaistuksen vastaisessa taistelussa, mutta ulkosuhdehallinto on myös paras mahdollisuutemme käyttää koko potentiaaliamme.

Se vahvistaa huomattavasti kykyämme puhua yhteisellä äänellä, sillä sen avulla voimme ottaa käyttöön ja koota yhteen kaikki ne välineet, joita Euroopan unioni voi käyttää kuolemanrangaistuksen vastaisessa taistelussa.

Lisäksi Euroopan unioni kehittää edelleen sitä tapaa, jolla se yhdistää voimansa muiden kuolemanrangaistuksen poistamiseksi työskentelevien kansainvälisten ja monenvälisten organisaatioiden kanssa.

Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 65. istunnossa tänä syksynä annettavassa kuolemanrangaistuksen käytön keskeyttämistä koskevassa päätöslauselmassa olisi tuotava esiin eteneminen kohti kuolemanrangaistuksen yleistä poistamista. Päätöslauselmassa olisi vahvistettava ja laajennettava kuolemanrangaistuksen poistamiseen johtavaa kehitystä, joka on nähtävissä kaikkialla maailmassa. Euroopan unionin ja Euroopan neuvoston läheinen yhteistyö on toinen myönteinen asia taistelussamme kuolemanrangaistusta vastaan.

Tältä osin ja aivan erityisenä esimerkkinä totean, että aiomme yhdistää voimamme kannustaaksemme Valko-Venäjää poistamaan kuolemanrangaistuksen, etenkin järjestämällä Minskissä yhteisiä tapahtumia tänä kansainvälisenä päivänä.

Hyvät parlamentin jäsenet, koska pohjimmiltamme olemme sitä mieltä, että kuolemanrangaistuksen poistaminen on ihmisarvon suojelemisen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kannalta ehdottoman tärkeää, vastustamme kuolemanrangaistuksen käyttöä kaikissa tapauksissa ja kaikissa olosuhteissa ja vaadimme edelleen sen yleistä poistamista.

Kuolemanrangaistuksen yleinen poistaminen on nyt ja myös jatkossa keskeinen tavoite ihmisoikeuksia koskevassa ulkoisessa toiminnassamme, ja siksi vahvistan nyt uudelleen Catherine Ashtonin puolesta, että pyrimme määrätietoisesti pitämään Euroopan unionin eturintamassa taistelussamme kuolemanrangaistuksen yleisen poistamisen puolesta.

Puhemies. –(IT) On selvennettävä, että puheenjohtajakokouksen ehdotuksen mukaisesti kukin poliittinen ryhmä esittää keskustelussa vain yhden puheenvuoron. Näin ollen catch-the-eye-menettelyn mukaista puheenvuoroa ei voida esittää. Se on vahinko, sillä keskustelu on todella tärkeä.

Eduard Kukan, *PPE-ryhmän puolesta.* –(EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni perustuu ihmisoikeuksien arvoihin ja niiden kunnioittamiseen, ja ihmisoikeuksia on puolustettava ja suojeltava jatkuvasti kaikkialla maailmassa. Oikeus elämään on näiden oikeuksien nimenomainen perusta. Kansainvälinen kuolemanrangaistuksen vastainen päivä muistuttaa meitä siitä, että maailmassa on edelleen maita, joissa käytetään kuolemanrangaistusta. Tämän vuoksi meidän on jatkettava ponnistuksiamme ja vahvistettava kamppailuamme tätä käytäntöä vastaan.

EU:n päättäväinen kuolemanrangaistuksen vastustaminen asettaa meidät tämän kamppailun eturintamaan. Koska Euroopan parlamentti on ensimmäinen näihin toimiin ryhtynyt EU:n toimielin, velvollisuutemme on pyrkiä vaikuttamaan muihin valtioihin, jotta kuolemanrangaistus poistetaan yleisesti.

Maailmanlaajuinen taistelu kuolemanrangaistusta vastaan on yksi Euroopan kansanpuolueen ryhmän ulkoisen ihmisoikeuspolitiikan ensisijaisista tavoitteista. EU:n pitäisi jatkuvasti lisätä tietoisuutta tästä asiasta ja tukea aloitteita, jotka voivat johtaa kuolemanrangaistuksen yleiseen poistamiseen.

Haluan myös pyytää, että korkea edustaja, komissio ja jäsenvaltiot kannustavat edelleen niitä maita, jotka eivät ole vielä ratifioineet kansalaisyhteiskuntia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen toista valinnaista pöytäkirjaa, allekirjoittamaan sen. Myös niiden maiden, jotka eivät ole ratifioineet Euroopan ihmisoikeussopimuksen 13. lisäpöytäkirjaa, olisi tehtävä niin.

Minun on valitettavasti todettava, että Valko-Venäjä on ainoa Euroopan maa, jossa kuolemanrangaistusta edelleen sovelletaan käytännössä. Meidän olisi tehtävä kaikkemme tämän tilanteen muuttamiseksi. EU:n olisi myös lakkaamatta lisättävä tietoisuutta kuolemanrangaistuksen poistamisesta sekä kahdenvälisissä neuvotteluissa että kansainvälisissä elimissä.

Lopuksi EU:n on myös annettava innoitusta muulle maailmalle. Nyt, kun kansainvälistä kuolemanrangaistuksen vastaista päivää vietetään vain muutaman päivän päästä, tuntuu olevan oikea hetki vahvistaa uudelleen, että tämä on kantamme.

Ana Gomes, *S&D-ryhmän puolesta.* – (PT) Valko-Venäjä, Kiina, Iran, Saudi-Arabia ja Sudan: mitä yhteistä näillä mailla on ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja perusoikeuksien alalla? Ne kaikki toteuttavat edelleen alkukantaista ja kauhistuttavaa käytäntöä, kuolemanrangaistusta. Joissakin maissa tätä julmaa menetelmää käytetään salaa, niin ettei kuolemanrangaistusta koskevia tilastoja edes julkaista, kuten esimerkiksi Kiinassa, Egyptissä, Iranissa, Malesiassa, Sudanissa, Thaimaassa ja Vietnamissa. Vain yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa kansallinen lainsäädäntö sallii edelleen kuolemanrangaistuksen poikkeustilanteissa tietyistä rikoksista, ja tässä päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehottaa Latviaa kumoamaan tämän lainsäädännön pikaisesti.

Parlamentti katsoo, että Euroopan unionin on hyödynnettävä kaikki tilaisuudet, joissa se voi edistää kuolemanrangaistuksen poistamista, etenkin kahdenvälisissä ja monenvälisissä huippukokouksissa ja tapaamisissa ja erityisesti Yhdistyneissä Kansakunnissa sekä neuvotellessaan kansainvälisistä sopimuksista virallisten vierailujen aikana tai kun se käy ulkoista toimintaa, yhteistyötä ja rahoitusapua koskevaa vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa. Euroopan unionin jäsenvaltioiden on tärkeää pyrkiä soveltamaan Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmaa kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleismaailmallisesta keskeyttämisestä.

Korkean edustajan Catherine Ashtonin olisi määrättävä Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään aktiivisesti kuolemanrangaistuksen yleistä poistamista. Meillä on vielä pitkä matka kuljettavana. Kaikesta huolimatta tällä hetkellä jo 154 maata on luopunut kuolemanrangaistuksesta oikeudellisesti tai tosiasiallisesti.

Euroopan unionin valtuuskunnissa on oltava riittävä määrä virkamiehiä, jotka ovat erikoistuneet ihmisoikeuksiin ja tavoittelevat omistautuneesti kuolemanrangaistuksen yleistä poistamista. Kehotan korkeaa edustajaa perustamaan järjestelmän, jonka avulla voidaan nimetä kaikki kuolemaan tuomitut EU:n kansalaiset missä tahansa maassa, ja ottamaan käyttöön kaikki keinot, jotta heidät voidaan pelastaa teloitukselta. Asiaa koskevan EU:n sisäisen politiikan osalta parlamentti toivoo, että ensi vuodeksi suunniteltu

kuolemanrangaistusta käsittelevien Euroopan unionin direktiivien uudelleentarkastelu toteutuu pian.

Ulkopolitiikassa unionin on täytettävä perusoikeuskirjan mukainen velvoitteensa varmistaa, ettei ketään karkoteta tai luovuteta maahan, jossa hän voi saada kuolemantuomion, sekä varmistettava, etteivät mitkään tietojenvaihtoa koskevien kansainvälisten sopimusten nojalla kolmansiin maihin lähetettävät tiedot saata ketään vaaraan tulla tuomituksi kuolemaan.

Euroopan parlamentti tekee päätöslauselmassa selväksi, että se pitää vastenmielisenä tämän rangaistuskeinon julmimpia muotoja, esimerkiksi kivittämistä. Päätöslauselmaan on lisätty muutaman kotimaassaan kuolemaan tuomitun miehen ja naisen nimi: pelastakoon sivistyksen ja myötätunnon valo heidän henkensä. Näin ollen parlamentti pyytää komissiota tekemään kaikkensa pelastaakseen heidät.

Marietje Schaake, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen todella ylpeä siitä, että kuolemanrangaistuksesta luopuneena arvoyhteisönä Euroopan unioni on sitoutunut vahvasti toimimaan maailmanlaajuisesti kuolemanrangaistuksen poistamiseksi.

Ehdokasvaltioiden kanssa käytävissä neuvotteluissa ja muiden maiden kanssa käymässämme vuoropuhelussa, olipa kysymyksessä sitten Yhdysvallat tai Iran, vaadimme johdonmukaisesti tämän kaikkein epäinhimillisimmän rangaistuksen poistamista joko oikeudellisesti tai tosiasiallisesti. Kuolemanrangaistuksen vaikutusta rikosten ennaltaehkäisyyn ei ole edes todistettu. Tästä syystä sen käyttäminen on entistäkin kiistanalaisempaa. Vaikka kaikkein vakavimmista rikoksista ei saakaan jättää rankaisematta, kuolemanrangaistus loukkaa jo sinänsä ihmisoikeuksiin kuuluvaa oikeutta elämään sellaisena kuin se on vahvistettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa.

Uskomme siihen, että rikoksista on asetettava syytteeseen kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta se on tehtävä aina oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja asianmukaisen menettelyn mukaisesti. Näin tehdään aivan liian harvoin, ja Yhdistyneet Kansakunnat on joka tapauksessa vahvistanut, etteivät huumeririkokset ole kaikkein vakavimpia rikoksia.

Yhdistyneet Kansakunnat on myös puolustanut kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon keskeyttämistä, ja tämä on tärkeä kannanotto. Samanaikaisesti YK taistelee uskottavuutensa puolesta, koska Iran on naisten oikeuksien neuvoston jäsen.

EU:n on edelleen puhuttava yhteisellä äänellä ja toimittava strategisemmin käsitellessään kuolemanrangaistuksen poistamisen kaltaisia tärkeitä ihmisoikeusaiheita.

Kiinan ja EU:n kulttuuriaiheinen huippukokous on käynnissä juuri nyt täällä Brysselissä. Tämä on tärkeä edistysaskel, johon on suhtauduttava myönteisesti, mutta emme voi myöskään olla välittämättä siitä, että Kiinalla on maailmanennätys kuolemanrangaistusten määrässä, emmekä edes tiedä niiden todellista määrää, koska Kiinan tiedotus ei ole avointa ja tiettyjä ihmisiä ei virallisesti ole olemassa. Kun puhutaan nuorten teloittamisesta, Kiinan edelle menee vain Iran, eikä lasten tappamista voida oikeuttaa missään olosuhteissa. Kulttuurin juhlistaminen muistuttaa meitä erittäin tärkeästä ilmaisunvapauudesta, mutta liian monet ihmiset ympäri maailmaa saavat kuolemantuomion tai elävät sen pelossa julki lausumiensa sanojen vuoksi.

EU:n olisi myös kannettava vastuunsa ja tarjottava suojaa sellaisista maista tuleville ihmisille, joissa käytetään kuolemanrangaistusta. Suojakaupunkeja koskeva ohjelma olisi käynnistettävä mahdollisimman pian.

Barbara Lochbihler, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, vuotuinen kuolemanrangaistusten vastainen päätöslauselma on todella vaikuttava esimerkki siitä, miten paljon EU tekee ja on tehnyt kamppaillessaan kuolemanrangaistuksen poistamiseksi kaikkialta maailmasta. Myönnän, että teloituksia tehdään edelleen liian paljon – todella paljon – kuten komission varapuheenjohtajan edustaja totesi. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että maailmanlaajuinen taistelu kuolemanrangaistusta vastaan on ollut menestyksenkäs. Tällä hetkellä on vain 43 maata, jotka antavat kuolemantuomioita. EU on kansainvälisesti yksi tärkeimmistä aktiivisista toimijoista, jotka vievät tätä taistelua eteenpäin ja myös sisällyttävät sen kaikkiin kahdenvälisiin suhteisiin, eikä meillä ole varaa vähentää ponnistuksiamme.

Meidän pitäisi ehkä harkita hieman kohdennetumpaa menettelytapaa, sillä eri mailla ja eri hallituksilla on erilaiset rakenteet, ja meidän olisi ehkä sovellettava niihin erilaisia strategioita. Strategia olisi erilainen Japanissa, jossa johtavat poliitikot taistelevat vaaleissa ja käyttävät kuolemanrangaistusta mahdollisimman usein. Siellä tarvitaan erilaista strategiaa kuin Iranissa tai Valko-Venäjällä. Meidän on ehkä edettävä askel kerrallaan, esimerkiksi supistamalla sitä kohderyhmää, jolle kuolemantuomio voidaan langettaa, jättäen sen ulkopuolelle esimerkiksi alaikäiset ja oppimisvaikeuksista kärsivät, tai vähentämällä niitä rikoksia, joista kuolemantuomio voidaan langettaa. Esimerkiksi Kiinassa ihmisiä voidaan edelleen teloitaa puhtaasti omaisuuteen kohdistuvista rikoksista. Nämä voisivat olla välietappeja edetessämme kohti todellista päämääräämme, joka on kuolemanrangaistuksen poistaminen kokonaan. EU:n on ehkä hieman kehitettävä lähestymistapaansa.

Vaikka soveltaisimmekin erilaista lähestymistapaa eri maihin, emme kuitenkaan voi tehdä sitä, että sovellamme kuolemanrangaistusta edelleen käytäviin maihin erilaisia normeja ja esitämme niille erilaisia vaatimuksia.

Tämänvuotisessa kuolemanrangaistuksen vastaisessa päätöslauselmassa keskitytään erityisesti Yhdysvaltoihin. Haluan esitellä teille esimerkkinä yhden tapauksen. Se on Mumia Abu-Jamalin tapaus. Hän on ollut kuolemaan tuomittuna yli 20 vuoden ajan. Hän ei ole rikas, hän on afroamerikkalainen, ja rikoksen teko hetkellä hän oli toimittaja, jonka ajatukset ja kirjoitukset olivat poliittisesti radikaaleja. Esiin on tullut hänen oikeudenkäyntiinsä liittyviä perusteltuja epäilyjä ja puutteita. Pyydän tässä tapauksessa EU:ta tekemään kaikkensa ja käyttämään kaikkia mahdollisia keinoja sen varmistamiseksi, ettei kuolemanrangaistusta panna täytäntöön ja että hän saa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin.

Sajjad Karim, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka puhunkin ECR-ryhmän puolesta, huomioni perustuvat täysin omaan vakaumukseeni. Olen tyytyväinen tähän keskusteluun, jota käymme tänään täällä parlamentissa, sillä se osoittaa hyvin selkeästi meidän sitoutumistamme unionimme perusarvoon.

Viime vuonna valtiot teloittivat ainakin 714 ihmistä. Kiina ei ole mukana näissä laskuissa, sillä se ei anna avoimesti asiaa koskevia tietoja. Monissa valtioissa, joissa kuolemanrangaistusta käytetään edelleen rangaistuskeinona, ei ole järjestelmiä, joiden avulla voitaisiin tarjota oikeudenmukainen oikeudenkäynti niille, joita syytetään kuolemanrangaistukseen johtavista rikoksista. Ero niiden maiden, joilla on valta määrätä kuolemanrangaistus ja jotka myös käyttävät sitä, ja niiden maiden välillä, joilla on valta määrätä kuolemanrangaistus mutta joissa sitä ei todellisuudessa panna täytäntöön, ei ole niin merkittävä kuin voisi luulla. Aiemmin mainitsemani lukuun eivät sisälly ne, jotka

istuvat odottaen, mikä heidän kohtalonsa mahtaa olla, ja joista monet ovat itse asiassa syyttömiä ja joille ei ole annettu mahdollisuutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Tämä keskustelu on siis hyvin henkilökohtainen. Kysymys ei ole vain niistä, jotka saavat tuomion ja kuolemanrangaistuksen, vaan heidän lisäksi niistä monista muista, joita tämä asia koskee, heidän perheistään ja niin monesta muusta ihmisestä yhteiskunnassamme, vain sen vuoksi, että nämä ihmiset teloitetaan ilman mahdollisuutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Meidän olisi keskityttävä tutkimaan myös näitä tapauksia.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, tänään keskustelumme aiheena olevassa päätöslauselmassa tuodaan julki ehdoton vatsalauseemme kuolemanrangaistukselle. Valtiot eivät vain voi mitenkään puolustella sitä, että ne tuhoavat kylmästi ja tietoisesti omassa valvonnassaan puolustuskyvyttömiä ihmisiä. Tämän vuoksi kuolemanrangaistus on itsessään rikos. Monesti se on kuitenkin vielä enemmän kuin rikos. Kun kuolemaan tuomitut ihmiset joutuvat odottamaan hirvittävässä olosuhteissa vuosikausia, kuolemanrangaistus on myös yksi kidutuksen muoto. Kun kuolemanrangaistuksella halutaan pelotella ihmisiä olemaan nousematta sortoa ja diktatuuria vastaan, kuten olemme nähneet tapahtuvan esimerkiksi Iranissa, kuolemanrangaistus on myös yksi terrorismin muoto.

Kuten Barbara Lochbihler aivan oikein totesi, afroamerikkalainen toimittaja Mumia Abu-Jamal on nykyisin kuolemanrangaistuksen vastaisen taistelun symboli – ”äänettömien ääni”, joksi häntä kutsuttiin, kun häntä syytettiin vuonna 1981 valkoisen poliisin murhasta ja kun hänet tuomittiin kuolemaan. Tämän mies on odottanut kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoa lähes 30 vuoden ajan sellaisen oikeudenkäynnin jälkeen, jossa tehtiin virheitä, jossa oli puutteita ja johon liittyi rasistisia piirteitä. Tämän vuoksi on sopivaa korostaa päätöslauselmassa myös Mumia Abu-Jamalin tapausta yhtenä niistä erityistapauksista, joihin EU:n edustajien on keskityttävä tulevalla kaudella ottamalla tapaus esiin Yhdysvaltojen viranomaisen, Yhdysvaltojen hallituksen ja tietenkin myös Yhdysvaltojen presidentin kanssa. Tämä esimerkki on aivan yhtä tärkeä, sillä se koskee Yhdysvaltoja, joka on tietenkin EU:n liittolainen monella alalla – itse asiassa tämä on ehkä tärkeämpi, sillä kuolemanrangaistuksen vastaisessa taistelussa ei ole sijaa kaksinaismoralismille. Kuolemanrangaistuksen vastaisessa taistelussa voidaan soveltaa vain yhtä moraalikäsitystä: se on ehdoton ”ei” kuolemanrangaistukselle.

Mara Bizzotto, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin on käytettävä moraalista ja poliittista vaikutusvaltaansa pyrkiessään edistämään kuolemanrangaistuksen poistamista. Jotta emme kuitenkaan jäisi vain abstraktien julistusten tasolle, Euroopan unionin on todella alettava käyttää käytössään olevia erityisiä välineitä.

Euroopan unionin on esimerkiksi muistettava, että ne monet kolmannet maat, joissa kuolemanrangaistusta käytetään edelleen sen julmimmissa ja raaimmissa muodoissa, ovat maita, joiden kanssa unioni on tehnyt kannattavia talous- ja kauppasopimuksia. Euroopan unionin on ennen kaikkea muistutettava näitä maita siitä, että allekirjoittaessaan tällaisia sopimuksia ne ovat sitoutuneet noudattamaan perusoikeuksiin liittyviä vähimmäisvaatimuksia. Tämä vaatimus sivuutetaan järjestelmällisesti samalla kun unioni katsoo toisaalle.

Alkakaamme siis puhua Kiinan, Egyptin, Intian, Pakistanin, Jemenin, Bangladeshin ja muiden maiden kanssa kuolemanrangaistuksesta selvästi ja pakottakaamme nämä maat täyttämään ne ihmisarvon kunnioittamista koskevat lupaukset, joita ne ovat antaneet.

Toistaiseksi Euroopan unioni on vain saarnannut. Voimme vain toivoa, että se alkaa siirtyä sanoista tekoihin mahdollisimman pian, sillä valitettavasti se ei useinkaan ole vielä onnistunut tekemään niin.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kahdeksatta kansainvälistä kuolemanrangaistuksen vastaista päivää varten minulla on ajatus kaikille niille, jotka eivät ole säästyneet kuolemalta: niille 200 000 viattomalle syntymättömälle lapselle, joista Ranskassa hankkiudutaan eroon joka vuosi, Natasha Mougialle, 29-vuotiaalle nuorelle naiselle, jonka rikoksen uusija murhasi muutama viikko sitten ruuvitaltalla, sille nelivuotiaalle lapselle, jonka kurkku viillettiin muutama päivä sitten lähellä kotiani Meyzieussa, sille iäkkäälle herrasmiehelle, jota jo aiemmin puukotuksista syytetty mies puukotti tammikuussa, niille 600–700 viattomalle ihmiselle, jotka kuolevat vuosittain Ranskassa, ja niille monille tuhansille muille Euroopassa ja muualla maailmassa, Marie-Christine Hodeaulle, Nelly Cremelille, Anne-Lorraine Schmittille ja niin monille heidän kaltaisilleen, joiden ainoa rikos oli osua eräänä päivänä sellaisen rikollisen tielle, joka oli oikeuden päätöksellä vapautettu ensimmäisen hirvittävän rikoksensa jälkeen, kaikille Dutroux'n, Evrardin ja Fourniret'n kaltaisten rikollisten uhreille, joiden elämä on lopullisesti tuhattu, ellei sitten lopullisesti päätetty, sekä niille, jotka kuolivat Lontoossa, Madridissa ja muualla sokean terrorismin uhreina.

Ajattelen heitä, sillä kukaan ei järjestä kansainvälistä päivää uhreille, mutta niitä järjestetään kyllä heidän teloittajilleen, jotka toisinaan todella ansaitsevat kuolla.

Oikeusvaltioperiaatetta noudattavassa valtiossa, ja vain tällaisessa valtiossa, kuolemanrangaistus ei ole valtion rikos. Se auttaa suojelemaan yhteiskuntaa ja kansalaisia sellaisia rikollisia vatsaan, joille kuolemanrangaistus on toisinaan ainoa keino hyvittää rikoksensa.

Olivier Chastel, *Catherine Ashtonin (komission varapuheenjohtajan ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan) puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, voin vain kiittää teitä puheenvuoroistanne, sillä lähes kaikki niistä tukevat toimiamme. On selvää, miten tärkeänä Euroopan unionin on meidän kaikkien mielestä pidettävä tätä kuolemanrangaistuksen poistamiseen tähtäävää toimintaa.

Kuten aiemmin totesin, ja toistan tämän vielä kerran, korkea edustaja Catherine Ashton on asettanut tämän omaksi ensisijaiseksi tavoitteekseen.

Toivomme vilpittömästi, että kuten jo totesin, Euroopan unioni pääsee kumppaneidensa kanssa tyydyttävään tulokseen Yhdistyneiden Kansakuntien 65. yleiskokouksessa sellaisen päätöslauselman avulla, jolla vahvistetaan entisestään kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleiseen keskeyttämiseen pyrkivää toimintaa.

Koska pohjimmiltamme olemme sitä mieltä, että kuolemanrangaistuksen poistaminen on ihmisarvon suojelemisen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kannalta ehdottoman tärkeää, vastustamme kuolemanrangaistuksen käyttöä kaikissa tapauksissa ja, toistan, kaikissa olosuhteissa ja vaadimme jatkossakin sen yleistä poistamista.

Kuten aiemmin totesin, johtopäätös tässä asiassa on selvä: meillä ei ole aihetta itsetyytyväisyyteen, ja sen vuoksi käytämme kaikkia mahdollisia keinoja saavuttaaksemme päämäärämme.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä ⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 7. lokakuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kuolemanrangaistus loukkaa ihmisen perusoikeutta elämään, eikä sillä ole minkäänlaista oikeutusta. Monet tutkimukset ovat osoittaneet, että kuolemanrangaistuksella ei ole vaikutusta väkivaltarikosten kehitykseen. Tämän vuoksi haluan painottaa, että Euroopan unionin ja koko maailman on ryhdyttävä yhtenäisiin toimenpiteisiin, joilla kuolemanrangaistus pyritään yleisesti poistamaan valtioista, joissa sitä vielä usein käytetään, sekä estämään kuolemanrangaistuksen uudelleen käyttöön ottamisen. Vuoden 2009 lopussa 43 maan hallitukset olivat säilyttäneet tämän rangaistuksen, ja yksi niistä on eurooppalainen. Todellisen tilanteen pitäisi antaa meille ajattelun aihetta. Meillä on vaikutusvaltaa suostutella kaikki maailman hallitukset ja kansalaiset luopumaan tämän kidutuskeinon käytöstä, jota ihmisoikeuksia kunnioittavat maat eivät voi hyväksyä. Tämä on ensisijainen tavoite, joka voidaan saavuttaa ainoastaan tiiviin valtioiden välisen yhteistyön, tiedotuksen ja koulutuksen avulla. Olen tyytyväinen kansainvälistä kuolemanrangaistuksen vastaista päivää koskevaan Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, jossa korostetaan, että kuolemanrangaistuksen poistaminen kokonaan on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä tavoitteista ihmisoikeuksien alalla.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kuolemanrangaistus on kaikkein julmin, epäinhimillisin ja halventavin rangaistus. Meidän on todellakin syytä muistaa, että kuolemanrangaistus koskee ennen kaikkea kovaosaisia ihmisiä. Vastustan kuolemanrangaistusta kaikissa tapauksissa ja kaikissa olosuhteissa ja haluan korostaa, että kuolemanrangaistuksen poistaminen auttaa lisäämään ihmisarvoa ja parantamaan asteittain ihmisoikeustilannetta. Päätöslauselma esitetään samaan aikaan kun vietämme eurooppalaista ja kansainvälistä kuolemanrangaistuksen vastaista päivää, eli 10. lokakuuta. EU on johtava institutionaalinen toimija ja merkittävä avunantaja maailmanlaajuisessa taistelussa kuolemanrangaistusta vastaan, ja EU:n toiminta tällä alalla on yksi sen ulkoisen ihmisoikeuspolitiikan tärkeimmistä painopisteistä. Yhdistyneissä Kansakunnissa EU on kannattanut onnistuneesti vuodesta 1997 alkaen ihmisoikeuskomission (UNCHR) vuotuista päätöslauselmaa, jossa vaaditaan kuolemanrangaistuksen poistamista ja sitä odottaessa kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon keskeyttämistä. Kehotan EU:n toimielimiä lisäämään ponnistuksiaan ja turvautumaan kaikkiin käytettävissään oleviin diplomaattisiin ja kehitysyhteistyöhön liittyviin keinoihin pyrkiessään poistamaan kuolemantuomion.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Kuolemanrangaistus on peruuttamaton ja ihmisoikeuksia loukkaava epäinhimillinen rangaistus. Se on julma ja ihmisarvoa alentava rangaistus, johon voidaan tuomita syytön henkilö. Kuolemanrangaistuksen ei ole todistettu ehkäisevän tai vähentävän rikollisuutta merkittävästi. Onkin erittäin valitettavaa, että se on käytössä yhä 43 maassa. Herra Puheenjohtaja! Kuolemanrangaistuksen kieltäminen on yksi Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikan painopistealueista. Olen iloinen, että tänään kansainvälisenä kuolemanrangaistuksen vastaisena päivänä europarlamentti ottaa tiukasti kantaa kuolemanrangaistusta vastaan. Teloitukset on kiellettävä kaikkialla maailmassa. Niitä ei voida pitää oikeudentyönä missään olosuhteissa. Kiitos!

(1) Ks. pöytäkirja.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Viettäessämme kansainvälistä ja eurooppalaista kuolemanrangaistuksen vastaista päivää muistutan, että parlamentti vastustaa kuolemanrangaistusta yksimielisesti. Tämä johtuu siitä, että kuolemanrangaistus jäyttää perusihmisarvoa ja on ristiriidassa kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön kanssa. Tutkimusten mukaan ei ole todisteita siitä, että kuolemanrangaistuksella olisi merkittävä ennaltaehkäisevä vaikutus rikoksiin, mutta sen vaikutukset huono-osaisiin ovat suhteettomat. Näistä tosiasioista huolimatta koko maailmassa on yli 20 000 kuolemaan tuomittua ihmistä, joista kymmenet ovat EU:n kansalaisia. Parlamentin on jatkettava teloitusten vastustamista kaikissa olosuhteissa ja kannatettava sitä, että kuolemanrangaistuksen täytäntöönpano keskeytetään yleismaailmallisesti ja ehdoitta. Meidän on myös kannustettava valtioita antamaan tarkkoja ja virallisia tilastotietoja kuolemanrangaistuksen käytöstään. Sopimustemme nojalla parlamentin on annettava suostumuksensa kolmansien maiden kanssa tehtäville sopimuksille. Näin tehdessämme meidän on muistettava näiden maiden suhtautuminen kuolemanrangaistukseen.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (EN) Kansainvälinen kuolemanrangaistuksen vastainen päivä on tärkeä asia, joka muistuttaa meitä siitä valitettavasta tosiasista, että 43 maata käyttää yhä kuolemanrangaistusta. Olen täysin samaa mieltä puhemies Jerzy Buzekin kanssa, kun hän totesi täysistunnon alussa, ettei kuolemanrangaistusta voida koskaan pitää oikeudenmukaisena tekona. Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, jossa toistetaan, että Euroopan unioni on sitoutunut kuolemanrangaistuksen poistamiseen kaikkialla, ja vaaditaan kuolemanrangaistusta soveltavia valtioita välittömästi keskeyttämään teloitusten täytäntöönpanon. Haluaisin kuitenkin, että tämä monisanainen sitoumus näkyisi konkreettisemmin Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden varsinaisissa kolmansia maita koskevissa menettelytavoissa. Asian tärkeyttä kannattaa korostaa joka vuosi 10. lokakuuta, mutta meidän on tehtävä enemmän, jotta myös todellista edistystä tapahtuisi. Euroopan unionin on toimittava yhtenäisesti ja pidettävä kuolemanrangaistuksen poistaminen asialistallaan todellisena painopisteenä, jotta se voi täyttää roolinsa ihmisoikeuksien ja ihmisarvon soihdunkantajana.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Tällä hetkellä kuolemanrangaistusta käytetään 43 maassa. Useimmat kuolemantuomiot pannaan täytäntöön Kiinassa, Iranissa ja Irakissa. Yksinomaan Kiinassa langetetaan 5 000 kuolemantuomiota tai toteutetaan 88 prosenttia kaikista maailman teloituksista. Myös joissakin EU:n jäsenvaltioissa kansalaisten enemmistö kannattaa kuolemanrangaistusta. Tällaisia maita on maailmassa enemmänkin. Pääasiallinen perustelu on se, että tällainen rangaistus toimii ilmeisesti pelotteena mahdollisille rikollisille ja vähentää rikollisuutta. Tilastot kertovat kuitenkin muuta. Olen samaa mieltä tämän päätöslauselman kanssa, sillä mielestäni kuolemanrangaistuksessa käytettävät välineet kuuluvat museoon. On perusteltua vaatia Valko-Venäjää – viimeistä Euroopan maata, joka käyttää kuolemanrangaistusta – luopumaan tästä käytännöstä mahdollisimman pian. Tässä maassa teloitukset ovat edelleen valtion salaisuuksia. Kuolemaan tuomittujen sukulaiset eivät tiedä, ovatko tuomitut vielä elossa vai eivät, sillä teloitettujen ruumiita ei palauteta heidän vanhemmilleen tai lapsilleen.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjallinen. – (RO) Vaikka kuolemanrangaistuksen vastainen kampanja on jo yksi Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikan painopisteistä, uuden Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen tarjoaa meille hyvän tilaisuuden toistaa, miten tärkeänä EU tätä asiaa pitää. Jotta voidaan toteuttaa tehokasta kampanjaa, on tärkeää, että erotamme toisistaan tietyissä maissa aikaan saadun edistymisen ja toisissa maissa vallitsevan kriittisen tilanteen. Vaikka siis olemmekin huolissamme siitä, että

kuolemanrangaistusta sovelletaan edelleen Yhdysvalloissa, meidän on kuitenkin myönnettävä, että viimeisten kymmenen vuoden aikana teloitusten määrä on vähentynyt Yhdysvalloissa 60 prosenttia. Toisaalta meidän on tuomittava jyrkästi Kiinan hallitus, joka on teloittanut vuonna 2009 enemmän ihmisiä kuin koko muu maailma yhteensä. Pidän ehdottoman valitettavana sitä, että kun vuonna 2009 ensimmäistä kertaa Euroopan nykyhistoriassa kenellekään ei langetettu kuolemantuomiota, Valko-Venäjän viranomaiset ovat nyt tuominneet kuolemaan kaksi ihmistä, jotka todennäköisesti teloitetaan tämän vuoden aikana. Lopuksi olen puhemies Buzekin tavoin sitä mieltä, ettei kuolemanrangaistusta voida missään olosuhteissa pitää oikeudenmukaisena tekona.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Kuolemanrangaistuksen käyttö perustuu siihen virheelliseen uskomukseen, että tuomion ankaruus estää muita tekemästä rikoksia. Todellisuudessa rangaistuksen ennaltaehkäisevää vaikutusta ei määritä rangaistuksen ankaruus vaan sen väistämättömyys. Sen vuoksi on tärkeää, että on olemassa tehokas järjestelmä rikollisten kiinni saamiseksi ja syytteeseen panemiseksi. On tärkeää, että lakia rikkovat ymmärtävät, että heidät pidätetään ja että heitä rangaistaan.

Vuonna 2009 teloituksia tehtiin eniten Kiinassa, Iranissa, Saudi-Arabiassa, Pohjois-Koreassa ja Yhdysvalloissa. Kuolemanrangaistuksen käytön ei ole todettu vähentävän kaikkein vakavimpien rikosten esiintyvyyttä. Tämän vuoksi sivistyneet maat luopuivat yhteiskunnallisen kehityksensä aikana kuolemanrangaistuksen käytöstä, kun ne olivat ensin luopuneet tämän rangaistuksen tietyistä muodoista, kuten murskaamisesta pyörään sidottuna, hevosten avulla tapahtuvasta silpomisesta, roviolla polttamisesta ja seivästämisestä. Nämä ovat nimittäin käytäntöjä, jotka päästävät kaikkein alkukantaisimmat vaistot valloilleen ja joilla on raaistava vaikutus yhteiskuntaan.

Puolassa oikeistolaiset konservatiivipuolueet, joiden mielestä maan hallinnointi ja yhteiskunnan pelottelu tarkoittavat samaa asiaa, kannattavat kuolemanrangaistuksen uudelleen käyttöön ottamista. Tällaiset menetelmät herättävät yhteiskunnassa pelkoa ja epävarmuutta siitä, mitä huomenna tapahtuu, ja tämä puolestaan johtaa entistä suurempaan julmuuteen ja rikollisuuteen. Kuolemanrangaistuksella on siis päinvastainen vaikutus kuin mihin sillä pyritään. Siksi on tärkeää valistaa ihmisiä tästä asiasta asianmukaisella tavalla ja lisätä yhteiskunnan tietoisuutta siitä, ettei kuolemanrangaistuksella ratkaista kaikkein vakaviin rikoksiin liittyvää ongelmaa.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Kuolemanrangaistus on julistettu laittomaksi Euroopan neuvoston jäsenvaltioissa ja näin ollen kaikissa EU:n 27 jäsenvaltiossa, mutta monissa maailman maissa se on edelleen yleinen käytäntö. Surullista on se, että monessa tapauksessa kuolemantuomiota ei langeteta yleisistä rikoksista vaan poliittisten tai uskonnollisten näkemysten jatkuvasta ja rohkeasta ilmaisemisesta tai kulttuuriin liittyvien tapojen rikkomisesta. Euroopan unioni on myöntänyt, ettei se voi säätää lakeja, jotka sallivat ihmishengen päättämisen väkivaltaisain keinoin. On tullut aika, että EU puolustaa tätä viisaasti myönnettyä asiaa ja levittää sitä maailmalla niihin maihin, joissa ei tällä hetkellä ajatella samalla tavalla. Kulttuurinen monimuotoisuus ja erilaiset maailmankuvat ovat lähteenä sivilisaation rikastumiselle, eikä mikään laki voi oikeuttaa kuolemanrangaistuksen käyttöä.

Róża Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Jos sallitte, että siteeraan suurta puolalaista filosofia Barbara Skargaa, valitettavasti ”ihminen ei ole kaunis eläin”. Meidän Euroopan unionin vapaiden ja demokraattisten jäsenvaltioiden kansalaisten

joukossa on monia, jotka kannattavat kuolemanrangaistusta. Tämä on hirvittävää mutta totta.

Onneksi kuolemanrangaistus ei sisälly Euroopan unionin lainsäädäntöön eikä yksikään unioniin kuuluva hallitus, ei edes kaikkein populistisin hallitus, voi ottaa sitä käyttöön. Kun otetaan huomioon Euroopan unionin arvot ja se, miten se näitä arvojaan puolustaa, EU:n olisi kuitenkin laajennettava vaikutusvaltaansa muihin maihin, niin kuin se todella haluaakin tehdä. Sen vuoksi on tärkeää, että toimimme maailmanlaajuisesti. Puheenjohtajavaltio Belgian ehdottama kansainvälinen kuolemanrangaistuksen vastainen päivä voi olla askel tähän suuntaan. Toivon, että näin kiinnitetään huomiotamme tähän tärkeään asiaan ja vahvistetaan jokaisen ihmisen kunnioittamista ja että näin lisätään myös vastuutamme ihmisoikeusnormien täyttämistä Euroopan unionissa sekä niissä maailman maissa, joissa kuolemanrangaistus on käytössä.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Euroopan unioni on ottanut käyttöön kuolemanrangaistuksen käyttöä koskevan kiellon. Tämä on Euroopan maissa toteutetun prosessin lopputulos, vaikka maanosassamme on edelleen monia kuolemanrangaistuksen kannattajia. Mielestäni Euroopan parlamentin tehtävä ei ole esittää kantaa kuolemanrangaistuksen rikoksia ennaltaehkäisevästä vaikutuksesta etenkin sen vuoksi, että monet enimmäkseen yhdysvaltalaisissa yliopistoissa äskettäin tehdyt tutkimukset osoittavat, että kuolemanrangaistuksella on ennaltaehkäisevä vaikutus. Meidän tehtävämme on varmistaa ja taata, että yhteiskuntamme ovat turvallisia.

Mitä tällä hetkellä Euroopan unionissa voimassa olevaan lainsäädäntöön tulee, meidän on muistettava, että kun pyydämme kunnioittamaan omia päätöksiämme, myös meidän on kunnioitettava muiden demokraattisten yhteiskuntien näkemyksiä eikä tyrkytettävä niille omaa oikeuskäsitystämme. Yhdysvaltojen, Japanin ja Etelä-Korean yhteiskunnilla on oikeus säätää sellaisia lakeja kuin ne parhaaksi näkevät. Euroopassa meidän on kuitenkin muistettava, että kuolemanrangaistuksesta luopuminen ei saa tarkoittaa kaikkein hirveimmän rikoksen, murhan, suvaitsemista – tällaisissa tapauksissa tarvitaan ankaria rangaistuksia, jotka ovat ennaltaehkäiseviä ja rikoksenteijän eristäviä, kuten elinkautinen vankeustuomio ilman mahdollisuutta päästä ehdonalaiseen vapauteen. Jos nimittäin haluamme elää turvallisessa yhteiskunnassa, meillä on oltava ankaria lakeja niitä vastaan, jotka loukkaavat perustavanlaatuisia ihmisoikeutta – oikeutta elämään – ja jotka ovat myös usein valmiita loukkaamaan sitä uudelleen ja tappamaan viattomia ihmisiä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kun etenemme toimissamme kuolemanrangaistuksen kieltämiseksi kokonaan, on tärkeää tunnustaa, että maailmassa on vielä 58 maata, jotka käyttävät edelleen kuolemanrangaistusta antaessaan tuomioita rikoksista, ja kourallinen muita, jotka käyttävät sitä erityistilanteissa, esimerkiksi antaessaan tuomioita sota-aikana. Euroopan unioni on kokonaisuudessaan työskennellyt ahkerasti poistaakseen tämän epäinhimillisen käytännön, ja jatkuvat ponnistuksemme tuottavat erinomaisia tuloksia. Työtä on kuitenkin edelleen tehtävä. Meillä on eurooppalaisia naapureita, jotka eivät ole luopuneet käytännöstä kokonaan, ja meidän olisi edelleen keskityttävä pyrkimyksissämme siihen, että kuolemanrangaistus poistetaan kokonaan. Uskon, että jatkuvalla kommunikoinnilla ja päättäväisyydellä onnistumme. Vaikka onkin selvää, että tämä käytäntö loukkaa perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia, monissa kulttuureissa eri puolilla maailmaa lait perustuvat muihin tekijöihin, kuten uskontoon, perinteisiin ja valvontaan. Näiden tekijöiden vuoksi kuolemanrangaistuksen poistaminen on yhä vaikeampaa, mutta paitsi parlamentin jäsenenä myös ihmiskunnan edustajina velvollisuutemme on jatkaa väsymätöntä ponnistelua tämän käytännön lopettamiseksi.

11. Öljynetsintää ja -pوراusta Euroopassa koskevat EU:n toimet (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimasta öljynetsintää ja -pوراusta Euroopassa koskevasta EU:n toimista koskevasta suullisesta kysymyksestä (O-0122/2010) (B7-0470/2010) sekä keskustelu Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatimasta suullisesta kysymyksestä ”Deepwater Horizon -porauslautan öljyvudon vaikutukset Euroopan unionille: öljynporaus ja -etsintä Euroopassa” (O-0123/2010) (B7-0551/2010).

Jo Leinen, *laatija* . – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Meksikonlahdella sattui mahdollisesti yksi suurimmista viime vuosien ympäristökatastrofeista, ja meidän on Euroopassa, Euroopan unionissa, tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että tällaista katastrofia ei pääse tapahtumaan täällä. Uskon, että olemme tästä samaa mieltä. EU:n tuntumassa tai sen alueella on neljä merta: Pohjanmeri, Itämeri, Välimeri ja Mustameri. Öljynporaus harjoitetaan näillä Euroopan vesialueilla. Tämän vuoksi Euroopan unionin on tarkasteltava tätä asiaa.

Etenkin syvänmeren poraus muodostaa erityisen riskin. Tämä seikka on käynyt ilmi Meksikonlahden porausreiän tapauksessa. On ongelmia, joita emme pysty hallitsemaan. On paljon avoimia kysymyksiä, joihin meillä ei ole vielä vastauksia. Hyvät kollegat ja komission jäsen, sen vuoksi suosittelemme teille päätöslauselmassamme, että ainakin syvänmeren porausta koskevien uusien hakemuksien hyväksyminen pitäisi keskeyttää ennen kuin meillä on selkeä kuva siitä, mitä toimia tarvitaan ja miten voimme vastata puutteisiin ja heikkouksiin.

Uskon Euroopan kansalaisten odottavan, että varmistamme yhtä korkean turvallisuustason kussakin 27 jäsenvaltiossa ja siten jokaisella EU:ssa sijaitsevalla neljällä merellä. Tämän perusteella ei ole minkäänlaista eroa jo nyt paljon toimia toteuttavien valtioiden – mikä olisi tunnustettava – ja tässä asiassa ehkä hieman piittaamattomimpien valtioiden välillä. Osoitan puheeni myös naapurivaltioillemme. Naapurisuuspolitiikka on otettu käyttöön ja erityisesti Välimerellä porausta harjoittavat maat, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita. Hyvä komission jäsen Oettinger, uskon, että toimitte aloitteellisesti, jotta erityisesti Libyan, mutta myös muiden valtioiden kanssa keskustellaan vaatimuksistamme ja lähestymistavoistamme, ja teidän on todella toimittava näin.

Kysymys kuuluu: onko EU varautunut tällaiseen katastrofin? Mitä valvonta- ja interventiomenettelyitä meillä on tällaisen katastrofin sattuessa? Tarvitsemme vastauksia tähänkin. Lissabonissa toimii Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), joka perustettiin suurikokoisten säiliölaivojen murtumisten aiheuttaman katastrofin jälkeen. Tämä virasto tarkastaa alusten turvallisuuden, mutta ei merialueen turvallisuutta, eli toisin sanoen juuri sitä, minkä olemme panneet merkille syvänmeren porauksen suhteen. Meidän mielestämme olisi hyvä ajatus laajentaa EMSA:n toimeksiantoa, jotta myös nämä asiat kuuluisivat sen toimivaltaan. Näin ainakin tähän ongelmaan vastataan riittävästi. Luulen, että tähän tarvitaan lisää varoja. Tämä aiheuttaa luonnollisesti aina ongelman. Jos me kuitenkin haluamme puuttua näin suureen ongelmaan, niin varoja on löydettävä.

Haluaisin myös mainita näin suurta tapahtumaa koskevat vastuukysymykset. Mikä on itse asiassa vakuutuksia koskeva tilanne? Mitä mahdollisuuksia on saada tarvittavat varat? Meidän on saatava yleiskuva syvänmeren poraukseen liittyvistä vastuukysymyksistä ja vakuutuslainsäädännöstä, ja keskustelemme siten tästä asiasta. Meidän on luonnollisesti

ja ennen kaikkea saatava käsitys siitä, miten tämä vaikuttaa alan pieniin yrityksiin. Kaikki tämän alan toimijat eivät ole monikansallisia yrityksiä; on myös pienyrityksiä. Miten ne pärjäävät? Miten ne voivat vakuuttaa itsensä? Tarvitsemmeko solidaarisuusrahastoja? Tarvitsemmeko kollektiivisia ratkaisuja, jotta varmistetaan, että tällaisista katastrofeista kärsiville kalastajille ja muille tahoille myönnetään korvauksia?

Haluaisimme myös tietää, sovelletaanko ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä – minkä perusteella edellytetään ympäristövaikutusten arviointia maalla tapahtuvasta toiminnasta – myös syvänmeren poraukseen ja siihen liittyviin aloihin? Emme tiedä paljoa avomerestä. Millaisia työoloja ja standardeja siellä sovelletaan? Inhimillisillä tekijöillä voi olla loppujen lopuksi merkittävä asema. Meillä on hyvää tekniikkaa, mutta jos inhimillinen tekijä pettää, niin tällaisia katastrofeja voi syntyä.

Arvoisa komission jäsen, teillä on yleinen vastuu energia-asioista. Avomerellä tapahtuvassa öljynporauksessa on ongelmia; merituulivoima olisi parempi vaihtoehto. Uskon, että tämä keskustelu avaa luonnollisen tien erilaiselle energiapolitiikalle EU:ssa, ja myös tämä on toimivaltaanne kuuluva asia.

Olivier Chastel, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, koska komissio ei ole tehnyt uusia ehdotuksia öljynetsinnästä ja -porauksesta – mikä on täysin aiheellista, koska komissio käy parhaillaan neuvotteluja alan toimijoiden ja lukuisten sääntelyviranomaisten kanssa – voin vain toistaa syvän huolemme Meksikonlahden katastrofista ja siitä, että se aiheutti aivan liian monta ihmisuhria ja paljon ympäristötuhoa. Tämä katastrofi osoittaa, että tällä alalla ei voi olla liikaa varotoimia, ja meidän on tehtävä kaikkemme, jotta voimme estää tällaisen onnettomuuden toistumisen.

Voimme vain toivoa, että EU:n ja Yhdysvaltojen syvänmeren öljynetsintä- ja poraustoimia koskevia sääntelyjärjestelmiä vahvistetaan tälläkin kertaa, kuten vuonna 1989 tapahtuneen Exxon Valdez -aluksen ja vuonna 1999 tapahtuneen Erika-aluksen onnettomuuden jälkeen. Tarkoituksena ei ole tietenkään luoda järjestelmää, jota on niin raskasta soveltaa, että se tekee tällaisesta toiminnasta kannattamatonta, vaan varmistaa, että järjestelmää toteutetaan turvallisesti varsinkin tällä ajankohdalla, kun maapallon luonnonvarat ovat vähenemässä.

Lainsäädäntöehdotuksia odoteltaessa tämä kysymys on ollut meille tietenkin jatkuva huolenaihe, ja olimme muiden lailla tyytyväisiä, kun Macondon öljynporausreikä saatiin umpeen heinäkuun puolessavälissä ja kokonaan kiinni 19. syyskuuta. Kun otetaan huomioon tällaisten kunnostustöiden laajuus, tämä on mielestämme vain yksi vaihe pidemmässä prosessissa. Sen vuoksi puheenjohtajavaltio halusi, että komission jäsen Oettinger esittää meille ensimmäiset arvionsa energiaministerien epävirallisessa kokouksessa 6.–7. syyskuuta.

Mielestämme on kaksi asiaa, jonka voimme mainita siitä, mitä hän sanoi tässä kokouksessa. Ensinnäkin EU:ssa sovellettavat turvallisuusmääräykset ovat maailman tiukimmat. Toiseksi, koska öljynporaustoiminta kuuluu eri sääntelyalojen piiriin, kaikkien komission suunnittelemien ehdotusten on katettava nämä eri alat: ennaltaehkäisy on parempi kuin korjaavat toimet, joten meidän on parannettava turvallisuusvaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin Euroopan vesialueisiin; meidän on myös tiukennettava vastuujärjestelmää, vahvistettava sääntöjen mukaista valvontaa ja tehostettava kansainvälistä yhteistyötä esimerkiksi OPECin kumppaneidemme kanssa, kuten jo aiemmin kesäkuussa.

Komission ensimmäinen tiedonanto pitäisi olla saatavilla tästä päivästä lokakuun puolen väliin ulottuvalla ajanjaksolla, ja koska siinä pitää käsitellä lukuisia aloja, kuten juuri

mainitsin, siitä on keskusteltava useassa neuvoston kokoonpanossa ja todennäköisesti myös monessa parlamentin valiokunnassa. Emme saa kuitenkaan antaa tämän aiheen monimutkaisuuden olla tekosyy, jolla vastaustamme lykätään. Pyrimme varmistamaan, että tätä tiedonantoa tarkastellaan heti, kun se saadaan, jotta se voidaan ottaa käsiteltäväksi neuvoston tasolla mahdollisimman pian.

EU:lla on jo melko kehittyneet lainsäädäntöpuutteet erityisesti ympäristönsuojelun alalla. Varautumis- ja aiheuttamisperiaatteet ovat EU:n ympäristöpolitiikan peruseriaatteita, ja ne vahvistetaan itse asiassa perustamissopimuksessa.

Meksikonlahden öljynporaustalon aiheuttama öljyvutokatastrofi voi myös tarjota komissiolle ja jäsenvaltiolle mahdollisuuden arvioida uudestaan voimassa olevan ympäristölainsäädännön tiettyjä näkökohtia. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että esimerkiksi Seveso II -direktiiviä tarkistetaan parhaillaan ja komission pitäisi tehdä ehdotus vuoden loppuun mennessä.

Haluaisin myös huomauttaa, että komissio tutkii parhaillaan EU:n katastrofivalmiuksia ja että tämän tarkoituksena on erityisesti parantaa niitä. Odotamme kovasti, että saamme tämän tiedonannon marraskuun loppuun mennessä.

Haluaisin lopuksi vakuuttaa, että puheenjohtajavaltio tekee kaiken voitavansa sen varmistamiseksi, että komission meille esittämät ehdotukset viedään eteenpäin.

Günther Oettinger, *komission jäsen* . – (DE) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja Chastel, hyvät parlamentin jäsenet, me olemme kaikki samaa mieltä Meksikonlahden katastrofin laajuudesta. Tällä tuholla on pitkäaikaisia kielteisiä vaikutuksia ympäristöön, luontoon, kulttuuriin, matkailuun ja kalastukseen, ja sen vaikutuksia voidaan lieventää vain osittain taloudellisilla keinoilla. Meidän pitäisi tästä huolimatta olla kiitollisia, että olemme tekemisissä BP:n kaltaisen pätevän yrityksen kanssa. Voimme luottaa, että se tekee kaikkensa tarjotakseen tarvittaessa taloudellisia korvauksia.

Olemme nyt viimeistelemässä tiedonantoa. Komissio keskustelee virallisesti tästä asiasta alle kahden viikon kuluessa ja esittää tiedonantonsa. Kuuntelen tänään tällä toiveitanne, ja Jo Leinen, asiasta vastaava valiokunta sekä jäsen Reul ohjaavat yleisesti keskustelua. Voin kertoa teille, että aiomme sisällyttää parlamentin toiveet ja asiantuntijalausunnat tiedonantoon, joka esitetään viimeistään kahden viikon kuluttua.

Saimme muutama päivä sitten BP:n selvityksen, johon sisältyi ainakin riittävästi itsekritiikkiä ja jossa myös ilmoitettiin vapaaehtoisista ja korjaavista toimista, joihin alalla voidaan ryhtyä. Seuraamme tarkasti, mitä Washingtonissa tapahtuu. Vaalikampanja viivästyttää tätä jonkin verran, mutta panemme merkille Washingtonin hallinnon toiveen, että tällä erittäin vakavalla tapauksella on kauaskantoisia vaikutuksia Yhdysvaltojen lainsäädäntöön ja politiikkaan. Pyrimme laatimaan mahdollisimman korkeatasoisia kansainvälisiä turvallisuusvaatimuksia tuntumassamme oleville merialueille: Pohjanmerelle, Pohjois-Atlantille, Itämerelle, Mustallemerelle, Välimerelle ja Länsi-Afrikan rannikon edustalla olevalle Atlantin alueelle. Olemme toimivaltaisia omilla aluevesillämme, mutta pyrimme myös saamaan nämä vaatimukset käyttöön rajojemme ulkopuolisilla alueilla. Jo Leinen viittasi epäsuorasti Libyaan. Olemme myös huolissamme porauksesta, joka vaikuttaa rannikkoomme ja meriimme, mutta jota ei suoriteta merialueillamme.

Kyseessä on öljy ja myös kaasut. Kyseessä on yleisesti hiilivetyjen etsintä ja poraaminen avomerellä ja mahdollisimman korkeatasoinen tekninen turvallisuus. Panemme merkille, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla ja Norjalla on oletettavasti eniten kokemusta sekä

korkeatasoiset ja hyväksyttävät vaatimukset, ja sen vuoksi pidämme yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan hallituksen kanssa erityisen tärkeänä. Ensinnäkin haluamme tarkistaa varotoimet uusien lupien myöntämistä varten, eli toisin sanoen, mitkä korkeatasoisemmat tai kaikkein korkeatasoisimmat vaatimukset ovat mahdollisia uusia lupia varten. Toiseksi haluamme tarkastella olemassa olevien öljynporauslauttojen, joista monet ovat vähintään 20 vuotta vanhoja, kunnostamista. Kyseisellä ajankohdalla hyväksytyjä vaatimuksia ei voida verrata siihen, mikä on tällä hetkellä tarkoitukseen soveltuvaa ja poliittisesti edellytettyä.

Lisäksi on ratkaistava säännöllisiä tarkistuksia koskeva kysymys. Meidän on tiukennettava valvontaverkkoamme ja lisättävä vastaavasti tarkistusten toistotiheyttä ja laatua. Lisäksi esiintyy vakuutuslainsäädäntöön liittyviä kysymyksiä, kuten se seikka, miten pitkälle voimme pitää pakollisena poraustoimintaan osallistuvien yritysten kattavaa vakuutusuojaa, jotta pahimmassa tapauksessa mahdolliset vahingot minimoidaan ja saadaan korjattua ainakin taloudellisesti mahdollisimman pian.

Toinen huolenaiheeni on se, miten saatamme turvallisuusvaatimuksemme käyttöön muualla maailmassa. Jos BP aikoo porata öljyä Libyan rannikon edustalla ja rakentaa sinne porauslauttoja, niin tämä tarjoaa meille mahdollisuuden lähestyä Euroopan energia-alaa – erityisesti BP:tä, Shelliä ja Totalia – saadaksemme vapaaehtoisia sitoumuksia siitä, että ne suostuvat vapaaehtoisesti soveltamaan näillä lähialueilla samoja tiukkoja vaatimuksia, joita niiden on noudatettava Euroopan unionin alueella. Konkreettisesti tämä tarkoittaa sitä, että Libyan rannikon edustalla sijaitsevalla offshore-öljynporauslautalla, jonka BP rakentaa ja jota se käyttää, tai ehkä Länsi-Afrikan rannikon edustalla olevalla öljynporauslautalla, jota hoitaa eurooppalainen energiayritys, olisi toimittava niiden vaatimusten mukaisesti, joita noudatetaan samoissa toimissa Pohjanmerellä, jossa nämä vaatimukset on vahvistettu lainsäädännössä.

Olkaa hyvä ja antakaa meille kaksi viikkoa aikaa. Olemme saavuttamassa tiedonantomme tavoitteet. Kaikki muut toiveet, joita parlamentin jäsenet välittävät meille tänään, otetaan huomioon, ja me esitämme varmasti tiedonannossa mainitut lainsäädäntöehdotukset vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla.

Richard Seeber, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää komission jäsentä Oettingeriä siitä, että hän on ottanut ohjaket käsiinsä ja reagoinut niin nopeasti sattuneeseen öljykatastrofiin. Meidän on luonnollisesti otettava huomioon se, että lähtökohdat Yhdysvalloissa ovat erilaiset kuin täällä Euroopassa. Uskon kuitenkin, että myös täällä Euroopassa on toimittava. Asianmukaisten ehdotusten aikaansaamiseksi on tehtävä perusteellinen selvitys todellisista olosuhteista Euroopassa ja lainsäädäntöä koskevasta tilanteesta. Meidän on pidettävä mielessä, että oikeudellinen tilanne on luonnollisesti vaikea, koska kyseessä ovat osaksi kansainväliset vesialueet ja osaksi jäsenvaltioille kuuluvat vesialueet. Minusta meidän on tarkasteltava sitä, milloin yhteisö voi tarkalleen toimia yhteisönä ja tehdä lainsäädäntöehdotuksia tilanteen parantamiseksi.

Lähtökohtanamme on aina oltava mahdollisimman korkeiden turvallisuusvaatimusten luominen ihmisistä ja ympäristöstä varten, jotta tällaiset katastrofit voidaan estää alusta alkaen. Pidän kuitenkin tärkeänä, että jatkamme öljyn ja kaasun etsintää kaikkialla Euroopassa, jotta monipuolistamme edelleen energialähteitämme. Tämä olisi pidettävä mielessä. Kuten mainitsin, turvallisuuden on oltava etusijalla. Minusta on kolme alaa, joilla voimme toimia. Ensimmäinen on sen tarkasteleminen, millä aloilla meidän on muutettava oikeudellista tilannetta EU:ssa. Näitä ovat Seveso II -direktiivi, ympäristövastuuta koskeva direktiivi ja

kolmas meriturvallisuuspaketti. Nämä ovat varmasti asioita, joihin komission on vastattava, ja odotamme mielenkiinnolla ehdotuksianne.

Toinen on rahoituskehys. Uskon, että vakuutusratkaisulla tarjotaan asianmukaista turvaa ja tehdään mahdolliseksi taloudellisten korvauksien tarjoaminen katastrofien jälkeen. Kolmas ala on hätätilanteiden hallinta EU:ssa. Onko todella tarpeen, että jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä täyttä valmiutta vastata tällaisiin katastrofeihin? Emmekö voisi löytää keinoja yhteistyön tekemiseksi tässä asiassa EU:n tasolla ja vahvistaa sitä, jotta jäsenvaltioille aiheutuvaa painetta lievitetään hieman?

Zigmantas Balčytis, *S&D-ryhmän puolesta*. – (LT) Meksikonlahden ympäristökatastrofi osoitti turvallisuuden puutteen öljynporaustoiminnassa. Tämän sydäntä särkevän murhenäytelmän, joka vaati ihmishenkiä ja aiheutti suunnatonta vahinkoa ympäristölle, pitäisi myös olla tärkeä opetus meille Euroopassa.

Pidän myönteisenä komission ehdotusta tehdä turvallisuustarkastuksia Euroopan unionin alueella toimivilla offshore-öljynporauslaitoilla. Jotta tämä varmistetaan täysin, toimia on toteutettava laajemmassa mittakaavassa. Komission pitäisi ennen kaikkea arvioida Euroopan unionin kykyä tarjota välitön ja tehokas vastaus onnettomuuksiin ja luoda EU:n toimintasuunnitelma.

Nykyisessä lainsäädännössä on sekä turvallisuuden että vahinkovastuun osalta selkeitä sisältöjä ja soveltamisalaa koskevia puutteita. Euroopan unionissa toteutetaan parhaillaan valtavia infrastruktuurihankkeita, joiden turvallisuutta ei ole ehkä arvioitu kattavasti ja asianmukaisesti. Niihin sisältyy paljon keskustelua herättänyt North Stream -kaasuputki ja muu öljy- ja kaasualan infrastruktuuri, joka on EU:lle tarpeellinen energiavarmuuden aikaansaamiseksi ja jonka on täytettävä korkeimman tason ympäristövaatimukset.

Vastuuta koskeva kysymys on sen vuoksi ratkaistava selvästi: saastuttajan on korvattavat aiheutetut vahingot ja lisäksi on otettava käyttöön pakollisia EU:n laajuisia vakuutusjärjestelmiä. Tällaisten katastrofien välttämiseksi on kiinnitettävä erityistä huomioita ehkäiseviin toimenpiteisiin. Mielestäni komission olisi arvioitava tehokkaan seurantajärjestelmän perustamista, vahvistettava tarkastusmenettelyitä ja tiukennettava pakollisia turvallisuutta koskevia EU:n vähimmäissääntöjä.

Olen samaa mieltä kollegoiden tekemistä ehdotuksista, että komissio antaa vuosikertomuksia, joiden perusteella voimme arvioida todellista tilannetta ja toteuttaa ajoissa ja tarvittaessa toimia.

Haluaisin lopuksi kiittää komissiota ja komission jäsentä sitä, että saamme tiedonannon niin pian ja voimme ryhtyä tutkimaan tarkemmin, mitä Eurooppa todella tarvitsee.

Corinne Lepage, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Chastel, arvoisa komission jäsen, Meksikonlahden onnettomuus on eräänlainen käännekohta.

Kuten tämänhetkiset tapahtumat Unkarissa valitettavasti osoittavat, Eurooppa ei ole selvästikään turvassa laajamittaisilta teollisuusonnettomuuksilta. Meidän yhteinen tehtävämme on nimenomaan ennakoida katastrofeja eikä se, että odotamme niiden tapahtuvan ja sen jälkeen haalimme kokoon varat niihin vastaamiseksi.

Mitä tarkoitan käsitteellä ”ennakoida”? Ensinnäkin sopivaa ennalta ehkäisevää lainsäädäntöä. Tällaista lainsäädäntöä ei ole vielä olemassa. Meidän on tehtävä kunnollisia ennakkotutkimuksia, ja olen tyytyväinen kuullessani suunnitelmista soveltaa Seveso II

-direktiiviä offshore-öljynporauslauttoihin. Meidän on myös tehtävä perusteellisia vaikutustenarviointeja, ja mikä on erittäin tärkeää, luotava vastuuta koskeva järjestelmä, joka toimii varoituskeinona, jotta turvallisuuden takaaminen on toimijan taloudellisen edun mukaista.

Lopuksi teknisiä resursseja on oltava saatavilla sen varmistamiseksi, että kaikkiin mahdollisiin tapauksiin voidaan vastata muutamassa päivässä tai jopa tunnissa. Tämä ei merkitse, että voimme reagoida asiaan pelkästään paperilla; se merkitsee, että voimme reagoida asiaan todellisessa tilanteessa. En uskalla kuvitella, mitä tapahtuisi, jos Meksikonlahden kaltainen usean viikon tai kuukauden ajan jatkuva tilanne sattuisi Välimeren kaltaisella suljetulla merialueella.

Tarvitsemme luonnollisesti – kuten mainitsitte – oikeudenmukaisen vastuuta koskevan järjestelmän vahinkojen korvaamiseksi. Muistutan, että ympäristövastuudirektiivillä ei kateta taloudellista vahinkoa. Pidän sen vuoksi välttämättömänä, että emme Yhdysvaltojen lailla epäröi lykätä uusia laitoksia koskevia lupia, jotta juuri mainitut edellytykset voidaan täyttää.

Tämä ei merkitse nykyisen toiminnan lopettamista, vaan kaikkien uusien lupien keskeyttämistä, jotta varmistetaan, että kaikilla julkisilla ja yksityisillä sidosryhmillä on sama tavoite: luoda mahdollisimman nopeasti lainsäädäntö ja järjestää teknisiä resursseja, jotta meitä suojellaan Yhdysvalloissa sattuneen onnettomuuden mittakaavassa olevalta katastrofilta.

Nämä toimet ovat mielestäni askel oikeaan suuntaan, vaikka haluankin huomauttaa, että yhteinen tavoitteemme on saada yhteiskunta vähitellen luopumaan öljyn käytöstä eikä varmistaa, että olemme edelleen riippuvaisia siitä.

Bart Staes, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä Corinne Lepagen kanssa erityisesti viimeksi mainitun asian osalta. Viisi kuukautta sitten, 20. huhtikuuta, Meksikonlahdella tapahtui täysin odottamattomasti valtava katastrofi. Kesti viisi kuukautta ennen kuin vuoto saatiin lopullisesti tyrehtymään. Sen vuoksi meidän, Euroopan lainsäätäjän, on varmistettava, että tällainen katastrofi ei voi koskaan sattua Euroopan vesillä. Sen vuoksi käymme tätä keskustelua. Sen vuoksi toteutamme toimia.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestyksessä hyväksymämme päätöslauselma on pitkälti komission jäsenen Oettingerin arvion, politiikan ja pyrkimysten mukainen. Komission jäsen Oettinger on jo osoittanut muutaman kerran täysistunnossa, mitä näkökantaa hän edustaa ja mitä hän haluaa tehdä. Päätöslauselmamme on hyvin paljon tämän mukainen. Pahoittelen, että neuvosto ilmoitti, että se aikoo odottaa ehdotuksia komissiolta ennen kuin se vastaa asiaan. Odotin itse asiassa, että neuvosto vastaa parlamentin tässä keskustelussa esittämiin ehdotuksiin.

Nämä lukuisat ehdotukset ovat tärkeitä. Kehotamme itse asiassa jäsenvaltioita keskeyttämään porauksen siihen saakka, että onnettomuudet voidaan sulkea pois; kunnes asianmukaisten turvallisuussääntöjen noudattaminen voidaan varmistaa. Haluamme lykkäystä siihen saakka, että voimme olla varmoja, että vahinkovastuuta koskeva lainsäädäntö on täysin kunnossa. Haluamme tarkastella tilannetta valvojien valvonnan suhteen. Haluamme varmistaa, että toimia toteutetaan, jotta käytöstä poistetaan laitokset, jotka ovat edelleen toiminnassa ja jotka on poistettava piakkoin käytöstä. Haluamme, että Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA:n) valtuuksia laajennetaan. Haluamme, että

kyseinen järjestö vastaa merialusten aiheuttaman merten pilaantumisen lisäksi myös öljynporauslautoista katastrofin sattuessa.

Nämä tässä päätöslauselmassa esitetyt asiat ovat hyvin konkreettisia. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Chastel, pahoittelen, että ette vastaa neuvoston puolesta parlamentin ehdotuksiin täällä parlamentissa ja että odotatte komission jäsenen Oettingerin tekemiä ehdotuksia. Niistä ensimmäinen saadaan jo heti ensi viikolla, ja se liittyy voimassa olevaa lainsäädäntöä koskevaan stressitestiin. Esitän sydämellisen kiitoksen komissiolle ja totean, että suhtaudun melko varautuneesti neuvostoon.

Struan Stevenson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, Meksikonlahden öljyvuoto oli varoitusmerkki öljyalalle. Tästä ei ole epäilystäkään. Olemme kaikki erittäin tietoisia tästä, mutta emme saisi ylireagoida.

Olen samaa mieltä siitä, että meidän on tarjottava asianmukaisia korvauksia kaikille niille, erityisesti kalastusalan työntekijöille, jotka menettävät toimeentulonsa öljyvahingon tai muun tällaisen onnettomuuden vuoksi, jota ei toivottavasti tapahdu millään merialueellamme.

Meidän on perustettava joko korvaus- tai vakuutusrahasto, johon öljy-yhtiöt tarjoaisivat itse rahoituksen. Kuitenkin, kun kuulen hyvien työtovereiden, kuten Corinne Leapagen pyytävän öljynetsintäporausten keskeyttämistä, olen todella sitä mieltä, että asiassa mennään liian pitkälle. Tämä on ylireagointia. Meillä on 20 vuoden, kahden vuosikymmenen, kokemus syvänmeren porauksesta Pohjanmerellä ja Skotlannin länsirannikon edustalla, ja olemme kahden vuosikymmenen ajan vieneet muualle maailman korkeatasoisinta turvatekniikkaa. Meillä on yli 315 syvänmeren porausreikää, eli yli 300 metrin syvyydessä olevaa porauskohtaa, ja jotkut ovat jopa 1 600 metrin syvyydessä.

On vielä aikaista tarkastella sitä, mitä Meksikonlahdella tapahtui, mutta asiaa koskevien tietojen mukaan vaikuttaa siltä, että jos meidän 20 vuoden ajan Pohjanmerellä käyttämämme tekniikkaa olisi käytetty siellä, niin öljyvuotoa ei olisi sattunut tai se olisi saatu hallittua paljon nopeammin.

Emme saa siten lyödä ovea kiinni yhdelle turvallisimmista teollisuudenaloista, joita meillä on Euroopassa. Olemme pelkästään tänä vuonna sijoittaneet 6 miljardia puntaa etsintätoimiin Pohjanmerellä ja Shetlannin rannikoilla. Emme saa ylireagoida ja lähettää koko maailmalle viestiä, että Euroopan parlamentin mielestä eurooppalainen teollisuutemme ei ole enää turvallinen. Tämä on yksi suurimmista venttilähteistämme.

Niki Tzavela, *EFD-ryhmän puolesta.* – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Jo Leineniä ja komission jäsentä antamistaan tiedoista. Haluaisin myös todeta olevani tyytymätön siitä, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta, joka vastaa teollisuudesta ja tutkimuksesta, ei ole osallistunut päätöslauselmaan. Sanoisin, että tämän seikan vuoksi siinä on epärealistisia kohtia, tai ne aiheuttavat suuria ongelmia öljynporausalalle. Sanoimme, että haluamme hallita sitä, emmekä tuhota sitä kokonaan.

Sen vuoksi olen täysin samaa mieltä jäsen Callananin tekemästä tarkistuksesta, jolla 17 kohta poistetaan, ja haluaisin myös panna merkille, että 22 kohdan perusteella öljynporausyhtiöihin kohdistuu sellaista taloudellista rasietta, jonka vuoksi meidän olisi toimittava varovaisesti. Haluaisin lisäksi todeta, että tekstissä on yksi suuri puute: siinä ei viitata millään tavalla öljynporausalaan liittyvän tutkimuksen ja kehittämisen edistämiseen. Voisimme tehdä yhdysvaltalaisen kanssa yhteistyötä tällä alalla ja edistää tutkimusta ja tekniikkaa, jolla autetaan vastaamaan tällaiseen kriisiin.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Deepwater-katastrofin todellista merkitystä ei oteta huomioon. Todellinen kysymys on, miksi BP poraa öljyä 5 000 metriä paksun kivikerroksen läpi 1 500 metrin syvyydessä merellä keskellä pyörremyrskyalueutta.

Vastaus on öljyhuippu, ajankohta, jolloin olemme käyttäneet puolet maailman varannoista, joita oli helppoa, turvallista ja edullista tuottaa. Olemme nyt riippuvaisia vähentyvistä varannoista, jotka ovat yhä enemmän saavuttamattomissa, vaarallisia ja ne aiheuttavat talouden ja ympäristön näkökulmasta raskaita. Deepwater on pelkästään oire tästä öljyhuipusta. Sen käyttäminen tekosyynä, jotta EU saa jälleen toimivallan asiassa, ei estä sitä, että saavutamme huipun tai kärsimme sen mahdollisista katastrofaalisista seurauksista.

Sen sijaan, että puhutaan oireista, on aika puuttua taudin syihin: siihen, että olemme käyttäneet kaiken helposti saatavan öljyn ja olemme edelleen riippuvaisia siitä. Tämä todellisuus on alkanut valjeta viime kuukausina muun muassa presidentti Obamalle, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle ja Saksan armeijalle. On korkea aika, että EU ei ummista silmiään todellisuudelta, että ilmastonmuutos ei ole sille pakkomielle vaan että se tutkii ja vastaa todelliseen kriisiin: öljyhuippuun.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Chastel, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä oli suuri katastrofi, ja katastrofeihin voidaan vastata eri tavoin. Voidaan ryhtyä pikaisesti toimiin ja esittää joka viikko uusi julistus tai voidaan tarkastella perusteellisesti tilannetta ja sen jälkeen harkita, mitä toimia on muutettava. Lähtökohtien osalta on esimerkiksi todettu, että Yhdysvalloissa sattunut tilanne ei ole oikeastaan verrattavissa Euroopan tilanteeseen.

Komission jäsen Oettinger on valinnut jälkimmäisen tien: hän toimii asiallisesti, objektiivisesti ja yksi askel kerrallaan. Näin luodaan politiikkaa ja saadaan kansalaistemme tuki. Olen ensinnäkin tyytyväinen, että komission jäsen on valinnut tämän tien ja toiseksi, että hän ottaa asiaan mukaan kaikki valiokunnat. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta osallistuivat yhdessä täysistuntoon ja keskusteluun komission jäsenen kanssa, ja käsitelimme siinä tarkemmin eri näkökohtia. Minun on kuitenkin todettava Niki Tzavelan tavoin, että ympäristövaliokunta päätti valitettavasti esittää päätöslauselman yksipuolisesti. Mielestäni tätä on täysin mahdotonta hyväksyä. Tämän lisäksi hätiköidyn asiakirjan laatiminen ei ole parlamentaarisen yhteistyön edun mukaista eikä sillä edistetä asian kunnollista käsittelyä.

Olemme saaneet tietää, että komissio aikoo esittää tiedonannon ensi viikolla tai viikko tapauksen seurauksista tehdyn arvioinnin jälkeen. Olimme jo itse asiassa kaikki tietoisia tästä. Kuten neuvosto aivan oikein totesi, voimme sen jälkeen harkita viisaasti, millaisia vastauksien pitäisi olla. Ympäristövaliokunta katsoi, että sen oli esitettävä tästä asiasta kiireellisesti päätöslauselma, joten olemme nyt esittäneet päätöslauselman, joka on mielestäni kauttaaltaan hätiköity. Minusta siihen sisältyy virheitä ja siihen ei sisälly ollenkaan joitain tutkimusta ja tekniikkaa koskevia näkökohtia, kuten Niki Tzavela juuri huomautti. Kuka tästä välittää? Tärkeää on tuottaa jotain, vaikka asiaa käsitellään vain yhdestä näkökulmasta. Tätä ei voida millään hyväksyä. Lisäksi päätelmä siitä, että poraukset olisi keskeytettävä, on vain saanut huomion kiinnittymään Eurooppaan teollisuudenalan keskuksena.

Hyvät kollegat, tämä ei ole oikea tapa hoitaa asioita. Olen kiitollinen, että sain puheenvuoron. Täällä voidaan ainakin puhua. Valiokuntani ei osallistunut päätöslauselman laadintaan ollenkaan.

Pavel Poc (S&D). – (CS) Deepwater-öljynporauslautan räjähtäminen oli aivan varmasti suuronnettomuus. Se oli varoitus Yhdysvalloille ja Euroopalle. Unohdimme kuitenkin yhden varoituksen. Sillä aikaa, kun ympäristövaliokunta keskusteli Meksikonlahden Deepwater Horizon-öljynporauslautasta, öljyä vuosi muutama kilometri Egyptin rannikolta sijaitsevasta Jebel al-Zayt -öljynporauslautasta, ja saimme kuulla tästä vuodosta turisteilta. Emme kuulleet siitä edes joukkotiedotusvälineiltä, ja kun kysyin ympäristövaliokunnan kokouksessa komission jäseneltä, oliko hänellä tietoa tästä melko pienestä, mutta lähialueella tapahtuneesta onnettomuudesta, tai lähinnä öljyvuodosta, hänellä ei ollut mitään tietoa. Kenelläkään ei ollut näitä tietoja. Kollegoideni täällä maininneiden asioiden lisäksi haluaisin mainita vielä yhden, nimittäin sen, että on aina tarpeellista saada oikea-aikaista ja korkealaatuista tietoa, jota ei esitetä väärin poliittisten näkökohtien vuoksi. Tällainen toiminta oli kyseessä, kun Egyptin hallitus uutisoi väärin Jebel al-Zaytin öljyvuodosta.

Mielestäni porausten lykkääminen on yksi mahdollisista ratkaisuista, vaikka emme voi tietenkään ottaa käyttöön energia-alaa koskevia kieltoja ja rajoituksia, jos se toimittaa meille sitä, mitä tarvitsemme. On välttämätöntä saada käyttöön yhtenäiset turvallisuusvaatimukset, koska Euroopan unionin vaatimukset Pohjanmerellä ovat hyvin korkealaatuiset, mutta niitä ei enää sovelleta Mustallamerellä. Tällaiset toisistaan erilaiset lähestymistavat eivät ole hyväksyttäviä, ja meidän on varmistettava, että on olemassa yhtenäiset turvallisuusmääräykset, jotta koko Euroopan rannikkoa suojellaan.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, Meksikonlahden olosuhteita ei voida luonnollisesti verrata meidän vesialueidemme tilanteeseen, mutta olen tyytyväinen, että Euroopan unioni hyödyntää tilaisuutta tarkastellakseen omaa lainsäädäntöään. Tätä loppujen lopuksi tarvitaan kiireellisesti.

Minusta tässä asiassa on kaksi erittäin tärkeää tekijää. Ensimmäinen on tarkastukset. Monet kollegani ovat puhuneet tästä. Nämä tarkastukset ovat välttämättömiä. Minusta jopa tärkeämpi on vahinkovastuuta koskeva näkökohta; minulle oli rehellisesti sanoen järkytys, että tätä ei ole järjestetty hyvin edes eurooppalaisilla vesilläämme. Miksi vastuu on niin tärkeää? Kunnollinen sääntely olisi porkkana, jonka vuoksi öljy-yhtiöt toteuttaisivat pääasiassa itse monia toimenpiteitä riskien vähentämiseksi. Tämän vuoksi pidän tätä tärkeänä. Tästä syystä olen voimakkaasti sitä mieltä, että uusia lupia ei anneta ennen kuin vahinkovastuujärjestelyistä annetaan säännökset.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin osoittaa puheeni erityisesti kollegoilleni Stevensonille ja Reulille, jotka totesivat, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden valiokunta reagoi liian nopeasti. Meidän pitäisi olla rehellisiä; tämä katastrofi tapahtui viisi kuukautta sitten, ja EU esittää vasta nyt päätöslauselman: tämä ei ole missään tapauksessa liian nopeaa toimintaa. Me ympäristövaliokunnassa olemme työskennelleet tämän asian parissa pitkään.

Haluaisin kiittää lämpimästi komissiota siitä, että se oli aloitteellinen ja myönsi, että vastuuta koskeva lainsäädäntö ei ollut selkeä ja että EU:n ja kansallisessa lainsäädännössä on yksinkertaisesti puutteita. Tällaisia asioita ei säännellä kunnolla. Meidän on keskeytettävä kaikki uudet syvänmeren poraukset aina siihen saakka, että tiedämme, että alaa säännellään kunnolla. Tätä toimien keskeyttämistä ei sovelleta koko alaan vaan ainoastaan uuteen

syvänmeren poraukseen. Tämä ei ole ylireagointia; tämä on hyvin rauhallinen reaktio. Olemme myös tietoisia siitä, että Meksikonlahdella tehdään edelleen tutkimusta siitä, mikä meni pieleen. Tämä asia on saatava selvitettyä, ja siihen saakka ei saisi olla mitään uutta toimintaa.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, katastrofit ja erittäin vaikuttavat tapahtumat, kuten öljyvuohto Meksikonlahdella, ovat usein yllyke yleisille muutoksille politiikassa ja kannustin sääntelyuudistuksia koskeville suurille suunnitelmille. Tunteisiin perustuva toiminta ei ole kuitenkaan aina järkevää, joten olisi toimittava varovaisesti ja huolellisesti, kun yrityksille määrätään uusia velvoitteita, oli kysymys sitten vakuutuksista taikka ympäristö- tai turvallisuusvaatimuksista, sillä nämä vaatimukset ovat Euroopan unionissa korkeimmat maailmassa. Olemme tämän lainsäädäntöalan suhteen eri kehitysvaiheessa.

Tällaisen liiallisen sääntelyn ainoa vaikutus on Euroopan kilpailukyvyn heikentyminen ja Euroopan unionin ulkopuolisen öljynporausteollisuuden vahvempi asema. Tilanne on sama offshore-porauksen keskeyttämisen osalta. Tällainen keskeyttäminen aiheuttaisi tarkoitukseen nähden todennäköisesti täysin päinvastaisia vaikutuksia. Keskeyttäminen merkitsee, että Euroopan rannikolle purjehtii enemmän aluksia ja että sen vuoksi ympäristölle aiheutuu enemmän vaaraa. Tämän vuoksi pyydän, että lainsäädäntöä ja porausten keskeyttämistä koskevissa asioissa toimitaan erittäin varovaisesti.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä on nyt kolmas keskustelu Euroopan parlamentissa, mikä osoittaa, kuinka tärkeänä pidämme raakaöljyn poraamista Euroopan merialueilla. Emme halua, että Meksikonlahdella sattuneen katastrofin toistuminen on mahdollista rannikoillamme. Pelkästään tämän vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana Pohjanmeren öljynporauslauttojen toiminnassa on ollut 175 häiriötä, joista kahdeksassa oli kyse erittäin vakavasta vaaratilanteesta. Toiminta näissä laitoksissa keskeytettiin 32 tapauksessa. Toinen ongelma on se, että näitä porauslauttoja on käytetty erittäin intensiivisesti. Pohjanmerellä 1970-luvun alussa käyttöön otetusta 103 öljynporauslautasta 44 on viiden vuoden kuluessa teknisen käyttöikänsä lopussa ja 26 on jo ylittänyt sallitun käyttöajan, mutta on saanut öljynporausoikeudelleen jatko-aikaa.

Laitokset ovat myös vaihtaneet omistajia edellisen 30 vuoden aikana, ja uudet ylläpitäjät eivät välttämättä jaa turvallisuuden kannalta samaa porauskulttuuria. Paine mahdollisimman tehokkaalle hyödyntämiselle ei ole turvallisuuden parantamiseen tähtäävien toimien eikä asianmukaisen riskinarvioinnin mukaista. Sen vuoksi tuemme komission jäsenen työtä, jonka tavoitteena on tehdä perusteellinen arvio Euroopan merialueilla tapahtuvaa öljynporausta koskevasta lainsäädännöstä ja tarpeen vaatiessa ottaa käyttöön uusia ja välttämättömiä määräyksiä, joilla vastataan merialueilla tapahtuvasta öljynporauksesta aiheutuviin vaaratilanteisiin, ja tiukentaa korvausvastuuta koskevia periaatteita, jos sattuu onnettomuuksia, jotka aiheuttavat raakaöljyn leviämisen vuoksi saastumista.

On tärkeää luoda Euroopan merialueilla tapahtuvaa syvänmeren porausta koskevat mahdollisimman korkealaatuiset turvallisuusvaatimukset ja soveltaa niitä kaikkiin Euroopan aluevesillä toimiviin osapuoliin. Niitä on sovellettava myös Euroopan unionin ulkopuolisiin yrityksiin. Jos esimerkiksi Norja ja Venäjä hyödyntävät arktisen alueen varantoja, niin emme saa sallia, että jompikumpi näistä valtioista käyttää tekniikkaa, joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien yritysten soveltamien korkeimpien turvallisuusvaatimusten mukaista.

George Lyon (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet puheenvuoron esittäjät totesivat, Meksikonlahden öljyvuoto oli varoitus öljyalalle.

Kuuntelin kuitenkin tarkasti, mitä komission jäsen sanoi puheenvuoronsa alussa ja kommenteissaan. Yhdyn hänen esittämänsä sitoumukseen, että meidän on parannettava vaatimuksia ja laatua ja että meidän on varmistettava, että EU voi olla johtavassa asemassa tällä alalla, että voimme saattaa turvallisuusjärjestelmämme käyttöön kaikkialla maailmassa sekä varmistaa, että muut noudattavat sitä. Olen myös tyytyväinen hänen antamastaan tunnustuksesta, että Pohjanmeren alueella Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Norjassa sovelletaan jo maailman korkeatasoisimpia vaatimuksia.

Meillä Skotlannissa sattui Pohjanmerellä hieman yli 20 vuotta sitten katastrofi, Piper Alpha -onnettomuus, jolloin yli 100 henkeä sai surmansa. Tämän vuoksi turvallisuusvaatimuksia tarkasteltiin laajamittaisesti, ja sen ansiosta meillä on tällä hetkellä erittäin korkealaatuiset vaatimukset.

Kannatan paljoka siitä, mikä sisältyi Jo Leinenin esittämään tänään käsiteltävään kysymykseen, mutta en usko että porausten keskeyttäminen ilman aikarajaa on oikeasuhtainen ja järkevä vastaus haasteeseemme. Toivon, että parlamentti harkitsee kahdesti tällaisia toimia.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, ei ole epäilystäkään, että komission pitäisi valvoa luonnonvarojen hankinnan ja kuljetuksen turvallisuutta. Optimaalisten turvallisuusvaatimusten ohella tärkeimpänä kysymyksenä pitäisi olla luonnonvarojen hankkivien ja kuljettavien yritysten valmius sellaisissa hätätilanteissa, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista laajassa mittakaavassa. Emme saa unohtaa tarpeellista rahoitusta, jota varten tällaista taloudellista toimintaa harjoittavien yritysten olisi tehtävä varaus.

Pian otetaan käyttöön kaasuputki, jolla siirretään valtavia määriä kaasua Itämeren pohjaa pitkin. Minusta tämä tarjoaa erinomaisen tilaisuuden tiedustella, onko komissio tehnyt mitään suojellakseen Itämeren rannikolla elävien miljoonien eurooppalaisten etuja. Heistä voi tulla ennennäkemättömän ympäristökatastrofin uhreja, jos tämä kaasuputki räjähtää tai vuotaa. On myös muistettava, että kaksi vuotta sitten laadittu Euroopan parlamentin päätöslauselma näiden sijoitusten ympäristövaikutuksia koskevasta valmistelutyöstä jätettiin täysin huomiotta, ja nyt juuri näitä sijoituksia tehdään. Mitä komissio aikoo tehdä tämän asian vuoksi, jotta emme kadu hukkaan mennyttä aikaa, kun katastrofi sattuu?

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Meksikonlahden katastrofi on niin laajamittainen, että meidän EU:n poliittisten edustajien on mietittävä omien öljynporauslauttojemme turvallisuutta. Yksi meriympäristön suojelun tärkeimmistä toimista on varmistaa, että öljynetsintäkohteet ovat mahdollisimman turvallisia.

Kuitenkin ajatus öljynporauksen keskeyttämisestä nyt ja tulevaisuudessa vesialueillamme on selvästi ennen aikaista ja epäasianmukaista. Ennen aikaista, koska Meksikonlahden katastrofia koskevat tutkimustulokset eivät ole vielä tiedossa ja eräissä alustavissa tuloksissa vahvistetaan, että onnettomuus johtui menettelytapoihin, organisaatioon ja tekniikkaan liittyvien virheiden yhdistelmästä. Se on epäasianmukaista, koska – kuten useasti on mainittu – Pohjanmereen, Välimereen ja Meksikonlahteen sovelletaan eri lainsäädäntöä.

Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa vakavista taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista, joita porauksen keskeyttämisellä olisi, puhumattakaan siitä, miten tämä vaarantaisi energiariippumattomuutemme.

Norja ja Venäjä päättivät viime viikolla 40 vuoden kiistan jälkeen ja 30 vuotta töiden keskeyttämisestä vahvistaa periaatteen Barentsinmeren ja arktisen alueen yhteisestä merirajasta. Tämä sopimus johtaa käytännössä siihen, että nämä kaksi maata jakavat alueen, jolla on runsaasti hiilivetyjä. Miten EU:n toimeenpanovallan käyttäjä voi samanaikaisesti pyrkiä keskeyttämään tällaisen öljynporaus toiminnan ja asettautumaan vapaaehtoisesti energian ja talouden kannalta heikkoon asemaan?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Meksikonlahden ennennäkemättömän ympäristökatastrofin vuoksi Euroopan unionin jäsenvaltioiden pitäisi soveltaa tiukkoja tarkastustoimia öljynporauslauttoihin vesialueilla, joilla porataan raakaöljyä. Voimme panna merkille ehdotuksia, joiden perusteella uudet poraukset keskeytetään siihen saakka, että ympäristöriski voidaan sulkea pois. Nämä ehdotukset perustuvat oletukseen, että koska merialueilla ei ole rajoja, yhdellä niistä tapahtuva ympäristökatastrofi vaikuttaisi niihin kaikkiin.

Tällainen lähestymistapa on yhdenmukainen Euroopan parlamentin kaksi vuotta sitten hyväksymän Nord Stream -hankkeen vuoksi Itämerelle aiheutuvaa ympäristöriskiä koskevan päätöslauselman kanssa. Toivomme, että komissio soveltaa yhtä päättäväistä ja viisasta lähestymistapaa Itämeren merenpohjan kaasuinvestointien valvontaan ja että se käyttää tässä kaikkia mahdollisia keinoja. Tätä on pohdittava myös, jos tukea ei myönnetä vaihtoehtoiseen tekniikkaan, kuten liuskekaasun hyödyntämiseen.

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme kuulleet paljon tästä öljyonnettomuudesta ja näimme kaikki järkyttävät kuvat televisiossa. Tiesittekö kuitenkin, hyvät kollegat, että viime vuosina British Petroleum aiheutti 97 prosenttia kaikista Yhdysvaltojen öljy-yhtiöiden tahallisista turvallisuusmääräysten rikkomuksista? Tiesittekö, että edellisen kymmenen vuoden aikana tämä yritys aiheutti lukuisia onnettomuuksia? Oletteko tietoisia, että British Petroleum on vähentänyt merkittävästi turvallisuus- ja kunnossapitobudjettiaan, jotta voitot säilytetään? Tämä on osaltaan johtanut yhä lukuisampiin onnettomuuksiin.

Corinne Lepage mainitsi juuri, että tärkeintä on ennakoida ja estää onnettomuudet. Me kaikki tiedämme, että ennaltaehkäisy on kaikkein tärkeintä. Hän on oikeassa. Minusta kuitenkin Yhdysvalloissa Meksikonlahdella sattunut onnettomuus – kuten muut teollisuus- tai luonnononnettomuudet taikka toissapäiväinen onnettomuus Unkarissa – osoittaa selkeästi, että luonnonkatastrofeja ja teollisuusonnettomuuksia voi tapahtua missä tahansa ja milloin tahansa. Siksi katson, että vahingonkorvaukset sekä nopea ja tehokas vahinkojen hallinta ovat erittäin tärkeitä.

Puhumme paljon äärimmäisistä sääolosuhteista ja niiden seurauksista sekä vaaroista, ja siitä, miten ne lisäävät luonnonkatastrofien ja teollisuusonnettomuuksien riskiä. Mielestäni tämä on totta, ja jos tämä on totta, meidän on ajateltava asiaa ennakolta. Meidän on otettava huomioon myös varoitusmerkit, kuten Unkarin kaksi päivää sitten tai Meksikonlahdella keväällä sattunut onnettomuus. Sen vuoksi ehdotan kollegoilleni ja parlamentille, että perustamme Euroopan katastrofirahaston tehokasta vahinkojen hallintaa varten.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Meksikonlahden katastrofi on pelottava. Se on osoittanut, että turvallisuusvaatimukset ovat puutteellisia ja öljyvuoden jälkeiset toimet riittämättömiä. Vaikka onnettomuus sattui Yhdysvalloissa, jossa noudatetaan sikäläistä lainsäädäntöä ja vaatimuksia, meidän on otettava tästä opiksemme ja estettävä vastaavat onnettomuudet.

Meidän on kuitenkin otettava huomioon todellinen tilanne. Sikäli kuin tiedän, Euroopan lainsäädännössä on jo mekanismeja, joilla estetään vastaavat onnettomuudet unionissa, sillä ne ovat paljon tiukemmat ja vaativammat kuin Yhdysvaltojen vastaavat lait.

Väittäisin sen vuoksi, että unionilla ei ole mikään kiire. Meillä ei ole mitään kiirettä, ja meidän pitäisi teettää perusteellinen asiantuntija-arvio Meksikonlahden onnettomuuden syistä ja seurauksista. Voimme sen jälkeen esittää tämän arvion perusteella uusia vaatimuksia ja toimenpiteitä. Minua häiritsevät päätöslauselmaan sisältyvät tietyt sanamuodot, joilla lietsotaan paniikkia, kuten ”mahdollisimman pian”, ja vastustan myös öljynporauksen keskeyttämistä. Olen toisaalta samaa mieltä sen seikan varmistamisesta, että panemme lainsäädännön täytäntöön korkeimpien mahdollisten vaatimusten mukaisesti ja että tarjoamme oikeudenmukaisen korvauksen onnettomuustapauksessa.

Meidän on ennen kaikkea toteutettava toimia omien rajojemme ulkopuolella. Ei ole merkitystä sillä, mikä meri on saastunut: Yhdysvalloissa, Euroopassa tai jossain muualla sijaitseva meri. Tällaisissa tapauksissa koko maapallo saastuu enemmän, eläimet ja kasvit kuolevat ja ihmiset kärsivät saasteen vuoksi. Meidän on sen vuoksi tehtävä se, mikä on kaikkein hankalinta, eli saatava aikaan korkeat kansainväliset vaatimukset, eikä ainoastaan tiukennettava säännöksiä EU:n rajojen sisällä.

Toisaalta olen sitä mieltä, että meidän on ryhdyttävä Unkarin onnettomuuden vuoksi kiireellisiin toimiin, koska se sattui rajojemme sisällä. Tarvitsemme kiireellisesti vastauksia kysymyksiin, mitä paksu punainen aine on: onko se todella vaarallista terveydelle? Onko todella niin, että se ei sisälly EU:n vaarallisten jätteiden luetteloon? Miten meidän pitäisi ehkäistä samankaltaisia onnettomuuksia?

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Haluaisin ensiksi kiittää niitä kollegoita, jotka olivat mukana laatimassa tätä päätöslauselmaa, ja haluaisin myös kiittää komission jäsentä, joka antoi meille paljon toivoa ja iloa tämänpäiväisessä lausunnossaan toimista, joita komissio aikoo toteuttaa. Vaikka on esitetty huolta siitä, että päätöslauselma on tehty hätäillen ja että sitä varten ei ehkä tehty tarpeeksi tutkimustyötä... katson silti, että se edustaa Euroopan parlamentin kantaa ja että se on viesti yhteiskunnalle, neuvostolle ja komissiolle.

Onnettomuudesta on kulunut jonkin aikaa, ja on erittäin tärkeää, että ainakin Euroopan parlamentti saa nyt äänensä kuuluville. Uskon monen muun kollegan tavoin, että on todella tärkeää tarkistaa Euroopan unionin voimassa olevaa lainsäädäntöä ja turvallisuus- ja laatuvaatimuksiin liittyvää lainsäädäntöä. Emme itse asiassa puhu öljynetsinnän keskeyttämisestä kokonaan vaan pelkästään tilanteen valvomisesta ja asianmukaisten toimien määrittelemisestä, jotta estetään Meksikonlahden onnettomuuden kaltaisen katastrofin toistuminen.

Olen henkilökohtaisesti erittäin tyytyväinen tähän päätöslauselmaan sisältyväistä kolmansien maiden vastuuta koskevista kohdista. Komission ja Euroopan unionin pitäisi yleisesti tehostaa vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa tietyistä energiainfrastruktuurihankkeista. Tämä ei tarkoita välttämättä pelkästään Itämeren ja öljyporauslauttoja tai Nord Stream -kaasuputkea, vaan myös Mustaamerta, Välimeren ja Pohjois-Afrikan konfliktitilanteita. Mielestäni on erittäin tärkeää, että kolmannet maat sisällytetään tähän päätöslauselmaan.

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime kuukausien tapahtumista saamiemme kokemusten ja Meksikonlahden onnettomuuden seurauksista aiheutuvaa polttoainemarkkinoiden monimutkaista tilannetta koskevien huolenaiheidemme vuoksi

meidän olisi toteutettava tehokkaita ja vaikuttavia toimia ympäristön suojelemiseksi ja ennen kaikkea samankaltaisten onnettomuuksien estämiseksi tulevaisuudessa. Kaikki toimet olisi suunnattava raakaöljyn porauksen turvallisuuden lisäämiseen.

Asiantuntijat yrittävät saada meidät uskomaan, että oikeanlaiset ehkäisevät toimenpiteet merkitsevät, että öljy-yhtiöissä on suhteellisen vähän onnettomuuksia. Tämä on totta. Kuitenkin se, että menettelyitä laiminlyödään ja säästöjä toteutetaan turvallisuuden kustannuksella, merkitsee, että Meksikonlahden onnettomuuden kaltaisia katastrofeja voi sattua tulevaisuudessa myös Euroopassa.

Maailmassa on tällä hetkellä toiminnassa noin 1 600 porauslauttaa, ja määrä kasvaa jatkuvasti. Uusia, entistä suurempia ja tehokkaampia öljylähteitä ja porauslauttoja otetaan käyttöön yhä edelleen. Poraukset ulottuvat merialueiden syvempiin osiin yhä kauempana merellä. Sen vuoksi tavanomaisten öljylähteiden merkitys vähenee ja öljynporauslauttojen kasvaa. Keskustelu öljynporauksen turvallisuudesta on väistämätöntä, ja vertailu teoreettisista turvallisuusvaatimuksista niihin, joita todellisuudessa sovelletaan, voi osoittautua yllättäväksi. On välttämätöntä asettaa öljy-yhtiöille täydentäviä rajoituksia ja ottaa käyttöön uusia säännöksiä, joilla voidaan edistää turvallisuutta. Tiedän, että jotkut valtiot ovat omasta aloitteestaan ryhtyneet tarkastamaan öljynporauslauttoja. Ensimmäiset tarkastukset ovat jo osoittaneet, että tiettyjä turvallisuusvaatimuksia on rikottu. On käynyt ilmi, että monet Pohjanmeren öljynporauslautat ovat toimineet vastoin turvallisuutta koskevia peruseriaatteita.

Mielestäni olisi ryhdyttävä välittömästi ennalta ehkäiseviin toimiin, jotta porauslautoilla ja kaikissa kohteissa, joissa luonnonvaroja porataan merenpohjasta, noudatetaan asianmukaista lainsäädäntöä ja valvontaa. On välttämätöntä ottaa käyttöön uusia turvallisuusvaatimuksia ja periaatteita, joita kaikkien raakaöljyn poraamiseen osallistuvien ja siitä yhteisesti vastuussa olevien osapuolten on noudatettava. Voimassa olevan luvan hallussapito on keskeinen vaatimus.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, EU:ssa voidaan oikeutetusti pohtia, voiko Meksikonlahdella tapahtuneen öljykatastrofin kaltainen onnettomuus sattua meidän vesillämme.

Koska öljyvuodot ovat tuhonneet rannikkoamme ja jättäneet meihin jo aiemmin monta kertaa lähtemättömän vaikutuksen, olemme oikeutetusti sitä mieltä, että merten ekosysteemien suojeleminen, eläinkunnan biologinen monimuotoisuus ja kalastus- ja matkailualan talous ovat ensiarvoisen tärkeitä. Meidän on kuitenkin pidettävä päämme kylmänä ja vastustettava sellaisen äärimmäisen kannan hyväksymistä, jonka perusteella syvänmeren öljyn uudet poraukset keskeytetään Euroopassa.

Ensinnäkin on otettava huomioon, että sovellamme erittäin tiukkoja turvallisuusvaatimuksia öljynporaukseen ja -etsintään Euroopassa. Lisäksi kansalliset sääntelyviranomaiset ja öljy-yhtiöt Euroopassa ovat itse luvanneet muuttaa öljynporausta ja turvallisuutta koskevia sääntöjä ja menettelyitä, jos tätä edellytetään Yhdysvaltojen suorittaman onnettomuuden tutkinnan perusteella.

Toiseksi, kun otetaan huomioon vaatimuksemme energiariippumattomuudesta, geostrategisesta näkökulmasta olisi erittäin riskialtista luopua Pohjanmeren öljynporauksesta. Loppujen lopuksi vaarannamme öljyteollisuutemme tulevaisuuden, jos lopetamme etsintä- ja poraustoiminnan. Miten voisimme perustella tästä asiasta työllisyyden kasvuun aiheutuvaa vaikutusta tällä kriisiajankohdalla?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, luulen, että olimme kaikki järkyttyneitä Meksikonlahden joka päivä jatkuneesta öljyvudosta ja siitä aiheutuneesta ympäristövahingosta. On vain oikein, että keskustelemme näiden tapahtumien vuoksi tästä asiasta, jotta löydämme keinot sen varmistamiseksi, että tämä ei enää toistu.

Minulle tulee jotain näkökohtia mieleen. Ensimmäinen on se, että turvallisuusvaatimuksemme on sovellettava tiukasti, jotta onnettomuuksia ehkäistään sen sijaan että niihin joudutaan vastamaan, ja tällä hetkellä on varmasti asianmukaisia vaatimuksia, joita on sovellettava kaikkialla.

Toiseksi olen täysin samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että meidän on saatettava turvallisuusvaatimuksemme käyttöön kaikkialla maailmassa, sillä jos jotain tapahtuu Meksikonlahdella tai joissain muualla, emme ole suojassa sen vaikutuksilta. Euroopan vesialueiden ympärille ei voi rakentaa rautaesirippua ja sanoa, että mitään ei tapahdu, jos me itse noudatamme korkeatasoisia vaatimuksia, joten tältä osin maailmanlaajuisen sopimuksen tarve on merkittävä. Tarvitsemme myös katastrofirahaston. Tämä on mainittu, ja yhdyin siihen.

On puhuttu porausten keskeyttämisestä, mutta tällä hetkellä tämä ei vaikuta minusta toteuttamiskelpoiselta vaihtoehdolta, koska jos toimimme näin, on suuri vaara, että meistä tulee kuin rikkaasta miehestä, joka päättää lahjoittaa kaikki varansa ja joka päätyy kerjäämään niiltä, joille hän antoi rahansa. Joutuisimme tällaiseen asemaan, jos muut valtiot jatkavat etsintää soveltamatta sellaisia tiukkoja vaatimuksia, joita me noudatamme.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Meksikonlahdella sattuneen ympäristökatastrofin jälkeen on tärkeää, että EU varmistaa, että sen rannikkoja suojellaan, koska se on oikeassa asemassa estääkseen tällaisen ongelman ja vastatakseen siihen. Lissabonissa sijaitseva Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA) tarjoaa apua ja teknistä tukea turvallisuuden ja alusten aiheuttamaan saasteeseen liittyvän merten suojelun aloilla.

Toimitin tämän vuoden kesäkuussa kirjallisen ehdotuksen komission jäsenille Oettingerille, Kallasille ja Georgievälle laajentaa meriturvallisuusviraston toimivaltuuksia, jotta luodaan mekanismeja Euroopan öljyporauslaittojen turvallisuuden valvomiseksi ja ympäristöonnettomuuksien välttämiseksi. Tällä ehdotuksella tarjottaisiin mittakaavaetua taloudellisten, inhimillisten ja teknisten resurssien suhteen. Olen tyytyväinen komission jäsenten vastaukseen. He osoittivat olevansa avoimia ja harkitsevansa EMSAa koskevan asetuksen tarkistamista, jotta sen toimivaltaa laajennetaan.

Kehotan komissiota tarkastelemaan jälleen kerran tätä asiaa ja laajentamaan Lissabonissa sijaitsevan viraston toimivaltaa, jotta se voi varmistaa tehokkaan suojelun Euroopan rannikoilla.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tällaisten katastrofien pitäisi saada meidät ajattelemaan asioita. Ajattelen niiden vuoksi arktista aluetta. EU:lla ei ole siellä suoraa toimivaltaa, mutta sillä on paljon vaikutusvaltaa.

Arvoisa komission jäsen, olitte oikeassa todetessanne, että EU:n ulkopuolella toimivien EU:n yritysten pitäisi saattaa muuallekin käyttöön EU:n vaatimukset. Toivon, että näin toimintaan arktisella alueella. Se on paljon haastavampi ja armottomampi kuin Pohjanmeri, ja se on minulle arvoitus. EU puoltaa, että siirrymme pois öljyyn perustuvasta taloudesta ja käytämme uusiutuvia energialähteitä. Kuitenkin välillisesti rohkaisemme öljyn etsintää

maapallon kaikkein haavoittuvimmilla ja herkimmillä alueilla, joilla seuraukset voisivat olla kauhistuttavia. Meidän pitäisi ehkä harkita tarkkaan, mitä tapahtuu arktisella alueella.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen eri mieltä siitä, mitä täällä on sanottu yritysten protektionismista. Tällä hetkellä Kiina pitää yllä kilpailua toteuttamalla eri toimia, ottamalla käyttöön tarvittavia järjestelyjä, laatimalla viisivuotissuunnitelmaa siitä, miten se aikoo tarkalleen ottaen muuttaa teollisuuttaan, ja sulkemalla saastuttavia teollisuudenaloja, koska se kilpailee kanssamme valtavilla markkinoilla, 13 miljardin Yhdysvaltojen dollarin arvoisilla puhtaan energian markkinoilla. Tämä on haaste, johon meidän on vastattava protektionismin sijasta rohkeilla toimilla.

Arvoisa komission jäsen, kyllä, teidän pitäisi kieltää poraukset pysyvästi eikä väliaikaisesti, ja tämä on uusi askel kohti puhdasta energiaa. Meidän on myös tarkasteltava, arvoisa komission jäsen, ympäristövastuuta, johon te ja kollegat viittasitte. Siihen on sisällyttävä koko yksinomainen talousvyöhyke, koska se on alue, jolla yritykset toimivat.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Meidän on otettava opiksi Meksikonlahden öljyonnettomuudesta ja siitä johtuneesta ympäristökatastrofista. Näihin opetuksiin sisältyy varmasti saman eurooppalaisen infrastruktuurin osalta vaativampaa, täsmällisempää ja säännöllisempää turvallisuusolojen valvontaa, mutta meidän on pyrittävä paljon pidemmälle. Hälytyskellot soivat, ja niitä ei voida olla ottamatta huomioon. Maailman öljyvarojen rajat tiedetään tällä hetkellä melko hyvin. Energian lisäksi on monia muitakin aloja, joilla ihmiskunta on aivan liian riippuvainen öljyvaroista. Niitä on sen vuoksi hallinnoitava erittäin viisaasti, mikä merkitsee ennen kaikkea, että niitä olisi käytettävän erittäin säästeliäästi.

Olemme jo kiinnittäneet parlamentissa huomiota suunnitelmaan, jonka perusteella öljyvaroja pyritään hallinnoimaan hyvin ja oikeudenmukaisesti, lieventämään niiden jatkuvaa vähentymistä ja siirtymään muihin primaarienergiälähteisiin hallitusti. Tarkoitin öljyvarojen ehtymistä koskevaa pöytäkirjaa, jota huippuöljyä käsittelevät asiantuntijat ehdottivat Uppsalassa vuonna 2002 ja Lissabonissa vuonna 2005.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jos olemme oppineet edes yhden asian öljykriisistä, se on se, että öljyn korkean hinnan aikana on kannattavaa kehittää huonosti saatavilla olevia öljylähteitä ja porata öljyä vaikeissa olosuhteissa, kuten yhä syvemmältä. Jos asiantuntijat ovat oikeassa ennustessaan, että öljy hinta nousee valtavasti, meidän on oletettava, että öljyä etsitään yhä riskialttiimmalla tavalla lähitulevaisuudessa.

Vaikka kansainvälisten sopimusten nojalla olisi ollut parempi lisätä turvatoimia yli 200 metrin syvyydessä tapahtuvalle öljynporaukselle Meksikonlahden onnettomuuden jälkeen, Koillis-Atlantin alueella sijaitsevat valtiot eivät päässeet sopimukseen. Olemme tietoisia tästä. Syvyys, missä kyseisellä alueella työskennellään, ja riskit ovat suoraan verrattavissa Meksikonlahden tilanteeseen. Turvallisuusvaatimusten parantaminen ja taloudellisen vastuun varmistaminen ovat asioita, joihin on puututtava sitäkin suuremmalla syyllä, että komissio ilmeisesti suunnittelee hiilidioksidiputkiverkostoa ja haluaa myydä päästöoikeuksia Euroopan voimalaitoksista Pohjanmeren öljyteollisuudelle. Emme vielä tiedä, miten hävitämme ydinjätteen, vaikka tätä tekniikkaa on käytetty vuosikymmenien ajan, ja nyt yhtäkkiä vaarallista kasvihuonekaasua on hävitettävä Pohjanmerellä. Minusta nyt on todella korkea aika miettiä turvamääräyksiä.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, yleinen käsitys on, että tällaiset onnettomuudet, kuten juuri sattunut katastrofi ja vastaavanlaiset onnettomuudet aiemmin,

antavat meille ja erityisesti esittelijälle, jota kiitän, hälytysmerkin tarpeesta ottaa tulevaisuutta varten käyttöön tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat nykyisiä ja aikaisempia porauksia.

On tosiasia, että näiden laitosten valvonnan taso on erittäin tärkeä tekijä ja että valvontaa olisi lisättävä ja toteutettava lyhyemmin väliajoin. On myös tosiasia, että vastuuta on jaettava ja että sitä pitäisi voida jakaa valikoivasti. Tämän vuoksi on väistämättä muutettava vakuutuslainsäädäntöä. Tämä johtaa siten väistämättä siihen, että nämä yritykset vakuuttavat itsensä kaikkia niitä tekijöitä vastaan, jotka voivat aiheuttaa tällaisen tapauksen vuoksi vahinkoa.

Sonia Alfano (ALDE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, huhtikuussa 2010 sattunut onnettomuus on yksi vakavimmista ympäristökatastrofeista, joita on koskaan tapahtunut maailmassa. Jos sama asia sattuisi suljetulla merellä, kuten Välimerellä, kymmenien miljoonien eurooppalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten elämä olisi vaarassa ilman mitään mahdollisuutta palata ennalleen.

Kuitenkin Italiassa – koska Lega Ambiente protestoi huonosti suunniteltua energiapolitiikkaa vastaan – näemme, että ministeriön myöntämiä tutkimushakemuksia ja -lupia pyydetään yhä enemmän öljylähteiden etsintää ja öljynporausta varten. Tämä öljy riittäisi kattamaan Italian energiatarpeen hieman yli vuodeksi. On selvää, että uhraus ei ole sen arvoinen. Tätä pahentaa huolenaihe siitä, että BP ilmoitti juuri sopineensa Libyan kanssa öljyn porauksesta avomerellä vajaat 500 kilometriä Sisiliasta etelään.

Toivon, että komissio sitoutuu nyt tällä välittömästi annettavalla toimenpiteellä puolustamaan elämää Välimerellä sellaisia rikoskumppaneina toimivia monikansallisia yrityksiä ja hallituksia vastaan, jotka eivät välitä yhteisestä hyvinvoinnistamme.

Andrew Henry William Brons (NI). – *(EN)* Arvoisa puhemies, päätöslauselmassa tarkastellaan yhtä ongelmaa, syvänmeren porauksen aiheuttamia riskejä, erillään asiaan liittyvästä toisesta ongelmasta, helposti saatavilla olevan öljyn loppumisesta.

Olemme jo mahdollisesti edenneet sen vaiheen yli, jolloin olemme käyttäneet yli puolet maailman tarjonnasta. Niiden, jotka aikovat keskeyttää tai estää syvänmeren porauksen, on selvitettävä, miten löydetään energiatiheä korvike öljylle. Vai olisivatko he onnellisia, jos tulevat sukupolvet palaavat ei-teolliseen yhteiskuntaan?

Euroopan mannerjalustan matalien vesien ja Meksikonlahden vesien porausriskiä ei voida vertailla. Tämän päätöslauselman esittäjät ovat aivan oikeutetusti kauhuissaan BP:n tragedian aiheuttamista ympäristökustannuksista ja muista kuluista Meksikonlahdella. Heidän on kuitenkin oltava tietoisia myös syvänmeren porauksien keskeyttämisestä aiheutuvista kustannuksista.

Angelika Werthmann (NI). – *(DE)* Arvoisa puhemies, valitettavasti kukaan meistä ei voi tehdä Deepwater Horizonin onnettomuutta tekemättömäksi. Meidän on sen vuoksi toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että tällainen ympäristökatastrofi ei toistu koskaan EU:n vesillä. Mielestäni tämän aikaansaamiseksi tarvitaan ehdottomasti kolmea asiaa. Ensinnäkin meidän varauduttava mahdollisimman hyvin asiaan, toisin sanoen meidän on otettava huomioon kaikki offshore-öljynporauksen riskit. Toiseksi meidän on varmistettava paras mahdollinen turvallisuustaso ja luotava sitovia turvallisuutta koskevia EU:n vähimmäisvaatimuksia. Kolmanneksi meidän on taattava mahdollisimman korkeatasoinen ympäristönsuojelu.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että tarkastelemme mahdollisuuksiamme reagoida onnettomuuksiin ja että luomme yhteisen eurooppalaisen ja toivoakseni maailmanlaajuisen järjestelmän, jotta tällaiset luonnonkatastrofit vältetään.

Günther Oettinger, *komission jäsen*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluaisin kiittää teitä sitoutuneista, seikkaperäisistä ja hyvin lukuisista kannanotoista, jotka koskevat vaikutuksia ja toteutettavia toimenpiteitä. Tämä pätee moniin parlamentin viime viikkoina esittämiin kysymyksiin, joihin me olemme vastanneet, sekä tämänpäiväiseen keskusteluun, jota olemme seuranneet tarkkaavaisesti. Arvioimme ja otamme nämä huomioon seuraavan parin viikon aikana esitettävässä tiedonannossamme.

Olen samaa mieltä monista ehdotuksista ja annan niille tukeni. Käymme esimerkiksi tiivistä vuoropuhelua BP:n kanssa sen varmistamiseksi, että BP ottaa Euroopan vesillä käyttöön kaikkein korkeimmat turvallisuusvaatimukset – on hyvä mahdollisuus, että tämä saadaan aikaan – korkeammat kuin tällä hetkellä, ja saattaa ne voimaan myös muualla, jos voin ilmaista asian näin. BP on valmis soveltamaan Libyan rannikolla samoja vaatimuksia samankaltaiseen poraukseen ja porauslauttoihin kuin Pohjanmerellä, vaikka tämä ei ole ehkä tarpeen Libyan lainsäädännön mukaan luvan saamiseksi tai siitä ei ole säädetty lainsäädännössä.

Sen lisäksi meidän on käsiteltävä kysymystä siitä, milloin haluamme tehdä ehdotuksia ja asettaa vaatimuksia, joita noudatetaan kansallisen lainsäädännön mukaan ja milloin haluamme luoda EU:n lainsäädäntöä. Tämä on öljy-alusten tapauksessa rajallisempi kuin lastikuljetuksessa, mutta tätä ei ole olemassakaan tällä hetkellä kiinteiden öljynporauslauttojen tapauksessa. Jotkut pyysivät, että siirrymme pois öljyn käytöstä ja käytämme sen sijaan uusiutuvaa energiaa. Myös me tuemme tätä. Emme saa kuitenkaan kuvitella liikojä. Euroopan talous ja yhteiskunta edellyttävät jatkossakin, että liikenteen ala saa suuria määriä öljyä ainakin tulevana 20–30 vuotena. Ei ole minkäänlaista mahdollisuutta, että lentokone vie teidät kotiin Brysselistä kotimaihinne – Madridiin, Lissaboniin, Sofiaan, Riikaan tai Müncheniin – ilman öljyä seuraavan 20–30 vuoden aikana.

Olemme lentopalveluita käyttävän liikkuvan yhteisön jäseniä. Me kaikki tarvitsemme öljyä, jotta Euroopan kehitys ei pysähdy. Sama koskee pitkän matkan linja-autoja; sama koskee raskaita tavarakuljetusajoneuvoja; ja sähköautojen kehittämisestä huolimatta se koskee yksityisliikennettä, kuten henkilöautoja, vielä pitkän aikaa. Tällä hetkellä Euroopan unionin jäsenvaltioissa on rekisteröity hieman yli 200 miljoonaa ajoneuvoa. Jos liikenteen tiheys on Puolassa ja uusissa jäsenvaltioissa tulevaisuudessa Ranskan ja Saksan nykyisen tilanteen kaltainen, niin 15 vuoden kuluessa ajoneuvoja on 300 miljoonaa. Vaikka ne voivat olla energiatehokkaita, suurin osa niistä kuitenkin kulkee öljyllä. Toisin sanoen siirtyminen öljystä uusiutuviin energialähteisiin on pitkän aikavälin politiikkaa, mutta tulevan 10–30 vuoden aikana öljyn kysyntä ei vähene Euroopassa. Koska ajoneuvomäärää on kurottava joissain valtioissa kiinni, niiden käyttötiheys lisääntyy jonkin verran, vaikka toimisimme mahdollisimman tehokkaasti. Tämä pitää paikkansa myös maailmanlaajuisella tasolla.

Sen vuoksi meillä on oltava paras mahdollinen turvallisuustaso: jotta öljyä saadaan tarvittava määrä taloudellemme ja yhteiskunnallemme, kuten hahmottelin.

Me palaamme tähän asiaan, ja luotan tukeen. Haluaisin kiittää jäsenvaltioita, jotka ovat toimineet erittäin rakentavasti tällä alalla. Haluaisin kuitenkin kehottaa teitä tekemään yhteistyötä kansallisten hallitusten kanssa yhtä voimakkaasti kuin täällä tänään, jotta

neuvosto voi olla myös valmis antamaan tällaista lainsäädäntöä korkeatasoisimmista vaatimuksista joko yksimielisesti tai selkeällä enemmistöllä. En ole vielä vakuuttunut, että kaikki jäsenvaltiot ovat tällä hetkellä valmistautuneita siihen, että parlamentti ja neuvosto määräävät EU:n vaatimuksia komission ehdotusten pohjalta.

Olivier Chastel, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin puolestani kiittää teitä tästä mielenkiintoisesta keskustelusta. Puheenvuoroista kävi välillä ilmi hyvin erilaisia näkemyksiä. Kuulin ajoittain täysin vastakkaisia näkemyksiä samasta poliittisesta ryhmästä. Tämä on hyvin opettavaista.

Haluaisin tuoda esiin kolme seikkaa. Ensinnäkin, tarvitsemme lisää lainsäädäntöä offshore-teollisuuden turvallisuuden parantamiseksi? Kuten totesin puheenvuorossani, tähän saakka tehdyistä arvioista käy ilmi, että tiukkoja toimenpiteitä on jo käytössä, ja tämä näkökulma on otettu esiin. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että komissiolla on yksinoikeus esittää toimia ja että se on saamassa valmiiksi arvionsa, mutta se on jo pannut merkille, että jotta alasta saadaan turvallisempi, ensin on toteutettava parempia valvontatoimia ja pantava paremmin täytäntöön voimassa oleva sääntelykehys. Tarkastelemme siten, mitä se aikoo ehdottaa meille tällä alalla.

Sen lisäksi, kuten totesin jo kerran tänään, komissio tarkastelee EU:n mahdollisuuksia vastata katastrofiin, jotta tämän offshore-teollisuuden turvallisuutta parannetaan. Tämä on tärkeä näkökohta tällä alalla. Lainsäädäntöehdotuksia odoteltaessa haluaisin huomauttaa, että toisin kuin eräät parlamentin jäsenet tänään totesivat, neuvosto aikoo edelleen käsitellä tätä asiaa. Energiaministereiden epävirallisissa kokouksissa 6. ja 7. syyskuuta puheenjohtajavaltio pyysi, että ensimmäiset arviot tehdään, niistä tiedotetaan ja keskustellaan.

Toinen näkökohta: voidaanko porauskieltoa pitää perusteltuna? On selvää, että on vaikeaa vastata suoraan tähän kysymykseen. Me katsomme joka tapauksessa, että jokaista säännöstä koskeva ensimmäinen edellytys on, että se pannaan todella täytäntöön. Panemme myös merkille, että tämä ala ei aio odottaa, että tämä tuleva sääntelykehys pannaan täytäntöön; tällä alalla tarkistetaan useita turvallisuuteen liittyviä toimia ennaltaehkäisyn ja toiminnan suhteen.

Lopuksi on ymmärrettävä, että asiaan vaikuttava tilanne Euroopassa on aivan erilainen. Meksikonlahdella porataan 1 500 metrin syvyydessä, mikä hankaloittaa selvästi toimien keskeyttämistä äskettäin sattuneen katastrofin kaltaisissa tilanteissa. Suurin osa porauksista Euroopassa tehdään korkeintaan 200 metrin syvyydessä, minkä vuoksi toimintamahdollisuuksia on paljon enemmän ja toimiin ryhtyminen on joka tapauksessa helpompaa.

Lopuksi arvoisa puhemies, ja komission jäsen puhui tästä juuri, nopeuttaako tämä onnettomuus EU:n energiaa ja uusiutuvaa energiaa koskevaa politiikkaa? Tämä politiikanala on jo luonnollisesti kunnianhimoinen, mutta aiomme pitää tavoitteet korkealla. Tämän politiikan ansiosta voimme varmasti vähentää riippuvuuttamme öljystä ja yleisesti ottaen siirtyä vähähiiliseen yhteiskuntaan. Kuten komission jäsen juuri totesi, emme voi kuitenkaan yksinkertaisesti heilauttaa taikasauvaa ja päästä eroon öljystä seuraavan kymmenen vuoden aikana. Olen luottavainen, että vuosien 2011–2020 energiastrategia, joka on määrä hyväksyä ensi vuoden alussa, nopeuttaa tätä siirtymistä öljyttömään talouteen.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen ⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna tiistaina 7. lokakuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen . – (RO) Euroopan parlamentissa suurella ääntenemmistöllä hyväksytyn päätöslauselman, joka ei liity lainsäädäntöön, ansiosta Euroopan parlamentti on lähettänyt hyvin selkeän viestin komissiolle ja öljy-yhtiöille, jotta ne ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin poistaakseen turvallisuusvaatimuksia ja öljynporausteollisuuden vastuuta koskevat nykyiset puutteet. Syvänmeren porauksen lupia on valvottava tiukasti. Lisätoimenpiteet ovat tarpeen öljyvuotojen estämiseksi. Ne ovat todellisia ympäristökatastrofeja, joita Euroopan unioni ei voi sallia.

Koska öljyn löytäminen on yhä vaikeampaa ja mahdollisesti vaaralliset syvänmeren öljyntuotantotoiminnot lisääntyvät, on kiinnitettävä yleistä huomiota tulevaisuudessa toteutettaviin toimiin. Ympäristönsuojelun edistämistä koskevia pyrkimyksiä on jatkettava tasaiseen tahtiin, ja Euroopan unionin on täytettävä kansalaisten ja ympäristön – jonka kanssa meidän on elettävä sopusoinnussa – suojelua koskeva tehtävänsä säätelemällä öljynporaustoimintaa. Kaikilla jopa menneisytyydessä tapahtuneilla öljyvuodoilla on ollut tuhoisa vaikutus ympäristöön, ja ne ovat aiheuttaneet vahinkoa myös kalastukselle ja matkailulle. Sen vuoksi Euroopan ympäristövahinkovastuuta koskevaan lainsäädäntöön on myös sisällyttävä merialueille aiheutettu vahinko.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen . – (RO) Olen tyytyväinen kollegani Jo Leinenin esittämiin näkemyksiin. EU:n on otettava kantaa yhteen vuosisadan suurimmista katastrofeista. Deepwater Horizon -öljynporaustautaan ja Meksikonlahden onnettomuus sekä valtava määrä Atlantin valtameren valunutta öljyä on aiheuttanut ja aiheuttaa tulevaisuudessa merkittäviä vaikutuksia maapallon ilmastoon. Pohjois-Atlantin virran lämpötila on muuttumassa huomattavasti, mikä aiheuttaa alhaisemman minimilämpötilan Euroopassa tänä talvena. Neuvoston ja komission on toteutettava täsmällisiä ja avoimia toimia ja toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan öljynporaustoiminnan turvallisuus sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristökatastrofien estäminen Euroopan unionissa. Euroopan unionin on myös pitäydyttävä ilmastonmuutosta koskevassa kannassaan ja samalla suojeltava ja helpotettava öljykenttien asianmukaista hyödyntämistä, jotta fossiilisten polttoaineiden käyttöä koskevat edellytykset varmistetaan. Parlamentin, komission ja neuvoston on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa, jotta luodaan vedenpitävä toimintasuunnitelma.

András Gyürk (PPE), kirjallinen . – (HU) Hyvät kollegat, haluaisin kiittää komission jäsentä Günther Oettingeria Yhdysvaltojen öljynporaustautaan koskevan onnettomuuden jälkeisistä pyrkimyksistään tarkastella, ovatko EU:n säännökset riittäviä estämään vastaavan ympäristökatastrofin. Voimme ehkä päätellä, että yhteisön säännöillä painotetaan enemmän katastrofin jälkeisiä toimenpiteitä kuin ennaltaehkäisyä.

(2) Ks. pöytäkirja.

Tämä puute kävi tuskallisesti ilmi vakavan ympäristökatastrofin vuoksi. Maanantaina unkarilaisen alumiinioksiditehtaan säiliö rikkoontui ja sisältö vuosi ulos. Erittäin myrkyllisiä kemikaaleja sisältävä muta tulvi viereisille pelloille ja lähiseudun kyliin. Katastrofi aiheutti kuolonuhreja ja saattaa aiheuttaa merkittävää maaperän ja veden saastumista tavalla, jota ei vielä tunneta. Vieläkin pahempaa on se, että raskasmetallit voivat aiheuttaa huomattavaa ilmansaastetta. Vastuu kuuluu tehdasta käyttävälle yritykselle, mutta se tuskin voi itse korvata mittaamattomia vahinkoja.

Opetus on selvä. Ensinnäkin myös yhteisön tasolla on vaadittava, että kansalliset viranomaiset soveltavat tarkasti tiukkoja säännöksiä. Toiseksi asiaa koskevaa lainsäädäntöä on tiukennettava siten, että yrityksillä on oltava riittävä vakuutusurva myös tämän suuruusluokan onnettomuuksille. Ennen kuin pääsemme eteenpäin näillä aloilla, vahingonkorvauksista aiheutuvista kustannuksista vastaavat viattomat veronmaksajat.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen . – (EN) Arvoisa puhemies, Meksikonlahden öljyonnettomuus on muistutus riskeistä, jotka liittyvät öljyn etsintään merellä. Tutkimuksien siitä, mikä epäonnistui Yhdysvaltojen vesillä, on oltava täydellisiä ja täsmällisiä, ja EU:n olisi kiinnitettävä erityistä huomiota näkökohtiin, joista on otettava opiksi. Kuitenkin pyynnöt syvänmeren öljynporauksen keskeyttämisestä EU:n vesialueilla ovat selvästi ennenaikaisia ja epäasianmukaisia. Skotlannin vesialueilla voimassa oleva lainsäädäntö ei ole sama kuin Meksikonlahdella, ja meillä on vuosikymmenten kokemus tällä alalla. Skotlannin öljynetsintään on liittynyt onnettomuuksia, ja Piper Alpha -katastrofi osoitti, että joskus hinta on liian suuri öljyn etsinnän jatkamiseksi. Piper Alpha -katastrofista otettiin kuitenkin opiksi, ja lainsäädäntöä tiukennettiin. Jos Meksikonlahdelta saadaan muita päätelmiä, olisi toteutettava asianmukaisia mukautuksia. Niiden pitäisi kuitenkin olla Skotlannin demokraattisten toimielinten vastuulla. Refleksinomainen reaktio Euroopan parlamentilta ei todennäköisesti ratkaise mitään ongelmia.

Alajos Mészáros (PPE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin on kiireellisesti luotava strategia, jotta BP:n Meksikonlahdella aiheuttaman onnettomuuden kaltaiset ympäristökatastrofit voidaan estää helposti tulevaisuudessa. Deepwater Horizon -onnettomuus oli yksi suurimmista viime aikojen katastrofeista, ja vuodon aikana noin 4,4 miljoonaa barrelia raakaöljyä vuosi mereen. Jopa pelastusoperaatio oli kyseenalainen, koska oli vaikeaa päättää, mitä tekniikkaa käytetään ja miten asiassa edetään. Samanaikaisesti öljyn pursuaminen merenpohjaan tuhosi kaikki eliöt. Yhdistyneen kuningaskunnan ympäristöalan kemistien mukaan ainoa toimi, joka olisi pitänyt toteuttaa, olisi ollut öljylauttojen pitäminen pois rannoilta. Meribiologit totesivat, että öljylauttojen polttaminen ja dispergointiainesten käyttö epäpuhtauksia varten aiheuttivat enemmän haittaa luonnolle kuin öljyvuoto, kun otetaan huomioon tämänkaltaisen öljyn melko nopea hajoaminen. Haluaisin tässä yhteydessä muistuttaa, mitä tapahtui Unkarissa pari päivää sitten, kun useita tonneja syövyttävää punaista lietettä surmasi Veszprémin kunnan asukkaita sen jälkeen, kun Ajkan lähellä sijaitsevan alumiinioksiditehtaan vesisäiliö räjähti. Pyydän komissiota tarjoamaan riittävää EU:n aineellista apua, jotta tämän katastrofin uhreja autetaan puhdistamaan alue. Kiitos.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) On ehdottoman tärkeää, että toteutamme kaikki mahdolliset toimenpiteet, jotta voimme varmistaa, että Deepwater Horizonin kaltainen katastrofi ei toistu Euroopan vesillä. Syvänmeren öljynporausta koskevan ympäristö-, terveys- ja turvallisuusalan lainsäädännön uudelleentarkastelu on myönteistä ja tarpeellista. Neuvoston ja komission on pyrittävä kehittämään strategia, jonka perusteella turvallisuustason yhdenmukaistaminen varmistetaan kaikkialla Euroopan

unionissa. Muussa tapauksessa toiminta- ja porausvaatimusten erojen vuoksi yritykset varmistavat korkeamman turvatason ainoastaan, kun niiden on pakko toimia näin. On mahdotonta määritellä taloudellisesti Deepwater Horizon -katastrofin inhimilliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät kustannukset. Öljynporaustoiminta pitää kuitenkin vakuuttaa asianmukaisesti, jotta pahimpien mahdollisten tapausten aiheuttamat kustannukset voidaan kattaa. Tämä on ainoa keino varmistaa, että veronmaksajan ei tarvitse vastata puhdistustoimien kustannuksista ja että paikalliset yritykset ja yhteisöt voivat saada korvauksia, joihin ne ovat oikeutettuja.

Salvatore Tatarella (PPE), kirjallinen. – (IT) Meksikonlahdella sattuneen Deepwater Horizon -öljyvudon on oltava varoitus myös Euroopalle. Meidän on kaikin tavoin pyrittävä estämään tällaisen katastrofin syntyminen omilla merialueillamme. Uskon, että tänään hyväksytty päätöslauselma on askel oikeaan suuntaan, jotta Euroopan meri- ja rannikkoympäristön suojele varmistetaan. Pidän myös välttämättömänä, että jäsenvaltiot tarkastelevat kiireellisesti kaikkia Euroopan unionissa suoritettavaan öljynporaukseen ja -etsintään liittyviä näkökohtia. Maapallomme turvaaminen on asetettava etusijalle, jotta varmistamme tuleville sukupolville kestävän ympäristön. Meidän on sen vuoksi hyväksyttävä tiukka lainsäädäntö tällä alalla mahdollisimman nopeasti, jotta varmistetaan korkealaatuisten vaatimusten soveltaminen kaikkiin öljynporauslauttoihin ja jotta rajoitetaan uusia öljynporaustoimia.

12. Biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien rooli vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisessa – Biologista monimuotoisuutta käsittelevä konferenssi – Nagoya 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

– Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta neuvostolle esittämä suullinen kysymys biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolien Nagoyassa 18.–29. lokakuuta 2010 kokoontuvan konferenssin tärkeimmistä tavoitteista (O-0111/2010 – B7-0467/2010),

– Jo Leinenin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta komissiolle esittämä suullinen kysymys biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolien Nagoyassa 18.–29. lokakuuta 2010 kokoontuvan konferenssin tärkeimmistä tavoitteista (O-0112/2010 – B7-0468/2010),

– Michèle Strifflerin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta neuvostolle esittämä suullinen kysymys biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalveluiden roolista kehityksessä ja vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisessa (O-0207/2010 – B7-0464/2010).

– Michèle Strifflerin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta komissiolle esittämä suullinen kysymys biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalveluiden roolista kehityksessä ja vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisessa (O-0207/2010 – B7-0464/2010).

Karin Kadenbach, laatijan sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskustelin muutama päivä sitten toimittajaryhmän kanssa asioista, jotka ovat tänä syksynä olleet erityisen lähellä sydäntäni. Yksi niistä on luonnollisesti biologinen monimuotoisuus. Kuten tiedätte, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolien konferenssi kokoontuu pian Nagoyassa, ja minulla on ilo ja kunnia osallistua siihen parlamentin valtuuskunnan jäsenenä ja biologista monimuotoisuutta koskevan päätöslauselman yhtenä laatijana. Päätöslauselmasta äänestetään Nagoyassa. Istuin siis

keskustelemassa toimittajien kanssa, ja minulta kysyttiin, miksi me sallimme itsellemme sellaisia ylellisyyksiä kuin vaikkapa majavan pelastaminen. Kotiseudullani Ala-Itävallassa on onnistuttu pelastamaan laji, jota uhkasi sukupuutto, ja nyt eläimet ovat levinneet laajalle – jossain määrin maanviljelijöiden ja metsänhoitajien harmiksi, sillä näiden majaviin kohdistuvat tunteet ovat hieman erilaisia.

Euroopan unionin ja monien jäsenvaltioiden virastojen tehdessä kovasti työtä suurella sitoumuksella ja kansalaisjärjestöjen tuella suojellakseen lajeja, tämä keskustelu osoitti jälleen kerran, että monet näkevät biologisen monimuotoisuuden suojelun ja säilyttämisen eräänlaisena ylellisyytenä. He kysyvät, eikö EU:lla ole mitään tärkeämpää tekemistä kuin muutaman uhanalaisen orkidean tai eläinlajin pelastaminen. Ihmiset kysyvät usein, onko väliä sillä, onko eläintarhassa tuijotettavana 500 vaiko vain 499 erilaista eläintä. Hyvät kollegat, näille ihmisille lajien säilyttäminen ja biologinen monimuotoisuus tuskin ovat ensisijaisia tavoitteita. Rehellisesti sanoen biologinen monimuotoisuus ei aiheena ole poliittisella esityslistalla läheskään niin korkealla kuin esimerkiksi talouskasvu tai turvallisuus. Sen olisi kuitenkin oltava, sillä me aliarvioimme asian merkityksen.

Lajien säilyttämisessä – tämä on asian ydin – ei ole kyse hyväntekeväisyysinstituutiosta joidenkin surkeiden ötököiden hyväksi, joita ilmankin pärjäisimme. Älkää käsittäkö minua väärin. Lajien suojelu liittyy toki kasvi- ja eläinkuntaan kohdistuvaan rakkauteen, mutta pääasiassa se koskee turvallisuutta, työmarkkinapolitiikkaa ja maahanmuuttopolitiikkaa. Usein biologista monimuotoisuutta koskevassa keskustelussa nimittäin unohdetaan eläinten ja kasvien tehtävä ekosysteemissämme. Ne ovat luonnon palveluntarjoajia, jotka pitävät ekosysteemin käynnissä. Eri lajien moninaisuuden ja niiden keskinäisen vuorovaikutuksen ansiosta rannikkomme eivät murene kadoksiin ja vesistöt puhdistavat itse itsensä. Puhumme nyt kestävän kehityksen olennaisesta osatekijästä, elintärkeine tuotteineen ja palveluineen, kuten ravinnon tuottaminen, hiilen sitominen ja veden säännöstely – asioista, jotka kuuluvat taloudellisen hyvinvoinnin, sosiaalisen hyvinvoinnin ja elämänlaadun perustaan. Jos lajeja kuolee, luonnon tasapaino järkkyy, ja tästä käynnistyy vaarallinen dominovaikutus. Näiden kasvien ja eläinten tarjoamien palvelujen korvaaminen on kallista touhua. Lopulta tietyistä alueista ja elinympäristöistä tulee asuinkelvottomia, tai niitä ei enää voida käyttää. Tämän seurauksena nämä elinympäristöt eivät kenties enää pysty tarjoamaan ekosysteemille arvokkaita tuotteitaan ja palveluitaan. Eikä tässä kaikki, mahdolliset lisäseuraukset, kuten työttömyys, turvallisuusvaje ja maastamuutto ovat asioita, joita me kaikki pelkäämme.

Lajien suojeleminen on siis aivan selkeästi asia, joka vaikuttaa hyvin moneen politiikan alaan. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta korosti tätä hiljattain tehtyään tiiviisti töitä Euroopan parlamentin kannan varmistamiseksi. Haluan myös esittää joitakin lukuja. Tutkijat arvioivat, että näiden luonnon palvelujen korvaaminen ja työttömyyden sekä maahanmuuton kaltaisten seurauksien ratkaiseminen maksaisi seitsemän prosenttia BKT:sta kaikkialla maailmassa. Jos tämä ei vielä hämmästyttä teitä, on vielä lisää lukuja. Euroopan komission viimeisimmän tutkimuksen mukaan sukupuuttoon kuoleminen uhkaa 25 prosenttia Euroopan eläinlajeista. Saman tutkimuksen mukaan Euroopan rannikoiden ekosysteemejä tuhotaan jatkuvasti. Tietyt alueet, joilla biologinen monimuotoisuus on huomattavaa, ovat rappeutumassa samoin. Ihmisen kehittämien alueiden määrä, kuten teollisuuspuistot, asuinalueet ja liikenneinfrastruktuurit, on lisääntynyt kahdeksan prosenttia vuodesta 1990.

Hyvät kuulijat, kuten tiedätte, Nagoyassa neuvottelevat toimijat eivät aina ole samaa mieltä siitä, mitä konferenssissa toivotaan saavutettavan. Teollisuusmaat haluavat voimakkaita tavoitteita, kansalaisjärjestöt haluavat kunnianhimoisia tavoitteita, ja – tämä ei ole yllättävää

– taloudelliset toimijat tyytyvät realistisiin tavoitteisiin. Minusta EU:n on asetettava rima korkealle Nagoyassa, ja pyrittävä kuten täällä Euroopassakin saamaan liike-elämä osallistumaan laajemmin – erityisesti ne alat ja teollisuudenalat, jotka hyödyntävät merkittäväällä tavalla biologisia voimavaroja. EU voi päättää, haluaako se olla hyvä vai huono esimerkki.

Hyvät kuulijat, on jo lokakuu, eivätkä monet ihmiset Euroopassa ole edes kuulleet, että meneillään on kansainvälinen luonnon monimuotoisuuden vuosi. Pyrkikäämme yhdessä varmistamaan, että luonnon monimuotoisuudelle annetaan sen ansaitsema asema, jota se tarvitsee tarjotakseen ekologisia palvelujaan myös tulevaisuudessa. Toistan usein lainatun intialaisen sananlaskun: ”vasta kun viimeinenkin puu on kaadettu, vasta kun viimeinenkin joki on myrkytetty, vasta kun viimeinenkin kala on kalastettu, vasta silloin huomataan, ettei rahaa voi syödä”.

Gay Mitchell, *laatijan sijainen.* – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen mahdollisuudesta käyttää tämä puheenvuoro.

Toimin viime viikolla puheenjohtajana parlamentin valtuuskunnassa, joka osallistui YK:n huippukokoukseen, jossa arvioitiin kehitystä kohti vuosituhattavoitteiden saavuttamista. Koko huippukokouksen ajan ja kaikissa sen oheistapahtumissa minua kiehtoi kollegojen, hallitusten, kansainvälisten järjestöjen ja paikallisten ihmisten innokkuus. Kaikki ovat sitoutuneet saavuttamaan vuonna 2000 asetetut kunnianhimoiset tavoitteet. Jonkin verran edistymistä on tapahtunut, ja voimme olla paljosta ylpeitä, mutta vielä on paljon tehtävää.

Koulutuksen saatavuus paranee nopeasti. Koulutukseen ilmoittautuneiden määrä saavutti 76 prosenttia Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja 94 prosenttia Pohjois-Afrikassa. Juomaveden saatavuus lisääntyy. Vuoteen 2015 mennessä 86 prosentilla kehitysmaiden asukkaista on saatavilla puhdasta juomavettä, kun heitä vuonna 1990 oli 71 prosenttia. Juomaveden saatavuutta koskevat tavoitteet on jo saavutettu neljällä alueella – Pohjois-Afrikassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Karibiassa, Itä-Aasiassa ja Kaakkois-Aasiassa. Energian saatavuus lisääntyy. Pohjois-Afrikassa sähkö on lähes kaikkialla saatavilla.

Vaikka selvää edistystä onkin saatu aikaan, tehtävää on kuitenkin vielä paljon. Yhdistyneiden Kansakuntien apulaissihteeri sanoi, että tarvitsemme todella loppupyrähdysten seuraavien viiden vuoden aikana. Miljardi lasta elää köyhyydessä, 1,4 miljoonaa lasta kuolee vuosittain puhtaan juomaveden puutteeseen ja 2,2 miljoonaa lasta kuolee vuosittain, koska eivät ole saaneet meillä teollisuusmaissa yli 30 vuotta yleisesti saatavilla olleiden rokotteiden tarjoamaa immuniteettia.

Vuosituhtauskehitystavoitteiden tavoite 7 on ympäristön kestävä kehityksen varmistaminen. Tavoitteeseen sisältyy useita osatavoitteita. Tavoite 7b on kenties kaikkein kattavin: ”vähentää luonnon monimuotoisuuden köyhtymistä ja saavuttaa vuoteen 2010 mennessä merkittävä vähennys hävikin asteessa”. Luonnon monimuotoisuuden indikaattoreihin kuuluvat muun muassa metsän peittämän maan osuus, hiilidioksidipäästöt, käytetty osuus kokonaisvesivarjoista, otsonikerrosta heikentävien aineiden kulutus sekä turvallisissa biologisissa rajoissa olevien kalakantojen osuus. Luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen vähentäminen on siis vuosituhtauskehitystavoitteiden keskeinen osatekijä.

Seitsemänkymmentä prosenttia maailman köyhistä asuu maaseudulla ja on suoraan riippuvaisia luonnon monimuotoisuudesta hengissä pysymisensä ja hyvinvointinsa osalta. Myös kaupunkialueiden köyhät ovat riippuvaisia luonnon monimuotoisuudesta ekosysteemin palvelujen osalta, kuten ilman ja veden laadun säilyttämisestä ja jätteiden

jaottelu. Ei juuri ole epäilystä siitä, etteivätkö muutokset luonnon monimuotoisuudessa ja ilmastossa vaikuttaisi ensimmäisenä maailman köyhiin. Ne vaikuttavat Polynesian saarien Tuvalun kaltaisiin valtioihin – valtio on lähes neljä ja puoli metriä merenpinnan alapuolella – ja Malediiveihin, jossa presidentti Nasheed piti tänä vuonna vedenalaisen hallituksen kokouksen korostaakseen sitä tosiseikkaa, että vuosisadan loppuun mennessä valtio voi todella olla veden alla.

Kehotan jäsenvaltioita ja komissiota antamaan uutta pontta maailmanlaajuiselle ilmastonmuutosallianssille ja sen tukivälineelle kehitysmaiden valmiuksien kehittämisen lisäämiseksi ja tietojen lisäämiseksi luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen odotetuista vaikutuksista. Tämä on todella sisällytettävä kehityssuunnitelmiin ja talousarvioihin.

Olen myös korostanut sitä tosiseikkaa, että luonnon monimuotoisuuden turvaamiseen ja köyhyyden vähentämiseen tähtäävissä ohjelmissa on tarkasteltava köyhien ensisijaisia tarpeita ja korostettava entistä enemmän paikallista ympäristönhallintaa, varmistettava biologista monimuotoisuutta edustavien luonnonvarojen saatavuus, tarkasteltava maaudistusta ja tunnustettava perinteiset maanomistusjärjestelmät.

Vuoteen 2050 mennessä maapallolla on kaksi miljardia ihmistä enemmän, ja heistä 90 prosenttia syntyy nykyisiin kehitysmaihin. Jos sallimme äärimmäisen köyhyyden jatkua näissä maissa, maahanmuutto etelästä pohjoiseen saa massiiviset mittasuhteet ja eriarvoisuus voi hyvin aiheuttaa maailmanpalon.

Monet meistä eivät uskoneet näkevänsä Berliinin muurin murtumista elinaikanaan. Nyt pidämme itsestään selvänä, että entisen Neuvostoliiton dominoimat valtiot ovat kumppaneitamme EU:ssa. Myös etelän ja pohjoisen välinen köyhyysmuuri voi romahtaa, ja me voimme tehdä maailmasta paremman ja turvallisemman – paikan, jossa voimme saada uusia kumppaneita ja kaikille turvallisen ympäristön.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Joke Schauvliege, *neuvoston puheenjohtaja*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän tilaisuudesta puhua tänään tästä erittäin tärkeästä aiheesta, nimittäin luonnon monimuotoisuudesta. Neuvosto korosti 15. maaliskuuta 2010 antamissaan päätelmissä nimeltä ”Biologinen monimuotoisuus: Vuoden 2010 jälkeinen aika EU:n ja maailmanlaajuinen visio ja tavoitteet sekä perintöaineksen saatavuutta ja hyötyjen jakoa koskeva kansainvälinen järjestelmä”, että on tärkeää ylläpitää biologista monimuotoisuutta ja välttää aiheuttamasta peruuttamattomia vahinkoja ekosysteemeille ja niiden toiminnolle, ei vähiten sosiaalisen ja taloudellisen vakauden turvaamiseksi ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi.

Neuvosto muistutti siitä, että biologinen monimuotoisuus on keskeisessä asemassa pyrittäessä maailmanlaajuisesti torjumaan nälkää ja takaamaan elintarviketurva, ja että se on myös keskeinen vaurastumista ja köyhyyden vähentämistä edesauttava tekijä. Suurimmassa osassa kehitysmaita toisaalta ekosysteemien suojelun ja toisaalta työllisyyden, tulojen ja elinkeinojen välinen suhde on paljon tiiviimpi kuin EU:ssa.

Biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolien 10. konferenssin osalta EU haluaa osaltaan edistää aktiivisesti ja rakentavasti realistisen ja kunnianhimoisen lähestymistavan kautta maailmanlaajuisesta yhteisymmärrystä vuoden 2010 jälkeen toteutettavista toimenpiteistä luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi. Näitä ovat

toimenpiteet, joilla pystytään kehittämään näkökulma strategisesta suunnitelmasta vuoden 2010 jälkeen, joka voi esimerkiksi ulottua vuoteen 2020, visiosta, joka voi ulottua vuoteen 2050, näkökulma osatavoitteista ja merkittävistä virstanpylväistä, jotka koskevat mitattavia indikaattoreita, ja lopuksi näkökulma asianmukaisten palvelujen käyttöönotosta seurantaa, arviointia ja jatkotoimia varten.

Kaksi viikkoa sitten New Yorkissa pidetty Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen korkean tason kokous oli mainio tilaisuus kehottaa kansainvälistä yhteisöä tunnustamaan biologisen monimuotoisuuden kriittinen tila kaikkialla maailmassa ja korostaa tarvetta turvata maapallon elämän perusta ihmiskunnan ja tulevien sukupolvien hyväksi sekä tehdä asianmukaisia aloitteita kaikilla tasoilla.

Vähiten kehittyneiden maiden teknisen tuen osalta neuvosto uskoo, että kehitysyhteistyö ja parhaiden käytäntöjen sekä teknologioiden siirto ovat olennaisia biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen, ilmastonmuutoksen ja aavikoitumisen torjunnassa. On tärkeää saada aikaan koordinoitua toimintaa ja hyödyntää resursseja tyydyttävällä ja kustannustehokkaalla tavalla.

Rahoituksen osalta neuvosto katsoo, että tehokkaan poliittisen kehityksen perustaminen vuoden 2010 jälkeiselle ajalle ja uuden strategisen suunnitelman käyttöönotto biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osalta edellyttää varojen asianmukaista mobilisointia kaikista lähteistä, niin julkisesta kuin yksityisestä rahoituksesta. Tähän sisältyvät myös uudet rahoitusmuodot ja ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden rahoitus. Neuvosto katsoo, että on tarkasteltava myös määrärahojen vapauttamista biologiselle monimuotoisuudelle muuttamalla, eliminoimalla tai uudelleensuuntaamalla biologiselle monimuotoisuudelle vahingollisia aineita. Biologisen monimuotoisuuden sisällyttäminen liike-elämän toimintaan ja muuhun alakohtaiseen politiikkaan on välttämätöntä ja ensisijainen tavoite.

Niinkin kauan sitten kuin 5. joulukuuta 2006 annetuissa neuvoston päätelmissä korostettiin vastauksena biologista monimuotoisuutta koskeneeseen Pariisin viestiin, että biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemipalvelujen ylläpitäminen on sisällytettävä kumppanimaiden ja -alueiden kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun. Prosessissa kumppaneita oli kannustettava määrittämään edelleen tarpeita ja priorisoimaan ne kansallisissa ja alueellisissa kehitysstrategioissa ja -suunnitelmissa. Neuvosto on edelleen vakuuttunut siitä, että ekosysteemipalvelujen ja biologisen monimuotoisuuden sisällyttäminen kehitysyhteistyöohjelmiin ja vastaavaan rahoitustukeen on ainoa tapa saada aikaan kestäviä tuloksia.

Vaikka tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen välillä onkin selkeä yhteys, on otettava huomioon, että tämä yleissopimus laadittiin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission puitteissa. Vaikka muut kuin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission jäsenet voivat liittyä yleissopimukseen, kehitysyhteistyökumppanimme eivät toistaiseksi ole yleissopimuksen osapuolia.

Haluaisin kiittää teitä mielenkiinnosta ja odotan innokkaasti keskusteluanne, jossa uskon nousevan esiin monia uusia tekijöitä.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin Nagoyan konferenssia koskevat strategiset tavoitteet esitetään 22. joulukuuta 2009 ja

15. maaliskuuta 2010 annetuissa neuvoston päätelmissä, ja niitä kehitetään ja hiotaan edelleen ympäristöneuvostossa 14. lokakuuta 2010. Erityisesti kolme seikkaa erottuu Euroopan unionin painopistealoina.

Niistä ensimmäinen on uuden strategisen suunnitelman hyväksyminen yleissopimusta varten ajanjaksolle 2011–2020. Suunnitelman on heijastettava parasta saatavilla olevaa tieteellistä tietämystä biologisen monimuotoisuuden tilasta ja tarjottava tehokas täytäntöönpanokehys, joka on riittävän kunnianhimoinen käynnistämään lisätoimia kaikkien yleissopimuksen osapuolten toimesta. Tämä on hyvin tärkeää, jos haluamme ehkäistä yhä uusien lajien häviämisen ja antaa biologiselle monimuotoisuudelle mahdollisuuden edelleen tarjota niitä tuotteita ja palveluja, joista me ja ennen kaikkea köyhät olemme riippuvaisia.

Toinen Euroopan unionin strateginen tavoite on saattaa päätöksen neuvottelut geenivarojen saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen jakoa koskevasta pöytäkirjasta merkittävänä panoksena biologisen monimuotoisuuden säilyttämiselle ja kestäväälle hyödyntämiselle vuoden 2010 jälkeen ja kaikkien biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolten vuonna 2006 tekemän sitoumuksen mukaisesti. Yleissopimuksen kehitysmääosapuolet jakavat laajalti tämän odotuksen, ja monet niistä katsovat sen aivan ensisijaiseksi tavoitteekseen.

Kolmas tavoite on varmistaa riittävien resurssien mobilisoiminen vuoden 2010 jälkeisen biologista monimuotoisuutta koskevan poliittisen kehyksen, myös uuden strategisen suunnitelman täytäntöönpanon mahdollistamiseksi. Koko EU on sitoutunut aiemmin tänä vuonna hyväksytyyn biologista monimuotoisuutta vuonna 2020 koskevan tavoitteen myötä vauhdittamaan panostaan maailmanlaajuisesta biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä varoittamiseen, mutta minusta voimme olla myös melko ylpeitä siitä, mitä itse asiassa teemme. Ajanjaksolla 2002–2008 Euroopan unioni tarjosi yli miljardi Yhdysvaltain dollaria, noin 740 miljoonaa euroa biologisen monimuotoisuuden maailmanlaajuiseen suojelemiseen, pääasiassa kehitysyhteistyövälineen ympäristön ja luonnonvarojen kestävää hoitoa koskevan teemakohtaisen ohjelman kautta, mutta myös Euroopan kehitysrahastosta, ja näihin molempiin sisältyy asianmukaiset biologista monimuotoisuutta koskevat määrärahat.

Myös jäsenvaltiot ovat panostaneet huomattavasti maailmanlaajuiseen ympäristörahaan, josta 1,2 miljardia dollaria on korvamerkitty biologiselle monimuotoisuudelle. Tämä vastaa 28 prosentin lisäystä verrattuna edelliseen täydennykseen, ja puheenjohtaja Barroson New Yorkissa viime kuussa ilmoittamasta uudesta miljardin euron vuosituhattavoitteita koskevasta aloitteesta voi selvästi myös olla hyötyä biologiselle monimuotoisuudelle.

Komissio päivittää parhaillaan omia biologiseen monimuotoisuuteen liittyvää kehitysyhteistyötä koskevia lukujaan käyttäen samoja menetelmiä kuin laskiessaan ilmastoon liittyvää rahoitusta, ja kannustamme tietenkin jäsenvaltioita toimimaan samoin, jotta voimme esittää Nagoyassa yhteiset lukumme.

Meidän on myös tarkasteltava muita keinoja, joilla voimme osaltamme edistää biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen entistä vahvempaa täytäntöönpanoa ja auttaa kehitysmääosapuolia täyttämään yleissopimuksen mukaiset sitoumuksensa, erityisesti Nagoyassa hyväksyttävää uutta vuoden 2010 jälkeistä aikaa koskevaa strategista suunnitelmaa. Aiomme tutkia keinoja ja tapoja tehdä näin, yhdessä kumppaneidemme kanssa Nagoyassa.

Biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ei ole uusi haaste köyhyyden lieventämisessä, kuten täällä jo mainittiin. Vuoden 2010 biologista monimuotoisuutta koskeva tavoite sisällytettiin vuosituhannen kehitystavoitteeseen 7 jo vuonna 2002, ja EU on itse selvästi korostanut biologisen monimuotoisuuden ja kehitysyhteistyön välisiä merkittäviä yhteyksiä monessa yhteydessä. Puheenjohtaja Barroso huomautti juuri viime kuussa Yhdistyneiden Kansakuntien biologista monimuotoisuutta koskeneessa korkean tason tapahtumassa, että kykymme poistaa köyhyys ja nälänhätä sekä parantaa lasten ja äitien terveyttä riippuu luonnon tarjoamien puhtaan veden, ruuan, lääkkeiden ja raaka-aineiden pitkän ajanjakson saatavuudesta.

Tästä muistutetaan myös vuoden 2010 vuosituhattavoitteita koskevassa kertomuksessa, EU:n poliittisessa toimintakehyksessä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista ja komission kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevassa työohjelmassa vuosille 2010–2013, johon sisältyy erityinen biologista monimuotoisuutta koskeva tavoite ja täydentävät indikaattorit osana EU:n politiikan johdonmukaisuutta kehitysyhteistyön tavoitteiden kanssa koskevaa toimintakehystä.

Kenties uutta on tietämyksen ja tietoisuuden lisääminen biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen taloudellisista seurauksista ja siitä, missä määrin tämä vaarantaa mahdollisuuksia vähentää köyhyyttä pitkällä ajanjaksolla. Biologisen monimuotoisuuden taloudellisia näkökohtia tarkastellut kansainvälinen tutkimus (TEEB) osoittaa, kuinka kallista biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemien rappeutuminen on talouksillemme, myös kehitysmaiden talouksille. Kyse ei siis ole enää pelkästään eettisestä kysymyksestä. Kyse on myös elämänlaadustamme, ja kuitenkin biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien säilyttämistä ei nähdä ensisijaisena kehitysyhteistyötavoitteena.

Toivomme TEEB-tutkimuksen jossain määrin muuttavan tätä tilannetta, jotta yhä useammat kehitysmaakumppanimme panostavat entistä enemmän biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen ja sen kestävään hyödyntämiseen kehitysstrategioissaan, mutta vaikka se ei olisi toimien kohde valtiota tai aluetta koskevassa tukistrategiassa, yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikassa edellytetään, että ympäristöä ja luonnonvarojen kestävää hallintaa tarkastellaan monialaisena kysymyksenä, joka on sisällytettävä kaikkiin kehitysyhteistyötoimiin. Niin kehitysyhteistyövälineeseen kuin Euroopan kehitysrahastoon sisältyy biologisen monimuotoisuuden tarkastelua koskevia säännöksiä.

Lopuksi, mitä tulee mekanismeihin, joilla varmistetaan tiedon saatavuus ja yleisön osallistuminen biologista monimuotoisuutta koskevaan päätöksentekoon, EU tukee täysimääräisesti sopimuspuolten konferenssin strategisesta suunnitelmasta laadittua päätösluonnosta 10, jossa kehoitetaan osapuolia ja muita hallituksia mahdollistamaan laaja ja tehokas osallistuminen yleissopimuksen tavoitteiden ja strategisen suunnitelman täysimääräiseen täytäntöönpanoon. Katsomme myös, että geenivarojen saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen jakoa koskevan pöytäkirjan olisi velvoitettava sopimuspuolet perustamaan kansallisia kehyksiä, joissa tarjotaan paikallisille ja alkuperäisyhteisöille mahdollisuus tehdä etukäteen tietoon perustuvia päätöksiä perinnetietonsa jakamisesta tai jättämisestä.

Kannatan kaikkea kysymysten laatijoiden sanomaa ja olen todella kiitollinen heidän arvokkaasta panoksestaan.

Esther de Lange, *PPE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Schaulvliege, arvoisa komission jäsen, tärkein asia, jota teiltä huomenna päätöslauselmassamme pyydämme, ovat kunnianhimoiset mutta realistiset tavoitteet Nagoyassa. Älykäs lähestymistapa olisi sopia toimenpiteistä, joilla ei pelkästään säilytettäisi biologista monimuotoisuutta vaan myös torjuttaisiin ilmastonmuutosta, autettaisiin vuosittuhattavoitteiden saavuttamisessa – josta on jo puhuttu paljon – ja luotaisiin vihreitä työpaikkoja, ainakin Euroopan unionissa. Neljä kärpistä yhdellä iskulla, sitä minä sanoisin vastineeksi rahalle.

Tämän aikaansaamiseksi Euroopan unionin on kuitenkin puhuttava yhdellä äänellä. Minun on oltava teille rehellinen: olen tämän osalta hieman epäuskoinen. Olen kuullut paljon viittauksia neuvoston julkilausumiin aiemmilta vuosilta ja tämän vuoden maaliskuulta, mutta olen kuullut hyvin vähän mitään täsmällistä. Toivon kuitenkin, että komission ja myös neuvoston ajatukset ovat edenneet 15. maaliskuuta esitetystä yleisistä asioista. Minä ainakin toivon niin, sen me näemme 14. lokakuuta. Toivon meidän myös ottaneen opiksi aiemmista virheistämme, ettemme enää mene kansainväliseen huippukokoukseen epäselvin ja yleisluontoisin valtuutuksin ja ettei Euroopan unioni jälleen käytä siellä kaikkea aikaamme vastavuoroisiin kuulemisiin, jotka koskevat kehitykseen vastaamista, jolloin ei jää aikaa sille johtoroolille, jota muiden muassa jäsen Kadenbach vaati.

Viimeinen seikka, johon haluan kiinnittää huomiota, koskee biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistamista muussa politiikassa. Tämä parlamentti vaati tällaista johdonmukaisuutta ympäristöalalla ja muussa politiikassa hiljattain annetussa päätöslauselmassa biologisesta monimuotoisuudesta Euroopan unionissa. Meidän on vastaavasti valtavirtaistettava biologinen monimuotoisuus myös kansainvälisellä tasolla. Biologisessa monimuotoisuudessa ei ole kyse vain ympäristöstä tai vuosittuhattavoitteista. Biologisen monimuotoisuuden kaltainen muuhun kuin kauppaan liittyvä huolenaihe on saatava myös Maailman kauppajärjestön kaltaisten tahojen esityslistan kärkeen. Arvoisa komission jäsen, tiedän biologisen monimuotoisuuden olevan lähellä sydäntänne. Toivon teidän välittävän tämän kansainvälistä valtavirtaistamista koskevan viestin kansainvälisen tason kumppaneillemme.

Michael Cashman, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin olin YK:ssa jäsen Mitchellin kanssa ja edustin parlamenttia vuosittuhattavoitteiden tarkastelussa. Onnittelen komissiota sen tekemisistä, mutta haluan kertoa parlamentille, että me olemme EU:ssa tässä asiassa kansainvälisiä johtajia – biologisen monimuotoisuuden, ilmastonmuutoksen ja todella köyhyyden vähentämistä koskevan vuosittuhattavoitteen tarkastelussa – mutta erikoista kyllä, meillä on YK:ssa vain tarkkailijan asema. Tämän on muututtava, sillä me olemme näissä asioissa johtavia maailmassa.

On biologisen monimuotoisuuden teemavuosi, mutta minusta jokainen vuosi voisi olla biologisen monimuotoisuuden teemavuosi. Kansalaiset – yleisölehterillä tai kodeissaan television äärellä – kysyvät, miten tämä liittyy heihin. Mikään ei muutu ilman tietoisuuden lisäämistä. Heidän on ymmärrettävä, ettei supermarketista poimittavaa tomaattisäilykettä olisi ilman biologista monimuotoisuutta. Tarvitsemme 360 asteen tietoisuuden sen merkityksestä. Kuten jäsen Mitchell nerokkaasti sen sanoi, tämän köyhyyden muurin – sanoisin jopa riiston muurin – on romahdettava.

Puhumme täällä parlamentissa politiikan johdonmukaisuudesta, mutta haluan mainita joitakin seikkoja: ilman energian saatavuutta kehitysmaissa, metsien häviämistä, ilmastonmuutosta, elintarviketurvaa, yhteisen maatalouspolitiikan ja yhteisen

kalastuspolitiikan uudistusta, maanottoa, luonnonvaroja ja veden saatavuutta koskevan politiikan johdonmukaisuutta emme koskaan pysty suojelemaan biologista monimuotoisuutta emmekä koskaan lopettamaan maailman köyhien kärsimystä.

Gerben-Jan Gerbrandy, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, meidän keskustellessamme Euroopan kannasta Nagoyan huippukokouksessa tämän talon ulkopuolella on käynnissä metsästys: säälimätön luonnonvarojen, öljyn ja kaasun, mineraalien, puutavaran, ruuan ja veden metsästys, luonnon tarjoamien resurssien metsästys.

Tässä metsästyksessä kiinalaiset sijoittajat haluavat rakentaa moottoritien Serengetin luonnonpuiston läpi voidakseen hyödyntää Keski-Afrikan luonnonvaroja. Saudisijoittajat tarjoavat miljardeja dollareita voidakseen rakentaa 6 000 kilometriä teitä Kongon sademetsiin perustaakseen valtavia palmuöljyviljelmiä.

Me kaikki haluamme pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen, mutta todellisessa elämässä tämä luonnonvarojen metsästys turhauttaa meitä pyrkimyksissämme. Tämä on todellista. Niinpä ainoa tapa pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen on muuttaa radikaalisti käytöstämme.

Tarvitsemme biologista monimuotoisuutta ruokaan, suojaan, lääkkeisiin, puhtaaseen ilmaan, veteen ja niin edelleen. Emme yksinkertaisesti selviydy ilman sitä. Lähestymme kielekettä, jonka jälkeen vahingot ovat korvaamattomia ja jopa lisääntyvät nopeasti. Tämä on kiireellinen tavoite Nagoyan huippukokouksessa ja tätä kiireellistä tavoitetta odotan siihen osallistuvilta ministereiltä ja komission jäseniltä.

Valitettavasti poliittiset julistukset ja päätöslauselmat eivät riitä näiden kiireellisten tavoitteiden saavuttamiseen. On painostettava paljon enemmän. Tästä syystä olen käynnistänyt monien kaikkialta maailmasta olevien kollegojeni kanssa sähköisen kampanjan. Haluan kaikkien ihmisten saavan äänensä kuuluviin tässä asiassa, sillä ihmiset välittävät tästä. Menkää Facebookiin, hakekaa biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttäminen ja tukekaa tätä kampanjaa. Esittelemme kollegojeni kanssa tuhannet allekirjoitukset päätöksentekijöille Nagoyassa, jotta nämä tietäisivät, että ihmiset luottavat heidän sinnikkyteensä ja periksiantamattomuuteensa, jotta Nagoyan huippukokouksesta tulee menestys.

Sandrine Bélier, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Schaulvliege, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Riossa vuonna 1992 ja Johannesburgissa vuonna 2002 tehtyjä sitoumuksia ei ole noudatettu. Strategiamme biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi ovat epäonnistuneet, ja me tiedämme tähän syyn.

Ilmasto muuttuu, biologinen monimuotoisuus köyhtyy ja ihmiskunnan on määrätietoisesti mukauduttava yhä nopeammin yhä vaikeammin tavoin. Euroopan unionilla on Nagoyassa mahdollisuus muutama viikko ennen Cancunia puolustaa talouskehitysmallimme mukauttamista 2000-luvun haasteisiin vastaamiseksi.

Ilmastohäiriöt, biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttäminen ja köyhyyden torjuminen: nämä kolme haastetta ja niihin tarvittavat vastaukset ovat tiiviissä yhteydessä toisiinsa. Meidän vastuullamme on ehdottaa ja ottaa käyttöön uusi oikeudenmukaisempi, tasapuolisempi ja kestävämpi kehitysmalli.

Puhukaamme siis selkeästi ja käytännön asioista. Parlamentin päätöslauselmassa määritetään kolme keskeistä haastetta, jotka herättävät nyt kysymyksiä komission ja neuvoston kannoista.

Ensimmäinen haaste on tietenkin biologisen monimuotoisuuden suojelemisen ja palauttamisen käynnistäminen. Tämä edellyttää riittävää rahoitusta, kaiken biologiselle monimuotoisuudelle haitallisen julkisen tuen perumista sekä korvamerkittyjä määrärahoja, jotka ehdotamme kymmenkertaistettavan. Onko Euroopan unionin kuitenkaan valmis osoittamaan 0,3 prosenttia BKT:sta biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttävään politiikkaan ja vakuuttamaan OECD-maat toimimaan samoin?

Toinen haaste on biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen aiheuttamat kustannukset yhteiskunnalle, ja niitä on vasta alettu arvioida. Summan arvioidaan olevan noin yksi prosentti koko maailman BKT:sta, mutta arvioinnissa ei oteta huomioon biologisen monimuotoisuuden sosiaalista, kulttuurista ja tieteellistä arvoa.

Aikooko Euroopan unioni vastustaa määrätietoisesti elävien olentojen muuttamista rahaksi? Aikooko se puolustaa päättäväisesti ihmiskunnan yhteistä perintöä ja vahvistaa sen, että luonto on mittaamattoman arvokas eikä se ole kaupan?

Lopuksi kolmas haaste on lopettaa geenivarojen ryöstäminen yritysten ja teollisuuden toimesta. Yksi ratkaisu on säännellä geenivarojen saatavuutta tavalla, jossa erityisesti kunnioitetaan täysimääräisesti paikallisten ja alkuperäisyhteisöjen oikeuksia.

Euroopan unionilla on silti erityinen vastuu näissä neuvotteluissa. Aikooko se määrätietoisesti puolustaa elämän patentoimisen mahdottomuuden periaatetta ja toiseksi kannattaa ekologisen velan maksua etelän valtioille tukemalla hyväksyttävän järjestelmän takautuvaa vaikutusta?

Nirj Deva, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, biologinen monimuotoisuus ei ole vain vaikeatajuisten tiedemiesten käyttämä abstrakti termi, joka koskee jotain ympäristöön liittyvää erikoispiirrettä. Biologinen monimuotoisuus on aivan keskeinen seikka, jotta ihmisrotu selviytyisi tällä planeetalla.

Otetaan esimerkiksi tohtori Pavan Sukhdevin hiljattain toteuttama biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä ja sen rahallista arvoa koskeva laskutehtävä. Hänen havaintonsa osoittavat, että pelkästään metsien häviäminen – maapallon keuhkojen, joka muuttaa hiilidioksidin hapeksi ja mahdollistaa hengittämisen – maksaa meille vuosittain 4,5 biljoonaa dollaria. Menetämme vuosittain korvauskustannuksiin 4,5 biljoonan dollarin edestä hapentuotantoa. Se vastaa suunnilleen New Yorkin pörssin arvoa.

Jos menettäisimme vuosittain varoja New Yorkin pörssin arvosta, olen varma, että kaikki täällä säntäilisivät ympäriinsä, mutta koska on kyse biologisesta monimuotoisuudesta, kukaan ei tunnu välittävän. On kyse valtavasta rahoitusmäärästä, jota edellytetään korvaamaan se hapen menetys, jonka metsien hakkaaminen aiheuttaa.

Otetaan esimerkiksi Newfoundlandin turskakannan romahdus 1990-luvulla. Korvauskustannukset ovat nousseet kahteen miljardiin Kanadan dollariin. Jos menetämme – kuten nyt tapahtuu – biologisen monimuotoisuuden tarjoamaa farmaseuttista geeniaainesta, menetämme noin 640 miljardin dollarin arvosta raaka-ainetta. Tämä on hyvin vakava asia, ja tarvitaan vakavasti otettavia ihmisiä tekemään vakavia päätöksiä.

Kartika Tamara Liotard, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, kahden viikon kuluttua suuntaamme kaikki Japanin Nagoyaan keskustelemaan biologisesta

monimuotoisuudesta. Mietin mahtavatko isäntämme tarjota meille sinievätonnikalaa tai valasta. Suuri keskustelu tulee siellä kuitenkin koskemaan sitä, onko aloitettava rahan hankkimisesta vai tavoitteista keskustelemisesta. Kehitysmaat toivoisivat meidän mieluiten tarjoavan rahaa, ja EU aloittaisi mieluiten keskustelulla tavoitteista.

Yksi asia on kuitenkin selvä, nimittäin että meidän on joka tapauksessa pysäytettävä biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen. Toimimattomuuden kustannuksien arvioidaan nousevan 4 000 miljardiin dollariin vuoteen 2050 mennessä. Toimimattomuus ei siis ole vaihtoehto, joten olenkin huolissani muun muassa siitä, että Alankomaiden uusi hallitus aikoo leikata kehitysyhteistyön määrärahoja – merkittävintä rahoitusvaraa kehitysmaiden biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen torjumisessa – miljardilla eurolla.

Jos EU todella haluaa saada jotain aikaan Nagoyassa, sen on otettava johtoasema ja kehitettävä itse järkevää maatalous- ja kalastuspolitiikkaa sen sijaan, että odotetaan Nagoyan jälkeistä aikaa tätä koskevien ehdotusten esittämiseksi. Maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä meidän on nähtävä pelkästään kestävä maataloutta pidemmälle ja omaksuttava tiukka kanta. Kehotankin komissiota sisällyttämään sen, mistä Nagoyassa sovitaan, mitattavissa ja seurattavissa oleviin ehdotuksiin ja kehittämään pitkän ajanjakson näkemyksen, jotta meidän ei jälleen vuonna 2011 tarvitse todeta, ettemme onnistuneet pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta* . – (DA) Arvoisa puhemies, biologinen monimuotoisuus vaikuttaa aivan yksinkertaisesti kaikkeen. Tämän vuoksi meidän on taisteltava sen säilyttämiseksi Nagoyan konferenssissa. Koska me kuitenkin jatkuvasti kaadamme metsiä, viljelemme yhä lisää maata ja patoamme jokia, puuttuu selvästi tietoa ja valmiuksia sisällyttää elinympäristöt ja ekosysteemit kansalliseen lainsäädäntöön. Kaikella nykyaikaisesta maataloudesta, kalastuksesta, asuntorakentamisesta, tie- ja liikenneverkoista aina monenlaiseen teollisuuteen on kielteinen vaikutus planeetan biologiseen monimuotoisuuteen. Merien eliöstö on surkeassa tilassa. Yli 60 prosenttia kaikesta EU:ssa syödystä kalasta ja simpukoista pyydetään EU:n ulkopuolelta. Olemme liikakalastaneet, ja kannoilla on vaikeuksia elpymisessä. Itämeren saastuminen on historiallisen korkealla tasolla. Ruotsissa raskaana olevia naisia neuvottiin olemasta syömättä paikallista kalaa. EU:n jäsenvaltiot ovat kenties toteuttaneet toimia luonnon tilan kohentamiseksi, mutta entäpä muu maailma? Mitä voimme tehdä auttaaksemme muita maanosia edistymään kehityksessä? Maailman biologinen monimuotoisuus vähenee ihmisen toiminnan seurauksena – lämpeneepä maapallo tai ei. Emme kuitenkaan voi esittää täällä epärealistisia vaatimuksia. Biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen onnistuu parhaiten olemalla realistisia. Tämän vuoksi meidän on korkea aika löytää käytännöllisiä, realistisia ratkaisuja terveiden maa-alueiden, terveen kasvi- ja eläinkannan sekä terveen vesiympäristön säilyttämiseksi.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Haluan aluksi korostaa, että Euroopan unionin on aivan ehdottomasti omaksuttava selkeä ja yhtenäinen kanta biologiseen monimuotoisuuteen sopimuspuolten 10. konferenssissa Nagoyassa. Jos tällaista tiukkaa ja johdonmukaista kantaa ei omaksuta, se johtaa jälleen katastrofaaliseen lopputulokseen, kuten maaliskuussa 2010 pidetyssä CITES-sopimuspuolten konferenssissa. Tämän vuoksi toivon, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittämät suositukset hyväksytään varauksetta, sillä ne saattavat olla paras opas, jota Euroopan unioni voi käyttää laatiakseen virallisen kannan, jota edustajamme voivat tukea koko sydäimestään Nagoyassa vielä tässä kuussa.

Näiden huomioiden lisäksi meidän on muistettava, ettei kyseessä ole pelkästään Euroopan unionin uskottavuus selkeästi ajattelevana vastuullisena kumppanina globaalissa päätöksentekoprosessissa, vaan ennen kaikkea on kyse myös planeetan tulevasta kohtalosta.

Richard Seeber (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa yksityiskohtaisella seikalla. Komission jäsen Potočnik – jota suuresti arvostan – esittää meille lukuja dollareina, vaikka muuntaakin ne euroiksi. Myös jäsen Deva esitti lukuja dollareina. En ole tutkinut asiaa tarkemmin, mutta itse asiassa se osoittaa meille, ettei biologista monimuotoisuutta koskeva keskustelu vielä ole saapunut Eurooppaan. Ilmeisesti me emme Euroopassa kykene muodostamaan tästä omaa mielipidettämme, ja katson, että olisi hyvä ajatus suhtautua tähän keskusteluun riittävän vakavasti ja esittää se, mitä se tarkoittaa, konkreettisina lukuina. Minusta tämä on elitistinen keskustelu hyvin kaukana siitä, mitä kansalaisten kodeissa tosiasiaissa on meneillään. Katson, että siihen asti kunnes saamme tämän keskustelun Euroopan koteihin ja kotitalouksiin, meillä ei ole toivoakaan saada sille poliittista painoarvoa täällä parlamentissa. Toisin sanoen katson, että meidän on nyt omaksuttava sellainen viestintästrategia, että yksinkertaisesti saatamme asian ihmisten tietoon, kuten totesin, ja kun tiedämme kuinka ihmiset siihen vastaavat, voimme asettaa itsellemme erityisiä tavoitteita.

Komission jäsen mainitsi joitain hyvin täsmällisiä tavoitteita. Toivon, että hän saa ne hyväksytyiksi Nagoyassa ja että yhteisö puhuu yhdellä äänellä. Se on aina suuri haaste näistä kansainvälisissä konferensseissa.

Katson myös, ettei pelkkä raha riitä. Monet kollegani ovat vaatineet lisärahoitusta. Se voi olla yksi keino, mutta se ei riitä menestyksen varmistamiseen. Toiseksi meidän on, kuten totesin, muutettava viestintästrategiaamme, ja kolmanneksi meidän on parannettava saatavilla olevan tiedon laatua. On selvää, että puuttuu vielä paljon tietoja, ja uskon, että tämä on ala, jolla yhteisö tutkimusongelmineen voisi kuitenkin tehdä jotain erityistä.

Kuten tiedätte, lempiaiheeni on vesi. Jos saamme esimerkiksi uuden kalastuspolitiikan käyntiin, meillä on paljon kiinnitettävää suojelua tarvitsevien lajien osalta. Kalastusministerit hyväksyvät todennäköisesti jälleen liian suuria kalastuskiintiöitä, ja biologinen monimuotoisuus työnnetään syrjään. Tämän vuoksi uskon, että tämä on parlamentille todellinen tilaisuus osoittaa, että olemme vakavissamme siinä, mitä sanomme. Katsotaan sitten, minkälaisia ehdotuksia esitetään.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisat neuvoston edustajat, me täällä parlamentissa keskustelemme todellakin kiivaasti biologista monimuotoisuutta koskevien uusien tavoitteiden päämääristä ja täytäntöönpanosta. Tällä hetkellä, kun me keskustelemme, neuvottelut uhkaavat romahtaa täysin, ja syy on meidän, syy on Euroopan unionin. Tämän vuoksi osoitan sanani neuvostolle ja kehotan sitä muuttamaan kantaansa.

Meidän on päästävä umpikujasta neuvotteluissa ABS-pöytäkirjasta, niin geenivarojen saatavuuden kuin hyötyjen jaon suhteen. Itse asiassa jos emme onnistu tässä, syyllystymme sekä biopiratismia edistävän ja paikallisia yhteisöjä ja geenivaroja kohtaan rikollisen tilanteen ylläpitämiseen että menetämme jälleen yhden ympäristöä koskevan mahdollisuuden, neuvottelut epäonnistuvat ja saamme toisen Kööpenhaminan.

Siksi kehotan neuvostoa kiireesti tarkastelemaan asiaa syvällisesti. Meidän on muutettava kantaamme ennen kuin ensimmäistä kertaa historiassa nimenomaan Euroopan unioni aiheuttaa ympäristöneuvottelujen epäonnistumisen.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelun jatkuessa käy yhä masentavammin selväksi, että kohtaamme ainutlaatuisten elävien lajien menettämisen uhan. Biologista monimuotoisuutta koskevassa konferenssissa tullaan puhumaan paljon tarpeesta toteuttaa oikeita toimenpiteitä, mutta jos ainoa tulos on hurskas julistus, on saavutus varsin vähäinen.

Toivon, että saamme asetettua tavoitteita ja perustettua rahoitustukimekanismeja – jotka epäilemättä liittyvät biologisten resurssien saatavuuteen – jotta ne ovat jonkin arvoisia. Toivottavasti saamme varmistettua, että arviointi- ja varmistusmenettelyt sitoumusten noudattamisen vahvistamiseksi perustetaan, ja toivon meidän kykenevän sellaisiin järjestelyihin, että tavoitteita voidaan tarkistaa usein ja menettelyjä parantaa ajan myötä.

On aivan selvää, ettei konferenssilla mitenkään voida pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä, sillä sen tahti on yksinkertaisesti liian nopea. Jos kuitenkin saamme perustettua edes mekanismit ja rakenteet, jolla köyhtymistä saadaan hidastettua ja kenties jonain päivänä pysäytettyä, se on katsottava onnistumiseksi.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan esittää komission jäsen Potočnikille vilpittömät kiitokseni hänen sitoutumisestaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen. Tiedämme, että hänellä on sydän paikallaan ja että hän tekee kovasti työtä tämän eteen. Tältä kannalta Euroopan sitoutuminen Nagoyan konferenssiin vaikuttaa hyvältä. Meidän on kuitenkin vielä sovittava tavoitteista kalastuksen, maatalouden ja metsätalouden kaltaisilla osa-aloilla. Odotamme edelleen kunnianhimoisia tavoitteita näillä aloilla ainakin Euroopalta.

On kuitenkin viime kädessä sitäkin tärkeämpää, että Nagoyan konferenssin jälkeen nämä tavoitteet muunnetaan yhteisön politiikaksi. Tulevana vuonna tarkistamme maatalouspolitiikkaamme ja myös kalastuspolitiikkaamme. Komission jäsen kertoi meille, että hän pyrkii varmistamaan termin biologinen monimuotoisuus sisällyttämisen selkeästi tähän politiikkaan. Ja kuitenkin neuvosto vaikenee. Tämän vuoksi neuvoston puheenjohtaja Schaulviegelle esitetään kysymys siitä, mitä neuvosto aikoo tehdä lähitulevaisuudessa. Voimme tietenkin esittää Nagoyassa hienoja lupauksia, mutta mitä me teemme lähitulevaisuudessa oman kalastus- ja maatalouspolitiikkamme osalta? Siinä yhteydessä asiat muuttuvat todella merkittäviksi, tai muuten Nagoyassa antamamme lupaukset jäävät tyhjiksi sanoiksi.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestämme huomenna Nagoyan konferenssia koskevasta päätöslauselmasta, ja haluan puheenvuorossani kehottaa kiinnittämään huomiota minun ja jäsen Langen ryhmiemme puolesta esittämään tarkistukseen 1. Tarkistuksessa vahvistetaan periaate, jonka mukaan elämänmuotoja ja eläviä prosesseja ei saa patentoida. Siinä vaaditaan tämän vuoksi ”jalostajan vapautta”, joka sallii kasvilajien vapaan lisäkehittämisen.

Ilman tällaista poikkeusta vaarana olisi, että ainoastaan kaikkein rikkaimmat ja eniten patenteja omaavat yritykset voisivat selvitä. Ne voisivat silloin päättää, mitä lajeja asetetaan markkinoille, eikä se varmasti olisi eduksi biologiselle monimuotoisuudelle. Kehotan siis painokkaasti kiinnittämään huomiota tarkistukseen 1 ja äänestämään sitä huomenna.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen 10. osapuolikonferenssi järjestetään 18.–29. lokakuuta Japanissa, ja parlamentin on tärkeää saada tietää, mitä neuvosto aikoo ehdottaa biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja säilyttämiseksi.

Tutkimus on osoittanut, että 4 000 kasvia koskevasta otoksesta jopa 22 prosenttia on luokiteltu uhanalaisiksi. Tämä tarkoittaa, että joka viides kasvi uhkaa hävitä, ja – toinen hälyttävä tilastotieto – monet vielä löytämättä olevat kasvitkin häviävät. Sama koskee monia eläinlajeja. Niiden myötä menetämme kasvien osalta aktiivisia ainesosia, jotka ovat elintärkeitä tällä hetkellä parantamattomissa sairauksissa kenties auttavia uusia tuotteita kehittäville teollisuudenaloille. Mitä tulee eläimiin, jos ne häviävät, menetämme planeetallemme merkittäviä ominaispiirteitä.

Euroopan parlamentti hyväksyi syyskuussa selkeällä äänten enemmistöllä EU:n asetuksen, jonka on sidottava neuvosto samaan lähestymistapaan. Meidän on muistettava, että köyhyyden ja myös nälän torjunta edellyttää myös luonnonvarojemme runsaslukuisuuden säilyttämistä, suurenmoisen kasvi- ja eläinkuntamme, joita meillä ei ole varaa menettää. Meidän on siis tehtävä kaikkemme niiden säilyttämiseksi.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hallitusten edustajat kaikkialta maailmasta sitoutuivat vuonna 2002 vähentämään biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä vuoteen 2010 mennessä. Huolimatta siitä, että tavoite asetettiin ja sitä korostettiin useilla kansainvälisillä foorumeilla, sitä ei valitettavasti ole saavutettu.

Tämän planeetan köyhtymisen vauhti on kasvanut pisteeseen, jossa se tapahtuu vähintään sata kertaa nopeammin kuin luonnon kiertokulussa, ja viimeisten 50 vuoden aikana se on saavuttanut ennen kokemattoman tason. Euroopassa joka kuudes nisäkäs on uhanalainen, ja yhden lajin häviämistä voi seurata kaikkiin muihin kohdistuva dominovaikutus. Viimeisten 30 vuoden aikana vähintään 30 prosenttia planeettamme eläin- ja kasvilajeista on hävinnyt.

Ilman välittömästi hyväksyttäviä kunnianhimoisia tavoitteita biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen tästä hetkestä vuoteen 2050 – tämä on todettu jo useamman kerran, myös WWF:n raporteissa – tulee maksamaan Euroopalle 1 100 miljardia euroa. Tämän vuoksi, kuten jäsen Striffler kysymyksessään korosti, biologisen monimuotoisuuden turvaaminen on merkittävä näkökohta vuosituhattavoitteissa ja Eurooppa 2020 -strategiassa.

Biologisen monimuotoisuuden tukeminen tarkoittaa, että meillä on enemmän välineitä arsenaalisamme äärimmäisen köyhyyden ja nälän torjumiseksi pantaessa täytäntöön kestävää ympäristöpolitiikkaa, jolla turvataan rikas ja hedelmällinen planeettamme. Tarvitsemme uuden strategisen näkemyksen ja uudet tavoitteet, joissa otetaan huomioon lajien jatkuva häviäminen ja joissa näkyy se, kuinka merkittävänä pidämme tätä ongelmaa.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Puhuessamme biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä puhumme myös ilmastonmuutoksen torjunnasta, elintarviketurvasta, kansanterveydestä, köyhyyden torjunnasta, vuosituhattavoitteiden saavuttamisesta ja planeetan kestävästä kehittämisestä. Toisin sanoen puhumme yhteisestä tulevaisuudestamme.

Kuten täällä jo on todettu, Euroopan unionin on puhuttava Nagoyan konferenssissa yhdellä äänellä ja tehtävä kaikkensa hyvin tulosten saavuttamiseksi. Tarvitaan poliittista tahtoa kaikkein uhanalaisimpien kasvi- ja eläinlajien pelastamiseksi. Monet jäsenvaltiot ovat myös jo todenneet, että biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen kustannukset ovat noin 50 miljardia euroa vuodessa: toisin sanoen noin yksi prosentti BKT:sta. On kuitenkin myös sanottu – ja tutkimukset todistavat tämän – että vuoteen 2050 mennessä nämä kustannukset saattavat nousta seitsemään prosenttiin BKT:sta, mutta biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tehtävien investointien tuotto on sata kertaa suurempi.

Biologinen monimuotoisuus on olennaista ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja siihen mukautumiseksi, ottaen huomioon esimerkiksi maan ja merten ekosysteemien tehtävän valtavana hiilinieluinä. Toivomme tämän vuoksi konferenssista hyviä tuloksia. Sitä Euroopan kansalaiset toivovat, ja toivomme myös, että nämä tulokset saavat heidät entistä tietoisemmiksi näistä haasteista, joihin meidän kaikkien on vastattava.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, biologinen monimuotoisuus on termi, jota kuulen eurokraattien, Euroopan parlamentin jäsenten ja lobbaajien käyttävän paljon täällä Brysselissä. Pohdinpa vaan, osaako kukaan täällä kuitenkaan todella määrittää, mitä se tarkoittaa, ja annan pääni pantiksi, ettei kukaan teistä osaa.

Omituista kyllä, minusta sillä on merkitystä, että ymmärrätte, mistä puhutte, jos laaditte lakeja koko EU:lle.

Mitä tämä sopivan epämääräinen ja hämärä termi biologinen monimuotoisuus todella merkitsee? On nimittäin niin, ettei ole olemassa lajien oikeaa määrää, olipa kyse cumbrialaisesta maatilasta tai Liverpoolin lähiöstä tai vaikkapa Cheshiren metsistä, ja haastan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittämään sille asianmukaisen määritelmän tai lopettamaan tällaisen sillisalaattitermin käytön.

Ja saanko kysyä, missä menee tämän biologisen monimuotoisuuden alueen raja? Sovellataanko sitä meriympäristöön? Jos näin on, miksi olette niin innokkaita rakentamaan järkyttäviä tuulipuistoja, jotka ovat haitaksi eläimille eivätkä edes toimi?

Ollaanpa nyt rehellisiä, ei teillä ole aavistustakaan. Ehdotuksissanne ei ole selkeää ajatusta, ei johdonmukaista politiikkaa eikä logiikkaa. Jos saarnata haluatte, kuten nyt teette, katsokaa ensin peiliin, siivotkaa oma pesänne ja aloitetaan sitten katastrofaalisesta yhteisestä kalastuspolitiikasta.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin tietää, tunnustaaako arvoisa kollega sen, että menetämme planeetallamme joka ikisenä päivänä ainutlaatuisia elämän muotoja ja että tarvitaan kansainvälisiä toimia sen torjumiseksi? En kuullut hänen sanovan mitään sellaista, minkä mukaan hän tunnustaisi tämän, mutta pyydän häntä selittämään kantansa parlamentille.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, puhutaanpa tosiasioista. Jos haluatte esimerkkejä uhanalaisista lajeista, niistä on paljon epäilyttäviä tilastoja – otetaanpa esimerkiksi jääkarhut. Ihmiset toistelevat, että jääkarhukanta on laskenut. Kuitenkin jääkarhuja on nyt itse asiassa enemmän kuin 1940-luvulla.

Myönnän, että lajeja häviää, mutta minusta Euroopan unioni – joka on täysin epädemokraattinen, koska Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia ei ole koskaan kuultu asiassa – ei ole oikea foorumi tästä asiasta päättämiseen. Se on kansallisvaltioiden asia.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa komission jäsen Potočnik, haluan varoittaa kollegoja uskomasta siihen, että Euroopan unioni voisi saavuttaa tavoitteensa. Voimme toki toivoa johtoasemaa Nagoyassa biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi, mutta edes Euroopan unioni ei ole kyennyt pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä. Olkaamme siis varovaisia ja tarkastelkaamme omia tehtäviämme. Komission

jäsen Potočnik, joka tulee slovenialaisesta maanviljelijäperheestä – itse tulen unkarilaisesta maanviljelijäperheestä – haluaisi kiinnittää huomiota myös biologisen monimuotoisuuden ja maatalouslainsäädännön välisiin suuriin ristiriitoihin. Toisaalta tarjoamme maanviljelijöille tukea keinotekoisien linnunpesien asentamiseen, ja toisaalta säädämme laidunmaiden tukemiseksi, ettei puiden ja pensaiden osuus saa ylittää kolmasosaa ja että maanviljelijöiden on kaadettava tämän rajan ylittävät puut. Toisin sanoen vähennämme lintujen ja muiden eläinten elinympäristöjä. Tulevan yhteisen maatalouspolitiikan on sovittava yhteen biologinen monimuotoisuus ja maataloustuet. Olen täysin samaa mieltä siitä, että meidän on määritettävä suojeltavan ympäristön arvo, myös biologisen monimuotoisuuden markkina-arvo, joka on hyvin vaikea määrittää. Tämän vuoksi meidän on hyvin tärkeää rohkaista ja tukea maanviljelijöitä, koska markkinat eivät sitä tee.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ympäristön kestävän kehityksen varmistaminen on yksi vuosituhattavoitteista, jolla on välitön ja suuri vaikutus ihmiselämään. Saasteet sekä maanviljelysmaan, metsien ja vesivarojen holtiton käyttö aiheuttavat ilmastonmuutoksen, joka vaarantaa planeetan luonnonvarat.

Haluan mainita yhden vakavimmista uhkista, nimittäin jatkuvasti lisääntyvän vesivarojen saatavuutta koskevan vaikeuden, joka uhkaa ihmiskuntaa synkällä näkemyksellä, jonka mukaan vuoteen 2050 mennessä veden niukkuus uhkaa noin 45 prosenttia maailman väestöstä.

YK:n yleiskokous julisti valitettavasti vasta tänä vuonna, että oikeus puhtaaseen ja hyvälaatuiseen juomaveteen ja oikeus viemärintiin ovat perustavaa laatua olevia ihmisoikeuksia, joita elämästä nauttiminen edellyttää. Julistus annettiin kuitenkin aikana, jolloin jo yli neljännekseltä planeetan väestöstä puuttuu juomavesi ja viemärinti. Juomakelvottoman veden aiheuttama sairastuvuus- ja kuolleisuusaste on näissä oloissa edelleen hälyttävän korkea erityisesti lasten osalta. Tämän vuoksi katson, että Euroopan unionin on Nagoyassa edistettävä paljon nopeampaa ja täsmällisempää ratkaisua näihin kehitysmaiden ongelmiin, jotka pahentavat entisestään köyhyyttä ja näköalattomuutta.

Minusta teollisuusmaiden historiallinen vastuu planeetan raaka-aineista ja ekologisesta tilasta on lisäargumentti, joka tukee toimintatapoja raaka-aineiden viennistä riippuvaisten kehitysmaiden nykyistä luonnonvarojen kestäväntä hyödyntämistä koskevaa suuntausta vastaan.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Japanissa käynnistyy 18. lokakuuta kymmenes biologista monimuotoisuutta koskeva kansainvälinen konferenssi. Euroopan unioni osallistuu konferenssiin huolimatta siitä, ettei se ole saavuttanut vuonna 2001 asetettua tavoitetta biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämistä vuoteen 2010 mennessä.

Viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, että luonnonvaramme ovat vakavasti uhattuina, erityisesti Välimeren maiden merialueilla. Euroopan unioni on käynnistänyt merkittäviä toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi, mutta sen on sitouduttava enemmän biologisen monimuotoisuuden suojelemiseen: pyrkimykseen lisätä Natura 2000 -ohjelman rahoitusta ja komission entistä terävämpiin toimiin sen harjoittaessa sille perussopimuksessa annettua valvontavaltaa.

Mihin toimiin on ryhdytty Natura 2000 -direktiivien täytäntöönpanon viivästymisen korjaamiseksi?

Daciana Octavia Sârbu (S&D). –(RO) Jos tarkastelemme biologisen monimuotoisuuden tuhoutumisen ympäristövaikutusten lisäksi myös sen sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia, emme voi aliarvioida tulevan Nagoyan konferenssin merkitystä.

Unkarissa tapahtunut ekologinen katastrofi, joka tappoi neljä ihmistä, on vaikuttanut seitsemään kaupunkiin ja useiden jokien ekosysteemiin ja uhkaa ulottua Tonavaan ja sen suistoon Romaniassa. Se tarjoaa meille paitsi surullisen taustan tämän päivän keskustelulle myös vakavan sysäyksen voimakkaampiin toimenpiteisiin ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi. Meidän on aika herättää uudelleen keskustelu vaarallisten aineiden käytön kieltämisestä kaivannaisteollisuudessa, jotta saamme nämä murhenäytelmät lakkaamaan.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaan biologisesta monimuotoisuudesta sisältyy useita merkittäviä seikkoja. Haluan kuitenkin korostaa niistä muutamia, joita pidän keskeisinä.

Aivan ensisijaisesti neuvottelujen päätavoitteen on oltava sellaisten kunnianhimoisten ja täsmällisten tavoitteiden asettaminen, jotka soveltuvat useille alueille ja toiminta-aloille, aina rakentamisesta ja liikenteestä metsä- ja maatalouteen.

Miroslav Mikolášik (PPE). –(SK) Ympäristövaliokunnan jäsenenä olen erityisen huolissani viimeaikaisten tutkimusten tuloksista, joissa on esitetty hälyttäviä tilastotietoja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä Euroopan unionissa.

Ongelman kiireellisyys edellyttää yhä voimakkaampia ponnistuksia EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, joten pidän välttämättömänä komission ja jäsenvaltioiden sopusointuista toimintaa Japanin Nagoyassa lokakuun lopussa pidettävässä konferenssissa, jotta voidaan lisätä lähestymistapojen tehokkuutta ja saada aikaan mitattavissa olevat ja realistiset tavoitteet sitovine aikarajoineen. Haluan myös korostaa tarvetta lisätä yksityisen sektorin tietoisuutta biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen taloudellisista eduista ja sen säilyttämiseen tehtävien investointien tuotosta. Biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen heikentää jo ihmisten hyvinvointitasoa ja aiheuttaa miljarditappioita, jotka tulevat nousemaan useisiin biljooniin vuoteen 2050 mennessä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). –(RO) Eurooppa voidaan jakaa yhdeksään erilliseen biogeografiseen alueeseen vastaavanlaisen ilmaston, topografisten, geologisten ja kasvistoa koskevien ominaispiirteiden mukaan.

Tonavan alue kuuluu maailman 20 rikkaimman ekoalueen joukkoon. Alueen biologinen monimuotoisuus on hyvin rikasta. Siellä elää 2 000 kasvilajia ja 5 000 eläinlajia. Tonavan suistoalue on kuulunut vuodesta 1991 asti Unescon maailmanperintökohteisiin, ja Tonavan alueella on useita Natura 2000 -verkostoon kuuluvia erityissuojelualueita.

Koska Tonavan alueen ja Tonavan suistoalueen ekosysteemit ovat ainutlaatuisia ja hauraita ja asuttavat saastumisen uhkaamia harvinaisia kasvilajeja, katsomme, että Euroopan komission on tärkeää toisinaan parantaa ennuste- ja toimintavalmiuksia tulvien, äärimmäisen kuivuuden ja satunnaispäästöjen varalta.

Euroopan unioni on hyväksynyt useita toimenpiteitä erityisesti biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi. Luonto ei ole pelkästään merkittävä osa Euroopan perintöä eikä se tarjoa pelkästään taloudellista hyötyä, vaan se tarjoaa myös lukuisia arvokkaita palveluja, kuten veden puhdistaminen, tulvien torjunta, maaperän eroosion torjuminen, sadon pölyttyminen ja vapaa-ajan toiminta.

Maan viljelyllä, nopealla kaupungistumisprosessilla ja liikenneinfrastruktuurin kehittämisellä on ollut vakavia vaikutuksia luonnollisiin elinympäristöihin, ja esimerkiksi laaja-alaiset maankuivatussuunnitelmat ovat vähentäneet suuresti luonnollisia tulvamaita.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, varsinaisten ratkaisujen tarjoamisen sijaan biologisen monimuotoisuuden suojelemista koskevat konferenssit ovat parhaimmillaan pelkkää tilanteen tarkastelua tällä alalla. Onko tässä kyse rahasta vai vastuusta? Sanoisin että molemmista.

Metsiä, jotka asuttavat suurinta osaa lajeista, uhkaa muun muassa korruptio ja piittaamattomuus. Korruptio – josta kehitysmaiden johtajat ovat yhtä paljon vastuussa kuin huonosta hallinnosta hyötyvät – selittää vain osittain epäonnistumisen tällä alalla. Piittaamattomuuden osalta meidän on muistettava, etteivät kulutustottumuksemme ole tältä osin merkityksellisiä.

Kuinka voimme toimia vastuullisemmin? Koska minulla ei ole paljoa aikaa, esitän vain yhden esimerkin. Metsien sertifiointijärjestelmä. Mallit ovat valmiina. Voiko komissio kertoa, auttavatko sen mukaan tuontirajoitukset sekä kahden metsien sertifiointijärjestelmän käyttöönotto rajoittamaan vahinkoja tällä alalla? Onko toteutettu arviointi, ja jos on, voitteko kertoa meille sen merkittävimmistä havainnoista?

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos EU pyrkii olemaan vähänkään uskottava Nagoyassa, sen on sekä ehdotettava strategisia suunnitelmia että muutettava nykyistä omaa politiikkaansa.

Komission parhaillaan valmisteleva kompromissiehdotus, joka sallii edelleen hyvin uhanalaisen eurooppalaisen ankeriaan viennin, vaikka laji mainitaan CITES-sopimuksen liitteessä II, vaikka se selkeästi kuuluisi liitteeseen I, on aivan häpeällistä. Eurooppalainen ankeriaskanta, yksi yhteinen kanta, on pienentynyt 40 prosenttia vuodesta 2007.

Jos EU haluaa lainkaan olla uskottava Nagoyassa tai seuraavassa CITES-kokouksessa, ei ole muita vaihtoehtoja kuin ankeriaan viennin ja tuonnin kieltäminen kokonaan. Sen ei pidä kuunnella pientä kalastusalaa, joka haluaa viedä lasiankeriaan poikasia – uhanalaisen lasiankeriaan – Japaniin nykyisellä 600 euron kilohinnalla.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen on ennen minkäänlaisia taloudellisia näkökohtia eettinen velvoite ja olennainen edellytys ihmislajin itsenä tulevaisuudelle.

Euroopan unionin on ennen Nagoyan konferenssia otettava opikseen epäonnistumisista tällä alalla ja valittava oikea tie, jos se haluaa pikemminkin käytännön tuloksia kuin toistuvia ja merkityksellisiä aiejulistuksia. Sen on muun muassa muutettava perusteellisesti alakohtaista politiikkaansa. On pysäytettävä viljelylajien ja -lajikkeiden väheneminen ja ryhdyttävä lisäämään niitä. Sama koskee ruualle merkittävän geneettisen pohjan eroosiota. On edistettävä tietyille alueille ominaisten maanviljelylajikkeiden käyttöä. Maataloustuotannon yhdenmukaistaminen, tauteja levittävät tehotuotantomallit sekä pienten ja keskisuurten tilojen häviäminen ovat tulosta nykyisestä maatalous- ja kauppapolitiikasta, ja niitä on torjuttava. Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä. Biologinen monimuotoisuus ja siitä riippuvaiset ympäristön tasapainot ovat osa planeettamme perintöä, yhteistä omaisuutta, joka ei missään tapauksessa saa joutua yksityiseen omistukseen, mittaamattoman arvokasta yhteistä omaisuutta, jonka hyödyntämiseen ja josta nauttimiseen kaikille on taattava oikeus.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, vuosi 2010 on kansainvälinen biologisen monimuotoisuuden vuosi. Meillä on Euroopan tasolla jo erinomaiset välineet biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi. Tarkoitan nyt Natura 2000-verkostoa koskevaa ohjelmaa ja luontotyyppidirektiiviä. Paraskin ajatus on kuitenkin vain niin hyvä kuin sen toteutus, ja valitettavasti minun on todettava, että monissa jäsenvaltioissa tässä on paljon toivomisen varaa.

Vetoomusvaliokunnassa huomiomme kiinnitetään jatkuvasti vakaviin ongelmiin Natura 2000 -kohteissa. Jäsenvaltioiden ja komission on yhdessä otettava johtava rooli tulevassa konferenssissa Japanissa. Jossain vaiheessa ihmiset kuitenkin lakkaavat uskomasta tähän, jos sanat eivät muutu näkyviksi teoiksi.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Biologinen monimuotoisuus on vaikea ja monimutkainen asia, joka on tietenkin tärkeä niin Euroopan unionille kuin koko maailmalle. Se herättää myös toisen kysymyksen: kuinka tasapainottaa ympäristön suojelua ja talouskasvua? Tämä on luultavasti meille eniten päänvaivaa aiheuttava merkittävin kysymys.

Tiedetään, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen liittyy pääasiassa ihmisen vastuuttomaan taloudelliseen toimintaan. Aina voidaan väittää, että ympäristönsuojeluvaatimukset haittaavat kilpailukykyä, koska Euroopan unionissa sovelletaan korkeita normeja, vaikka muissa maissa ei, mistä seuraa tiettyjä ongelmia tällä alalla, ja on tietysti vaikea löytää tasapainoa. Voisi kuitenkin olla tiettyjä ennaltaehkäiseviä välineitä. Tarkoitan Euroopan unionin toimintaa ja analyysien käyttöä näiden toimien perustelemiseksi.

On tärkeää, että nämä analyysit ja ympäristövaikutusten arviointi ovat korkealaatuisia ja riippumattomia. On tietenkin realistisesti vaikeaa päästä sopimukseen Nagoyassa, mutta toivotan silti Euroopan unionille ja komission jäsenelle onnea.

Luís Paulo Alves (S&D). - (PT) Olen iloinen tästä keskustelusta neuvoston ja komission kanssa, koska voimme keskustella Euroopan unionin suunnitelmista ja pääasiallisista strategisista tavoitteista biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolien konferenssin aattona.

Toivon, että Euroopan unioni voi ottaa konferenssissa tiukan ja johdonmukaisen kannan ja esittää ajatuksia erityisistä toimenpiteistä sen varmistamiseksi, että biologisen monimuotoisuuden suojelemisella edistetään osaltaan kestävää kehitystä. Haluan korostaa, että biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen on ehdottoman tärkeää ekosysteemiemme laadulle, sillä on suora vaikutus olennaisiin toimintoihin, kuten elintarviketuotantoon tai veden saatavuuteen ja se ehkäisee maanvyöryjä ja tulvia.

Haluaisin myös nähdä poliittisia vastauksia, joilla pyritään varmistamaan biologisen monimuotoisuuden sisällyttäminen sellaisten taloudellisten alojen toimintaan, kuten maatalous, kalastus ja matkailu, joilla on rohkeutta ja kunnianhimoa suojella tätä mittaamattoman arvokasta ja kuitenkin niin herkkää perintöä – kuten kotiseudullani Azoreilla – niitä sokeasti uhkaavilta ulkopuolisilta intresseiltä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Arvoisa puhemies, olemme tällä viikolla kuulleet hienoja uutisia, joiden mukaan merestä on löydetty yli 20 000 uutta lajia. Tästä Nagoyan konferenssissa on kannettava vastuuta, ei pelkästään sen vuoksi, että nämä lajit edelleen säilyisivät, mutta myös jotta yhä uusia lajeja voidaan löytää eivätkä ne häviä ennen kuin opimme tuntemaan ne.

Euroopan unioni uskottavuus – komission, neuvoston ja jäsenvaltioiden – ei kuitenkaan ole koetuksella vain Nagoyassa. Se on koetuksella myös kuukautta myöhemmin Pariisissa Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission kokouksessa, jossa päätetään myös sinievätonnikalan, hyvin uhanalaisen merilajin, tulevaisuudesta.

Katson, että on tärkeää vaatia tätä johdonmukaisuutta, sillä se, mitä komissio sanoo biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä, on hyvä, itse asiassa oikein hyvä, mutta sen on johdonmukaisesti sovellettava sitä alakohtaiseen politiikkaan, kuten esimerkiksi kalastuspolitiikkaan.

On tärkeää ja ratkaisevaa tarkkailla sitä, kuinka tämä toivomamme johdonmukaisuus – jota vaadimme Nagoyaan – jatkuu Pariisissa, koska ymmärrämme todella, että sinievätonnikalan suojelemisessa ei ole kyse pelkästään eläimen suojelusta, vaan myös elämäntavan, kulttuurin ja ennen kaikkea ihmiselle ominaisen tavan katsella maailmaa suojelusta.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut hyvin mielenkiintoinen keskustelu, koska nyt toteamme, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen on ongelma teollisuudelle ja kehitysmaissa. Gay Mitchell puhui hyvin kauniisti kehitysmaiden vaikeuksista biologisen monimuotoisuuden heikentyessä. Hän puhui myös myönteisesti toteutuneista parannuksista. Maailman elintarviketurvan takaamiseksi tarvitsemme kestävästä maataloudesta kestävässä ympäristössä.

Uskoakseni toinen kollega mainitsi, että olemme kenties epäonnistuneet viestinnässä omien joukkojemme ulkopuolelle, maataloista ja ekosysteemeistä vastaaville, siitä kuinka tärkeää biologinen monimuotoisuus on. Emme ole maksaneet siitä tuotteista maksamissamme hinnoissa. Kuten on todettu, meidän on arvioitava biologisen monimuotoisuuden markkina-arvo, jos aiomme vakavissamme pysäyttää sen köyhtymisen.

Janez Potočnik, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin kuultuani arvoisia parlamentin jäseniä minun on esitettävä kiitokseni, sillä minusta viesti ja tietoisuus, jonka he jakavat minun lisäkseni toivoakseni koko eurooppalaisen yleisön kanssa, on täysin selvä.

Aluksi totean, ettei meidän pidä salata mitään. Emme onnistuneet saavuttamaan vuoden 2010 biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita, olemme siitä vastuussa ja meidän on kyettävä parempaan.

Periaatteessa meidän on toimittava kahden linjan mukaisesti. Toinen on eurooppalainen linja ja toinen kansainvälinen Nagoyan linja, josta teillä oli enemmän sanottavaa. Pian Nagoyan jälkeen meillä on myös ehdotus Euroopan unionin strategiaksi siitä, kuinka tämän vakavan asian kanssa on toimittava, ja sitten on tietysti tarkasteltava monia teidän tänään korostamianne seikkoja. Strategiaan on sisällyttävä perustiedot, jotka meillä nyt lopultakin on. Siinä on oltava mitattavissa olevat tavoitteet, niitä ei pidä olla paljon, vaan muutama sellainen, joka on lähimpänä sitä, mitä haluamme saavuttaa: parhaat valtuutukset sille, mihin haluamme pyrkiä. Miksikö vain vähän? Koska tämä on ymmärrettävä täysin, jotta voimme jakaa biologista monimuotoisuutta koskevan ymmärryksen.

Olemme tähän mennessä tehneet Euroopassa varsin paljon. Olen hyvin varovainen, kun puhutaan Natura 2000 -verkoston toteutuksesta. Katson, että Natura 2000 -ohjelmasta on edelleen jotain hyötyä tulevaisuudessa, mutta puhuttaessa strategiastamme katson, että meidän on oltava yhtä kunnianhimoisia kuin silloin, kun puhumme ulkomaille menosta, kun puhumme kansainvälisestä vaikutelmasta.

Monet teistä mainitsivat rahoituksen. Minä en aliarvioi rahoituksen merkitystä, mutta älkää yhdistäkö keskusteluanne pelkästään rahoitukseen. Kyse on paljon enemmän kuin vain rahoituksesta ja paljon muustakin kuin uudesta rahasta biologiselle monimuotoisuudelle. On kyse ympäristölle haitallisesta tuesta. On kyse myös yksityisestä rahoituksesta. On kyse monista asioista, jotka olette täällä parlamentissa hyväksyneet.

Laiton puunkorjuu on tavanomainen esimerkki siitä, kuinka todella voimme auttaa ja antaa tasapuolista rahoitusta puutavaraa vieville maille myös Euroopassa. Minusta on hyvin tärkeää, että ymmärrämme tämän.

Kuten jotkut teistä mainitsivat, kyse on todella moraalista ja eettisestä kysymyksestä, mutta niille, jotka eivät sitä ymmärrä, on yhä selvempää, että on kyse elämänlaadusta ja taloudellisesta menestyksestä. On tärkeää ymmärtää myös tämä, sillä jos muistatte, tämä oli käännekohta ilmastonmuutoskeskustelussa.

Minusta on myös tärkeää, että hallitukset, myös Euroopan ulkopuolella, myös kumppanimme ympäri maailmaa ymmärtävät oikein hyvin, kuinka tärkeää on, että nekin sitoutuvat ensisijaisiin tavoitteisiin seuraten asioita, joista tänään parlamentissa keskustelemme.

Seuraava seikka, jonka haluan mainita, on saatavuus ja hyötyjen jako (ABS). Keskusteltuani New Yorkissa käytännössä kaikkien kumppanimme kanssa katson, että ABS on merkittävä, ehkä jopa tärkeä edistysaskel Nagoyassa. Meidän on siis tehtävä kaikkemme, jotta siellä tapahtuu läpimurto. Teidän toimillanne on tietenkin merkitystä, mutta kyse ei ole ainoastaan teistä, ja kaikkien jäsenvaltioiden kanssa käymiemme keskustelujen jälkeen voin vakuuttaa, että jäsenvaltioissa on vahvaa halua läpimurtoon tässä asiassa.

Seuraava kysymys on jotain, mistä meidän on tulevaisuudessa keskusteltava, ja se, kuinka sitä tarkastellaan, liittyy tiiviisti joihinkin muihin kysymyksiin vastaamiseen. Tiedätte, että Rion yleissopimuksia oli kaksi. Toinen koski ilmastonmuutosta ja toinen biologista monimuotoisuutta, ja erikseen oli vielä merkittävä metsien häviämistä koskeva asia.

Ne ovat yhä enemmän erkaantumassa toisistaan ja kehitymässä rinnakkain. Ymmärrämme yhä selvemmin, että ne on saatava takaisin yhteen. Monet ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen mukautumiseen liittyvät asiat koskevat myös biologista monimuotoisuutta. Red Plus koskee yhtä lailla ilmastonmuutosta kuin biologista monimuotoisuutta. Meidän on siis priorisoitava myös biologista monimuotoisuutta koskevat kysymykset määrittäessämme ensisijaisia tavoitteita sille, kuinka käytämme Red Plus -toimintaan osoitetut rahat. Sama pätee myös vuosittain asetettuihin. Tapasin New Yorkissa Helen Clarkin ja keskustelin hänen kanssaan siitä, kuinka voimme tehdä parempaa komission ja UNEP:n välisestä yhteistyöstä entistä parempaa vastaisuudessa sen varmistamiseksi, että nämä asiat ovat toisiinsa yhteydessä.

Seuraava seikka, jota jotkut teistä korostivat, ja jonka katson olevan kaiken lähtökohta, on biologisen monimuotoisuuden sisällyttäminen muuhun politiikkaan, biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistaminen. Olen täysin samaa mieltä siitä, että jos haluamme keskustella YMP:sta, kalastuspolitiikasta, koheesiopolitiikasta ja muusta politiikasta, meidän on otettava myös tämä näkökulma huomioon. Kun puhumme yhteisestä maatalouspolitiikasta – joka tulee kohta tarkasteltavaksenne, te keskustelette siitä pian – minusta meidän olisi kehitettävä enemmän yhteisen hyvän käsitettä. Minusta maanviljelijöille olisi osittain maksettava siitä, mitä he tekevät meidän puolestamme: he

tuottavat ruokaa, ja olemme siitä kiitollisia, mutta meidän on oltava kiitollisia myös biologisen monimuotoisuuden ylläpidosta. Tämä tärkeä keskustelu meidän on pian käytävä.

Nagoya ja Cancún liittyvät toisiinsa varsin paljon. Ei ole kyse pelkästään biologisesta monimuotoisuudesta, ei ole kyse pelkästään ilmastonmuutoksesta, on kyse myös monenvälisyyden ja globaalien hallinnon menestyksestä. On siis hyvin tärkeää, että onnistumme tässä. Kaikki kehotuksenne yhteen ääneen puhumisesta on kuultu. Teemme kaiken mahdollisen, jotta tästä tulee todellisuutta, ja tässä haluan kiittää puheenjohtajavaltio Belgiaa sen hyvin rakentavasta kannasta.

Seuraava asia, jonka haluan mainita, ja tähän aion lopettaa, on euroja ja dollareita koskeva huomautus. Minä suhtauduin siihen myönteisesti, mutta pelkään vähän, että puhuessamme biologisesta monimuotoisuudesta ja kansainvälisestä tuesta, puhumme yhä enemmän euroista kuin dollareista.

Meidän on siis lopultakin saatava jotain onnistunutta irti Cancunista, jotain jota voimme pitää menestyksenä ja joka liittyy ratkaisuihin, sillä on yksinkertaisesti kyse niin isoista asioista. Meillä on vastuumme, mutta minusta on reilua todeta, että muillakin on vastuunsa. On kuitenkin paljon apua siitä, että parlamentti tukee meitä vankasti.

Puhetta johti

varapuhemies **László TÓKÉS**

Joke Schauvliege, *neuvoston puheenjohtaja*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän kaikkia biologisen monimuotoisuuden merkitystä korostaneita puhujia. Keskustelusta on tullut selväksi hyvin tärkeä viesti. Tarkastelin jo alustavassa puheenvuorossani useita täällä tarkasteltuja näkökohtia. On tiettyjä seikkoja, joita haluaisin tarkastella yksityiskohtaisemmin.

Ensinnäkin saatavuus ja hyötyjen jako (ABS). On tärkeää panna merkille, että neuvosto pyrkii lisäämään geenivarojen saatavuutta ja niiden käytöstä saatavien hyötyjen jakoa koskevasta kansainvälisestä järjestelmästä tehtävän pöytäkirjan (ABS-pöytäkirja) biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen osapuolten 10. konferenssissa, koska se edistää merkittävästi biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen kaikkien tavoitteiden saavuttamista. ABS-pöytäkirjan kehittäminen ja täytäntöönpano on katsottava olennaiseksi osaksi biologista monimuotoisuutta koskevaa yleissopimusta ympäröivää prosessia. Alalla on jo edistytty hiljattain Montrealissa käydyissä keskusteluissa, mutta on totta, että joitakin seikkoja on ratkaistava ennen osapuolten 10. konferenssia. Tämä edellyttää kaikilta neuvottelukumppaneilta riittävää joustavuutta, ja näin myös EU:n sisällä.

Toiseksi, mitä tulee Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitykseen, siinä tarkastellaan biologista monimuotoisuutta koskevan politiikan keskeisiä osatekijöitä: kiireellisten toimien tarvetta, ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden taloutta, yleistä missiota, visioita ja tavoitteita sekä yleissopimusta ja sitä koskevaa strategista suunnitelmaa koskevia indikaattoreita, ja myös ABS:n kaltaisia yksityiskohtaisempia näkökohtia, Rion yleissopimusten välistä synergiaa ja niin edelleen. Nämä osatekijät käyvät yksiin neuvostossa muodostuvien Nagoyan konferenssia koskevien kantojen kanssa. Ympäristöneuvoston on määrä antaa tästä päätelmät 14. lokakuuta.

Mitä tulee sisällyttämiseen alakohtaiseen politiikkaan, kuten maatalouteen ja kalastukseen, muistutan, että neuvosto nimenomaan pyysi 15. maaliskuuta ehdottamaan pakettia.

Ymmärsin siitä, mitä komission jäsen juuri totesi minuutti sitten, että komissio tekee kovasti työtä tämän eteen, joten voimme luottaa siihen.

Neuvostoa pyydetään antamaan päätelmänsä biologisesta monimuotoisuudesta 14. lokakuuta, siis ensi viikolla. Päätelmät toimivat poliittisina suuntaviivoina Japanissa lokakuussa käytävillä neuvotteluilla. Päätelmien on määrä muodostaa perusta osapuolten 10. konferenssin merkittävien aiheiden määrittämiselle sekä neuvoston kanta seuraavissa asioissa: tarkistettu ja päivitetty biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen strateginen suunnitelma, ABS-pöytäkirjaa koskevat neuvottelut, strategia rahoituksen mobilisoimiseksi erityisesti innovatiivisten rahoitusmekanismien avulla, alakohtainen sisällyttäminen sekä ilmastonmuutoksen ja aavikoitumisen torjunnan ja biologista monimuotoisuutta edistävän politiikan välinen synergia.

Haluan kiittää kaikkia, jotka ovat korostaneet tämän merkitystä. Kiitän myös komission jäsentä tähänastisesta rakentavasta yhteistyöstä sekä miellyttävästä yhteistyöstä, jota todennäköisesti teemme valmistauduttaessa Nagoyaan sekä siellä paikan päällä.

Puhemies. – (HU) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen ⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 7. lokakuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Biologinen monimuotoisuus on ja tulee olemaan merkittävä asia Euroopan unionille, sillä biologinen monimuotoisuus liittyy läheisesti elintarvikkeiden tarjonnan turvaamiseen Euroopassa ja edustaa näin tulevien sukupolvien myönteiseen tulevaisuuteen liittyviä näkymiä. Eurooppalainen maatalous on tietoinen merkittävästä asemastaan biologisen monimuotoisuuden edistäjänä ja säilyttäjänä. Varastoimalla hiilidioksidia maaperään ja hallinnoimalla maata lähes luonnonmukaisesti eurooppalaiset maanviljelijät edistävät osaltaan aktiivisesti biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä. Kaikista näistä ponnisteluista ei kuitenkaan ole mitään hyötyä, jos kansalaisilla on asiasta vain vähän tai ei ollenkaan tietoa. Meidän on saatava Euroopan kansalaiset tietoisiksi biologisen monimuotoisuuden perustavaa laatua olevasta merkityksestä maaseudullemme, taloudellemme, elämällemme ja lastemme tulevaisuudelle, ja kannustettava heitä toimimaan. Euroopan unioni ei säästy lukuisten eri lajien sukupuutolta. Jo nyt lukemattomat elämän muodot ovat vakavasti uhanalaisia. Ryhtykäämme nyt toimiin ja valitkaamme lajirikkaan tulevaisuuden suunta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan tämän keskustelun yhteydessä korostaa eurooppalaisten valtioiden rahoittaman ”ekosysteemit ja biologinen monimuotoisuus talouskysymyksenä” (TEEB) -hankkeen merkitystä. Siinä lasketaan luonnon taloudellista arvoa ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen aiheuttamia kustannuksia. TEEB-hanke auttaa meitä lisäämään tietoisuutta tätä koskevien haasteiden valtavasta koosta ja valmistelemaan tällä alalla tehtäviä tulevia päätöksiä. Haluan vain mainita joitakin TEEB-hankkeen havainnoissa esitettyjä tosiseikkoja. Metsien häviämisen kustannukset nousevat noin 4,5 biljoonaan Yhdysvaltain dollariin vuosittain. Muiden vastaavien hiljattain esitettyjen arvioiden mukaan yli neljännes maapallon alkuperäisestä

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja

biologisesta monimuotoisuudesta hävisi vuoteen 2000 mennessä, ja vielä kymmenen prosentin odotetaan häviävän vuoteen 2050 mennessä. Voisin esittää enemmänkin esimerkkejä. Näissä olosuhteissa Nagoyan huippukokouksen ajoitus on täydellinen. Lisäksi katson myös tämän parlamentin keskustelun olevan erityisen oikea-aikainen, koska se antaa meille EU:n tasolla mahdollisuuden yhdenmukaistaa kantaamme tulevaa huippukokousta varten.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Tänä vuonna on ratkaisevan tärkeää vauhdittaa globaaleja pyrkimyksiä ja sitoumuksia biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi. Meidän on tartuttava tähän hetkeen ja luotava visio sekä joitakin selkeitä tavoitteita biologisen monimuotoisuuden ja sen kestävänsä säilyttämisen osalta vuoden 2010 jälkeen. Meidän on määritettävä voimakas yhteinen kanta ja varmistettava Euroopan unionin aktiivinen osallistuminen tuleviin kansainvälisiin neuvotteluihin. Pitkän ajanjakson globaalissa visiossa on otettava huomioon biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemipalveluiden, ilmastonmuutoksen, aavikoitumisen, taloudellisen vaurauden sekä ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin välisiä yhteyksiä. Ehdotettujen biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää tarvittavien varojen mobilisointia, jotta voidaan toteuttaa riittävästi toimenpiteitä luonnonvarojen säilyttämisen ja kestävänsä käytön edistämiseksi. Tämän osalta Romania kannattaa yksityisen ja julkisen sektorin entistä suurempaa osallistumista innovatiivisten ratkaisujen ja mekanismien löytämiseen biologisen monimuotoisuuden rahoittamiseksi.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Homo sapiens tuottaa kaikista lajeista eniten jätettä. Teollisuuden päästöt, yhdyskuntajäte, hiilidioksidituotanto, melu, valosaaste, lämpösaaste ja muut tunnetut ja tuntemattomat sivilisaation jätteet muodostavat valtavan ekologisen jalanjäljen. Lajimme ekologisen jalanjäljen vaikutus estää joidenkin muiden lajien säilymisen planeetan ekosysteemissä. Tähän nykyinen biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen perustuu. Biologinen monimuotoisuus on ratkaiseva ennakoedellytys planeetan ekosysteemin olemassaololle tässä tuntemassamme metastabiilissa tilassa, joka mahdollistaa oman sivilisaatiomme olemassaolon. Olemassaolomme riippuvuusuhde ja yhteys muihin planeetan elämänmuotoihin on unohdettu, aliarvioitu ja sivuutettu. Jos biologinen monimuotoisuus köyhtyy, myös planeetan ekosysteemin vastaanottokyky heikkenee. Ekosysteemi menettää resistenssiään ja siitä tulee alttiimpi muutoksille, myös vaihteellisille muutoksille. Tietyissä vaiheissa sen tila muuttuu. On kyse siitä, salliiko tämä uusi tila sivilisaatiomme tai planeetan nykyisen väestömäärän säilyvän ennallaan ja salliiko se biologisten lajimme olemassaolon.

Tällä hetkellä ei ole enää kyse yhdestä tai toisesta eläinlajista tai edes jonkun yksittäisen ekosysteemin suojelemisesta. On kyse oman lajimme, oman ekosysteemimme säilymisestä. Valitettavasti käyttäydymme edelleen syöpäpotilaan tavoin. Petämme itseämme emmekä toteuta toimenpiteitä, jotka saattaisivat pelastaa henkemme.

13. Lissabonin sopimuksen sosiaaliset määräykset (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Lissabonin sopimuksen sosiaalisista määräyksistä.

Philippe Courard, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän mahdollisuudesta puhua varapääministeri Onkelinxin puolesta Lissabonin sopimuksen tarjoamista sosiaalisia asioita koskevista uusista näkymistä.

Minusta meidän on todella tarkasteltava yhteisön lainsäädännön edistymistä sosiaalialalla. Perussopimuksen 9 artiklaan sisältyy monialainen sosiaalilauseke, joka velvoittaa yhteisön toimielimet ottamaan huomioon korkeatasoisen työllisyyden edistämisen, riittävän sosiaaliturvan takaamisen, sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan sekä korkeatasoisen koulutuksen ja ihmisten terveyden suojelemisen vaatimukset.

Tämä vaatimus seuraa perussopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa esitettyä lausuntoa, jonka mukaan sisämarkkinat rakennetaan täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoittelevaan erittäin kilpailukykyiseen sosiaaliseen markkinatalouteen perustuvan politiikan avulla.

Sopimuksen 9 artiklassa vaaditaan myös sosiaalisen ulottuvuuden ottamista vastaisuudessa huomioon kaikkea yhteisön politiikkaa määritettäessä. Tässä on kyse oikeudenmukaisen tasapainon palauttamisesta sellaisten näkökohtien välille, jotka meidän on ymmärrettävä käytännössä. Tämä on puheenjohtajavaltio Belgian ensisijainen laaja-alainen tavoite.

Vastaisuudessa meidän onkin kiinnitettävä paljon enemmän huomiota yhteisön tasolla kehitetyn politiikan sosiaalisiin vaikutuksiin. Vaikka meidän on maksimoitava talouskasvu Euroopan unionissa, meidän on myös rohkaistava tämän kasvun hedelmien tasapuoliseen ja oikeudenmukaiseen jakautumiseen ja meidän on erityisesti huolehdittava kaikkein haavoittuvimpien ihmisten kohtalosta.

Meidän on otettava sosiaalinen ulottuvuus huomioon myös Eurooppa 2020 -strategiassa, jonka Euroopan unioni hyväksyi, kuten tiedätte, kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Strategia, jonka tavoitteita ovat työllisyys ja kasvu, sisältää taloudellisia, sosiaalisia, työllisyyttä ja ympäristöä koskevia ulottuvuuksia. Se pohjautuu rajattuun määrään määrällisiä tavoitteita ja joitakin suuntaviivoja.

Viidestä vahvistetusta tavoitteesta yksi koskee erityisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa. Tavoitteena on poistaa köyhyys ainakin 20 miljoonalta ihmiseltä Euroopan unionissa vuoteen 2020 mennessä. Suuntaviivan 10 kanssa nämä muodostavat strategian sosiaalisen pilarin.

Vaikka olemme kenties pettyneitä sen kunnianhimottomuuteen, se osoittaa kuitenkin halua saavuttaa täsmällisiä ja selkeästi määritettäviä tavoitteita, mikä on uutta tällä alalla, ja siinä otetaan käyttöön uutta dynamiikkaa, jota meidän on hyödynnettävä. Jäsenvaltioiden on raportoitava joka vuosi kansallisissa uudistusohjelmissaan edistymisestä tämän tavoitteen täytäntöönpanossa.

Olen aina ollut sitä mieltä, että meidän on maksimoitava tämän Eurooppa 2020 -strategian sosiaalisen ulottuvuuden hyödyt. Haluan, että puheenjohtajavaltio Belgia on varsinainen sosiaalinen puheenjohtajavaltio. Tämän osalta Eurooppa 2020 -strategia tarjoaa mahdollisuuden näkyvyyteen: eurooppalaiseen sosiaalipolitiikkaan. Tämä tulee olemaan todellinen haaste, sillä jäsenvaltiot määrittävät parhaillaan uudistussuunnitelmiaan ja näin myös politiikkaansa määrällisten tavoitteiden saavuttamiseksi ja samalla ne työستävät myös kansallisia talousarvioitaan, jotka rajoittavat niiden taloudellista vapautta.

Lisäksi taluskriisistä on vasta vähän aikaa, ja talouden elpyminen alkaa tuntua hitaasti. Meidän onkin varmistettava, ettei julkisen talouden vakauttamisella ole kielteistä vaikutusta työllisyyteen ja sosiaalipolitiikkaan. Eurooppa 2020 -kasvustrategian on oltava kestävä ja osallistava. Sille ei saa tulla ominaiseksi kasvu ilman työpaikkoja, vaan sen on osoitettava halua torjua epävarmuutta työelämässä. Köyhyyden torjunnan onkin oltava meille tärkeä huolenaihe.

Puheenjohtajavaltio Belgia tekee neuvostossa kovasti työtä, jotta tämä muutosvoima toimisi, mutta se on myös tietoinen komission asemasta tässä yhteydessä. Me kehotamme komissiota todella toimimaan dynaamisesti tässä asiassa. Ajattelen nyt lippulaiva-aloitteita, jotka sen on hyväksyttävä, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan foorumia, jonka on tarjottava laajempi näkökulma Euroopan kohtaamiin sosiaalisiin haasteisiin.

Komission on muun muassa käytettävä tätä menetelmää ehdottaakseen keinoja, joilla voimme erityisesti panna täytäntöön Lissabonin sopimuksen 9 artiklan uutta laaja-alaista sosiaalilauseketta.

Kuten näette, puheenjohtajavaltio Belgia on hyvin kunnianhimoinen, mutta uskon oikeasti sen kykenevän täyttämään kansalaisten tarpeet ja vaatimukset. Ilman sosiaalista ulottuvuutta Eurooppa-hanke on tuomittu epäonnistumaan. Tässäkin teillä on tehtävä strategiaa koskevan keskustelun jatkamisessa, ei pelkästään Euroopan tasolla, vaan myös korostamalla sosiaalista ulottuvuutta kotimaissanne.

László Andor, *komission jäsen* . – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 9 artiklassa esitetyssä laaja-alaisessa sosiaalilausekkeessa todetaan: ”Unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon” muun muassa ”korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen liittyvät vaatimukset”. Komissio on sitoutunut toteuttamaan tätä lauseketta, myös vahvistamalla sosiaalisten vaikutusten arviointia osana yleistä vaikutustenarviointijärjestelmäänsä.

Yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erityistilanteessa komissio katsoo, että on tärkeää varmistaa jäsenvaltioiden julkisten viranomaisten oikeusvarmuus. Komissio ei kuitenkaan tässä vaiheessa pidä tarpeellisena perustaa eri sidosryhmien välistä työryhmää tarkastelemaan joidenkin yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tarjoajien kohtaamia vaikeuksia yhtenäismarkkinoiden sääntöjen tulkinnassa.

Komissio on tietoinen siitä, että hyvin monet julkiset viranomaiset ja sidosryhmät katsovat sosiaalipalveluihin sovellettavat EU:n säännöt esteeksi näiden palvelujen organisoinnille ja rahoitukselle. Julkisten viranomaisten ja sidosryhmien kuulemiset ovat kuitenkin osoittaneet, että nykyisissä säännöissä otetaan suurella määrällä huomioon yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erityispiirteet. Raportoidut ongelmat johtuvat hyvin usein sääntöjen tuntemuksen ja niitä koskevan tiedon puutteesta tai epäselvyydestä siinä, mitä sääntöjä on noudatettava.

Tämän vuoksi komission on luonut strategian, johon sisältyy myös interaktiivinen tiedotuspalvelu, usein esitettyjä kysymyksiä koskevat asiakirjat ja koulutusaloite paikallisille julkisille viranomaisille. Komissio päivittää parhaillaan usein esitettyjä kysymyksiä koskevia asiakirjoja. Kun ne ovat valmiit, komissio esittää ne jäsenvaltioille ja sidosryhmille sosiaalisen suojelun komiteassa.

Toinen keskustelufoorumi jäsenvaltioiden kanssa on julkisia hankintoja käsittelevä neuvoo-antava komitea. Yleistä taloudellista etua koskevia palveluja koskeva julkinen kuuleminen, jonka avulla on määrää selventää ja yksinkertaistaa valtioneuvoston sääntöjen soveltamista näihin palveluihin, on juuri päättynyt. Komissio jakaa kannanottojen arviointinsa parlamentin, alueiden komitean, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja jäsenvaltioiden kanssa. Kuten komissio on useaan otteeseen todennut, sosiaalipalvelujen erityisluonne otetaan asianmukaisesti huomioon lainsäädäntöpaketin tarkistuksessa.

Lisäksi komissio on käynyt muutaman viime vuoden aikana hedelmällistä vuoropuhelua tärkeimpien sidosryhmien kanssa mahdollisista mukautuksista nykyisiin EU:n sääntöihin – erityisesti sosiaalisen suojelun komiteassa ja parlamentin julkisia palveluita käsittelevän epävirallisen työryhmän kanssa. Komissio osallistui heinäkuussa puheenjohtajavaltio Belgian järjestämään seminaariin jäsenvaltioiden ja eri sidosryhmien kanssa. Jälleen kerran keskustelut ovat osoittaneet, että vaikka hienosäätöön kohdistuu voimakasta ja perusteltua mielenkiintoa, EU:n nykyisten sääntöjen perusrakennetta ei ole tarpeen muuttaa niiden mukauttamiseksi yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen erityispiirteisiin. Vaikka näin on, komissio on tietoinen siitä, että puheenjohtajavaltio Belgia on esittänyt joitakin ehdotuksia nykyisten sääntöjen selventämiseksi ja mukauttamiseksi. Komissio tarkastelee näitä ehdotuksia huolellisesti.

Muistutan myös, että yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskeva kolmas foorumi, joka järjestetään puheenjohtajavaltio Belgian alaisuudessa 26. ja 27. lokakuuta, tarjoaa mahdollisuuden keskustella näistä ja mahdollisesti muistakin ehdotuksista.

Lopuksi, komissio tekee työtä sosiaalisen suojelun komiteassa sosiaalipalveluita koskevan vapaaehtoisen laatukehysten osalta. Komissio on tehnyt hyvin tiivistä yhteistyötä merkittävimpien sidosryhmien, työmarkkinaosapuolien, paikallisviranomaisten, palvelujen tarjoajien ja käyttäjien kanssa tällaisen kehysten luomiseksi.

Lyhyesti sanottuna komissio on sitoutunut panemaan täytäntöön uuden laaja-alaisen sosiaalilausekkeen, myös yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen osalta.

Kuten olen selittänyt, on olemassa useita foorumeita yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden sidosryhmien kanssa käytävään keskusteluun ja vuoropuheluun. Komissio ei näin ollen näe tarvetta perustaa ylimääräistä työryhmää. Komissio on kuitenkin sitoutunut ratkaisemaan joidenkin yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden tarjoajien kohtaamia vaikeuksia yhtenäismarkkinoiden sääntöjen tulkinnassa, myös tulevassa sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa, jonka komissio esittää ennen lokakuun loppua.

Andreas Schwab, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Lissabonin sopimuksella ei annettu Euroopan unionille perustavaa laatua olevaa uutta toimivaltaa sosiaalipolitiikan alalla. Sopimuksen 9 artiklassa – neuvoston edustaja viittasi jo tähän – laajennetaan nykyistä toimivaltaa sosiaalisen markkinatalouden peruseräatteen yhteydessä, mikä on hyvin tärkeää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmälle, ja jonka me sisällytimme eurooppalaiseen yleissopimukseen, jolla alun perin valmisteltiin tietä Lissabonin sopimukselle.

Toinen seikkamme on, että entisen komission jäsenen Mario Montin raportissa kansalaisten asettamisesta unionin politiikan ytimeen Euroopan komissio antoi mielenkiintoisen ja arvokkaan panoksensa sille, kuinka voimme onnistua yhdistämään sisämarkkinoiden myönteisen ponnahduslaudan yhteisten kuluttajamarkkinoiden sosiaalisiin osatekijöihin. Tämän vuoksi, arvoisa komission jäsen Andor, odotamme kovasti niin kutsuttua sisämarkkinoiden toimenpidepakettia, jota komission jäsen Barnier parhaillaan työstää. Uskomme, että näin voidaan todella ryhtyä rakentavalla tavalla toimeen Monti-Kroes paketin osalta. Suhtaudumme kuitenkin epäileväisesti siihen, onko julkisia hankintoja koskevien direktiivien avaamisen ja urakkadirektiivin laatimisen seurauksena lopulta kuitenkin eurooppalaisten markkinoiden saaminen oikeille raiteille, sillä vastustamme luonnollisesti kaikkea julkisen sektorin kasvattamista.

Neuvoston edustaja jo viittasi tähän, mutta on sitäkin tärkeämpää, kuten suuri ja merkittävä sosiaalisen ulottuvuuden vahvistaminen voi olla – ja sanon tämän parlamentin nuoremman polven edustajana – että otamme huomioon kaikki varjotalousarviot – Freiburgissa toimia professori Bernd Raffelhüschen on puhunut siitä tosiseikasta, että eläkevelkojen osalta on useita piilotalousarvioita – tarkastellessamme sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamista, ja että laadimme politiikkaa, joka tarjoaa myös nuoremmalle sukupolvelle oikeudenmukaiset mahdollisuudet tulevilla vuosikymmenellä.

Uskon tämän vuoksi, että kohtaamme yhdessä – neuvoston edustaja jo viittasi tähän – suuria haasteita, että Euroopan parlamentti ja PPE-ryhmä jakavat tätä haastetta koskevan näkemyksen ja että meidän on tehtävä kaikkemme tukeaksemme Euroopan komission pyrkimyksiä niin sisämarkkinoiden toimenpidepaketin kuin niiden sosiaalisten toimenpiteiden osalta, joilla sisämarkkinoita on täydennettävä sosiaalisen markkinatalouden taustaa vasten. Odotan siis mielenkiinnolla lisää keskustelua ja kiitän mielenkiinnostanne.

Proinsias De Rossa, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää neuvostoa ja komissiota niiden tänään antamista julkilausumista, ja kiitän ALDE-ryhmää, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmää ja GUE/NGL-ryhmää niiden tuesta asian saamiseksi tämän päivän esityslistalle.

Uudet sosiaalilausekkeet eivät koske yksinomaan yleishyödyllisiä palveluja, kuten PPE-ryhmän puheenvuorossa aiemmin tänä iltapäivänä todettiin, ja mitä tulee yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin, meidän on päästävä arvioimaan näitä asioita, joista on keskusteltu paljon useiden vuosien ajan, sen sijaan että vain vatvomme vanhoja argumentteja.

Yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen tulevaisuuden esittelijänä odotan yhteistyötä kaikkien niiden ryhmien kanssa, jotka tunnustavat vahvan sosiaalisen markkinatalouden tarpeen, ja toivon, että saamme konkreettisia ehdotuksia yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden tarjoajien kohtaamien vaikeuksien ratkaisemiseksi.

Kuten epäilemättä tiedätte, Euroopan kansalaisilla on suuria odotuksia yhteisön politiikan ja lainsäädännön entistä johdonmukaisemman ja dynaamisemman sosiaalisen ulottuvuuden kehittämiseltä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Yksi Irlannissa käydyistä merkittävistä keskusteluista Lissabonin sopimusta koskeneen kansanäänestyksen aikana koski uusia sosiaalilausekkeitä, 3 artiklaa, 9 artiklaa, 14 artiklaa ja sosiaalipolitiikkaa koskevaa pöytäkirjaa, ja toki monia muitakin esteitä ja tasa-arvoa koskevia seikkoja.

Meidän on aina tärkeää toimia kansalaisten odotusten mukaisesti. Se on kaksin verroin tärkeämpää tänä taloudellisen ja sosiaalisen kriisin aikana, kun useat miljoonat kansalaiset ovat jo menettäneet ja yhä uudet kansalaiset tulevat menettämään työpaikkansa, kotinsa, säästönsä, eläkkeensä, julkiset terveydenhuoltopalvelut ja jopa lastensa koulutusmahdollisuudet tämän kriisin ja sovellettavien korjaustoimien vuoksi.

Jos komission jäsenten collegio ja Eurooppa-neuvosto katsoisivat, etteivät nämä uudet artiklat muuta mitään, ja katsoisivat sosiaaliset tavoitteet edelleen toissijaisiksi markkinatavoitteiden jälkeen, se aiheuttaisi syvää epävakautta Euroopan unionissa. Jos emme onnistu kantamaan vastuutamme, äärimuukalaisvihamieliset ja suvaitsemattomat poliittiset puolueet odottavat saadakseen hyödyntää nyt vallalla olevaa kiukkua ja tyytymättömyyttä.

Erityinen pyyntöni tänään komissiolle, ja neuvostolle, on, että ne hyväksyisivät dynaamisen menettelyn tarpeemme yleishyödyllisten palvelujen alalla edistymiseksi, erityisesti yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen alalla.

Pahoittelen komission jäsenen tänään antamaa julkilausumaa. Toivon voivani muutaman seuraavan kuukauden aikana vakuuttaa hänelle, että hän on väärässä, että me tarvitsemme dynaamisen prosessin, että me tarvitsemme korkean tason työryhmän, johon hänen ja muiden pääosastojen edustajien lisäksi kuuluu kansalaisyhteiskunnan, ammattiliittojen, neuvoston ja alueiden komitean edustajia.

Tarvitsemme mekanismin, joka edistää sitä muutosta, jonka tarpeen kaikki tunnustavat. Arvoisa komission jäsen, olen kuullut teidän sanovan, ja olen kuullut myös komission puheenjohtaja Barroson sanovan, että sidosryhmät ovat ilmeisesti kertoneet teille, ettei todellista ongelmaa ole. Minulle sidosryhmät eivät ole tällaista kertoneet. Olen tavannut niitä kymmenittäin parin viime kuukauden aikana. Ne kertovat, että on hallinnollisia ongelmia ja oikeudellisia ongelmia ja että niitä on tarkasteltava kiireesti. Sen perusteella mitä te ja neuvosto tänään täällä sanoitte, pelkään pahoin, että asioita ei tarkastella kiireesti. Kuten sanoin, toivon voivani muuttaa mielenne muutaman seuraavan kuukauden aikana. On kuitenkin kiireellinen tarve sellaiselle korkean tason mekanismille, joka käsittää sidosryhmät ja varmistaa, että tarvittavat päätökset tehdään ja ne pannaan täytäntöön.

Minusta on hyvin tärkeää, että parlamentti osallistuu tähän prosessiin. Meidän on muistettava, että meidän on tarkasteltava näitä huolia ja osoitettava, että Eurooppa aikoo vakavissaan luoda sosiaalisen markkinatalouden eikä pelkkiä yhtenäismarkkinoita.

Marian Harkin, *ALDE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on tässä hyvin kulunut, merkintöjä täynnä ja koirankorvilla oleva, teen tahrima kopio Lissabonin sopimuksesta. Se on 12 vuoden ajan ollut matkakumppanini, kun pyrin suostuttelemaan Irlannin kansalaiset äänestämään sen puolesta. Irlannin kansalaisten kysyessä minulta, miksi heidän pitäisi äänestää sen puolesta, yksi viidestä tärkeimmästä heille esittämästäni syystä oli se, että sopimuksella saataisiin enemmän sosiaalista Eurooppaa.

Me ratifioimme sopimuksen vain 12 kuukautta sitten, ja nyt meidän on poliitikkoina pidettävä lupauksemme. Olemme puhuneet uudesta laaja-alaisesta sosiaalilausekkeesta – 9 artiklasta – joka velvoittaa unionin tarkastelemaan poliittisten päätöstensä sosiaalisia seurauksia. Tämä on laaja-alainen tavoite, ja se antaa meille entistä suuremmat mahdollisuudet olla kunnianhimoisempia laadittaessa, tarkistettaessa ja täytäntönpantaessa EU:n lainsäädäntöä, mutta 9 artikla ei takaa toivottua poliittista lopputulosta. Se on käytettävissämme oleva voimakas väline, mutta meidän on kysyttävä itseltämme, aiommeko käyttää sitä, vai onko se vain koriste.

Alkuperäisissä perustamissopimuksissa sosiaalipolitiikka oli heikoissa kantimissa, mutta minusta se on paljon voimakkaampaa Lissabonin sopimuksessa. Yleishyödyllisiä palveluja koskevan pöytäkirjan lisäksi täällä on mainittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artikla. Siinä esitetään selvästi jäsenvaltioiden ja EU:n yhteinen vastuu yleishyödyllisistä palveluista. Tähän mennessä EU on soveltanut sisämarkkinasääntöjä, mutta 14 artiklan mukaan perustamissopimusten soveltamisalalla ”unioni ja jäsenvaltiot huolehtivat – – siitä, että tällaiset palvelut toimivat sellaisten periaatteiden pohjalta ja sellaisin, erityisesti taloudellisin ja rahoituksellisin, edellytyksin, että ne voivat täyttää tehtävänsä.” Tämä on muutos EU:n politiikassa ja sen on heijastuttava komission tiedonantoihin ja ehdotuksiin.

Myös syrjinnän vastainen direktiivi on pysähtynyt neuvostoon. Se on merkittävä osa lainsäädäntöä. Se on pantava täytäntöön. Vaikka peruseriaatteet on vahvistettu ja sosiaalista suojelua koskevaa lainsäädäntöä suojattu Lissabonin sopimuksessa, sosiaalipolitiikan tulevaa suuntaa ei siis ole ratkaistu lopullisesti. Me – komissio, neuvosto ja parlamentti – voimme ja meidän tulee käyttää Lissabonin sopimuksen tarjoamia välineitä.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Courard, arvoisa komission jäsen, Euroopan unionin ensisijainen tavoite, tavoite, joka esitetään Lissabonin sopimuksessa, on täystyöllisyyteen ja sosiaaliseen edistykseen tähtäävän sosiaalisen markkinatalouden kehittäminen. Tämän vuoksi sopimukseen sisältyy laaja-alainen sosiaalilauseke, jonka mukaan korkean työllisyystason edistäminen, riittävän sosiaalisen suojelun takaaminen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen liittyvät vaatimukset on otettava huomioon kaikessa EU:n politiikan määrittelyssä ja toteuttamisessa.

Sosiaalisten oikeuksien ja erityisesti yleishyödyllisten palvelujen saatavuutta koskevien oikeuksien tunnustamisesta tehdään sitovaa perusoikeuskirjassa. Perusoikeuskirjaan sisältyy oikeuksia ja periaatteita, kuten oikeus sosiaaliturvamaksuihin, asumistukeen ja sosiaalipalveluihin.

Kuinka voitte parlamentin koollekutsuman yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevan kolmannen foorumin aattona väittää, että Lissabonin sopimuksen määräyksiä sovellettaessa näihin yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin on sovellettava vain kilpailu- ja sisämarkkinasääntöjä mukauttamatta niiden erityisiä organisointi- ja rahoitustapoja?

Eikö ole totta, että esimerkiksi palveludirektiivissä kyseenalaistetaan sellaisten yleishyödyllisten sosiaalipalveluiden asema, joilla on voimakas paikallinen pohja, joka muodostuu voittoa tavoittelemattoman yhteisön jäsenistä? Koska lakkaatte työntämästä päätänne pensaaseen ja koska aiotte lopultakin kantaa vastuunne toisena lainsäätäjänä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklan määräysten mukaisesti?

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, minun on myönnettävä, että Lissabonin sopimus ja sen sosiaaliset velvoitteet vaikuttavat luettuina hyviltä. Emme kuitenkaan voi olla piittaamatta sadoista tuhansista ihmisistä, jotka marssivat Brysselin ja muiden eurooppalaisten pääkaupunkien kaduilla. He protestoivat virheellistä ja epäsosiaalista kriisiin sovellettua politiikkaa vastaan.

Olemme tuskin päässeet siitä nurkan taakse, kaikkein pahimmasta kriisistä, ja jo nyt kuulemme monien hallitusten väittävän, että kansallista velkaa on hillittävä. Pelastussuunnitelmien hätälaskuvarjot on niiden mukaan taiteltava syrjään ja investointisuunnitelmat kumottava. Komissio vaatii vakaus- ja kasvusopimuksen tiukentamista. Valtiota, joissa maksetaan kohtuullista palkkaa ja joissa työmarkkinat edelleen noudattavat sääntöjä tai joiden sosiaaliturvajärjestelmät ovat ”liian sosiaalisia” – toisin sanoen liian kalliita – on rangaistava. Pankkiirit porskuttavat eteenpäin kuin mitään ei olisi tapahtunut. Eläkkeitä ja palkkoja leikataan, kulutusveroja kenties nostetaan. Sosiaaliset sairausvakuutusmaksut nousevat ja palvelut vähenevät.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asioissa Viking, Laval ja Rueffert antamien tuomioiden valossa kyse ei ole pelkästään ammattiliitoista, jotka pelkäävät Euroopan unionin sosiaalisen tasapainon olevan epävakassa asemassa. Ammattiliittojen sosiaaliturvalauseketta koskeva vaatimus ansaitsee täyden tukemme. Työntekijöiden oikeudet, ammattiyhdistysten oikeudet ja sosiaaliturva on katsottava vähintään yhtä tärkeiksi – ja jopa tärkeämmiksi – kuin sisämarkkinat ja palvelujen tarjoamisen vapaus. Tästä on säädettävä selkeästi

primaarilainsäädännössä. Korostan näitä seikkoja, koska kyseiset kappaleet vain näyttävät hyviltä – itse asiassa niillä ei muuteta mitään.

Ihmisarvoa ei voida taata ilman sosiaalisia vähimmäisstandardeja. Sosiaalista edistystä koskeva lauseke parantaisi Euroopan unionin pahoin ryvettyynyttä mainetta kansalaisten parissa ja auttaisi poistamaan sosiaalisia pelkoja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, me todistamme Euroopan unionissa uskoakseni huolestuttavaa kehitystä, jossa yhä useammat ihmiset joutuvat tekemään työtä tilapäistyövoimana, näennäisenä ammatinharjoittamisena ja pikaruokaloissa ja jossa työntekijöiden sosiaaliset oikeudet sysätään sivuun. Euroopan ihmisoikeustuomioistuim ei pelkästään tue työntekijöiden suojelustandardeja oikeuskäytännössään, vaan se on myös määrännyt suosimaan sosiaalisesti sitoutuneita yrityksiä julkisia hankintasopimuksia tehtäessä.

Lissabonin sopimuksen oli määrä tehdä kaikesta parempaa, meille kerrottiin, mutta minä en ole havainnut mitään sosiaalista suunnanmuutosta. On pyritty esimerkiksi vähentämään jäsenvaltioiden välisiä taloudellisia ja sosiaalisia eroavuuksia Euroopan sosiaalirahaston avulla. Jos hankkeiden kirjanpito ja toteuttaminen kuitenkin johtaa monilla alueilla ongelmiin, ei rahasto täytä tehtäväänsä. Ohimennen voin mainita, että sisämarkkinoiden vapaudet vaikuttavat usein merkitsevän monikansallisten yhtiöiden vapauksia, ja ne kuristavat paikallisia työnantajia, toisin sanoen pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Katson, että tämän on muututtava mahdollisimman pian.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Lissabonin sopimuksella tarjotaan kiistatta Euroopalle uudet sosiaaliset tavoitteet. Kestävä kehitys Euroopassa perustuu sosiaalisen markkinatalouden korkeaan kilpailukykyyn, ja tämä tarkoittaa täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistymistä, sosiaalisen syrjäytymisen ja syrjinnän torjumista, oikeuden edistämistä sekä köyhyyden poistamista. Lissabonin sopimuksessa vahvistetaan työmarkkinaosapuolten asema ja edistetään työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua ammattiyhdistysten ja työnantajajärjestöjen edustajien välillä yhteisön tasolla.

Näillä eri aloilla todellinen tilanne ei todellakaan ole joidenkin puhujien täällä kuvaama. Tällä hetkellä voimme dramatisoida tilanteen. On totta, että on huolestuttavia tilanteita, että kriisi ei ole ohi ja että sillä on seurauksia. Yhteisö kuitenkin toteuttaa toimenpiteitä tällä alalla – ja tämä meidän on selitettävä kansalaisille – saadakseen aikaan jonkinlaista järjestystä erityisesti rahoitusosalalla, ja tämän osalta se on yksi ensimmäisiä, jotka pyrkivät organisoimaan tätä alaa, meidän työmmme pohjalta.

Haluan esittää joitakin lyhyitä huomioita. Erityisesti yleishyödyllisistä palveluista totean selkeästi, että meidän on otettava huomioon erityiset kansalliset olosuhteet, sillä on totta, että jotkut kansalaiset ovat hieman hädissään – ajattelen esimerkiksi ranskalaisia – kokiessaan erheellisesti, että unioni vaarantaa ranskalaiseen perinteeseen kuuluvat julkiset palvelut. Meidän on samalla tavalla otettava huomioon yksittäiset olosuhteet julkisia hankintoja koskevien sopimusten osalta, erityisesti kun niillä mahdollistetaan useiden julkisten viranomaisten välinen yhteistyö.

Sosiaalipolitiikka on kuitenkin riippuvainen talouden terveydentilasta ja talouskasvusta. Se on sosiaalisen markkinatalouden ensisijainen tavoite.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toisin kuin eräät muut puhujat minä en usko, että Lissabonin sopimuksella saadaan aikaan niin paljon muutoksia sosiaalipolitiikan alalla kuin joillakin muilla aloilla.

Me olemme soveltaneet yhteispäätösmenettelyä työllisyysalalla jo useiden vuosien ajan, mutta yleisesti sovellettavien toisen osaston määräysten mukaisesti 9 artiklassa viitataan muun muassa ihmisten terveyden suojeluun. Yksi direktiivi, joka koskee tätä, on sähkömagneettisia kenttiä koskeva direktiivi, ja tiedän komission tarkastelleen tätä. Kun viemme sähkömagneettisia kenttiä koskevan direktiivin läpi koko menettelyn työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnassa, meidän on varmistettava, ja toivon jäsenvaltioiden olevan samaa mieltä, että voidaan käyttää uusinta teknologiaa olevia magneettiresonanssikuvauksia.

Toisen osaston 10 artikla kattaa syrjinnän vastaiset toimet. Kuten useat muut puhujat ovat sanoneet, on hyvin tärkeää, että varmistamme tavaroiden ja palvelujen saatavuutta koskevan laaja-alaisen direktiivin edistymisen neuvostossa ja että varmistamme sen, että sitä jarruttavat jäsenvaltiot lakkaavat vastustamasta sitä, jotta voimme saada aidosti syrjintää torjuvan direktiivin tavaroiden ja palveluiden saatavuudesta.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL) . – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on todettava, että vallalla oleva käsitys Maastrichtin sopimuksen soveltamisesta ei ole lainkaan sellainen kuin kuvasitte: julkisia palveluja ei suojella 9 artiklassa sen paremmin kuin 14 artiklassakaan. Pikemminkin siinä suojellaan kilpailun, rajoittamattoman vapaakaupan, sosiaalisen suojelun heikentämisen, eläkkeiden ja palkkojen romuttamisen sekä tasapuolisen verotuksen yhdenmukaistamisen hylkäämisen periaatteita.

Esimerkiksi tämä vuosi on julistettu Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi. Tarkastellaanpa täsmällisesti sitä, mitä tämän kanssa ristiriidassa olevaa olette tehneet, arvoisat komission ja neuvoston jäsenet. Viime päivinä tehdyt päätökset, jotka ajavat meidät äärimmäisen tiukkaan taloudenpitoon, ja se, että komissio tekee itsestään todellisen tuomioistuimen tämän toteuttamiseksi, ovat ristiriidassa jokaisen sosiaalisen hankkeen kanssa. Sen sijaan, että uskoisin tiukan taloudenpidon ja sosiaalisen taantuman auttavan Euroopan unionin kriisistä, katson, että meidän on turvauduttava aivan toisenlaiseen päättelyyn, itse asiassa päinvastaiseen päättelyyn. Sosiaalinen edistyminen on keino lopettaa kriisi.

Tämän vuoksi haluan esittää teille ehdotuksen, jota toivon tarkasteltavan keskustelussa enemmän. Ehdotus koskee sellaisen uuden järjestelmän perustamista, jonka turvin Euroopan keskuspankki voisi ostaa – myös luomalla rahavarantoja, kuten kaikki maailman pankit nyt tekevät – tarvittaessa kaikki tai osan jäsenvaltioiden veloista ja samalla perustaa eurooppalaisen inhimillisen, sosiaalisen ja ekologisen kehittämisen rahaston.

Euroopan keskuspankin ja Euroopan investointipankin tukemana rahasto antaisi mahdollisuuden laajentaa julkisia palveluita – tai yhteisön yleishyödyllisiä palveluita, jos niin haluatte – ja tarjoaisi tukea teollisuudelle, tutkimukselle ja koulutukselle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Komission ja Euroopan suurvaltojen harjoittama painostus hauraampien talouksien ja korkeamman köyhyysasteen valtioita kohtaan on isku niitä taloudellisen ja sosiaalisen koheesion periaatteita vastaan, joista puheenjohtajavaltio Belgia on puhunut täällä Lissabonin sopimuksen 9 artiklan niin kutsutun sosiaalilausekkeen nimissä.

Totuus on, että on ollut mahdollista siirtyä vakaus- ja kasvusopimuksen irrationaalisten kriteerien ulkopuolelle vain, kun jäsenvaltioiden oli tuettava pankkeja niiden kokemissa

ongelmissa, jotka olivat seurausta niiden itse luomasta myrkyllisestä jätteestä. Pankkeihin on nyt upotettu miljardeja euroja julkista tukea, ja suurimmissa vaikeuksissa olevien valtioiden julkiset velat ovat räjähtäneet, paine vähentää velkaa ja alijäämää on palannut, eikä siinä ajatella työllisyyttä, sosiaalista osallistamista tai yleismaailmallisia oikeuksia julkiseen koulutukseen ja terveydenhoitoon, asuntoihin tai ihmisarvoisen elämän takaaviin palkkoihin ja eläkkeisiin. Julkisen talouden kestävyys nimissä joihinkin Kreikan ja Portugalin kaltaisiin valtioihin sovellettavat tiukan taloudenpidon toimenpiteet moninkertaistuvat, sosiaalinen eriarvoisuus lisääntyy, ja kasvava työttömyys, köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen uhkaavat 120 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa.

Portugali vajoaa takaisin lamaan, jos Portugalin hallituksen juuri julkistama uusi tiukan talouskurin ohjelma toteutetaan, ja tämä herättää joitakin kysymyksiä. Mikä sosiaalinen Eurooppa tämä on? Missä ovat takeet vähimmäistuloista köyhyyden torjumiseksi Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuonna? Mihin sosiaalisten tavoitteiden ja sosiaalisen kestävyys tavoitteiden yhdentäminen makrotalouspolitiikkaan päättyy? Missä on julkisten palvelujen puolustus ja edistäminen? Koska saadaan vakausta ja kasvusopimuksen politiikan, kilpailupolitiikan, sisämarkkinapolitiikan, talousarviopolitiikan ja rahapolitiikan kattavat sosiaaliset suuntaviivat ja sosiaalisten vaikutusten tehokas arviointi? Tähän kaikkialla Euroopassa moninkertaistuvalla työntekijöiden taistelulla pyritään.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, poliittiset tavoitteet ovat selkeät. Haluamme Euroopan, jossa on kestävä sosiaalinen markkinatalous, perusoikeudet, ei syrjintää, täystyöllisyys, yhdenmety sosiaalilauseke, sosiaalinen koheesio ja yleishyödylliset palvelut, jotka on määritettävä toissijaisuusperiaatteen kautta. Tämä on tavoitteemme. Meillä on kuitenkin Euroopan tasolla liian vähän välineitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Suurin osa välineistä löytyy jäsenvaltioiden tasolta. Tarvitsemme tasapainoa talous- ja kilpailupolitiikan sekä sosiaalisten välineiden välille, jotta voimme toteuttaa nämä tavoitteet kaikkialla Euroopassa. Tämän vuoksi meidän on laajennettava rahaliittoa taloudelliseksi ja sosiaalisesti liitoksi. Meidän on myös sanottava selkeästi ääneen, että tarvitsemme enemmän solidaarisia tekoja ja että koulutus, ihmisten ammattitaito, kasvu ja työllisyys eivät ole tekijöitä, joita voidaan sysätä syrjään Euroopan sosiaaliselle laidalle. Itse asiassa ne ovat ennakoedellytyksiä, jos aiomme torjua köyhyyttä ja syrjäytymistä ja lopettaa työtätekevien köyhien ahdingon.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, palasin juuri julkisia palveluita käsittelevän epävirallisen työryhmän kokouksesta. Pohdin toisinaan, puhummeko me samoille ihmisille. Teidän mielestänne kaikki on hyvin. Suurin osa osapuolista ei parhaimmillaan ymmärrä mitään yhteisön lainsäädännöstä, tai sitten he ymmärtävät sitä liiankin hyvin.

Puhutte Euroopan unionin politiikan sosiaalisten vaikutusten mittaamisesta. Minä totean teille: siinä teillä onkin työsarkaa – siitä vaan, minä kannustan! Jos julkisissa palveluissa ja erityisesti paikallisissa julkisissa palveluissa ei ole ongelmia, kuten sanotte, sitoutukaa sitten toteuttamaan asianmukainen ja tyhjentävä tarkistus julkisten palveluiden vapauttamisesta kaikkialla Euroopan unionissa.

Vapaan ja tasapuolisen kilpailun oli määrä laskea hintoja. Olen ranskalainen. Esitän vain joitakin esimerkkejä, jotka kenties selittävät sen, miksi ranskalaiset suhtautuvat tässä asiassa hieman epäillen Eurooppaan: yksityisille yrityksille luovutettujen postipalvelujen, rautatie-, lento- ja vesiliikenteen hinnat ovat nousseet eksponentiaalisesti.

Yleispalvelun käsitteen oli määrä taata se, että aivan perustavaa laatua olevat palvelut ovat kaikkien saatavilla. Todellisuudessa se ei ole riittävää kaikkein köyhimmille ihmisille, ja syrjintätapaukset lisääntyvät. Mitä tapahtui sille suurenmoiselle vaurauden uudelleenjakamiselle, kun tiedämme, että rikkaimpien ja köyhimpien välinen eriarvoisuus lisääntyy kaikkialla Euroopassa?

Aivan, arvoisa komission jäsen, kuten monet jäsenet ovat jo teiltä kysyneet, koska komissio päättää ottaa huomioon perussopimusten 9 ja 14 artiklan sekä yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskevan pöytäkirjan seuraukset, toisin sanoen, koska se aikoo kunnioittaa tämän parlamentin oikeuksia? Olkaa hyvä ja kertokaa, mitä te pelkäätte.

László Andor, *komission jäsen* . – (EN) Arvoisa puhemies, koko komissio, kuten minäkin, uskoo, että tavoitteemme on sosiaalisen markkinatalouden kehittäminen. Omasta puolestani ja oman tehtäväni puolesta voin todeta, että tässä ilmaisussa ”sosiaalinen” on tärkeämpi kuin ”markkinatalous”. Komission on tietenkin lopulta ehdotettava, esitettävä ja toteutettava hyvin tasapainoista lähestymistapaa. Olen kuitenkin aina edistänyt sosiaalisia tavoitteita ja me suhtaudumme tähän hyvin vakavasti.

Panin keskustelussa merkille myös, että parlamentti olisi pettynyt tulevaan sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin, jos siihen ei sisältyisi hyvin voimakasta sosiaalista ulottuvuutta. Tämän eteen me olemme tehneet työtä: varmistamaan, että tämä hyvin merkittävä asiakirja on vahva myös sosiaaliselta kannalta. Olen osallistunut asianmukaiseen komission jäsenten ryhmään ja varmistanut eläkkeiden ja muiden Euroopan talouden sosiaalisen ulottuvuuden vahvistamisen kannalta merkittävien seikkojen mukaan ottamisen.

On kuitenkin paljon muitakin seikkoja. Vastustan aivan varmasti lähestymistapaa, jossa olisi vain yksi tietyn tyyppinen ratkaisumalli, toisin sanoen jälleen uuden korkean tason elimen perustaminen sen varmistamiseksi, että otamme huomioon myös sosiaalasiat.

Vastauksessani mikään ei viitannut siihen, että vastustaisin yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja koskevaa dynaamista prosessia. Me olemme itse asiassa yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen dynaamisessa prosessissa valmistautuessamme puheenjohtajavaltio Belgian lokakuun konferenssiin. Osallistun konferenssin avaus- ja päätöstilaisuuteen, ja toivon siellä todella tulevan esiin useita yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskevia seikkoja, jotka ohjaavat meitä eteenpäin.

Yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita tarkastellaan hyvin merkittävänä tulevassa Euroopan köyhyyden vähentämisen foorumissa, joka julkistetaan vuoden lopussa. Sosiaalisesta integraatiosta ja köyhyyden torjunnasta vastaava valtiosihteerin Courard viittasi myös tähän alustavassa puheenvuorossaan.

Olen valmis lisätoimiin. Haluaisin kuitenkin ensin katsoa, mitä näissä tapahtumissa ja asiakirjoissa esitetään laajemmin eurooppalaisilta sidosryhmiltä. Haluan korostaa, että vaikka elpyminen on virallisesti käynnistynyt, olemme edelleen talouskriisin hyvin vaikeassa vaiheessa, ja että itse kriisi ja toimenpiteet siitä pääsemiseksi aiheuttavat vielä paljon tuskaa.

Komissio on toistuvasti vaatinut sosiaalipalveluiden ja haavoittuvien ihmisryhmien etujen huomioon ottamista. Olen pitänyt viime viikkoina paljon puheita ja vaatinut varovaisuutta jäsenvaltioiden makrotalouspolitiikassa.

Julkisen talouden vahvistaminen on välttämätöntä, sillä valtioilla on suuria velkoja. Tiukka talouskuri – varsinkin järjetön talouskuri – ja jääräpäiset menoleikkaukset eivät kuitenkaan ole välttämättömiä. Kaikilla jäsenvaltioilla, myös niillä, joihin markkinoiden paine

kohdistuu, on varaa harkita, kuinka arvioitu julkisen talouden vakauttaminen toteutetaan. Kaikilla on mahdollisuus vertailla eri vaihtoehtoja – menoleikkauksia tai tulon lisäyksiä, ja ne voivat toimia tasapuolisesti ottaen huomioon haavoittuvien ryhmien edut. Tätä komissio on vaatinut.

Myös näinä vaikeina aikoina me vaadimme sosiaalista tietoisuutta. Tässä eurooppalainen teemavuosi on auttanut meitä paljon. Tämä on ollut tietoisuuden lisäämistä koskeva kampanja, ja siinä määrin se on onnistunut, koska se auttoi tuottamaan kaksi hyvin tärkeää tavoitetta Eurooppa 2020 -strategiaan. Ilman tätä kampanjaa emme olisi onnistuneet saamaan aikaan työllisyyden lisäämistä ja köyhyyden vähentämistä koskevia kunnianhimoisia tavoitteita.

Ei kukaan tietenkään usko, että tämä voitaisiin toteuttaa yhdessä yössä. Meidän on kehitettävä välineitämme. Ymmärrän sen, mitä arvoisa parlamentin jäsen sanoi Euroopan sosiaalirahastosta (ESR). Se ei ole toiminut täydellisesti, mutta me tutkimme parhaillaan sitä, miten Euroopan sosiaalirahastoa voitaisiin parantaa innovatiivisesti, mitä ESR:n tulisi tarkastella ja kuinka sitä voitaisiin hyödyntää. Kaikki tämä kuuluu prosessiin. On useita konferensseja, joissa tästä voidaan keskustella, erityisesti siinä yhteydessä, kun tarkastellaan romaniväestön tilanteen ratkaisemista muun muassa. Puheenjohtajavaltio Belgia järjestää konferenssin erityisesti siitä, kuinka ESR voisi olla enemmän hyödyksi köyhyyden vähentämisessä.

Minä suhtaudun epäilevästi uuden rahaston perustamiseen. Minusta meidän on ensin tutkittava, kuinka sosiaalirahastoa voidaan hyödyntää saatavilla olevin välinein sosiaalisten olojen parantamiseen. Tässä korostan Euroopan investointipankin tehtävää infrastruktuurien ja palvelujen kehittämisessä Euroopassa.

Kukaan ei vaadi sosiaalisten palvelujen yksityistämistä. Ne kuuluvat pääasiassa jäsenvaltioiden toimivaltaan. Jos kuitenkin esimerkiksi julkisia hankintoja tai valtiontukea koskevia EU:n sääntöjä sovelletaan oikein, ottaen huomioon kaikki merkittävät parametrit, niillä taataan laatu, kustannustehokkuus ja avoimuus. Nämä ovat hyvin tärkeitä tavoitteita, eikä meidän pidä vaarantaa näitä tavoitteita, varsinkaan avoimuutta, pyrkiessämme saavuttamaan muita tavoitteita, olivatpa ne kuinka merkittäviä tahansa.

Toivon näiden viestieni vakuuttavan. Toivon myös, että tulevissa tapahtumissa, erityisesti seuraavassa yleishyödyllisiä sosiaalipalveluja ja köyhyyttä tarkastelevassa konferenssissa, tarjoutuu runsaasti mahdollisuuksia keskustella etenemistavoista. Voin vakuuttaa teille, että köyhyyden vähentäminen ja Euroopan sosiaalisten standardien korottaminen ovat hyvin pitkälti komission työn keskiössä ja minun henkilökohtaisella asialistallani.

Philippe Courard, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia parlamentin jäseniä heidän laadukkaista puheenvuoroistaan.

Neuvosto on pyytänyt komissiota kehittämään foorumin, joka ei rajoitu pelkästään köyhyyteen, vaan jossa otetaan aidosti käyttöön laajempi dynamiikka syrjäytymisen torjumiseksi ja sosiaalisen hyvinvoinnin roolin tarkastelemiseksi.

Haluan myös todeta, että niissä tiukan talouspolitiikan toimenpiteissä, joista komission jäsen juuri puhui, oli luonnollisesti tärkeää tarkastella toteutettavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, ettei tiukka talouspolitiikka tee ihmisistä entistä köyhempiä. Köyhyyden vastaista taistelua ei todellakaan pidä nyt unohtaa.

Kiitän komissiota myös sen pyrkimyksistä saada aikaan enemmän oikeusvarmuutta yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin ja erityisesti niiden erityispiirteisiin.

Toivomme todella keskustelun jatkamista erityisesti sosiaalisen suojelun komiteassa sekä vuoropuhelun parantamista eri sidosryhmien kanssa, niin institutionaalisten kuin ei-institutionaalisten. Kuten jäsen De Rossa korosti, on selvää, että yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskevassa keskustelussa Euroopan parlamentin osallistumisen on oltava vastaisuudessakin laajamittaista. Myös 14 artikla on tärkeä osatekijä, joka meidän on muistettava yleishyödyllisistä sosiaalipalveluista käytävässä keskustelussa. Se tulee todellakin olemaan yksi merkittävistä keskusteluaiheista kolmannessa foorumissa 26. ja 27. lokakuuta.

Lopuksi, sosiaaliasioita koskevat keskustelut neuvostossa ovat talousarviorajoitusten vuoksi vaikeita, kuten tiedätte. Sosiaalipalveluilla täytetään kuitenkin tärkeitä tehtäviä – välttämättömiä tehtäviä – joten ne edellyttävät erityistä huomiota, ja vaikka niiden erityispiirteet tunnustetaan, tämä tarkoittaa sitä, että meidän on löydettävä erityinen keino niiden tarkastelemiseen.

Lopuksi kiitän komission jäsen Andoria hänen dynaamisuudestaan ja hänen halustaan edistyä kaikessa, mikä liittyy sosiaaliasioihin.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Nuno Teixeira (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Rahoituskriisi on osaltaan edistänyt Euroopan kansalaisten sosiaalisen tilanteen vakavaa heikkenemistä. Elpymisen kokemista on saatu odottaa, työttömyysasteet ovat korkeita ja talouskasvu heikkoa. Eurooppa 2020 -strategialla (EU 2020) pyritään laatimaan suunnitelma talouskasvun luomisen helpottamiseksi, jotta saadaan unionin työllisyysaste kohoamaan ja kilpailukyky lisääntymään. Strategian keskeiset aloitteet muodostavat meille tien kohti eurooppalaisia osallistavampaa Eurooppaa. Lissabonin sopimuksella vahvistetaan unionin sosiaalipolitiikan ulottuvuutta. Eurooppa kuuluu Euroopan kansalaisille, ja yksi osa sen tehtävää on edistää työllisyyttä sekä parantaa elin- ja työoloja. Korostan työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun merkitystä sekä pienten ja keskisuurten yritysten asemaa talouden moottorina. Meidän on toteutettava Lissabonin sopimuksen tavoitteet sosiaaliasioiden osalta Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien erityisten ehdotusten kautta, esimerkiksi määritettäessä ”globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikan” ja ”uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelman” kaltaisia aloitteita. Euroopan on oltava kilpailukykyinen ja kyettävä vastaamaan globalisaation haasteisiin kuitenkin vetäytymättä osallistavuudesta ja pyrkien kestäväan kehitykseen, joka takaa sosiaalisen integroinnin.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *kirjallinen.* – (RO) Lissabonin sopimuksella vahvistetaan uudelleen jäsenvaltioiden sitoutuminen perustavaa laatua oleviin sosiaalisiin oikeuksiin, jotka esitettiin Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa (vuonna 1961) ja työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa (vuonna 1989). Lissabonin sopimuksessa vahvistetaan, että Euroopan unioni pyrkii Euroopan kestäväan kehitykseen. EU:n talous on sosiaalinen markkinatalous, jossa pyritään suureen kilpailukykyyn. Sen tavoitteita ovat täystyöllisyys, sosiaalinen edistyminen sekä ympäristön korkeatasoinen suojelu ja laadun parantaminen. EU torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää ja edistää

oikeudenkäyttöä ja sosiaalista suojelua, sukupuolten tasa-arvoa, sukupolvien välistä solidaarisuutta sekä lasten oikeuksien suojelemista.

Elokuussa EU-27:n työttömyysaste oli 9,6 prosenttia, ja nuorten työttömyysaste 20 prosenttia. Talous- ja rahoituskriisillä on ollut dramaattinen vaikutus sosiaaliseen ympäristöön, ja Euroopan kansalaisten suurin huolenaihe on nykyisin työpaikat ja elämän laatu. Euroopan unionissa on pääasiassa kyse sen 500 miljoonasta kansalaisesta, joten se tarvitsee sosiaalisen näkökulman. Sosiaalisen Euroopan on tarjottava Euroopan kansalaisille työpaikkoja ja ihmisarvoinen elämä, nuorille korkealaatuinen koulutus ja mahdollisuudet siirtyä työmarkkinoille, ja eläkeläisille ihmisarvoinen elämä ja korkealaatuiset terveydenhoitopalvelut.

14. Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Tanja Fajonin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (KOM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD)) (A7-0256/2010).

Tanja Fajon, esittelijä . – (SL) Arvoisa puhemies, arvoisat Euroopan komission edustajat, arvoisa komission jäsen Malmström, arvoisat neuvoston edustajat, ja tietenkin, arvoisat kollegat, pyrin käyttämään neljä minuuttia nyt ja kaksi lisää lopuksi.

Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina ovat täyttäneet kaikki edellytykset, ja ovat valmiita viisumipakosta vapautumiseen. Euroopan komissio on vahvistanut tämän, kuten mekin viime viikolla kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa ilman yhtään ääntä vastaan. Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaiset odottavat oikeutetusti, että täällä parlamentissa näytetään huomenna vihreää valoa, ja nämä kansalaiset ansaitsevat sen.

Toivotan tervetulleiksi Bosnia ja Hertsegovinan ulkoasiainministeri Sven Alkalajin ja Albanian parlamentin puhemies Jozefina Topallin, jotka ovat lehterillä ja seuraavat tiiviisti tätä keskustelua. Meidän on aika lähettää näille kahdelle valtiolle viesti: olemme valmiina teitä varten, olette täyttäneet edellytykset. Me puramme viisumimuurit, jotka ovat jakaneet Länsi-Balkanin valtioita jo aivan liian kauan.

Olemme ponnistelleet pitkään saavuttaaksemme tämän yhteisen tavoittemme, ja haluan kiittää kaikkia prosessiin osallistuneita, erityisesti Euroopan komissiota ja neuvostoa. Olen hyvin iloinen siitä, että kotimaallani Slovenialla on ollut tässä merkittävä rooli.

Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian kansalaisille Euroopan unioni vaikuttaa toisinaan kaukaisemmalta kuin se todella on. Viisumipakosta vapautumisen myötä otamme merkittävän askeleen kohti kansojen välisen luottamuksen rakentamista ja jatkamme niiden kiireellisten uudistusten toteuttamista, joita täysimääräinen jäsenyys vielä edellyttää.

Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina ovat tehneet rajoistaan turvallisia, ne ovat varmistaneet biometrinen passien turvallisuuden ja ne ovat edistyneet merkittävästi korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Euroopan unioni vapautti viime vuonna viisumipakosta Entisen Jugoslavian tasavalta Makedonian, Serbian ja Montenegron, ja ilo oli sanoinkuvaamaton. Tämä on ymmärrettävää, sillä pari vuosikymmentä aiemmin Länsi-Balkanin kansalaisilla oli tapana matkustaa länteen ilman viisumia. Minusta tämä ei ole pelkkä diplomaattinen lahja. Meidän velvollisuutemme, Euroopan unionin velvollisuus on nyt täyttää lupauksemme. Tässä on kyseessä uskottavuutemme ja Euroopan unionin uskottavuus.

Saanan muistuttaa, että viime marraskuussa parlamentti itse Eurooppa-neuvoston kanssa ryhtyi järjestämään Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan vapauttamista viisumipakosta nopeutetussa menettelyssä heti, kun valtiot täyttivät edellytykset.

Kehotan teitä tämän vuoksi kannattamaan mietintöäni, jotta voimme lähettää näille molemmille valtioille aidosti myönteisen viestin. Niiden kansalaiset ansaitsevat sen nyt enemmän kuin koskaan. Uskon, että eurooppalaiset hallitukset seuraavat pian esimerkkiämme.

Hyvät kollegat, arvoisat komission ja neuvoston edustajat, ponnistelkaamme hieman ja ottakaamme kenties vielä yksi askel, jotta Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaiset voivat matkustaa vapaasti ennen katolista joulua, siis ennen tämän vuoden loppua, jotta he voivat vieraila sukulaistensa ja ystäviensä luona joululoman aikana. Me teimme tämän viime vuonna Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Serbian ja Montenegron osalta, ja uskon, että tällä tahdon määrällä me kykenemme siihen myös tänä vuonna.

Haluan vielä lisätä yhden asian, nimittäin sen, että parlamentin puoltava äänestys huomenna on tunnustus molempien valtioiden, Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian tekemästä kovasta työstä. Ne ovat täyttäneet kaikki edellytykset, mikä on meille ratkaiseva kriteeri, ja katson, että tämän tunnustaminen on oikein hyvä kannustin kaikille Länsi-Balkanin valtioille, sillä se osoittaisi, että kova työ todella kannattaa.

Cecilia Malmström, *komission jäsen* . – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Fajonia hänen hyvin sitoutuneesta, innokkaasta ja kovasta työstään tämän asian parissa. On ollut suuri ilo tehdä töitä kanssanne – myös varjoesittelijöiden kanssa – pyrkiessämme yhdistämään voimamme Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisten vapauttamiseksi viisumipakosta.

Ehdotus, josta keskustelimme tänään, vahvistaa Euroopan unionin poliittisen tahdon ja sitoutumisemme kaikkien Länsi-Balkanin valtioiden kansalaisten vapauttamiseen lyhytaikaisten viisumien pakollisuudesta. Tämä on osa Thessalonikin toimintasuunnitelmaa ja Länsi-Balkanin yhdentämispolitiikan kulmakivi.

Tukemalla viisumivapautta me emme pelkästään lähetä poliittista viestiä. Viesti on tärkeä, mutta me myös konkreettisesti helpotamme ihmisten välisiä yhteyksiä, lisäämme liiketoimintamahdollisuuksia ja kulttuurivaihtoa ja annamme ihmisille mahdollisuuden tutustua toisiinsa – annamme Bosnian ja Albanian kansalaisille mahdollisuuden tutustua Euroopan unioniin ja päinvastoin.

Olemme tänään tässä tilanteessa näiden kahden valtion viranomaisten ja kansalaisten kovan työn ansiosta, ja haluan kunnioittaa tätä työtä. Onnittelen niitä niiden ponnisteluista ja merkittävistä saavutuksista. Ratkaisukeskeinen viisumivapausvuoropuhelu näiden kahden valtion ja Euroopan komission välillä toimi hyvin voimakkaana aloitteena ja kannustimena, nopeutti uudistuksia EU:n standardien saavuttamiseksi oikeuden, vapauden ja turvallisuuden keskeisillä aloilla.

Nämä kaksi valtiota ovat edistyneet merkittävästi passien turvallisuuden parantamisessa, rajavalvonnan vahvistamisessa, järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunnan institutionaalisen kehyksen lujittamisessa sekä ulkosuhteissa ja perusoikeuksissa. Komissio on seurannut tarkasti kaikki askeleita.

Toukokuussa antamassamme ehdotuksessa komissio määrittäi niin Albanian kuin Bosnia ja Hertsegovinan osalta rajatun määrän edelleen avoimia vaatimuksia, jotka edellyttivät seurantaa. Lähestymistapa oli täsmälleen sama kuin vuonna 2009 Montenegroon ja Serbiaan sovellettu.

Albanian osalta avoin edellytys liittyi albanialaisten paluumuuttajien kotouttamista tukevan toimintalinjan kehittämiseen, järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjuntaa koskevien valmiuksien vahvistamiseen ja lopuksi järjestäytyneestä rikollisuudesta kertyneiden varojen takavarikoinnin tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

Bosnia ja Hertsegovinan osalta avoimet edellytykset koskivat järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjuntaa koskevien valmiuksien vahvistamista, poliisin ja syyttävöviranomaisien välisen sähköisen tietojenvaihdon parantamista sekä entiteettien rikoslakien yhdenmukaistamista valtion rikoslain kanssa.

Molempien valtioiden toimittamien yksityiskohtaisten tietojen, jäsenvaltioiden asiantuntijoiden suuresti tukemien asiantuntijavierailujen aikana tänä kesänä saatujen tietojen ja myöhemmin saatavilla olleiden tietojen perusteella komission oli mahdollista esittää 14. syyskuuta arviomme avoimena olleiden edellytysten täyttymisestä. Se osoitti, että molemmat valtiot olivat toteuttaneet kaikki tarvittavat toimenpiteet täyttääkseen kaikki tämän vuoden toukokuussa esitetystä ehdotuksesta luetellut avoimet edellytykset.

Näin ollen komissio katsoo, että etenemissuunnitelmassa luetellut ennakkotedellytykset on täytetty, ja tämän perusteella ehdotamme viisumivapauden myöntämistä. Haluan korostaa, että kahden valtion viisumivapauteen sisältyy myös vastuuta. Väärinkäytösten ehkäisemiseksi on tärkeää, että Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet rajoittaakseen perusteettomia turvapaikkahakemuksia tekevien henkilöiden virtaa. Tätä näkökohtaa on korostettu hyvin voimakkaasti komission ja kahden valtion välisissä yhteyksissä, ja tiedän valtioiden jo toimineen tässä asiassa.

On tärkeää, että jatkatte tiedotuskampanjoita, joilla pyritään tiedottamaan ja selittämään kansalaisille asianmukaisesti lyhytaikaisen viisumivapaan matkailun merkitys ja sen, mitä siihen liittyy, erityisesti varottaen yhteensopimattomasta väärinkäytöstä.

Nyt olemme tässä tilanteessa – ja tämä on hyvin merkittävä askel – ja toivon, että neuvosto pystyy saattamaan päätökseen ehdotuksen tarkastelun tulevien viikkojen aikana, että voimme hyväksyä asian ja vahvistaa sen marraskuussa.

Sarah Ludford, *ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija* . – (EN) Arvoisa puhemies, haluan komission jäsen Malmströmin tavoin kiittää Tanja Fajonia hänen hyvin sitoutuneesta ja kärsivällisestä kovasta työstään. Olen ollut hänen tiiminsä vaatimaton jäsen ja toiminut hänen johdolla viimeisten 18 kuukauden ajan asiassa, jota tiedän hänen pitävän ja jota pidän itsekin merkittävänä tehtävänä.

On raportoitu – lainaan raportin englanninkielistä käännöstä – että Ranskan Eurooppa-asioiden ministeri Pierre Lellouche on kutsunut viisumipolitiikkaa turvallisuuskysymykseksi. Hän on ilmeisesti hiljattain todennut Assemblée Nationalella, että ”minun kantani ja hallituksen kanta on että viisumiasia on turvallisuuskysymys. Kyse

ei ole vain diplomaattisesta lahjasta, jonka annamme ohimennen.” Kuten totesin, lainasin englanninkielistä käännöstä.

Olemme kyllä samaa mieltä, mutta palaan pian turvallisuuskysymykseen. Ei tietenkään – ja Tanja Fajon jo tarkasteli tätä – ole kysymys diplomaattisesta lahjasta. Hän ilmeisesti kuitenkin jatkoi, että Ranska tulee vaatimaan turvallisuustakeita näiltä kahdelta valtiolta. Mutta juuri näinhän komissio on tehnyt soveltaen tavanomaista, huolella valmisteltua etenemissuunnitelmaa, jota sekä ministerineuvosto että parlamentti ovat tukeneet täysimääräisesti.

Kaikki komission jäsen Malmströmin esittämät seikat ovat siis täysin päteviä, ja hän on oikeassa lisätessään, että näiden kahden valtion viranomaisten on tehtävä täysin selväksi, ja olen varma että tekevät, kansalaisille, ettei tätä oikeutta saa käyttää väärin, että se on tarkoitettu lyhytaikaiseen matkailuun, vaihtoon, liiketoimintaan ja niin edelleen, ja että se ei ole tarkoitettu muihin tarkoituksiin, ei työskentelemiseen.

Palaan kuitenkin tarkastelemaan tätä turvallisuuskysymystä sen laajimmassa merkityksessä. Euroopan unionissa on kyse turvallisuudesta sen laajimmassa merkityksessä ja tämäkin on osa kokonaispyrkimyksiä ajatusten avaamiseksi, nationalismin torjumiseksi, etnisten selkkausten torjumiseksi, rauhan ja vaurauden maanosan rakentamiseksi, ja juuri tämän me haluamme näiden kahden valtion kansalaistenkin ymmärtävän.

Olemme tässä kaikki yhdessä, ja toivomme heidän valmistautuvan Euroopan unionin jäsenyyteen, sillä Euroopan unioni on turvallisuushanke. Me teimme sopimuksen. Sanoimme, että jos selviätte näistä vaatimuksista, saatte matkustaa viisumivapaasti. Jos Ranskalla tai jollain muulla jäsenvaltiolla on epäilyksiä tästä edistymisestä, niiden ei olisi koskaan pitänyt tukea viisumivapautusten etenemissuunnitelmaa. Lupaustaan ne eivät nyt saa pettää.

Anna Maria Corazza Bildt, *PPE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että voimme tänään lopultakin sanoa Albanian ja Bosnian kansalaisille: ”Teitä ei ole unohdettu.”

Toivon huomisen täysistunnon äänestyksen osoittavan tämän parlamentin voimakkaan sitoumuksen Albanian ja Bosnian viisumivapauteen. PPE vetoaa neuvostoon, jotta se kunnioittaisi puheenjohtajavaltio Ruotsin antamassa yhteisessä julkilausumassa antamia lupauksia myöntää viisumivapaus mahdollisimman pian.

Nyt kun kaikki edellytykset – Euroopan komission mukaan – on täytetty, Albanian ja Bosnian kansalaisten on nähtävä valo tunnelin päässä ja saatava viisumivapaus matkustaessaan EU:n ja Schengenin alueella jouluun mennessä.

PPE-ryhmä on ollut täysin sitoutunut nopeuttamaan viisumivapautusprosessia, kohtelemaan kaikkia Länsi-Balkanin maita tasavertaisesti. Olemme noudattaneet johdonmukaista, realistista ja uskottavaa linjaa koko ajan, tukeneet viranomaisia ja ottaneet vastuuta uudistusprosessista ottaen samalla huomioon Euroopan kansalaisten perustellut huolet turvallisuudesta.

Olen vilpittömän pahoillani siitä, että herätettiin väriä odotuksia epärealistisine aikatauluineen, ja olen iloinen siitä, että toinen puoli parlamenttia on lopultakin lähtenyt realistiselle polullemme hyväksyen sen, että valitettavasti mahdollisia oikoteitä ei ollut. Me olimme valmiita, kun he olivat valmiita. Nyt he ovat valmiita, ja me onnittelemme Bosnian ja Albanian viranomaisia heidän saavutuksistaan uudistusten toteuttamisessa.

Oikeusvaltion vahvistaminen sekä rikollisuuden ja korruption torjunta ovat tärkeitä alueen ihmisille ja auttavat kuroma an umpeen kuilua Euroopan unioniin. Ihmisten väliset yhteydet, kuten komission jäsen Malmström totesi, ja eristyneisyyden tunteen murtaminen ovat tärkeitä vakauden edistämiseksi alueella eurooppalaisesta näkökulmasta.

Olen kokenut Sarajevon piirityksen ja Bosnian sodan vuosien ajan. Vangituiksi itsensä kokeneiden ja jälkeen jääneiden ihmisten vetoamus on lähellä sydäntäni ja ollut sitoumukseni ydin siitä asti, kun tulin tähän parlamenttiin kesällä 2009.

Monika Flašíková Beňová, *S&D-ryhmän puolesta*. – (SK) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi kollegaani Tanja Fajonia hänen mietinnöstään.

On kiistatonta, että niin kutsuttu viisumimuuri on kahden kuluneen vuosikymmenen aikana noussut Euroopan unionin ja tiettyjen Länsi-Balkanin valtioiden välille. Onneksi osa muuria saatiin purettua viime vuonna, kun poistimme viisumivaatimuksen Makedonia, Montenegron ja Serbian kansalaisilta. Tämän työn on kuitenkin jatkettava, ja viisumivapaan matkustamisen edut on myönnettävä myös Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian ja tulevaisuudessa kenties myös Kosovon kansalaisille.

Aluksi on todettava, että näiden valtioiden hallitukset ovat toteuttaneet viime vuosina valtavia edistysaskeleita ja täyttäneet lähes kaikki komission vaatimukset. Toiseksi, hyvät kollegat, emme voi olla niin naiiveja, että kuvittelisimme nykyjärjestelmän estävän rikollisia ylittämästä rajaa. He keksivät aina keinot. Emme puhu nyt rikollisista tai edes poliitikoista, liikemiehistä tai yrittäjistä. Me puhumme Balkanin maiden tavallisista kansalaisista. Emme puhu työpaikkojen turvaamisesta tai oleskeluoikeudesta. Me keskustelemme nyt Euroopan unionin tulevien kansalaisten perustavaa laatua olevasta oikeudesta matkustaa vapaasti kaikkialla unionissa ja muokata sosiaalisia ja ammatillisia yhteyksiä kumppaneihin EU:n jäsenvaltioissa. Kolmanneksi viisumivapaus auttaa vakauttamaan Länsi-Balkanin maita ja vahvistamaan poliittista ja taloudellista yhteistyötä, kasvattaa EU:n kannatusta ja mahdollisen EU:hun yhdentymisen kannatusta asukkaiden parissa, ihmisten näkökulmien laajentamista ja Euroopan vastaisten ääriliikkeiden pysäyttämistä.

Ainoa varaukseni mietinnön osalta koskee Kosovoa. Olen samaa mieltä jäsen Fajonin kanssa siitä, että alueen tavalliset ihmiset eivät saa jäädä poliittisen tilanteen panttivangeiksi, mutta samalla on tarpeen muotoilla kosvolaisten vapaata liikkuvuutta koskeva päätös selvästi siten, että heidän johtajansa eivät tulkitse sitä väärin varsinaiseksi itsenäisyysjulistuksensa tunnustamiseksi. Meidän kaikkien on nyt pyrittävä ottamaan viisumivapaus mahdollisimman pian käyttöön Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian kansalaisten osalta. Bosnia ja Hertsegovina on edistynyt valtavasti viime kuukausina, sen jälkeen kun EU viime vuoden heinäkuussa totesi, etteivät nämä valtiot täytä viisumivapauden edellytyksiä. Niin kauan kuin tällaisia etuja myönnetään vain tietyille valtioille, on aina olemassa vaara epävakaudesta alueella sekä poliittisen ja etnisen mosaiikin palasten pienenemisestä edelleen. Näiden valtioiden hallitukset ovat viime kuukausina tehneet kovasti työtä poistaakseen puutteet, korvatakseen menetety n ajan ja tarjotakseen samanlaista laatutasoa kuin naapurivaltionsa.

Tieto siitä, että Euroopan unioni pian myöntää viisumivapauden molemmille valtioille – ja erityisesti Bosnia ja Hertsegovinalle – vähentää entistä laajemman etnisen ja poliittisen epävakauden vaaraa, auttaa vahvistamaan poliittista ja taloudellista yhteistyötä, kasvattaa EU:n kannatusta ja mahdollisen EU:hun yhdentymisen kannatusta asukkaiden parissa, ihmisten näkökulmien laajentamista ja Euroopan vastaisten ääriliikkeiden pysäyttämistä.

Nathalie Griesbeck, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin haluan onnitella kollegaamme, Tanja Fajonia, hänen erinomaisesta mietinnöstään ja todeta, että vaikka keskustelemme hyvin merkittävästä ensiaskeleesta tai -vaiheesta, mietinnössä ehdotettu viisumivapaus on kuitenkin virstanpylväs yhdentymisen tiellä.

Kuten totesitte, hyvä jäsen Fajon, tämä on itse asiassa suuri hetki kaikille näille kansalaisille ja varsinkin nuorille, joille vapaa liikkuvuus on hyvin tärkeä tekijä, jotta heistä tulee muulle maailmalle avoimia kansalaisia. Jaan täysin toiveenne, että mietintö hyväksyttäisiin hyvin nopeasti, jotta asiat voivat edetä jouluun mennessä.

En kuitenkaan halua meidän pysähtyvän siihen, ja toivon, että prosessi antaa meille mahdollisuuden jatkaa pidemmälle. Emme voi tehdä Kosovon kansalaisista ainoita balkanilaisia, jotka eivät voi matkustaa vapaasti, ja toivon komission tarkastelevan asiaa viipymättä.

Toki säilyttäen eurooppalaiset vaatimuksemme – ja ranskalaisena kannatan jäsen Ludfordin sanomaa, ettei hallituksen kanta ole ainoa näkemys Ranskassa – ehdotan, että jatkamme tällä vapautusten tiellä vailla pelkoa.

Marije Cornelissen, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, luotan täysi siihen, että parlamentin suuri enemmistö äänestää huomenna Bosnia ja Hertsegovinaa ja Albaniaa koskevan viisumivapauden puolesta. Ja se on aivan perusteltua. Kaikenlaisista poliittisista ongelmista huolimatta ne ovat tehneet kovasti työtä täyttääkseen kriteerit. Itse asiassa ne ovat edenneet asiassa pidemmälle kuin Serbia ja entisen Jugoslavian tasavalta Makedonia silloin, kun niille myönnettiin viisumivapaus. En siis ole huolissani parlamentin äänestyksestä. Olemme todenneet, että kriteerit ovat kriteereitä, ja heti kun valtio täyttää ne, me myönnämme sen kansalaisille viisumivapauden. Tämä on tärkeää nuorille, liikemiehille ja aivan kaikille.

Olen kuitenkin huolissani ministerineuvostosta. Huhujen mukaan tietyt valtiot suhtautuvat epäileväisesti. Toivon, että huhut ovat perusteettomia. Jos neuvosto ei pian myönnä viisumivapautta, se lähettää väärän viestin. Me vaikuttaisimme kaksinaismoralisteilta. Syntyisi käsitys, ettei kriteereillä todella ole mitään merkitystä, koska kaikki riippuu poliittisista peleistä. Että neuvosto ei luota komission mielipiteeseen. Mihän tämä meidät johtaisi?

Itse asiassa asia on hyvin yksinkertainen. Komissio on ilmoittanut, että Bosnia ja Hertsegovina sekä Albania ovat täyttäneet kriteerit, joten Euroopan parlamentin ja ministerineuvoston on tunnustettava se mahdollisimman pian. Ne voivat olla eri mieltä komissiosta ja näiden valtioiden poliitikoista, mutta nyt on kyse näiden valtioiden asukkaista.

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, viisumivapaus on merkittävä askel mille tahansa läheisempää suhdetta Euroopan unioniin toivovalle valtiolle. Vilpittömässä mielessä matkustavien kolmansien maiden kansalaisten EU:hun matkustamisen helpottaminen niin liiketoimintaa kuin matkailua varten on merkittävä osa näiden valtioiden yhdentämistä omaan unioniimme.

Viisumivapauden myöntämisestä Montenegrolle – minulla oli kunnia olla asian esittelijä parlamentissa – Serbialle ja Makedonialle saatu myönteinen kokemus on antanut uutta pontta näiden valtioiden EU-jäsenyyttä koskevissa toiveissa. Meidän on kuitenkin lopulta annettava kaikille Länsi-Balkanin valtioille yhtäläiset mahdollisuudet saavuttaa tämä asema,

jos ne täyttävät edellytykset. Loppujen lopuksi kyse ei ole enemmästä, kuin samasta oikeudesta, joka heillä oli entisen Jugoslavian aikaan.

Viisumivapauden ulottaminen nyt Albaniaan sekä Bosnia ja Hertsegovinaan on siis pitkäaikaisen strategisen politiikan luonnollista edistymistä, johon ilmaisen tyytyväisyyteni ryhmäni puolesta. Meidän on kuitenkin vaadittava kaikkia näitä valtioita saavuttamaan ja ylläpitämään biometrinen passien turvallisuutta koskevat korkeat standardit. Viisumivapaus on etuoikeus, ei automaattinen oikeus, jota voidaan pitää itsestään selvänä.

Kosovon osalta on edelleen huolia passien turvallisuuden laadusta sekä järjestäytyneestä rikollisuudesta. Ennen kuin näihin kysymyksiin saadaan tyhjentävät vastaukset, Kosovon on jätävä tämän toiminnan soveltamisalan ulkopuolelle. Minä en kuitenkaan vastusta periaatteessa sitä, että Kosovo lopulta saisi viisumivapauden. Vaikka viisi EU:n jäsenvaltiota ei tunnusta sitä, se ei pelkästään saa olla syy siihen, ettei Kosovon alueelle myönnettäisi oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ja Euroopan unioniin matkustamiseen. Yksikään EU:n jäsenvaltio ei tunnusta Taiwania – minä satun olemaan parlamentin Taiwanin ystäväryhmän puheenjohtaja – mutta unionin odotetaan piakkoin aivan perustellusti myöntävän Taiwanin kansalaisille viisumivapauden. Kosovon, jonka tilanne muistuttaa Taiwania, on siis saatava aikanaan samat edut, sitten kun on sen aika.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan esittää kiitokseni Tanja Fajonille hänen erinomaisesta mietinnöstään, joka on todellakin vienyt meitä eteenpäin tässä asiassa. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto tukee hyvin selvästi viisumivapautta kaikkialla Länsi-Balkanilla, ja tässä tapauksessa kannatamme tietysti myös viisumipakon poistamista Bosnia ja Hertsegovinalta sekä Albanialta, varsinkin jotta näiden kahden valtion avautuminen pääsee todella käyntiin ja koska se antaa paremmat mahdollisuudet niiden yleiselle kehitykselle. Toivomme, että näitä mahdollisuuksia todella hyödynnetään.

Itse toivoisin tällaista järjestelyä pian myös Kosovolle – tai ainakin alustavien keskustelujen käymistä. Tälle on kiireinen tarve, sillä muuten Kosovo jää pieneksi ja eristyneeksi saarekkeeksi Länsi-Balkanilla. Minua kuitenkin huolestuttaa – haluan tuoda tämän esiin – että samalla velvoitamme ottamaan käyttöön biometrisiä tietoja. Haluan tehdä tämän asian täysin selväksi: biometrinen tietojen käyttö on aivan yhtä ristiriitaista kuin ennenkin, ja ennen kaikkea tällaisten tietojen käyttö ei ole turvallista. Sanon tämän Saksassa muutama päivä sitten kuullun uutisen perusteella, jonka mukaan PIN-koodeja voidaan murtaa ja on murrettu. On tunnustettava, että tällaista voi tapahtua.

Tehkäämme kaikkemme sen varmistamiseksi, että näiltä mailta poistetaan viisumivaatimus ja että myös sosiaalinen ja taloudellinen kehitys pääsee siellä käyntiin. Tätä tarvitaan kovasti molemmissa valtioissa, ja kansalaiset ovat sen ansainneet. Myös meidän EU:ssa on pyrittävä kohti tätä tavoitetta.

Mario Borghezio, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, me äänestämme mietintöä vastaan, eikä vähiten sen vuoksi, että esittelijä ehdottaa komission ja neuvoston painostamista Kosovon viisumivapauden nopeuttamiseksi. Ymmärrämmekö me, mistä oikein on kyse? Ymmärrämmekö, että Kosovolla on vaikeuksia kotouttaa niitä tuhansien romaneita, jotka hakivat turvapaikkaa Saksasta? Tämä on hyvin arkaluontoinen tilanne koko Euroopan unionin kannalta.

Ymmärrämmekö, että viisumivapaus – jota kuulemani mukaan käyttävät vain opiskelijat ja kunnialliset ihmiset, vaikken itse lainkaan usko tätä optimistista väitettä – merkitsee yksinkertaisesti sitä, että Euroopasta tulee romanien haudutuskattila? Emme todellakaan tarvitse tätä, ottaen huomioon ne vakavat ongelmat, joita kohtaamme romanien integroimisessa ja heidän erityisen vakavan ongelmansa ratkaisemisessa.

Mitä tulee Albaniaan, korostan, että komissio ehdotti jälleen toukokuussa, että Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan on määrä sallia kansalaistensa liikkuminen Schengen-alueella sähköisin passein. Ehdotusta ei kuitenkaan viety eteenpäin, koska Albaniassa on puutteita palautettujen albanialaisten kotouttamisessa.

Katson, että viisumivapauteen liittyy kivenlohkareiden painoisia turvallisuus- ja valvonta-asioita. Meidän on pohdittava tätä hyvin huolellisesti: viisumit ovat tarpeen, valtavasti tarpeen!

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Alankomaiden vapauspuolueen (PVV) valtuuskunta vastustaa viisumivapauden myöntämistä Bosnia ja Hertsegovinalle sekä Albanialle, kahdelle valtiolle, jotka ovat sidoksissa toinen jäsenenä ja toinen tarkkailijana Islamilaiseen konferenssiin. Järjestö pitää sharia-lakia ihmisoikeuksien perustana ja pitää Yhdistyneitä Kansakuntia peittelemättömän antisemitisminä panttivankina. Kuinka maailmassa te voisitte luovuttaa symbolisia lahjoja valtioille, jotka pitävät sharia-lakia ihmisoikeuksien perustana? Sharia on laki, jossa säädetään islamilaisen yhteiskunnan elämän jokaisesta näkökohdasta, siviili- ja perhe-oikeudesta aina rikosoikeuteen. Siinä säädetään, mitä sinun on syötävä, kuinka pukeuduttava ja jopa kuinka käyttää wc:tä. Naisten sortaminen on hyvä asia, alkoholin juominen paha. Se käy yli ymmärrykseni.

Voiko joku selittää, kuinka tämä laki voisi toimia rinnakkain Euroopan unionille niin rakkaiden perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien kanssa? Näitä kahta valtiota voidaan melkein pitää Euroopan korruptoituneimpina valtioina, ja kuitenkin parlamentti katsoo tarpeelliseksi myöntää niille viisumivapauden, lähinnä koska ne ovat vähemmän korruptoituneita kuin Zimbabwe. Tämä peitetään sellaisilla lausumilla kuin ”No se antaa heille mahdollisuuden vierailta sukunsa luona tai käydä kurssilla ulkomailla”. Tämä on tietysti täyttä soopaa, sillä tällainen mahdollisuus on jo. Heidän on vain ensin hankittava paperilla siihen lupa. On täyttä soopaa, että heiltä on poistettava viisumivaatimus sillä perusteella, että he muuten jäisivät jumiin surkeisiin pikku valtioihinsa. Mitä soopaa! Alankomaalaiset kaupungit ovat jo täynnä puolalaisten, romanialaisten ja bulgarialaisten laumoja. Aivan tarpeeksi tekemään hulluksi. Tämä viisumivapaus vain pahentaisi asioita. Kuinka surullista!

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan esittää jäsen van der Stoepille kysymyksen. Sanoitte, että näissä valtioissa pidetään sharia-lakia ihmisoikeuksien perustana. Voitteko kertoa meille täsmälleen, mitä ehdotuksia Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian parlamentit ovat tarkastelleet ottaakseen käyttöön sharia-lain ja koska nämä keskustelut on käyty? Esitätte väitteen, jota ette voi todistaa, eikö niin? Toivon, että voitte kertoa tästä meille, mutta muistakaa kertoa.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Bozkurt on tietenkin täysin tietoinen siitä, etten tiedä täsmällisiä yksityiskohtia kaikesta, mitä Bosnia ja Hertsegovinassa sekä Albaniassa tapahtuu, eikä se rehellisesti sanottuna minua kiinnostakaan. Saanen

muistuttaa häntä siitä, että Kairon julistuksessa nimenomaan todetaan, että sharia-laki on ihmisoikeuksien perusta ja että Bosnia ja Hertsegovina sekä Albania ovat allekirjoittaneet julistuksen. Voitteko selittää minulle, miten te ette näe tässä mitään väärää? Jos katsotte sharia-lain ihmisoikeuksien perustaksi, olette varmaan menettänyt järkenne, eikö niin? Tässä kaikki, mitä voin tästä sanoa.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella Tanja Fajonia sellaisen mietinnön laatimisesta, johon liittyi niin paljon määrätietoista sitoutumista.

Haluan myös onnitella kollegaani ja ystävääni Corazza Bildtiä hänen määrätietoisuudestaan ja intohimostaan edistää Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian viisumivapauksia, sillä nämä kaksi valtiota tarvitsevat niitä epätoivoisesti.

Minäkin olin Sarajevossa ja Mostarissa sodan aikana ja minäkin todistin Milosevicin kansan joukkosiirtoja sekä albanialaisten solidaarisuutta. Arvoisa puhemies, tämän vuoksi haluan ilmaista iloni täällä tänään, koska onneksi oikeus on toteutunut. Kesäkuussa 2003 pidetystä Salonican huippukokouksesta alkaen, jossa Euroopan unioni viimein otti tervetulleeseen askeleen ja sitoutui Länsi-Balkanin viisumivapauteen, kaksi valtiota ei ensi vaiheessa täyttänyt vaatimuksia, mutta nyt voimme vahvistaa ja toivottaa lopulta tervetulleeksi sen, että albanialaiset ja bosnialaiset voivat matkustaa EU:n alueella.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vakauden tuomisen Balkanille, erityisesti valtioihin, jotka varmasti liittyvät tulevaisuudessa unioniin, ja tällä hetkellä eristyksissä olevan väestön liikkuvuuden helpottamisen on minusta oltava yksi parlamentin poliittisista velvoitteista.

Emine Bozkurt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijää, Tanja Fajonia. Bosnia ja Hertsegovinassa ihmiset tuntevat olevansa häkissä 1990-luvun sodan jälkeen. Ovi aukeaa heille viimeinkin ulkomaailmaan.

Huomenna on se päivä, kun Euroopan parlamentti voi antaa selkeän signaalin, jonka mukaan Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian kansalaiset ovat tervetulleita vierailemaan Euroopassa. Euroopan komissio vahvisti, että molemmat valtiot ovat täyttäneet viisumivapauden edellytykset. Uudistukset ovat tärkeitä näille valtioille, mutta myös EU:lle. Rajojen varmistamisessa ja rajat ylittävän rikollisuuden – kuten ihmis- ja huumekaupan – torjuntaa koskevan yhteistyön parantamisessa on edistytty merkittävästi, ja laittomasti Euroopan maaperällä oleskelevat on mahdollista palauttaa.

Kokemukset viisumivapaudesta osoittivat, että Bosnia ja Hertsegovinan johtajat olivat halukkaita ja kykenivät hyväksymään ja toteuttamaan vaaditut uudistukset nopeasti. Yhteistyö ja näiden uudistusten tehokkuus toimivat toivottavasti esimerkkinä EU:hun yhdentymisen edellyttämille lisä uudistuksille, mutta se on myös valtavan merkityksellistä ihmisille, jotka voivat lopultakin vieraila sukulaistensa luona, erityisesti sen suuren siirtolaisryhmän luona, joka on lähtenyt Hertsegovinasta Eurooppaan. On myös tärkeää, että nuoret ja opiskelijat voivat suunnitella eurooppalaista tulevaisuuttaan. He saavat mahdollisuuden tähtyä maansa rajojen ulkopuolelle. Toivottavasti he kertovat uusille johtajilleen, että EU:hun yhdentymisen on oltava asialistalla korkealla sijalla.

Emme todellakaan halua Eurooppaan mustaa aukkoa. Euroopan komissio – ja me täällä parlamentissa – haluamme poistaa eristyksen. Me lupasimme valtioille viisumivapauden, kun ne täyttävät edellytykset. Komission ja Euroopan parlamentin suostumuksella kaksi kolmannesta yhteisön toimielimistä tunnustaa niiden ponnistelut ja edistymisen. Haluan

nähdä myös neuvoston täyttävän lupauksensa, jotta Bosnian ja Albanian kansalaiset näkevät, että tunnelin päässä on valoa.

Jelko Kacin (ALDE). –(SL) Paljon onnea Tanja. Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tehdäänpä selväksi, miksi Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina epäonnistuiivat saamaan kansalaisilleen viisumivapautta viime vuonna. Se johtui siitä, että ne eivät tehneet niitä poliittisia kotitehtäviä, jotka olisivat osoittaneet niiden vastuuntuntoa kansalaisiaan kohtaan. Tänä vuonna näiden valtioiden parlamentit ja hallitukset kuitenkin läpäisivät uusintakokeensa menestyksekkäästi. Kyllä, ne tekivät sen viime hetkellä, sillä joillakin siellä on edelleen epäilyksiä.

Me Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä odotamme viisumivapautta ja haluamme kertoa Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille, että he ovat ystäviämme, kumppaneitamme ja rakkaita naapureitamme. He ovat tervetulleita vierailemaan luonamme ja sukulaistensa luona, jotka ovat kovalla työllä ja yhdessä meidän kanssamme rakentamassa yhdentynyttä, entistä parempaa, rikkaampaa ja laajempaa Euroopan unionia.

Viisumivapautta koskeva päätös, joka Euroopan parlamentin on määrä tehdä, on yhteinen saavutuksemme, merkittävä poliittinen ja vilpitön inhimillinen viesti. Viisumivapauden on määrä olla hyödyksi näiden valtioiden kansalaisille, ei palkinto poliitikoille. Molempien valtioiden hallitusten on kuitenkin jatkettava ponnistuksiaan vakuuttaakseen EU:n jäsenvaltioiden sisäministerit siitä, että ne ovat täysin sitoutuneita hyväksymiensä sääntöjen ja velvoitteiden täytäntöönpanoon ja jatkuvaan valvontaan.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). –(DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää ryhmäni puolesta jäsen Fajonia hänen erinomaisesta työstään. Kiitän myös komission jäsen Malmströmiä, sillä uskon heidän molempien aseman olleen ratkaiseva ja he ovat ottaneet oikeasuuntaisia askelia. Parlamentin huomoinen äänestys tekee eurooppalaista tulevaisuutta koskevan lupauksen konkreettisemmaksi Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille. On lopultakin mahdollista varmistaa heille se, mitä Serbian, Montenegron ja Makedonian kansalaisilla on viime vuodesta lähtien. Tämä laaja yksimielisyys Euroopan parlamentissa huomenna asettaa myös neuvostolle selkeän haasteen, sillä sen on seuraavassa kokouksessaan marraskuussa myös selkeästi näytettävä vihreää valoa tässä asiassa, kuten komissio on jo tehnyt ja parlamentti tekee huomenna.

Kuten on jo todettu, emme nyt voi antaa muutaman jäsenvaltion epäröidä ja esittää uusia argumentteja, kuten uusien turvallisuustakuiden tarpeesta, kun tiedämme aivan hyvin, että syy tähän on yksinomaan sisäpoliittiset keskustelut – todellisuudessa perustaa ei löydy kriteereistä, jotka Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina ovat jo täyttäneet. Toisin sanoen me haastamme huomenna neuvoston näyttämään vihreää valoa, kuten komissio ja parlamentti jo ovat tehneet.

Kosovon esittelijänä minun on kuitenkin myös todettava – ja tämä on osittain osoitettu jäsen Flašíková Beňováille, joka valitettavasti on uskoakseni jo poistunut salista – että Kosovo on itsenäinen valtio. Tämä on totta huolimatta siitä, että viisi EU:n jäsenvaltiota ei ole sitä vielä tunnustanut, että viisi valtiota ei halua ymmärtää todellisuutta. Se on tosiseikka, se on totta. Kosovon esittelijänä kehotan myös komissiota lopultakin antamaan Kosovon hallitukselle etenemissuunnitelman, jotta työt voidaan aloittaa ja jotta viisumivapaus, matkustamisvapaus olisi lopulta myös Kosovon kansalaisten näköpiirissä.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Esitetty ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi – antaa Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille mahdollisuuden matkustaa ilman viisumia kaikkiin Euroopan unionin valtioihin.

Aikana, jona lukuisat islamilaiset järjestöt uhkaavat Eurooppaa terrori-iskuilla, tämä on mielestäni yllättävä ja myönteinen ele, joka on kenties osoitettu koko islamilaiselle maailmalle. Asetuksen puitteiden ulkopuolella on kuitenkin viitattu Kosovoon, joka mainitaan ehdotuksen perusteluosassa. Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioista kaksi kolmasosaa katsoo YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman nro 1244 ja YK:n peruskirjan 1 luvun 2.7 artiklan mukaan, että Kosovo on virallisesti legitiimi osa Serbian tasavaltaa, vaikka se tällä hetkellä onkin eräänlaisena erityisprotektoraattina. Arvoisa komission jäsen, katson tämän vuoksi, että meidän on noudatettava tiukasti kansainvälistä oikeutta Kosovon tapauksessa, emmekä saa jakaa Serbian kansalaisia heidän asuinpaikkansa tai etnisten kriteerien perustalle, vaan meidän on sallittava Serbian maakunnan Kosovon asukkaiden matkustaa kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa serbialaisella passilla, kuten muutkin Serbian kansalaiset voivat tehdä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on erityisen harkitsematonta poistaa viisumivaatimus Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian kaltaisilta valtioilta. Perusteluissaan jäsen Fajon totesi, täsmälleen näillä sanoilla, että kyse on pääasiassa opiskelijoista ja nuorista, jotka saapuvat tapaamaan ystäviään ja sukulaisiaan. Onko tämä todellista naiiviutta, vai teeskentelettökö naiiviutta eräänlaisena pyrkimyksenä kieltää aktiivisesti todellisuus? Väitätte mietinnössänne esimerkiksi, että viisumivaatimuksen poistaminen edistää omalta osaltaan etnisen ja poliittisen epävakauden poistamista. Ollaanpa rehellisiä. Oikeasti me pelkästään tuomme suuren osan tästä epävakaudesta Euroopan unioniin.

Sallinette minun lukea lainauksen Europolin, Eurojustin ja Frontexin EU:n sisäisen turvallisuuden tilaa koskevasta raportista. Asiakirja on päivätty 7. toukokuuta 2010. ”Albania, Kosovo, Serbia, Montenegro ja EJTM ovat laittomien maahanmuuttajien ja seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan uhrien, kannabistuotteiden, heroisiin, kokaiinin, savukkeiden, synteettisten huumeiden ja lähtöaineiden, väärennetyjen eurojen ja tuliaseiden kauttakulkuvaltioita EU:hun. Albaniankieliset järjestäytyneen rikollisuuden ryhmät ovat näkyviä, erityisesti heroisiin ja seksuaalista hyväksikäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan osalta”. Lainaus päättyy. Tämän vuoksi me sen sijaan, että lisäisimme tarkastuksia, aiomme poistaa viisumivaatimuksen, avata ovet sepposen selälleen ja tehdä maahantuodusta rikollisuudesta entistä pahemman ongelman.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Olen tyytyväinen jäsen Fajonin mietintöön ja komission ehdotukseen viisumivaatimuksen poistamisesta Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan osalta. Käytäntö on valitettavasti osoittanut, etteivät viisumit aina ole kaikkein tehokkain tapa laittoman maahanmuuton ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumisessa. Matkustusrajoituksista kärsivät eniten tavalliset ihmiset ja erityisesti nuoret. Ne estävät Euroopan unionin tulevia kansalaisia näkemästä ja arvostamasta kaikkea sitä, mitä olemme yhdessä saaneet aikaan Euroopassa, sekä tapaamasta muita ikäisiään eurooppalaisia ja ystävästymästä näiden kanssa. Haluan todeta niille, jotka ovat juuri puhuneet kriittisesti, että Makedonian, Montenegron ja Serbian viisumivapaudesta ei ole ollut kielteisiä seurauksia. Euroopan unioni on sitoutunut antamaan Länsi-Balkanille selkeän eurooppalaisen tulevaisuudennäkymän, joten tehdään me osamme ja annetaan näille valtioille viisumivapaus.

Emme tietenkään voi vaarantaa järjestäytyneen rikollisuuden, rahanpesun, ihmiskaupan ja huumeiden salakuljetuksen torjuntatoimenpiteitä. Oikeudellisten ja hallinnollisten uudistusten tehostaminen ja oikeusvaltion parantaminen näissä valtioissa on myös tärkeää. Kenenkään Euroopassa ei pidä kokea itseään eristetyksi ja syrjäytetyksi ilman matkustusoikeutta. Euroopan unioni on perustettu arvoille, jotka jaamme naapuriemme kanssa ja niiden valtioiden kanssa, jotka ovat lähteneet Eurooppaan yhdentymisen tielle. Olen iloinen siitä, että avaamme albanialaisille ja bosnialaisille ovia, sillä odotamme heidänkin eräänä päivänä olevan Euroopan unionin kansalaisia. Viisumivaatimuksen poistamisesta Länsi-Balkanilta on hyötyä turvallisuudelle, näiden valtioiden kansalaisten vapaudelle ja koko Euroopan unionille. Myös Kosovo on sisällytettävä viisumivapautusjärjestelyyn. Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan viisumivapauden jälkeen Kosovon kansalaiset ovat ainoat Balkanin asukkaat, jotka edelleen tarvitsevat viisumin matkustaakseen Eurooppaan. Riippumatta Kosovoa koskevista erimielisyyksistämme eurooppalaisten johtajien on annettava etenemissuunnitelma kohti viisumivapautta. Uskon, että tämä tarjoaa mahdollisuuden vähentää etnisiä jännitteitä Balkanilla, eikä se ole enää Euroopan historiallinen ruutitynnyri, vaan siitä tulee lainkuuliaisuuden, kansalaisvapauksien ja taatun vaurauden malli.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Haluan aluksi kiittää Tanja Fajonia hänen mietinnöstään.

Osana Thessalonikin toimintasuunnitelmaa Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan viisumivapautusprosessissa otetaan huomioon edistyminen viimeisten seitsemän kuukauden aikana käydyissä keskusteluissa. On toteutettu perusteellinen tapauskohtainen arviointi laitonta maahanmuuttoa, yleistä järjestystä ja turvallisuutta sekä Euroopan unionin ulkosuhteita kolmansien maiden kanssa koskevien kriteerien tuottamiseksi.

Tässä yhteydessä on luonnollisesti kiinnitettävä erityistä huomiota myös kyseisten kolmansien maiden myöntämien matkustusasiakirjojen turvallisuuteen. Viisumipakon poistaminen perustuu jokaisen valtion osalta mukautettuihin etenemissuunnitelmiin. Tässä yhteydessä on muistutettava molempien valtioiden eurooppalaisesta tulevaisuudesta ja siitä, että ne ovat jo poistaneet viisumivaatimukset kaikilta Euroopan unionin kansalaisilta.

Lopuksi haluan korostaa, että viisumivapautta on sovellettava ainoastaan kyseisten kahden valtion myöntämien biometristen passien haltijoihin.

Kinga Gál (PPE). - (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme tyytyväisiä siihen, että lopultakin, lähes neljä vuotta sen jälkeen kun esitimme Serbiaa, Montenegroa ja Makedoniaa koskevan kantamme, voimme nyt myös esittää Bosnia ja Hertsegovinan viisumivapautta koskevan kantamme. Erityinen tunnustus tästä kuuluu esittelijä Tanja Fajonille sekä kollegalleni Anna Maria Corazza Bildtille heidän omistautuneesta työpanoksestaan.

Viisumivapaata matkustamista Euroopassa ei voida katsoa sen paremmin etuoikeudeksi kuin diplomaattiseksi eleeksikään. Se perustuu vastavuoroisiin sitoumuksiin, millä tarkoitetaan sitä, etteivät turvallisuushuolet saa vaarantaa poliittisia tavoitteitamme. Haluan tämän vuoksi kiittää suuresti komissiota ja komission jäsen Malmströmiä henkilökohtaisesti tehdystä työstä Länsi-Balkanin viisumivapautusta koskevan aikataulun kestävyuden osalta.

Se, että Bosnia ja Hertsegovinan vaaleista on vain muutama päivä, tekee tästä asiasta erityisen merkittävän. Myös vaalien tulos osoittaa, että etnisten ryhmien välistä syvää jakautumista ei voida kumota kertaheitolla. Viisumivapautta koskeva järjestely tarjoaa seuraaville

sukupolville, nuorille, mahdollisuuden eurooppalaiseen tulevaisuudennäkymään, ja tämä eurooppalainen tulevaisuudennäkymä voi auttaa sovinnon löytämiseen. Myös tästä syystä alueella tarvitaan viisumivapautta. Rauhantomaisen rinnakkaiselon edellyttämien olosuhteiden luominen johtaa Euroopan unioniin, ja tukemalla viisumivapautta me osaltamme edistämme tätä tavoitetta. Tämän vuoksi meidän ei pidä unohtaa myöskään Kosovoa, ja meidän on mahdollisimman pian laadittava aikataulu myös tälle alueelle.

Victor Boştinaru (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta meidän tulee tukea Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan viisumivapautta, ja olen hyvin tyytyväinen Tanja Fajonin mietintöön, mutta Albanian osalta meidän on varmistettava, että lähetämme viestin, jonka mukaan Euroopan parlamentin myönteinen äänestystulos ei missään tapauksessa merkitse palkintoa Albanian hallitukselle. Sen sijaan se on helpotus Albanian kansalaisille, jotka ovat yli vuoden ajan joutuneet sietämään loputtoman poliittisen kriisin seurauksia. On joka tapauksessa selvää, että parlamentin myönteinen äänestys on vain puoli voittoa Albanian kannalta, koska ilman konkreettista edistymistä eräät neuvoston jäsenet päätyvät esittämään varauksia.

Tähän mennessä Albanian hallitus ei vaikuta lainkaan edistyneen tai pyrkineen ratkaisemaan poliittista kriisiä Euroopan parlamentin kesäkuussa antamasta päätöslauselmasta huolimatta. Ainoa ala, jolla on tapahtunut näkyvää edistymistä, on korruptio, mutta valitettavasti eri suuntaan kuin odotimme, kun Albanian hallituksen korkea-arvoisia jäseniä koskevia tapauksia on viime kuukausina tullut julkisuuteen lähes päivittäin.

Tämä ei ole oikea tapa toimia EU:ta kohtaan, ja Albanian olisi kuultava varoituksia ennen kuin on liian myöhäistä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, viisumivaatimusten kumoaminen kaikkien Länsi-Balkanin valtioiden kansalaisilta on todellinen osoitus näiden kansojen eurooppalaisista tulevaisuudennäkymistä. On hyvin tärkeää, että Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina nyt täyttävät viisumivapautuksen edellyttämät ehdot, edellytykset ja indikaattorit.

Haluan kuitenkin lisätä jotain siihen, mitä on jo todettu, ja kiinnittää huomiota seuraaviin kolmeen seikkaan: ensinnäkin meidän on tästä lähtien oltava erityisen varovaisia ja tiukkoja laitonta maahanmuuttoa koskevien velvoitteiden noudattamisessa. Vielä tärkeämmäksi katson muistuttaa parlamenttia siitä, että vuonna 2009 Kreikan, Albanian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisellä maarajalla kiinni otettujen laittomien maahanmuuttajien määrä oli prosentuaalisesti suurin Euroopan unionissa, nimittäin 34 prosenttia.

Toiseksi meidän ei pidä unohtaa huolta näistä valtioista muihin Euroopan unionin valtioihin saapuvien taloudellisten maahanmuuttajien määrän mahdollisesta lisääntymisestä yhdestä syystä: täällä Brysselissä kokemukset entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Serbian ja Montenegron kansalaisten poliittista turvapaikkaa koskevien hakemusten lisääntymisestä ovat vielä tuoreessa muistissa. Kuten meille on muistutettu, Belgian hallituksen oli tuolloin toteutettava erityistoimia heti viisumivaatimuksen poistamisen jälkeen.

Lopuksi joidenkin jäsenvaltioiden täällä esittämät kysymykset edellyttävät vastauksia, ja puheenjohtajavaltion on pidettävä lupauksensa ja järjestettävä asiantuntijoiden tapaaminen, jossa tarkastellaan joidenkin parlamentin jäsenten edelleen ratkaisemattomina pitämiä seikkoja. Nämä seikat on ratkaistava, jotta menettely voi edetä sujuvasti.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Aluksi onnittelen jäsen Fajonia hänen erinomaisesta mietinnöstään ja kollegaani Bildtiä, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän varjoesittelijää, hänen tekemästään työstä. On jo muistutettu, että kun marraskuussa 2009 hyväksyimme viisumivapautuksen Serbian, Montenegron ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta, emme voineet toimia samoin myös Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan osalta, koska ne eivät yksinkertaisesti täyttäneet edellytyksiä. Itse asiassa viisumipakosta vapauttaminen Schengen-alueen osalta perustuu tiukkaan tapauskohtaiseen arviointiin. Arviointi perustuu oikeusvaltion, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vahvistamista ja erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja laittoman maahanmuuton torjuntaa koskeviin kriteereihin. Se perustuu myös Euroopan unionin ulkosuhteiden kolmansiin maihin arviointiin. Arvioinnissa otetaan huomioon myös vaikutukset alueelliseen johdonmukaisuuteen ja vastavuoroisuuteen.

Komission esittämä ehdotus tarjoaa mahdollisuuden päätellä arviointiraporttien perusteella, että nämä kaksi valtiota täyttävät tällä hetkellä suurimman osan niistä kriteereistä, joita siirtäminen liitteestä I (niin kutsuttu negatiivinen luettelo) liitteeseen II (niin kutsuttu positiivinen luettelo) edellyttää. Vielä täyttymistä odottavia kriteerejä on hyvin vähän, ja komissio seuraa niiden täytäntöönpanoa. On toivottavaa, että prosessi saadaan pian loppuunsaattettua.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sitoutuneet tekemään päätöksen mahdollisimman nopeasti, heti kun kaikki edellytykset vahvistetaan täytetyiksi. Me noudatamme nyt tätä sitoumusta, ja toivomme neuvostonkin tekevän niin. Kuten kollegani Bildt on todennut, on aika lähettää signaali ja lopettaa eristäminen. Toivokaamme, että nämä kaksi valtiota voivat jopa nauttia tästä poikkeuksesta jo joulun aikaan. Se vahvistaisi poliittista ja taloudellista yhteistyötä tämän alueen kanssa ja olisi tapa poistaa näiden kansalaisten eristyneisyyden tunne.

Puhetta johti

varapuhemies **Isabelle DURANT**

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, niiden esteiden poistaminen ja muurien murtaminen, joita viisumivaatimukset ovat, tulee olemaan iloinen hetki niin Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan asukkaille kuin myös meille Euroopan unionin asukkaille, sillä se vahvistaa, että vaalimme avoimuutta naapureitamme kohtaan koskevia arvojamme. Se takaa meille myös entistä turvallisemman naapuruston.

Vaikka olemmekin tyytyväisiä siihen, että on tehty paljon työtä viisumivapaan matkustamisen eteen ja näiden muurien purkamiseksi Länsi-Balkanin taholta, on kuitenkin vedottava voimakkaasti Euroopan komissioon ja komission jäsenen sekä omiin kollegoihimme: muistakaamme itäisen kumppanuuden valtioita, muistakaamme tällä hetkellä Ukrainaa, Moldovaa ja Georgiaa. Meitä odottavat uudet haasteet. Kun nyt olemme saavuttaneet yhden tason, ajatelkaamme heti seuraavaa tasoa. Nämä valtiot – Ukraina, Moldova ja Georgia – eivät ole edes saaneet virallista etenemissuunnitelmaa, vaikka olemme sitä vaatineet koko Euroopan parlamentin nykyisen toimikauden ajan.

Euroopan unioni tunsi velvoitteensa Länsi-Balkanin valtioita kohtaan, ja sillä kuuluu olla samat tunteet myös itäisiä naapureitamme kohtaan. Tilanne on samanlainen molemmissa tapauksissa – on kyse naapureista, jotka ei niin kauan sitten vielä pystyivät matkustamaan vapaasti joissakin Euroopan unionin valtioissa. Nyt heihin valitettavasti sovelletaan rajoituksia, ja kyse on pääasiassa nuorista ja opiskelijoista, sillä eliitti selviää kyllä ja voi

matkustaa joka tapauksessa. Me kuitenkin puhumme Euroopan tulevaisuudesta, opiskelijoista ja nuorista työntekijöistä. Viisumivapaus ei vaikuttaisi pelkästään näiden ihmisten elämään, vaan myös demokratian laatuun kyseisissä valtioissa, ja tämä vahvistaisi välittömiä naapureitamme ja näin myös Euroopan unionia. Toistan tämän vuoksi Euroopan komissiolle ja komission jäsenelle esitetyn vetoamuksen, jotta ne vastaisivat näihin lisähaasteisiin ja esittäisivät itäisen kumppanuuden valtioille etenemissuunnitelman.

Eduard Kukan (PPE). –(EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella Bosnia ja Hertsegovinaa sekä Albaniaa kaikkien viisumivapauden edellyttämien edellytysten täyttämistä. Halua onnitella myös arvostettua kollegaani, Tanja Fajonia hänen ihailtavasta, paneutuneesta ja innostuneesta työstään.

Vapaa liikkuvuus on yksi merkittävimmistä vapauksista, joihin Euroopan unioni perustuu. Olen iloinen siitä, että laajennamme tätä periaatetta kattamaan myös Kaakkois-Euroopan naapurimaamme. Tämä on merkittävä askel ja myönteistä kehitystä niiden tiellä kohti eurooppalaista yhdentymistä.

Olen itse nähnyt sen myönteisen vaikutuksen, joka viisumivapaudella on ollut Serbian, Montenegron ja Makedonian kansalaisiin viime vuodesta lähtien. Mahdollisuus matkustaa vapaasti Euroopan unioniin ei ole vain käytännön edistysaskel, vaan se on myös monissa tapauksissa poistanut psykologisia esteitä ja yhdistänyt ihmisiä. Tämä on myös osoittanut, että Euroopan unionin viisumivapauteen soveltama ehdollisuusperiaate on toiminut hyvin ja sillä on saatu myönteisiä tuloksia.

EU:n on kuitenkin myös säilytettävä uskottavuutensa ja sitoumuksensa. On tärkeää varmistaa, ettei viisumivapausjärjestelmän täytäntöönpano Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan osalta viivästy yhtään pitempään. Tästä ei seuraa hyviä asioita pelkästään näiden valtioiden kansalaisille, vaan se myös vahvistaa Euroopan unionin uskottavuutta.

Lopuksi, lisävakauden luomiseksi alueelle, EU:n avautumispoliittikan Länsi-Balkanin osalta ei pidä päättää tähän. Tämän vuoksi toivon lähitulevaisuudessa strategiaa ja ratkaisua Kosovolle ehdotettavasta viisumivapaudesta.

Cecilia Malmström, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia tästä keskustelusta. Koen Bosnian ja Albanian kansalaisten viisumivapautta koskevan komission ehdotuksen saavan voimakkaan tuen, ja minusta se on hyvä asia. Toivottavasti huomenna asia saa suuren enemmistön tuen, ja se on näiden kahden valtion kansalaisille signaali siitä, että Euroopan parlamentin vaaleilla valitut jäsenet tukevat voimakkaasti heidän tahtoaan matkustaa entistä vapaammin Euroopan unionissa.

Voin jälleen kerran vakuuttaa teille, että edellytykset on täytetty. Olemme seuranneet asiaa hyvin tiiviisti. Me tietenkin jatkamme edelleen yhteyksiä ja seuraamme asiaa, mutta edellytykset on täytetty. Kaikkia valtioita on kohdeltava yhdenvertaisesti. Edellytykset ovat selkeitä ja hyvin avoimia. Koko prosessi on ollut mahdollisimman avoin.

Vielä muutama sana Kosovosta, ja sitten lopetan. Kosovoa ei ole unohdettu. Myös Kosovo on tietenkin hyvin tärkeä kumppani tässä. Siellä on edistytty suuresti, mutta komission on ollakseen uskottava edelleen seurattava kaikkia edellytyksiä ja kaikkia ehtoja, jos haluamme prosessin olevan uskottava ja legitiimi. Kosovo ei ole valmis. Me teemme heidän kanssaan yhteistyötä. Tiedän, että hallituksen puolelta tehdään suuria ponnisteluja takaisinoton ja palautettujen uudelleenkotouttamisen osalta. Heidän on tehtävä vielä enemmän. Kun edellytykset täyttyvät, olemme tietenkin valmiita ryhtymään entistä virallisempaan viisumikeskusteluun heidän kanssaan. Tällä välin voimme vain kannustaa

jäsenvaltioita hyödyntämään tarkistetun viisumisäännösten tarjoamia mahdollisuuksia tarkastellessaan Kosovon kansalaisten viisumihakemuksia.

Kiitos siis esittelijälle tästä hyvin hedelmällisestä ja rohkaisevasta keskustelusta. Odotan hyvin vankkaa äänestystulosta huomissa täysistunnossa.

Tanja Fajon, esittelijä . – (SL) Olen hyvin iloinen havaitessani, että niitä harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, jotka ovat paljastaneet ilmeisen tietämättömyytensä Balkanin valtioiden tilanteesta, parlamentin suuri enemmistö tunnustaa, että meidän on aika purkaa viisumimuurit Länsi-Balkanilta.

Kuten monesti on todettu, on totta, että rikolliset, ne joilla on rahaa, ovat aina löytäneet keinot matkustaa, mutta me päätämme huomenna Euroopan parlamentissa tavallisten ihmisten kohtalosta ja heidän liikkuvuudestaan, erityisesti nuorten ja opiskelijoiden liikkuvuudesta.

Viisumimuurin takana on kasvanut kokonainen sukupolvi, ja kuten olemme todenneet, Kosovo on edelleen vakava ongelma. Meidän on löydettävä näitä ihmisiä varten ratkaisu, sillä heidän eristyneisyytensä ja turhautumisensa ymmärrettävästi lisääntyy. Arvoisa komission jäsen, tarvitsemme selkeät suuntaviivat, jotta viranomaiset käyvät työhön Kosovossa.

Toinen asia on, että ihmiset Albaniassa sekä Bosnia ja Hertsegovinassa tietävät nyt paljon enemmän kuin aiemmin laaja-alaisen tiedotuskampanjamme ansiosta. He tietävät, mitä viisumivapaus merkitsee, he tietävät, että poistamalla viisumipakon Euroopan unioniin me emme anna työpaikkoja tai oikeutta turvapaikkaan tai kansalaisuuteen tai sellaiseen. Me kuitenkin tarjoamme heille jokaisen Euroopan kansalaisen perustavaa laatua olevan oikeuden, oikeuden matkustaa vapaasti. Bosnia ja Hertsegovinan sekä Albanian kansalaisille ja Länsi-Balkanin kansalaisille yleensä tämä on pitkä ja merkittävä askel tiellä kohti Euroopan unionia.

Lopuksi haluan todeta, että se mitä teemme huomenna ja mitä teimme viime marraskuussa, on tärkeää meille kaikille, taloudellisen ja poliittisen yhteistyön vahvistamiselle, ei pelkästään kyseisellä alueella vaan myös Euroopan unionissa. Erityisesti se on kuitenkin tärkeää niiden ihmisten suhteiden kannalta, jotka kuitenkin asuvat vain muutaman kilometrin päässä meistä. Lähettämämme viesti on, että olemme vakavissamme ja että heillä on selkeä eurooppalainen tulevaisuus. Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan kansalaiset odottavat tätä meiltä. Uskon, että tämän viestin he haluavat meiltä huomenna kuulla.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna, kuten suunniteltua.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Tuen EU:n viisumivapausaloitetta, joka koskee Bosnia ja Hertsegovinaa sekä Albaniaa. Käytän hyväkseni tilaisuutta nostaakseni esiin kysymyksen Moldovan tasavallan viisumivapaudesta. Moldova on edistynyt merkittävästi itäisen kumppanuuden puitteissa. Aivan kuten Albania sekä Bosnia ja Hertsegovina, Moldovan tasavalta on tehnyt viime vuonna erinomaista työtä saavuttaakseen viisumivapauden. Hallitus on jo alkanut panna täytäntöön toimia, joita EU on pyytänyt Länsi-Balkanin valtioilta osana etenemissuunnitelmia, mikä edistää ”alustavan täytäntöönpanon” politiikkaa. Sen ensimmäisiä toimia ovat olleet ulkomaalaislain hyväksyminen ja yhdenmisen rajaturvallisuuden käsitteen suunnittelun aloittaminen.

Moldova on myös päättänyt myöntää vain biometrisiä passeja ja on hyväksynyt kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön. ”Viisumieste” tahraa huomattavasti EU:n imagoa Moldovan tasavallassa. Ensimmäinen toimi, joka Euroopan unionin olisi toteutettava sen korjaamiseksi, on laatia mahdollisimman pian viisumivapautta koskeva etenemissuunnitelma. Tulevien vaalien alla kyseinen toimi lähettäisi voimakkaan viestin Moldovan eurooppamielisten voimien tueksi.

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Tuen esittelijän kantaa, kun hän sanoo, että Euroopan mantereen yhdistämisprosessi toteutuu vasta sitten, kun kaikki eurooppalaiset voivat matkustaa vapaasti Euroopan unioniin. Se osuu minua henkilökohtaisesti arkaan paikkaan, kun keskustelemme Länsi-Balkanista sekä erityisesti Albanian ongelmista ja edistyksestä, jonka ansiosta Euroopan unioni voi myöntää viisumivapauden kansalaisille, jotka matkustavat EU:n sisällä. Osa perheestäni on kotoisin Albaniasta. Suhtauduin vuosi sitten myönteisesti samaan toimeen, joka hyväksyttiin ja jonka kohteena olivat Makedonia, Montenegro ja Serbia. Äänestän täysin vakuuttuneena sen puolesta, että Albaniasta ja Bosnia ja Hertsegovinasta tuleville eurooppalaisille myönnetään todellinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Tiedämme kaikki miten raakoja olivat sodat, jotka saivat alkunsa Jugoslavian hajoamisesta ja jakoivat alueen. Tiedämme senkin, että kyseisten alueiden nuorten on vaikea hyväksyä eroa hyvinvoivaan EU:hun. Meidän tehtävämme on kannustaa heitä. Oikeus viisumivapaaseen liikkuvuuteen edistää tätä tavoitetta.

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) Euroopan parlamentti voi jälleen kerran osoittaa tukensa Länsi-Balkanin valtioiden kiinnikuomisprosessille ja liittymiselle EU:hun. Pidän erittäin tärkeänä sitä, että viisumivapaus Albanian sekä Bosnia ja Hertsegovinan kansalaisille merkitsee sitä, että lähes kaikki entisen Jugoslavian asukkaat voivat nauttia viisumivapaasta matkustamisesta Euroopan unionissa. Viisumivapaus tai liittyminen voidaan hyväksyä vain, jos kriteerit täytetään. Kumpikin valtio on täyttänyt tiukat vaatimukset, jotka on annettu niiden sisä- ja oikeusinstituutioille, ja ne ovat osoittaneet olevansa valmiita ja kykeneviä täyttämään niille asetetut erilaiset odotukset. EU:n asiantuntijat, jotka ovat suorittaneet tarkastuksia itse paikalla, ovat myös varmistaneet, että turvallisuusriskit voidaan eliminoida. Ei voida hyväksyä sitä, että sisäpoliittiset tekijät vaikuttavat hallitusten toimiin enemmän kuin kelpoisuusperusteiden täyttämistä koskeva puolueeton arviointi. Viisumivapauden myöntäminen kyseisille valtioille välittää myös viestin, että ne voivat voittaa esteitä, jos valmisteluja tuetaan poliittisella sopimuksella. Olin tyytyväinen kuullessani, että Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan poliittiset voimat ovat yhdistäneet voimansa tavoitteen saavuttamiseksi. Toivon vilpittömästi, että mahdollisuus liittyä EU:hun, mistä osoittavat konkreettiset tulokset kuten ne jotka on saavutettu tänään, nopeuttaa kiinnikuomisprosessia ja auttaa voittamaan hajottavat, kansallismieliset pyrkimykset, jotka vain haittaavat prosessia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Olemme jo nähneet viime vuoden viisumivapaudesta, että monet ihmiset rinnastavat viisumivapaan matkustamisen rajoittamattomiin valtuuksiin. Lukemattomat ihmiset ovat käyttäneet entistä vapaampia viisumiehtoja matkustaakseen Euroopan unioniin. Kukaan ei tiedä kuinka moni heistä itse asiassa matkusti takaisin kotimaahansa, kun oleskeluun myönnetty aika täyttyi. Meille on selvää, että viisumivapaudella ei ole mitään tekemistä työpaikkojen ja oleskeluoikeuden kanssa, mutta se ei näytä olevan selvää kyseisille henkilöille. Erityisesti Kosovo on meille suuri ongelma tässä suhteessa. EU ei ole koskaan kyennyt päättämään mitä se pitää tärkeämpänä tai mitä se pitää oikeana ja asianmukaisena – alueellista koskemattomuutta

vai kansojen itsemääräämisoikeutta – ja koska olemme liian kauan jättäneet huomiotta monikansallisten valtioiden ongelman, meillä on nyt jaettu Balkanin valtio.

Matematiikka, jonka mukaan laitton maahanmuutto EU:hun pysäytetään takaisinottosopimuksella, ei voi täsmätä, kun viisumivapautta käytetään edelleen hyväksi. Se ajatus on unohdettava. Viisumisääntöjen merkityksestä kertoo myös se seikka, että Ankara näyttää olevan valmis allekirjoittamaan takaisinottosopimuksen vastapalveluksena turkkilaisten liikemiesten viisuvapaudelle. Vastaavia sopimuksia vaaditaan EU:n ehdokasvaltioilta. Yhdessä täyttymättä jääneen tulliliittoa koskevan sopimuksen kanssa tämä osoittaa sen, että Turkki ei ole valmis liittymiseen, ja se on taas uusi isku vasten Euroopan unionin kasvoja. Neuvottelut on loppujen lopuksi lopetettava. Tavoitteeksi on sen sijaan asetettava etuoikeutettu kumppanuus.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Viisumivapaudella on erittäin suuri merkitys ihmisten elämään, sillä se vahvistaa ihmisten välisiä yhteyksiä ja edistää vapaata liikkuvuutta, joka on yksi EU:n perusoikeuksista. Jo Thessalonikin toimintasuunnitelman yhteydessä Euroopan unioni on ilmaissut poliittisen tahtonsa poistaa kaikilta Länsi-Balkanin kansalaisilta lyhytaikaisia viisumeita koskeva vaatimus. Selvä tosiasia, että Euroopan unioni antaa lähitulevaisuudessa Bosnia ja Hertsegovinalle ja Albanialle sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian, Montenegron ja Serbian kansalaisille mahdollisuuden matkustaa viisumivapaasti, vähentää etnisen ja poliittisen epävakauden riskiä, vahvistaa poliittista ja taloudellista yhteistyötä alueella, lisää Euroopan unionin suosiota kansalaisten keskuudessa ja parantaa Euroopan yhdentymisen näkymiä. Samaan aikaan sillä laajennetaan ihmisten horisonttia ja torjutaan EU:n vastaisia voimia ja ääri liikkeitä. Olen kuitenkin tyytymätön yhteen asiaan eli siihen, että Kosovo on ainoa Länsi-Balkanin maa, jolta jäsenvaltiot ovat keskinäisten erimielisyyksien takia evänneet kansalaisten viisumivapauden. Emme halua rangaista Kosovoa jäsenvaltioiden asukkaiden keskinäisten erimielisyyksien takia, mutta Euroopan komission ja neuvoston pitäisi nopeasti ryhtyä toimiin sisällyttääkseen Kosovon viisumivapausprosessiin, mikä kannustaisi Kosovon valtiota ja hallituselimiä sekä poliitikkoja toteuttamaan tarvittavat rakenneuudistukset ja vahvistaisi poliittista ja taloudellista yhteistyötä Euroopan unionin kanssa.

15. Basel II -sopimus ja vakavaraisuusdirektiivien tarkistaminen (CRD 4) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Othmar Karasin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Basel II -sopimuksesta ja vakavaraisuusdirektiivien tarkistamisesta (CRD 4) [2010/2074(INI)] (A7-0251/2010).

Othmar Karas, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Basel III -sopimusta koskevalla mietinnöllä Euroopan parlamentti ottaa selvän kannan Baselin komitean neuvotteluihin. Haluaisimme kiinnittää huomiota ratkaisemattomiin kysymyksiin ja ongelmiin, joita EU kohtaa, ja esitämme komissiolle direktiiviluonnoksen laatimista koskevia vaatimuksia. Vaikka – ja kiitän siitä kaikkia varjoesittelijöitä – mietintö hyväksyttiin valiokunnassa äänin 38–0, tunnen kuitenkin esittelijänä tarvetta jättää kuusi lisätarkistusta. Niistä kolme liittyy kehitykseen Baselin komiteassa, jotta mietintö saadaan ajan tasalle, ja kolme liittyy vähimmäisomavaraisuusasteeseen ja likviditeettinormeihin.

Katsomme, ettei ole suotuisaa sisällyttää vähimmäisomavaraisuusastetta automaattisesti pilariin 1 vuodesta 2018 alkaen, vaan että sitä ennen olisi sen sijaan toteutettava

arviointiprosessi. Toiseksi Baselin sopimuksessa on joitakin ratkaisemattomia kysymyksiä, jotka liittyvät likviditeettinormeihin ja joita on käsiteltävä, jotta pysymme ajan tasalla.

Yhdeksän Baselin komiteassa olevaa EU:n jäsenvaltiota hämmästyttävät minua hieman, sillä ne ovat sallineet sen, että prosessia pidetään päättyneenä huolimatta siitä, ettemme näe tasavertaisia toimintaedellytyksiä Yhdysvaltojen talousrakenteen ja EU:n talous- ja pankkirakenteen välillä tai perinteisen vähittäispankkien ja investointipankkien välillä. Meillä ei myöskään ole likviditeetin määritelmää.

Taluskriisi on tietysti osoittanut, että meidän on muutettava puitteita. Siksi on oikein käsitellä asiaa ja tehdä ehdotuksia. Kriisi on myös selvästi osoittanut, että kyse on ollut ennen muuta likviditeettikriisistä eikä pääomavarojen kriisistä, vaikka me tarvitsemmekin lisää pääomavaroja – havaitakseen sen tarvitsee vain ajatella Lehman Brothersia, jossa oma pääoma oli vain 11 prosenttia.

Meidän näkökulmastamme jäljellä on viisi ratkaisematonta kysymystä. Ensimmäinen on se, ettei ole olemassa tutkimusta niiden lukujen vaikutuksesta, joista nyt on sovittu kasvua ja työllisyyttä varten Euroopan unionissa. Pyytäisin komissiota tekemään ja toimittamaan tällaisen tutkimuksen kiireellisenä asiana. Toiseksi emme ole tutkineet yksityiskohtaisesti kaikkien parhaillaan harkittavana olevien säännösten kumulatiivisia vaikutuksia. Keskeisiä esimerkkejä ovat Basel III -sopimus, talletussuoja, pankeilta perittävä maksu ja varallisuuden siirrosta kannettava vero. Kolmanneksi EU:n ja Yhdysvaltojen välillä ei ole tasavertaisia toimintaedellytyksiä esimerkiksi kirjanpitosäännösten alalla, eikä täytäntöönpanon aikataulusta ole vielä sopimusta. Neljänneksi vähittäispankkien ja investointipankkien välillä ei ole tasavertaisia toimintaedellytyksiä pääoman määrittelyn alalla. Viidenneksi on olemassa ratkaisemattomia kysymyksiä, kuten vähimmäisomavaraisuusaste, likviditeetin määritelmä ja luottoluokituslaitosten rooli Yhdysvaltojen päätösten valossa.

Nämä kysymykset on ratkaistava ennen kuin komissio antaa direktiiviluonnoksen, eikä niitä saa jättää G20:n päätettäväksi, vaan Baselin komitean on selvitettävä ne ennen päätöstä. Me pysymme edelleen mukana kuvioissa.

Michel Barnier, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Othmar Karas, hyvät parlamentin jäsenet, vain muutama päivä sen jälkeen, kun sopimus tehtiin Baselin komiteassa, pidän erittäin tärkeänä sitä, että Euroopan parlamentti osoittaa sitoumuksensa pankkiuudistukseen ja osoittaa selvästi, että EU käyttäytyy ja sen täytyy käyttäytyä maailmanlaajuisen asemansa mukaisesti. Kiitän Othmar Karasia ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan jäseniä heidän sitoumuksestaan ja erinomaisesta mietinnöstä.

Othmar Karas, te mainitsette monia kriittisiä seikkoja, jotka tutkitaan hyvin tarkasti, ennen kuin ehdotuksemme vakavaraisuusdirektiivin tarkistamiseksi hyväksytään ensi keväänä.

Haluan aluksi todeta, että yhdyin näkemykseenne erityisesti EU:lle tyypillisten ongelmien merkityksestä – EU:n pankkitalous ei muistuta kaikilla aloilla muun maailman pankkitalouksia – perusteellisen vaikutustenvaikutusten arvioinnin tarpeellisuudesta sekä tarpeesta säilyttää tasavertaiset toimintaedellytykset kansainvälisellä tasolla.

Meidän on tietysti korostettava sitä, että pankkien pääoman kasvattaminen on välttämätön edellytys rahoitusalan vakauttamiselle ja vahvistamiselle, mutta se ei riitä. Kuten tiedätte, arvoisat kuulijat, koska työskentelette asian parissa, tarvitsemme myös entistä tiukempaa valvontaa, vahvempaa hallinto- ja ohjausjärjestelmää, spekulatiivisten rahoitustoimien valvontaa ja kehyksen kriisinhallinnalle ja pankkikriisien ratkaisemiselle. Siinä on etenemissuunnitelmamme. Erityisesti teidän ansiostanne on jo edistytty huomattavasti

tähän suuntaan. Ajattelen nyt valvontasopimusta ja vihreää kirjaa rahoituslaitosten hallinnosta.

Komissio tekee oman osansa, ja tekee sen niin, että ensi kevään loppuun mennessä, olemme toimittaneet teille ja neuvostolle kaikki tekstit, joita meiltä odotetaan G20:n suositusten täytäntöön panemiseksi. Tässä hengessä esittelin pari päivää sitten asetusluonnokset johdannaisista ja lyhyeksi myynnistä. Parin päivän kuluttua esitämme uuden asiakirjan pankkien kriisiratkaisu- ja kriisinhallintavälineistä.

Palaan kuitenkin tämän päivän keskusteluun ja käsittelen kolmea asiaa, joissa yhdyn Othmar Karasin huoliin. Ensimmäinen on osuuspankkien pääomainstrumenttien tunnustaminen määritelmällä ”ykköslistan pääoma”. Baselissa saavutettu sopimus antaa meille mahdollisuuden ottaa huomioon kyseisten listaamattomien pankkien erityisolosuhteet. Ne ovat keskeisessä asemassa eurooppalaisten yritysten rahoittamisessa. Yksikköni työskentelevät parhaillaan jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa määritelläkseen tekniset järjestelyt, joiden avulla uudet periaatteet voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön EU:n lainsäädännössä.

Toiseksi likviditeettisääntöjen ja likviditeettipuskurin määritelmän osalta komission tuntee hyvin ongelman, joka koskee erityisesti Tanskaa ja Itävaltaa. Erittäin vakavat huolet, joita komissio on esittänyt asiasta, ovat syy siihen, miksi asiasta ei ole vielä tehty sopimusta. Meillä oli joitakin varauksia ja yksikköni jatkavat työskentelyä kumppaniemme kanssa Baselissa löytääkseen ratkaisun, erityisesti katettujen joukkolainojen tunnustamisen alalla.

Kolmas seikka koskee vähimmäisomavaraisuusastetta. Emme voi tässä asiassa palata sitoumuksiimme, jotka teimme G20-kokouksessa. Olemme kuitenkin tyytyväisiä Baselissa tehtyyn sopimukseen, joka tekee vähimmäisomavaraisuusasteesta raportointikaudella osan pilaria 2, kuten Othmar Karas sanoi hetki sitten, tavoitteena on siirtää se pilariin 1. Siirto ei ole automaattinen, ja me sisällytämme tästä aiheesta tarkistuslausekkeen ehdotusluonnokseemme CRD 4:stä.

Sitten muutama sana Baselin sopimuksen täytäntöönpanosta Euroopan unionissa. Rahoituskriisi on ravistellut maailmaa. Se on antanut meille muutaman opetuksen, jotka meidän on painettava mieleen. Vakavaraisuussäännöt eivät soveltuneet todellisuuteen. Niiden uudistusten lisäksi, joita on jo pantu täytäntöön nykyisten sääntöjen vahvistamiseksi, meillä on nyt sopimus, jonka ryhmä keskuspankkien johtajia ja pankkien valvonnasta vastaavia henkilöitä teki äskettäin Baselissa.

Minun mielestäni sopimus on hyvä uutinen. Se on tärkeä askel, kun vahvistetaan sääntöjä ja maailmanlaajuisista taloudellista vakautta, ja uusi Baselin sopimus auttaa luomaan pankkialalle yhteiset kansainväliset säännöt, mikä on erittäin tärkeää. Sopimuksella pohjustetaan tietä tasapainoiselle ratkaisulle: yritykset hyötyvät sopeutumiskaudesta, joka tarjoaa riittävästi aikaa uusien vaatimusten täyttämiseen, minkä ansiosta pankkijärjestelmän terveys voi parantua asteittain ilman, että se meidän mielestämme vaarantaa talouskasvua.

Arvoisat kuulijat, yksikköni, kollegani – joita kiitän – ovat tehneet Baselissa paljon työtä löytääkseen yhteisen näkemyksen EU:n ulkopuolisten kumppaniemme kanssa. Toivon, että G20:n valtioiden ja hallitusten päämiehet hyväksyvät uuden Baselin sopimuksen tulevassa Soulin huippukokouksessa marraskuussa. Emme kuitenkaan pysähdy siihen.

Seuraava askel on pankkijärjestelmän uudistaminen Euroopan unionissa. Otamme aina huomioon unionimme erityisolosuhteet, kun panemme täytäntöön kansainvälisiä sääntöjä ja, arvoisat kuulijat, CRD 4 -direktiivi ei ole poikkeus; tässäkin asiassa otamme huomioon

Euroopan unionin erityisolosuhteet. Sen lisäksi teemme tässä yhteydessä erityisesti makro- ja mikrotalousanalyysin, joka muodostaa osan Baselin sopimusta, ja teille ja kollegoillenne tiedotetaan siitä luonnollisesti, Othmar Karas.

Tavoitteemme on hyväksyä direktiiviehdotus vuoden 2011 ensimmäisellä neljänneksellä. Se tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden on siirrettävä se osaksi kansallista lainsäädäntöään ennen tammikuun ensimmäistä päivää 2013. Se antaa niille tarpeeksi aikaa mukautua uusiin säännöksiin.

Meidän on kuitenkin oltava realistisia. Baselissa saavutettu sopimus merkitsee erittäin huomattavaa edistystä, mutta toistan: paljon tehtävää on vielä jäljellä. Teemme tulevana kuukausina työtä yhdessä teidän ja jäsenvaltioiden kanssa toteuttaaksemme yhden kriisinjälkeisen ajan keskeisistä uudistuksista. Haluan tehdä tämänkin asian täysin selväksi: aiomme varmistaa erittäin tarkasti ja valppaasti, että myös tärkeimmät maailmanlaajuiset kumppanimme – ennen kaikkea Yhdysvallat muttei ainoastaan se – toteuttavat tämän tärkeän uudistuksen oikein ja riittävän ajoissa. Aion käsitellä tätä asiaa toisella ja pian toteutuvalla vierailullani Yhdysvaltoihin tämän kuun lopussa.

Lopuksi totean olevani kanssanne, Othmar Karas, samaa mieltä siitä, että Euroopan parlamentin on ehdottomasti otettava entistä suurempi rooli tässä prosessissa. Siksi lupaan lopuksi tiedottaa teille – teidän valiokunnallenne ja täysistunnolle – säännöllisesti kaikesta tulevasta kehityksestä Baselin komiteassa.

Jean-Paul Gauzès, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aloitan kiittämällä lyhyesti Othmar Karasia erinomaisesta työstä. Olin yksi niistä, jotka kannattivat valiokunta-aloitteen mietinnön antamista, ennen kuin komissio tekee ehdotuksensa Baselin sopimuksen lainsäädäntöön siirtämisen kehyksestä, ja olen iloinen siitä, että Karas on eri varjoesittelijöiden avulla korostanut tärkeimpiä pohdittavana olevia kysymyksiä.

En toista niitä tässä, arvoisa komission jäsen, ja suhtaudun tietysti myönteisesti esittämiinne näkökohtiin ja päättäväsyyteenne sen varmistamiseksi, että sääntelykehys on tehokas ja toimiva, sekä ennen kaikkea siihen, ettei sillä luoda kilpailun vääristymää kansainvälisesti.

Siirryn toiseen aiheeseen. En voi olla huomaamatta, että usein esiintyy suuri ero sen välillä, mitä todetaan julkisesti ja mihin sitoudutaan käytännössä. Olen huomannut myös, että Euroopan unionin ulkopuolisilla valtioilla, ja ajattelen nyt erityisesti Yhdysvaltoja, on ärsyttävä taipumus arvioida meidän toimintaamme, vaikka ne eivät itse toteuta järjestelmiä niin kuin pitäisi.

Baselin sopimuksessa on tärkeää, että eurooppalaisia yrityksiä käsitellään tasaveroisesti eikä rangaista enempää kuin yhdysvaltalaisia yrityksiä. Yhdysvalloissa harva pankki ottaa huomioon näitä direktiivejä tai Baselin komiteaa ja tällä hetkellä mitään ei itse asiassa panna täytäntöön. En haluaisi nähdä Yhdysvaltojen rahoitusalan sääntelemiseksi kesäkuussa hyväksytyjä säännöksiä – niistä annetuissa lausunnoissa liioitellaan niiden todellista vaikutusta – käytettävän oikeusperustana sille, ettei sovelleta säännöksiä, joita elimet voisivat ottaa käyttöön Yhdysvaltojen ulkopuolella.

Arvoisa komission jäsen, luotan päättäväsyyteenne ja valppauteen, joilla varmistatte, että tämä ei aiheuta kilpailun vääristymistä Ranskan pankeille, EU:n pankeille ja niille, jotka rahoittavat taloutta yleensä. On oikein, että ohjaamme pankkeja takaisin kohti niiden ensisijaista tehtävää, joka on talouskehityksen rahoittaminen, mutta meidän on varmistettava, että niitä ei rangaista kohtuuttomasti.

Udo Bullmann, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, totean aluksi yhden asian. Baselin komitea on ryhmä enemmän tai vähemmän älykkäitä keskuspankkien johtajia ja valvojia, mutta se ei ole erehtymätön viisasten neuvoston eikä se ole laki. Tämä parlamentti on lainsäädäntöelin – arvoisa komission jäsen, te tiedätte sen, ja me tiedämme että te tiedätte sen – ja tämä lainsäädäntöelin kiinnittää paljon huomiota siihen, mitä käsiteltäväksi annetaan, ja siihen onko siinä järkeä, mitä käsiteltäväksi annetaan.

Haluamme luonnollisesti, että pääomavaatimuksia kiristetään. Miten emme voisi haluta sitä sen taluskriisin jälkeen, jossa vieläkin olemme? 20–30 prosenttia kansallisten talouksiemme bruttokansantuotteesta on pantattu pankkien pelastuspakettiin. Kansalaiset odottavat meidän antavan kunnollisia pankkisääntöjä, niin ettemme joudu tulevaisuudessa tällaiseen kriisiin. Luonnollisesti me haluamme pankkien suojeluun sellaisia suhdannevarauksia, jotka ovat osoittaneet Espanjassa toimivuutensa vuosien ajan. Vaikka ne sielläkin oli pantava täytäntöön vastustuksesta huolimatta, ne tuottavat nyt tulosta, koska ne toteutettiin riittävän ajoissa eivätkä ne ole huonontaneet pankkijärjestelmää; ne ovat tehneet siitä vahvemman.

On kuitenkin olemassa keskeisiä kysymyksiä, ja olen todella kiitollinen esittelijä Karasille siitä, että hän on sijoittanut keskeiset kysymykset valiokunta-aloitteisen mietintönsä ytimeen, mistä voimme antaa hänelle täyden tukemme. Ensimmäinen niistä on todellakin se, että tarvitsemme vaikutustenarvioinnin, erityisesti monitahoisen vaikutustenarvioinnin, jossa selvitetään millainen on vaikutus toisaalta rahoitusalan kaikkiin osiin mutta luonnollisesti myös millainen on vaikutus reaalityöelämään. Miten asia vaikuttaa tulevaisuudessa pk-yritysten lainarahoitusehtoihin?

Toinen asia on se, että tarvitsemme varmuutta siitä, että tällä kertaa, toisin kuin aikaisemmin, sopimukset pannaan täytäntöön myös muilla alueilla. Meidän on tiedettävä se, ennen kuin annamme lainsäädäntöä, sillä muuten tulee uusi epäsymmetria, josta emme voi ottaa vastuuta.

Kolmas asia on se, ettei eri oikeusmuotoja saa syrjiä. Niitä muotoja EU:n pankkijärjestelmän monimuotoisuudessa, jotka osoittautuivat hyväksi rahoituskriisin aikana – ja se tarkoittaa niitä pankkeja, jotka huolehtivat pk-yrityksistä, ja niitä pankkeja, jotka keskittyivät yksityisasiakkaisiin eivätkä aiheuttaneet rajat ylittäviä riskejä – ei saa rangaista rakenteensa vakaudesta. Käsiteltävänä olevassa ehdotuksessa sitä ei varmisteta riittävästi. Siksi katsomme, että ehdotuksia on nyt parannettava ja että meidän on pohdittava sitä, miten voimme käsitellä asiaa käytännössä. Julkiset pankit ovat kaiken kaikkiaan erittäin arvokkaita edellyttäen, että niitä johdetaan järkevästi. Meidän on myös kysyttävä sitä – ja ajattelen nyt äänettömien yhtiömiesten varoja – miten tämä itse asiassa toteutetaan tulevaisuudessa, jos me hyväksymme säännökset sellaisina kuin ne on laadittu Baselissa. Tämä ei voi olla viimeinen sana, eikä se ole lopullinen versio, jonka me hyväksymme.

Pääomainstrumentit on mitattava, jotta nähdään miten hyvin ne varmistavat tasaisen laadun ilman vääriä varauksia, ovat käytettävissä tappioiden kattamiseen ja ovat kestäviä ja joustavia maksujen osalta, kuten esittelijä myös vaatii mietinnössään. Se on meille järkevä peruslähtökohta. Haluamme, että vipuvaikutukset ovat rajoitettuja ja eri riskiprofiilit otetaan asianmukaisesti huomioon. Tutkimme siksi ehdotuksenne, arvoisa komission jäsen, ja toivomme hyvää yhteistyötä parlamentin kanssa.

Sharon Bowles, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, saanko sanoa komission jäsenelle, että kun äänestimme valvonnasta, sanoin lainsäädäntömme olevan kuin sveitsiläinen juusto, täynnä reikiä paikoissa, joihin yhteiset säännöt eivät yllä.

Sitten, viime viikolla, pankkiirit kaikkialta EU:sta kokoontuivat Eurofihiin ja keskustelivat Basel III -sopimuksesta. Kaikkien huulilla oli sana ”kansallinen”: kansallinen joustavuus, kansalliset säännöt, kansalliset poikkeukset; kieroutuneen kannustimen peto oli irti. Heti kun on sovittu yhdenmukaistamisen ja vakauden kehyksestä, kiemurtelu ja maanittelu reikien tekemiseksi alkaa, eivätkä asiat ole täällä suoraan sanottuna yhtään paremmin. Olen saanut siitä tarpeekseni. Miksi EU:n on oltava Baselin itkupilli? Emme me valvontarakenteella tähän pyrkineet. Ei Basel III -sopimuksella siihen pyritä. Tosiasiat ovat selviä. G20 oli selvä. Pankkien on kestettävä sellaisia kriisejä, jollainen meillä juuri oli, ja siihen tarvitaan ehdottomasti pääomaa.

En ole sokea reaalityalouden ongelmille ja pankkien tarpeelle antaa lainaa, ja muiden tavoin odotan kiinnostuneena makrotaloudellista ja kumulatiivista vaikutustenarviointia, ei vain Baselista vaan koko kriisin jälkeisestä rahoitusalan sääntelystä, jonka te, arvoisa komission jäsen, ja Olli Rehn kumpikin lupasitte minulle kuulemistilaisuuksissanne.

Pankeille sanon: emme voi antaa painoarvoa teidän vakuutteluillenne niin kauan kuin teidän aggregaattinne pysyvät salassa ja te lyötte kaikkiin asioihin ”luottamuksellinen”-leiman. Minun mielestäni Baselin venytetyssä aikataulussa on lipsuttu jo tarpeeksi: ei yhtään enempää.

Arvoisa komission jäsen, kuten toiset ovat todenneet, likviditeettitoimia ei ole täysin ratkaistu, ja pelkään uusia vääristyneitä kannustimia, jotka liittyvät valtionvelan ja lyhytaikaisten instrumenttien kasvuun. Meidän on oltava tässä asiassa erittäin huolellisia; meidän on ajateltava, emmekä saa toistaa samoja toimia vakavaraisuussääntelyn joka osassa, johon ne eivät välttämättä sovellu ja jossa ne lopettaisivat investoinnit osakkeisiin ja reaalityalouteen.

Philippe Lamberts, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, Basel III -sopimuksen on määrä olla lähtökohta, eikä se missään tapauksessa saa olla kaikki, mihin Euroopan unioni suostuu. Niille, jotka sanovat, että jos menemme pidemmälle kuin Baselin sopimus, me vaarannamme pankkiemme kansainvälisen kilpailukyvyn, totean, että suurin huolestus on ja sen pitääkin olla taloutemme elinkelpoisuus. Jos se tarkoittaa entistä tiukempia sääntöjä, olkoon niin. Lisäisin vielä senkin, että kuulemme paljon tasavertaisista toimintaedellytyksistä, mutta kuitenkin Yhdysvallat ei epäröi toimia yksin aina, kun se voi ja kun sille sopii. Siksi en halua nähdä EU:n vain odottavan jonkinlaista yhteisymmärrystä, joka ei koskaan toteudu.

Toiseksi, mahdolliselle siirtymäajalle on välttämättä asetettava takaraja, ja voin kertoa teille, että kahdeksan vuotta, joita olimme suunnitelleet itsellemme, on liian pitkä aika. Lisäksi, eikä tätä ole otettu lukuun, siirtymäaikana on annettava tiukat ehdot osinkojen ja bonusten maksamiselle. Emme voi hyväksyä sitä, että samalla kun pankit väittävät, että on vaikea koota uusien sääntöjen mukaisia pääomavaroja, niiden osakkeenomistajat ja johtajat edelleen ottavat osansa potista.

Viimeinen viestini on osoitettu suoraan pankeille. Niille pankeille, jotka valittavat etteivät ne enää voi tehdä samanlaisia voittoja, joita ne tekivät kultaisina vuosina, totean, että kaikkien yritysten, jotka toimivat teollisuudessa tai vähittäiskaupassa reaalityaloudessa, on

tultava toimeen kahden–viiden prosentin vuotuisilla nettovoitoilla – eikä siinä ole mitään hävettävää. Niinpä nyt on aika todeta, että juhlat ovat ohi.

Vicky Ford, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän hyvin, ettei talouskriisi ole vielä lähimainkaan ohi ja että me tarvitsemme luotonantoa koko taloudessa. Viime viikolla näimme kuitenkin Irlannissa, että pankit hakevat edelleen pelastusta veronmaksajilta.

Emme voi enää antaa veronmaksajien pelastaa pankkeja. Tarvitsemme pankkeja, jotka ovat valmiita ottamaan riskejä, mutta niillä on oltava pääomaa ja likviditeettiä selviytyäkseen siinä tapauksessa, että riski epäonnistuu. Tämä on monimutkainen työ, josta kiitän Othmar Karasia, mutta se on vain osa kokonaisuudesta, ja me tarvitsemme myös oikeita ratkaisumekanismeja.

Eri ryhmien esittämistä lukuisista tarkistuksista käy ilmi, että Euroopan parlamentin jäsenet haluavat tarkastella yksityiskohtia ja vaikutusta. Meidän on varmistettava, että samaa lähestymistapaa sovelletaan vakuuksiin johdannaisten kielessä. Ennen kaikkea tehdään vaikutusarviointi – se tehtiin Baselin sopimuksesta – mutta se on niin hyvin peitetty luottamuksellisuudella, ettemme näe sitä. Vapautetaan se ja käytetään sitä.

Kun teemme kansainvälisen sopimuksen, meidän on varmistettava, että se pannaan täytäntöön koko maailmassa – ei vain täällä ja Wall Streetillä vaan koko maailmassa. Tässä tekstissä on useita kohtia, joissa on kiemurtelun varaa – 24 kohta vähemmistöosuuksista ja laskennallisista verosaamisista, 40 kohta ja sen kuvaus Euroopalle ominaisista vakaista rahoituslähteistä sekä uusi 43 a kohta.

Kyllä, Baselin päättäjien pitäisi tarkastella pienten pankkien verkostoja, joissa tuetaan toinen toista. He tekevätkin niin. Tulkintani on kuitenkin se, että meidän voidaan jollain tavoin nähdä ennättävän heidän päätelmänsä edelle.

Lisäksi on sovittu siitä, että siirrytään täyteen ja sitovaan vähimmäisomavaraisuusasteeseen. Ei luovuta siitä. Katson, että siellä missä meillä on hyviä paikallisia käytäntöjä, voimme antaa niiden jatkoa, mutta tutkitaan ne julkisesti eikä tuoda poikkeuksia sisään takaovesta. Markkinat vain olettavat, että takaovi on keino edistää huonoja käytäntöjä hyvien käytäntöjen sijasta.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä esittelijää Othmar Karasia erinomaisesta työstä ja tuen täysin hänen lähestymistapaansa tähän monimutkaiseen asiaan. Pidän kuitenkin tärkeänä sitä, että käytän kaksi minuuttiani korostaakseni asiaa, joka mainitaan mietinnössä mutta joka ansaitsee lähempää tarkastelua. Tarkoitin kiinniobligaatioita, saksaksi *Pfandbrief*, likviditeettinormien yhteydessä.

Uusissa eurooppalaisissa likviditeettinormeissa, joita me olemme määrittelemässä uudelleen, pitäisi tunnustaa entistä paremmin niiden erityinen taloudellinen, oikeudellinen ja toiminnallinen luonne. Kiinneobligaatioita käytetään pitkän aikavälin rahoitukseen ja investointeihin koko taloudessa. Baselin komitean nykyisellä kyseisiä obligaatioita koskevalla ehdotuksella olisi kuitenkin kielteinen ja kohtuuton vaikutus EU:n talouteen verrattuna muihin suuriin talousalueisiin, kuten Yhdysvallat.

Suhtaudun toki myönteisesti siihen, että Baselin komitean 26. heinäkuuta 2010 tekemässä sopimuksessa kiinneobligaatiot tunnustetaan erittäin likvideiksi varoiksi silloin, kun maksuvalmiusvaatimusta lasketaan. Vetoan kuitenkin Baselin komiteaan ja komissioon, komission jäsen Barnier, jotta kyseinen rahoitusinstrumentti tunnustetaan entistä paremmin

niin, että likviditeettipuskurin vakuuskelpoisten arvopaperien monipuolistamista edistetään riittävästi ja vältetään markkinoiden vääristyminen. Kyseiselle alhaisen riskin rahoitusinstrumentille on tarjottava ympäristö, jossa se voi menestyä.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme, että tämän päivän keskustelu Baselin komiteassa saavutetusta sopimuksesta on jälleen uusi viimeaikaisen kriisin sanelema askel. Kriisi on korostanut dramaattisesti rahoitusjärjestelmän sääntelyn ja valvonnan puutteita ja heikkouksia, kumonnut sen mitä siihen asti oli pidetty vallitsevana markkinoiden vapauttamisen doktriinina ja korostanut tarvetta entistä tiukempiin sääntöihin omien varojen riittävyden ja rahoituslaitosten valvonnan alalla.

Tätä taustaa vasten Baselin komitea on tehnyt sopimuksen, joka sisältää tiettyjä peruseriaatteita ja muutoksia, jotka on tehtävä vakavaraisuussääntöihin, jotta pankkijärjestelmän suoja-toimia voidaan parantaa. Sopimuksen täytäntöönpanossa EU:ssa Karas korostaa mietinnössään useita tärkeitä näkökohtia, jotka on otettava vakavasti huomioon, kuten erityislaatuiset EU:n markkinat, missä 80 prosenttia lainaamisesta perustuu pankkien luotonantoon, tarve demokratisoida Baselin prosessi niin että Euroopan parlamentti osallistuu siihen entistä aktiivisemmin sekä tietysti ehdotus sisällyttää kaikki euroalueen valtionvelka korkealaatuisiin likvideihin varoihin huolimatta niiden luottoluokituksesta luottoluokituslaitosten vaikutuksen vähentämiseksi.

Haluan kuitenkin toistaa sen, että uudet vakavaraisuustoimet muodostavat vähimmäistarkistuksen ja siitä huolimatta vaaditaan yleisempi uudistus pitkällä aikavälillä. Kuten komission jäsen totesi, EU on jo ottanut tärkeän askeleen hyväksymällä uuden eurooppalaisen valvontajärjestelmän. Vaihdamme taktiikkaa ja edistämme tiiviimpää koordinoitua ehkäisevänä perusvälineenä. Emme saa kuitenkaan pysähtyä siihen. Meidän on toteutettava lisätoimia ottamalla käyttöön valvonta- ja sääntelykehys virastoille, jotka ovat tähän saakka toimineet ilman valvontaa, kuten luottoluokituslaitokset ja vaihtoehtoiset rahastot.

Arvoisa komission jäsen, meidän on keskeisenä osana äskettäin esittämiänne ehdotuksia otettava käyttöön säännöt, joilla säännellään liiketoimia, jotka ovat erittäin epäselviä ja joihin sellaisina kohdistuu huomattava järjestelmäriski, kuten OTC-johdannaisten markkinat ja lyhyeksi myynti. Lopuksi, arvoisa komission jäsen, kuten te viittasitte Soulin G20-kokoukseen, meidän on johdettava toimia pääomasiirtojen kansainvälisen transaktiomaksun käyttöön ottamiseksi, ei tietenkään siksi, että kostamme pankeille tai rankaisemme niitä, vaan jotta voimme rajoittaa keinottelua ja lähettää vahvan viestin EU:n kansalaisille, jotka maksavat tällä hetkellä kriisistä, että odotamme oikeudenmukaisempaa taakanjakoa.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jos pankkien on pidettävä hallussaan enemmän pääomaa lainoja ja rahoitusvälineitä vastaan, se lisää niiden kykyä selviytyä tappioista. Baselin komitean viimeisimmissä ehdotuksissa otetaan perustaksi tämä vakauten perustuva lähestymistapa. Valitettavasti Baselin komitea ei ole vielä käsitellyt tyydyttävästi järjestelmän kannalta keskeisten pankkien ongelmaa. Suhtaudun siksi myönteisesti Othmar Karasin vaatimukseen, että likviditeettinormit yhdistetään merkitykseen järjestelmän kannalta. Toisin sanoen sellaisiin pankkeihin on sovellettava tiukempia vaatimuksia, joiden koko tai yhteydet maailmanlaajuiseen rahoitusjärjestelmään edellyttävät, että ne on kriisitilanteessa pelastettava veronmaksajien rahoilla.

Meidän pitäisi omaksua eritelty lähestymistapa velkaviputekijään. Vasta sitten kun on empiirisesti todistettu, että kyseinen väline ei johda arbitraasiin ja kilpailun vääristymiseen

ja että se itse asiassa hillitsee ylikuumentunutta lainanantoa, voimme harkita sen siirtämistä pysyvästi ensimmäiseen pilariin.

Joka tapauksessa on olemassa tarve panna kyseiset ehdotukset täytäntöön maailmanlaajuisesti. Emme voi sallia sitä, että Yhdysvaltojen viranomaisilla on ratkaisevasti vaikutusvaltaa Baselin ehdotuksiin eivätkä ne sitten kuitenkaan pane ehdotuksia täytäntöön. Soulin G20-huippukokous ensi kuussa osoittaa voimmeko saavuttaa tavoitteen ja missä määrin.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, ilmaisen aluksi olevani erittäin tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti on ottanut asian käsiteltäväksi, erityisesti siksi että mietintö on syntynyt parlamentin aloitteesta. Onnittelen lämpimästi Othmar Karasia.

Viime vuosikymmenen aikana olemme nähneet ennennäkemätöntä kehitystä erityyppisissä rahoitusalan innovaatioissa ja uusissa saatavilla olevissa instrumenteissa. Itse asiassa nämä instrumentit määräävät nykyään usein markkinoiden luonteen. Katson, että tässä tilanteessa tehokkaan valvonnan ehdottomana edellytyksenä on saada todella luotettavaa tietoa siitä, mitä kyseisillä markkinoilla tapahtuu. Tällä välin suositut rahoitusinstrumentit ovat muuttuneet niin monimutkaisiksi, että se vaikeuttaa huomattavasti valvojien työtä arvioida niihin liittyvää riskiä.

Uusien instrumenttien ohella meidän on muistettava, että markkinat muuttuvat ja globalisoituvat erittäin nopeasti ja että globalisoituneiden, kehittyvien markkinoiden ja kansallisten valvojien vastakkainasettelussa kyseiset instrumentit ovat täysin epäasianmukaisia ja valvonta epäonnistuu. Myös rahoituslaitosten kasvu aiheuttaa tietystä mielessä seurannan puutetta siellä missä valvontaa suoritetaan, ja se vaikeuttaa valvontaa.

Kaikella tällä haluan sanoa, että itse asiassa meillä ei ole kokonaisnäkemystä alasta, ja se koskee maantieteellistä näkökohtaa sekä itse alan toimintaa. Alalla toimivien osapuolten suhteiden sekä itse toiminnan muuttuvan luonteen ymmärtäminen on mielestäni ratkaisevan tärkeää rahoitusjärjestelmän turvallisuudelle maailmanlaajuisesti. Minusta tuntuu siltä, että se on puuttunut tähän saakka.

Baselin säännökset koskevat itse asiassa pääomaa, ja olen iloinen siitä, että uusilla toimilla pannaan täytäntöön vaatimuksia, jotka liittyvät likviditeettinäkökohtiin sekä suhdanteita tasoittavan politiikan mekanismeihin. Meidän olisi suhtauduttava myönteisesti alalle ehdotettuihin toimiin. Kun tarkastellaan pääoman indikaattorien huonoa tehokkuutta vianmääritystoimena, järjestelmän vakautta ja pyrkimystä maksuvalmiusvaatimusten standardointiin olisi pidettävä myönteisenä lyhyen ja pitkän aikavälin näkökulmasta, koska loppujen lopuksi likviditeettiongelmat johtivat niihin pankkien pelastamistoihin, joita me olemme todistaneeet.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, on monessa suhteessa myönteinen asia, että uusia vakavaraisuussääntöjä koskeva työ edistyy. Basel III -prosessin onnistunut loppuun vienti on edellytys rahoitusalan vakauttamiselle. Mietintö, josta me äänestämme, on tasapainoinen ja hyvin laadittu, mutta korostaisin kuitenkin kolmea seikkaa, jotka olisi voitu ilmaista selvemmin.

Ensinnäkin on tärkeää olla painostamatta pankkeja liikaa antamalla niille aivan liian lyhyt täytäntöönpanokausi, mutta samalla on vähintään yhtä tärkeää, että täytäntöönpano ei etene liian hitaasti. Tavoitteena pitäisi olla se, että pankit ovat niin vakaita, että selviytyvät

seuraavasta taantumasta. Kun tavoite on niinkin kaukana kuin 2017/2018, on olemassa riski, että moni pankki ei onnistu siinä.

Toiseksi meidän on varmistettava, että täytäntöönpano toteutetaan tiiviissä ja myönteisessä yhteistyössä Yhdysvaltojen ja muiden toimijoiden kanssa. Selvänä tavoitteena on oltava se, että vakautetaan koko kansainvälinen pankkiala eikä vain sen osia. Alueet, joilla on heikommat säännökset tai hitaampi täytäntöönpano, voisivat aiheuttaa riskejä koko maailmanlaajuiselle järjestelmälle.

Kolmanneksi, säännölliset stressitestit ovat erinomainen keino varmistaa jatkuvasti, että pankkijärjestelmä on vakaa. Niitä meidän pitäisi käyttää tehokkaana välineenä täydentää pääomasääntöjä. Kyseisten testien tiheyttä ja vaatimustasoa voitaisiin hyvinkin nostaa. Kriisi on osoittanut, että jotkut asiat voivat tapahtua erittäin nopeasti. Siksi rahoitusallalla on tärkeää seurata kehitystä erittäin tiiviisti kaiken aikaa.

Olle Schmidt (ALDE). –(SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, uusilla Baselin säännöllä luodaan edellytykset vakaudelle ja kestävälle kasvulle. Kriisi on opettanut meille, että pankit tarvitsevat enemmän ja parempaa pääomaa ja säännöksillä on edistettävä vakaata pankkitoimintaa ja vakaata riskinottoa. Vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat säännöt on muotoiltava siten, että niitä pankkeja, jotka lainaavat alhaisen riskin pääomaa, ei rangaista. On olemassa riski, että säännöt vaikuttavat erityisen pahasti Pohjoismaiden pankkeihin, sillä siellä pankeilla on paljon alhaisen riskin asuntolainoja. Se on huolestuttavaa.

Kaikki direktiivit ja uudet säännöt on mietittävä huolella, mutta kaiken kaikkiaan uhkana on sääntöjen liian suuri määrä, joka voisi puolestaan haitata kasvua. Olen Sharon Bowlesin kanssa samaa mieltä siitä, että komission on tehtävä analyysi vaikutuksista, joita uusilla pankkisäännöllä on kasvuun Euroopassa. Säännöt ja uusi lainsäädäntö eivät ole aina oikea vastaus. Ei tyydytä hyvään, jos voimme saavuttaa parhaan.

Antonio Cancian (PPE). –(IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän Othmar Karasia erinomaisesta työstä. Uskon, että olemme katsoneet sivusta vakavaa maailmanlaajuista talouden ja rahoitusalan romahdusta voimattomina kahden viime vuoden ajan, vaikka jotkut väittävätkin, että asiat voisivat olla vielä huonommin.

Tällä hetkellä Euroopan unionilla on vaikein osa ja te, arvoisa komission jäsen, olette johtamassa vallankumousta, jolla pyritään vakauteen, jotta me saamme tarvitsemamme takuut. Viime täysistunnossa annoimme talousvallalle myönteisen uudistuksen itse EU:n suojelemiseksi. Kuten te totesitte vähän aikaa sitten, ehdotuksia johdannaistuotteista ja lyhyeksi myynnistä on jo valmisteltu, ja me keskustelemme myös pankkien verotuksesta ja pääomasiirtojen kansainvälisestä transaktiomaksusta, samalla kun odotamme komission lopullista tarkistusta.

Arvoisa komission jäsen, meidän on pidettävä huolta siitä, ettemme, kuten usein tapahtuu, siirry ääriäidasta toiseen säännöllä ja lainsäädännöllä, jotka voisivat haitata tai hidastaa talouskehitystä ja elpymistä. Uskon, että jäykkyys ja byrokratia vaanivat meitä kaiken aikaa. On totta, että tarvitsemme tällä hetkellä vakautta, mutta vielä enemmän on totta, että tarvitsemme erittäin kipeästi kasvua, kasvua ja lisää kasvua – kuten puheenjohtaja Barroso totesi tässä salissa.

Basel III -sopimus merkitsee alkua prosessille, joka edellyttää vastuuta meiltä kaikilta, mutta meidän on myös suojeltava kilpailukykyä ja tasavertaisia toimintaedellytyksiä ja kiinnitettävä

huomiota toisaalta pk-yrityksiin ja toisaalta säästö- ja osuuspankkeihin, jotka ovat lähellä ruohonjuuritasoa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, uskon kaikkien olevan samaa mieltä siitä, että meidän on vahvistettava pankkijärjestelmän selviytymiskykyä. Othmar Karasin ansiosta tiedämme, että Baselin ehdotusten mukaan meillä ei ole tasaveroisia toimintaedellytyksiä, ja jos niitä ei ole, ei voi kilpailla. Itse asiassa on olemassa suuri vaara, että tehdään monta omaa maalia.

On esitetty väite, että Yhdysvallat ja EU ovat kaksi täysin eri asiaa, mutta sitä on vielä täsmennettävä. Yhdysvaltojen taloutta rahoitetaan pääasiassa pääomamarkkinoilla. EU:ssa luotetaan pääasiassa pankkialan lainanantoon, ja me tiedämme, että niin tapahtuu ennen kaikkea Irlannissa. Pankkimme eivät yksinkertaisesti voi antaa luottoa pk-yrityksille, ja muutoin kannattavia pk-yrityksiä menee nurin joka päivä vain siksi, etteivät ne saa luottoa. Kuten Vicky Ford huomautti, veronmaksajat pelastavat kyseisiä pankkiireja ja rahoittavat myös irtisanomispaketteja ja eläkerahastoja ja horroksessa olevien sääntelijöiden kultaisia kädenpuristuksia ja niin edelleen.

On siis paljon tehtävää, jotta tasapaino saadaan palautettua, ja mielestäni se on tässä keskeistä. Olen innostunut komission jäsenen vastauksesta, ja hän sanoi, että tekee työtä meidän kanssamme ja yrittää palauttaa tasapainon ja luoda tasavertaiset toimintaedellytykset. Sitten me tekisimme maaleja omien maalien sijasta.

Michel Barnier, komission jäsen . – (FR) Kiitos arvoisa puhemies, ja kiitos kaikille ehdotuksista, kannustuksesta ja pyynnöistä, jotka olen kirjannut huolellisesti muistiin avustajieni kanssa.

Jean-Paul Gauzès oli ensimmäinen, joka mainitsi oikean tasapainon löytämisen, ja Olle Schmidt, Wolf Klinz, Olle Ludvigsson ja juuri äsken Seán Kelly toistivat sen. Kyllä me pyrimme varmistamaan sen, että löydämme oikean tasapainon; itse asiassa tasapaino on löydettävä kolmella erityisalalla, joihin olen kiinnittänyt erittäin paljon huomiota.

On löydettävä älykäs tasapaino itse Baselin toimissa ja tavassa, jolla siirrämme ne lainsäädäntöömme. Aion käyttää siirtymäkauden ja liikkumavaran, jonka Baselin sopimus meille antaa, parhaalla mahdollisella tavalla ja sen lisäksi te annatte oman panoksenne.

Toinen ala, jolla on löydettävä tasapaino, ovat Baselin toimet ja kaikki muut toimet, joita otamme käyttöön G20:n kriisinhallinta- ja ennaltaehkäisyohjelmassa, ja palaan tähän hetken kuluttua.

Kolmas ala, jonka Seán Kelly juuri mainitsi, koskee Yhdysvaltoja. Seán Kelly, ymmärrän, että EU:n pankkiala rahoittaa taloutta paljon enemmän kuin Yhdysvalloissa, ja otamme kyseisen eron huomioon. Se on transatlanttinen tasapaino. Meidän on huolehdittava siitä – osoitan sanani erityisesti Philippe Lambertsille – odottamatta Yhdysvaltoja. Menen uudestaan Yhdysvaltoihin tapaamaan Tim Geithneria ja muita valvojia enkä aio vitkastella siellä, vaan aion varmistaa, että me kaikki liikumme samaan suuntaan Basel II-, Basel II ja puoli-, Basel III-, Basel IV- – anteeksi, Basel III -sopimuksen ja CRD 4:n alalla – ja muissa erittäin aroissa aiheissa, joissa voisi muodostua ero Yhdysvaltojen ja EU:n välille, ja tämä koskee tilinpäätösstandardeja. Emme ole naiiveja suhteessamme Yhdysvaltoihin, mutta emme halua myöskään tuomita ennalta sen aikeita.

Voin siis vakuuttaa Jean-Paul Gauzès'lle ja kaikille muille parlamentin jäsenille, että me kiinnitämme paljon huomiota tähän kolmijakoiseen tasapainoon. Antonio Cancian mainitsi

perustellusti rahoituksen epävakauden, joka on todellakin kasvun pahin vihollinen. Siksi meidän on luotava olosuhteet, joilla voidaan edistää rahoitusalan vakautta, ja ottaen huomioon keskustelun, jota käymme tällä hetkellä Kiinan kanssa, lisäksi vielä valuutan vakauden.

Olen pannut tarkasti merkille Udo Bullmannin kommentit, joissa kehoitetaan tekemään perusteellinen mikrotalous- ja makrotaloustutkimus. Aiomme myös käyttää tuottavasti siirtymäkaudet, jotka eivät ole loputtomia, ja olette aivan oikeassa, Udo Bullmann, kun sanotte, että EU:n lainsäädäntöä laaditaan täällä ja neuvostossa, ei muualla, ei Baselissa. EU:n lainsäätäjät ovat täällä ja juuri siksi me aiomme antaa ehdotuksen CRD 4:stä. Siitä tulee lainsäädäntöehdotus, jolle me haemme teidän hyväksyntäanne jo ennen keskustelu- ja ehdotusvaihetta.

Sharon Bowles, olette aivan oikeassa haastaessanne meidät ja sanoessanne, ettei tämä voi olla tavanomainen tapaus. Olen myös kuullut siellä täällä tiettyjä pankkiireja, joilla on lyhyt muisti ja jotka sanovat meille, että talouskriisi on ohi ja voimme jatkaa entiseen tapaan. Emme sallia itsellemme lyhyttä muistia, eikä meno jatku entiseen tapaan. Olemme täysin tosissamme tekemässä uudistuksia.

Lisäisin vielä, arvoisa puhemies, että entistä parempi pääomittaminen, josta puhumme Baselin sopimuksen ja CRD 4:n yhteydessä, ei ole ainoa väline tai ainoa ratkaisu. Kriisinhallintaan on monia muitakin ratkaisuja, jotka mainitsin aikaisemmin ensimmäisessä puheessani: on tietysti kaikki toimet, joita teemme hedgerahastojen sääntelemiseksi, ja toivon että saamme ne valmiiksi parissa päivässä; sitten ovat pääomasijoituksia, johdannaisia ja lyhyeksi myyntiä koskevat toimet. Sitten on vielä muitakin tärkeitä välineitä. Hetki sitten Olle Ludvigsson puhui stressitesteistä. Niitä on tehtävä säännöllisesti. Siinä on tämänhetkinen lähestymistapamme.

Philippe Lamberts, mainitsen vielä yhden tärkeän asian, jonka te nostitte esiin: niiden pankkien osingonjako, jotka eivät noudata vähimmäispääomavaatimuksia. Se ongelma on otettu selvästi huomioon yhdellä niin kutsutuista puskureista, tässä tapauksessa yleisellä pääomapuskurilla, jolla määrätään, että pankki ei voi maksaa osinkoa, jos se ei ole täyttänyt vähimmäispääomavaatimusta. Se on yksi ehdotuksista, jotka me tietysti sisällytämme lainsäädäntöehdotukseen.

Vicky Ford, meidän on todellakin suojeltava veronmaksajia. Olen varma, että seuraatte tarkasti ehdotuksia, joita me teemme tulevinä päivinä kriisinhallinnasta ja ennaltaehkäisystä sekä kriisinhallintarahaston perustamisesta jokaiseen jäsenvaltioon. Toivomme, että siten varmistetaan se, että pankeille maksavat pankit eivätkä veronmaksajat.

Astrid Lulling esitti hyvinkin täsmällisen kysymyksen. Kyllä, Baselin keskusteluissa kollegani ja minä olemme kiinnittäneet huomiota tähän asiaan ja olemme sopineet, että 40 prosenttia likviditeettipuskurista voi koostua *Pfandbriefeistä* tai kiinniobligaatioista, joista te kysyitte. Pidän sitä myönteisenä tuloksena, ja kannatamme ehdottomasti likvidien varojen monipuolistamista.

Wolf Klinz nosti esiin aiheen ”liian suuri kaatumaan”. Tässäkin asiassa, kun se nousi esiin Yhdysvalloissa, vastasin, että vertailu on mahdotonta, koska Yhdysvaltojen ja EU:n pankkijärjestelmät ovat erilaisia. Erot ovat joko niiden panoksessa talouteen tai niiden rakenteessa. Wolf Klinz, sanon teille kuitenkin, että asiaa ei ole vielä ratkaistu kansainvälisesti, ei G20:n eikä finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän taholta.

Seuraamme tilannetta tiiviisti varmistaaksemme, että veronmaksajia ei kutsuta eikä voida kutsua apuun.

Ślawomir Nitras, monimutkaisten rahoitusinstrumenttien alalla tarvitsemme vahvaa valvontaa. Siksi uudella Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisella on keskeinen tehtävä, suurelta osin tämän parlamentin ansiosta, tutkia tiettyjen myrkyllisten tuotteiden kieltämistä, ja tulette näkemään, että se vahvistaa entisestään EAMV:n roolia lähitulevaisuudessa.

Lopuksi kerron Anni Podimatalle, että myös luottoluokituslaitosten käsittelyssä tehdään vielä kolmas kierros. Se, mitä olemme tehneet tähän saakka teidän kanssanne, ei riitä, ja valmistelen parhaillaan kolmatta kierrosta toimille, joilla säännellään luottoluokituslaitoksia ja monipuolistetaan luottoluokituslaitosten markkinoita, jotka ovat lievästi sanottuna keskittyneet liian harvoihin käsiin. Esitimme ministereille kysymyksiä Ecofin-neuvostossa viime perjantaina, ja valiokuntanne puheenjohtaja Sharon Bowles oli läsnä. Valmistelen parhaillaan kuulemista, jolla pyritään sääntelyn vahvistamiseen.

Olle Schmidt käsitteli kumulatiivista vaikutusta; olen kuitenkin vastannut kysymykseen, kun puhuin kolmijakoisesta tasapainosta, jota me aiomme seurata erittäin tiiviisti.

Othmar Karas, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelu oli selvää, pätevää ja vastuullista. Annamme itsestämme erittäin hyvän kuvan, johdonmukaisen ja päättäväisen. Arvoisa komission jäsen, kiitän myös kaikkia keskusteluun osallistuneita, te mukaan luettuna. Emme epäile prosessia, mutta se ei ole päättynyt. Olemme nostaneet esiin myös kipeän aiheen. Kyseinen kipeä kohta koostuu ennen kaikkea EU:n ja Yhdysvaltojen pankki- ja talousrakenteiden eroista. Meidän on sanottava tässä vaiheessa selvästi yksi asia, joka on se, että vaikka lainsäädäntöprosessi ei ole vielä alkanut, Baselin prosessi vaikuttaa ja rajoittaa liikkumavaramme poliittisessa päätöksenteossa. Mitä olisi tapahtunut, jos emme olisi laatineet oma-aloitteisesti valiokunta-aloitteista mietintöä? Tänäpäin ei olisi käyty keskustelua. Siksi meidän on tuotava demokratia ja parlamentarismi Baselin prosessiin, G20-prosessiin, uusiin maailmanlaajuisiin instituutioihin, joita perustetaan, ja samalla meidän on osallistuttava prosessiin, niin ettei meille aina esitetä tapahtuneita tosiasioita.

Basel III -sopimus ja talletussuoja on yhdistettävä, sillä niiden välillä on yhteys. Tarvitsemme yhteyttä päätöksentekomme ja maailmanlaajuisen täytäntöönpanon välillä, erityisesti Yhdysvalloissa. Meillä on oltava likviditeetin määritelmä, ennen kuin saamme direktiiviluonnoksen. Tällä välin Yhdysvaltojen Dodd-Frank-laki aiheuttaa meille vielä yhden ongelman. Koska yhdysvaltalaisilla on ongelmia panna täytäntöön likviditeettinormia, he yrittävät taas kerran ottaa käyttöön lisäkriteereitä ulkoisten luokitusten ohella. Meidän perusohjeenamme pitää olla se, että arvioinnin perustana käytetään joko ulkoisia luokituksia tai vaihtoehtoisia kriteereitä, kuten hintavakautta. Emme missään nimessä voi hyväksyä sitä, että EU:ssa käytetään molempia ja Yhdysvalloissa vain toista.

Ollaan valppaita ja varmistetaan yhdessä, arvoisa komission jäsen, että jäsenvaltioiden valtiovarainministerit välittävät kansallisille parlamenteille sen, mitä komission nyt raportoi vaikutustenarvioinnissaan. Kansallisissa parlamenteissa tiedetään huonommin kuin täällä, mitä me täällä teemme ja millaisia ovat vaikutukset ja seuraukset jäsenvaltioissa. Meidän on myös aloitettava täältä hyökkäys. Otetaan kansalliset parlamentit mukaan tähän viestintäprosessiin.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Uskon, että äskettäinen talous- ja rahoituskriisi tai suurin taantuma suuren laman jälkeen, on korostanut tarvetta tarkistaa perusteellisesti nykyinen Basel II -sääntelykehys. Muistutan teitä täällä parlamentissa siitä, että Basel II -sopimuksessa määritellään luotonsaannin perusteet pakottamalla pankit arvioimaan objektiivisesti yrityksen luottokelpoisuus ottaen huomioon riskit, jotka liittyvät sen mahdolliseen maksukyvyttömyyteen, takuut ja vastuu konkurssitapauksessa. Vaikka kyseisten perusteiden tavoitteena on parantaa yritysten kilpailukykyä ja vahvistaa rahoitusjärjestelmää, niillä rangaistaan liikaa pk-yrityksiä, jotka vievät unionin taloutta eteenpäin. Konkreettisesti sanottuna, koska EU:n yritykset eivät ole varmallalla rahoitus pohjalla, sopimuksen soveltaminen merkitsee usein luotonsaannin vaikeutumista ja korkeampia korkoja. Vaikka pidänkin Baselin komitean toimia yleisen sääntelykehysten ajanmukaistamiseksi kannustavina, olen erittäin huolissani puutteista, joita nousi esiin neuvotteluprosessin aikana. Siksi katson, että Euroopan parlamentin on parasta osallistua entistä tiiviimmin neuvotteluihin tavoitteenaan tehdä muutoksia, joita tarvitaan sen varmistamiseen, ettei EU:n teollisuuden ja talouden asema heikkene.

Giovanni Collino (PPE), kirjallinen. – (IT) Uuden Euroopan vakaussopimuksen täytyy sisältää pankkijärjestelmä, joka edustaa toista päätä prosessissa, jossa käytetään omia varoja, jotka ovat EU:n talouden sykkivä sydän. Tosin sanoen, velka, jota Euroopan unionin jäsenvaltiot ottavat kaiken aikaa lisää tuottaakseen kansallista varallisuutta ja jakaakseen sen kansalaisilleen, on peräisin pankeista, joiden pitäisi tehdä sillä voittoa.

Vaikka on totta, että jäsenvaltiot tarvitsevat vielä paljon aikaa, jotta ne voivat mukautua finanssilakiensa standardointiin ja saavuttaa riittävän yhdenmukaisuuden verojärjestelmissään, luoda riittävät marginaalit likviditeettiä varten ja pyytää luotettavia vipuvaikutuksia taatakseen säästöt ja niiden pitkäaikaiset kehityssuunnat, meidän on varmistettava, että onnistumme löytämään oikean ratkaisun kriisiin jopa lyhyellä aikavälillä.

Omat varat, joita Euroopan unioni saa käyttöönsä entistä enemmän, saavat aikaan sen, että EU:n varainhoidon tavoitteena on entistä harvemmin järjestelmäriskien tukeminen ja yhä useammin kannusteiden luominen kansallisille talouksille, joita vartioidaan kateellisesti kansallisten rajojen sisällä mutta joita integroidaan suhteellisten etujen käytön optimoimiseksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoituslaitokset, jotka ovat vahvoja ja vakaita, ovat elintärkeitä pääomamarkkinoiden kestäväälle kehitykselle, luotonsaannille, kilpailukyvyille ja talouden ja rahoituksen vakaudelle. Kannatan siis tämän mietinnön hyväksymistä, erityisesti siksi, että se sisältää ratkaisevan tärkeitä toimia, joita olen esittänyt ja joissa käsitellään kansallisten rahoituslaitosten tilannetta. Viittaan tässä erityisesti seuraaviin: Baselin komitean ja komission tarve selvittää ristiinomistusta koskevien sopimusten käsittely, korkealaatuisten likvidien varojen perusteiden määrittelyn merkitys ottaen huomioon Euroopan keskuspankin määritelmä rahapolitiikan operaatioihin soveltuvista arvopapereista (repo) sekä kaiken euroalueen valtionvelan sisällyttämien korkealaatuisiin likvideihin varoihin huolimatta sen luottoluokituksesta, millä vähennetään luottoluokituslaitosten toimien suhteetonta vaikutusta.

Jiří Havel (S&D), kirjallinen. – (CS) Käsiteltävänä oleva mietintö on laadittu suhteellisen tarkasti. Siinä analysoidaan selvästi uutta ehdotettua pankkisääntelyä, joka on parhaillaan tarkistettavana (Basel II), ja tehdään yksityiskohtainen analyysi sen pääkohdista, joista keskustellaan parhaillaan käytännöllisellä ja akateemisella tasolla. Konkreettisesti sanottuna mietinnössä ehdotetaan toimia, joiden pitäisi lisätä rahoitusvakautta pankkialalla ja vähentää uuden kriisin todennäköisyyttä. Mietinnössä keskitytään seuraaviin viiteen pääalaan: pääoman laatu (pankkien pääoman laadun nostaminen on epäilemättä toivottavaa), tiukat likviditeettinormit (likviditeettiriski osoittautui huomattavaksi kriisin aikana), vastasykliset toimet (pankkien pääoman lisäämisen hyvinä aikoina pitäisi rajoittaa liiallista kasvua ja siitä johtuvia hintakuplia, kuten esimerkiksi Espanjassa), velkaantuneisuusasteen käyttöön otto (uuden indikaattorin pitäisi vakauttaa pankkeja, mutta sen pitäisi sisältää pankkien taseiden sisältämien rahoituserien lisäksi taseiden ulkopuoliset erät, kuten johdannaiset ja pankin ehdolliset sitoumukset) ja lopuksi keskuksena toimivan vastapuolen perustaminen OTC-kauppojen suorittamista varten, erityisesti johdannaisten avoimuuden lisäämiseksi. Edellä mainitun perusteella katson, että mietintö sisältää yksityiskohtaisen analyysin sekä olennaisia suosituksia, jotka koskevat ehdotettua pankkisääntelyä, ja suosittelen siksi hyväksymään ehdotetun tekstin.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Katson, että dynaamiset, selvästi määritellyt rahoitusmarkkinat, jotka pystyvät rahoittamaan valtavia investointeja, ovat ehdoton edellytys EU:n talouden elpymiselle. Tuen voimakkaasti G20-kokouksessa tehtyä sitoumusta lisätä pääomaa ja laatia likviditeetinhallintaa koskevat normit. Kyseiset laadukkaat likviditeettinormit ovat keskeinen tekijä kriisin voittamisessa.

Katson myös, että jouston lisääminen Euroopan unionissa käytettävissä olevissa vakuuskelpoisissa arvopapereissa, mikä voidaan saavuttaa määrittelemällä turvallisia rahoituslähteitä ja niiden erityispiirteitä, edistää rahoitusalan vakautta kriisitilanteissa lyhyellä ja pitkällä aikavälillä.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Viime vuosien talous- ja rahoituskriisi on kumonnut harhaluulot siitä, että pankit tuntevat omat riskinsä parhaiten ja voivat määritellä itse turvallisuusvaatimukset. Joidenkin pankinjohtajien täydellinen piittaamattomuus, myyntisuunnitelmien asettaminen etusijalle ja riskitekijöiden laiminlyönti sekä rahoitusvalvontajärjestelmän passiivisuus ovat pankkialan perussyynit, jotka aiheuttivat maailmanlaajuisen taantuman.

Basel II -sopimus ei ole osoittautunut mitenkään tehokkaaksi kriisintorjuntamekanismiksi. Näissä olosuhteissa on erittäin tärkeää luoda mahdollisimman nopeasti uudet normit – Basel III -sopimus – joka ei enää sisällä optimistisia oletuksia pankkien kyvystä säännellä itseään.

Pääomavaatimusten nostaminen lisää varmasti pankkialan turvallisuutta likviditeetin kasvun myötä. Tällaisiin toimiin liittyy kuitenkin myös riski siitä, että kustannukset siirtyvät pankkien asiakkaille – nostavat lainojen ja muiden taloudellisten palvelujen hintoja – mikä haittaa taloutta. Siksi on taattava sopivat suojelupuitteet, jotka voivat suojata meitä kyseiseltä ei-toivotulta vaikutukselta tai ainakin pitää sen minimissä. Toisaalta meidän on kuitenkin muistettava, että myös rahoitusalan turvallisuus maksaa. Kysymys kuuluu, miten paljon olemme valmiita maksamaan siitä?

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Kriisi on osoittanut selvästi, että jopa pankkipääoma on ollut riittämätöntä maksukyvyyn ja vakavaraisuuden kannalta. Nykyistä sääntelykehystä on siksi tarkistettava perusteellisesti, ja niinpä Baselin komitean toimia

kehyyksen ajanmukaistamiseksi, erityisesti yhdenmukaisia, selviä ja avoimia säännöksiä, on pidettävä yleisesti myönteisinä. Niissä on kuitenkin puutteita, ja nykyisessä muodossaan kehys häittäisi EU:n talouden kilpailukykyä. Eurooppalaiset yritykset ovat riippuvaisia pankkiluotoista. 80 prosenttia investoinneista ja lainoista perustuu Euroopassa pankkien luotonantoon. Tässä suhteessa on erityisen tärkeää varmistaa pk-yritysten rahoitus. Erot on otettava huomioon rankaisematta tiettyjä yritysmalleja. Muuten on olemassa riski, että vahingoitetaan EU:n taloutta.

16. Komission hintakartellitapauksissa määräämät sakot (keskustelu)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma komission hintakartellitapauksissa määräämistä sakoista.

Michel Barnier, komission jäsen . – (FR) Arvoisa puhemies, on aina suuri ilo olla täällä teidän kanssanne yöllä ja päivällä, ja puhun nyt kollegani ja ystäväni Joaquín Almunian puolesta. Hän ei ole päässyt vielä lähtemään Kiinan ja Euroopan unionin väliseltä työlläiseltä. Teidän parlamenttinne on pyytänyt komissiota kertomaan politiikastaan, joka koskee sakkoja kilpailun vastaisten toimien torjunnassa. Pidän siis mielelläni esityksen komission puolesta.

Kuten tiedätte, komission velvollisuus on torjua kilpailun vastaisia toimia ja rangaista niistä, kun ne aiheuttavat haittaa yrityksille ja kuluttajille sisämarkkinoilla.

Tärkein väline, joka meillä on käytettävissämme, on valtamme määrätä sakkoja yrityksille, jotka osallistuvat kartelleihin, omaksuvat rajoittavia kaupallisia menettelyjä tai käyttävät väärin hallitsevaa asemaansa. Kyseiset sakot määrätään sakkojen laskentaa koskevien suuntaviivojemme mukaisesti. Nykyisin käytössämme oleva versio hyväksyttiin vain neljä vuotta sitten.

Me myös tarjoamme alennettuja sakkoja yrityksille, jotka suostuvat yhteistyöhön tutkimuksissamme, esimerkiksi kun ne kiinnittävät huomionsa olemassa olevaan kartelliin, ja myös yrityksille, jotka suostuvat sopimukseen komission kanssa. Se säästää paljon aikaa ja resursseja kaikilta osapuolilta. Missään tapauksessa yrityksiä ei voida pakottaa maksamaan yli 10 prosenttia niiden vuotuisesta liikevaihdosta, joka on sakkojen enimmäistaso.

Arvoisat parlamentin jäsenet, näin ollen sakot ovat tärkein välineemme. Tulevaisuudessa ei pitäisi kuitenkaan sulkea pois yksittäisille henkilöille määrättäviä seuraamuksia, varsinkaan hallinnollisia seuraamuksia. Moni jäsenvaltio itse asiassa hyväksyy tällaiset seuraamukset. Haluamme tutkia huolellisesti tällaisen kehityksen oikeudelliset ja poliittiset vaikutukset.

Onko olemassa tarvetta viralliseen säädöskehyykseen? Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklassa säädetään oikeusperusta komissio määräämille sakoille, mutta ei suuntaviivoja sakkojen laskentamenetelmälle. 23 artiklassa annetaan perusperiaatteet, mukaan luettuna liikevaihtoa koskeva enimmäismäärä, jonka juuri mainitsin, kun taas suuntaviivoissa annetaan yksityiskohdat niiden soveltamisesta.

On melko tavallinen käytäntö useissa EU:n oikeusjärjestelmissä, että laissa säädetään monista erilaisista mahdollisista seuraamuksista sekä hallinnollisista suuntaviivoista, jotka koskevat varsinaisen rangaistuksen laskentamenetelmää. Se pätee Saksaan, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Alankomaihin, kun on kyse kilpailusääntöjen soveltamisesta. Tämän

tilanteen perusteella emme näe mitään syytä ehdottaa uutta lainsäädäntöä Euroopan unionin kilpailutapauksissa määräämistä sakoista.

Toinen kysymys on se, onko suuntaviivoja tarkistettava, ennen kuin tarkastellaan määrättyjen sakkojen tasoa. Haluan antaa teille jonkinlaisen käsityksen siitä, mitä kartellit maksavat EU:n taloudelle. Arvioidemme mukaan vuosina 2005–2007 puretun 18 kartellin vahingot olivat lähes 8 miljardia euroa. Tutkimukset ovat osoittaneet myös, että kartellit johtivat 10–30 prosentin hintojen nousuun, mikä olisi houkutteleva näkymä, jota olisi vaikea vastustaa, jollei kilpailulainsäädäntöä pantaisi ponnekkaasti täytäntöön, mikä on meidän tehtävämme.

Sakkomme on asetettu tasolle, jolla rangaistaan oikeudenmukaisesti laittomasta toiminnasta. Ne ovat korkeita, mutta ne vastaavat aiheutettua vahinkoa ja laittomia etuja, joita kartellin jäsenet ovat saavuttaneet. Sakkojemme on myös tehokkaasti ehkäistävä yrityksiä osallistumasta kilpailun vastaisiin toimiin tulevaisuudessa. Toistan, että siksi me emme näe mitään syytä tarkistaa vuoden 2006 suuntaviivoja, jotka koskevat sakkojen laskentamenetelmää.

Kolmas ja viimeinen kysymys on se, pitäisikö sakkoja laskea kriisin aikana. Voitte olla varmoja, että me tarkastelemme erittäin huolellisesti niiden yritysten rahoitustilannetta, jotka joissakin tapauksissa väittävät etteivät pysty maksamaan sakkojaan, ja että me olemme pienentäneet huomattavasti joillekin niistä määräämiämme sakkoja. Esimerkiksi viimeaikaisissa päätöksissä, jotka koskevat kylpyhuoneiden saniteettikalusteita tai sitkeää terästä, olemme soveltaneet 25–75 prosentin alennuksia.

Arvoisat parlamentin jäsenet, ei ole meidän etujemme mukaista sulkea yrityksiä pois markkinoilta. Itse asiassa asia on juuri päinvastoin. Kilpailusääntöjä sovelletaan usein niin, että voidaan antaa uusille yrityksille mahdollisuus tulla markkinoille ja jatkaa normaalia liiketoimintaa tasavertaisin toimintaedellytyksin.

Klaus-Heiner Lehne, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aluksi haluan kiittää komissiota joustavuudesta, jota se on osoittanut. Komission jäsen Barnier viittasi siihen, että tietyillä aloilla, rakennusteollisuudessa, jossa on ollut vakava laskusuhdanne, on ollut melkoista liikettä, kun on annettu sakkoja ja myönnetty – ei voi sanoa ”avustuksia” – maksujen lykkäyksiä. Pidän sitä järkevänä reaktiona komission puolelta ottaen huomioon erityisen taloudellisen tilanteen, jossa monet yritykset ovat. Riippumatta tästä tervetulleesta joustavuudesta komission taholta, on kuitenkin syytä esittää perustavanlaatuinen kysymys, vastaako sakkojen laskentajärjestelmä, jota parhaillaan tarkastelemme, millään tavoin oikeusvaltioperiaatetta.

Rohkenen sanoa, että sitä voidaan epäillä. Syynä on se, että neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2003 annetaan laaja määritelmäkehys ilman että itse säädöksessä annetaan erityisiä perusteita, ja sen seurauksena komissio saa niin vapaat kädet, että voi melkein epäillä, että sen taustalla olevat päätökset eivät välttämättä perustu lainsäädäntöön, vaan ne voisivat pikemminkin sisältää tiettyjä sattumanvaraisia tekijöitä. Valitettavasti unionin yleinen tuomioistuin on tähän saakka myötäillyt tätä käytäntöä ja määrittelymenetelmää eikä ole arvostellut sitä.

Voisin kuitenkin kuvitella – ja me olemme uuden tilanteen edessä, sillä me liitymme pian Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja Lissabonin sopimus on nyt tehnyt perusoikeuskirjasta sitovan – että mahdollisesti oikeuskäytäntö voisi muuttua sen valossa. Mielestäni asiaa olisi siksi pohdittava ja olen tyytyväinen siihen, että komissio harkitsee neuvoston

asetuksen (EY) N:o 1/2003 säännösten tarkistamista tällä alalla perusteiden ja muunlaisten seuraamusten osalta, millä täsmennetään säännöksiä ja annetaan entistä kovemmat perusteet myös suhteessa rangaistustoimiin. Henkilökohtaisesti pidän sitä tarpeellisena niiden oikeusvaltioperiaatteen puutteiden korjaamiseksi, joita monet asiantuntijat näkevät EU:ssa.

Antolín Sánchez Presedo, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kysymys sakoista on erittäin tärkeä. Se koskee kilpailun vastaisen toiminnan vastustamista, ja kyseisen vastustuksen on oltava tehokasta ja lujaa. Heikko, riittämätön vastustus kannustaa rikkomuksiin. Niinpä sakkojen on estettävä niitä, jotka rikkovat sääntöjä, mutta niiden on myös toimittava yleisenä pelotteena kaikille toimijoille. On oltava selvää, että laitton kilpailu ei tarjoa mitään etua tai hyötyä niille, jotka siihen syyllistyvät.

On totta, että komissiolla on laaja harkintavalta sakkojen soveltamisessa. Harkintavalta ei kuitenkaan tarkoita mielivaltaista toimintaa, koska on olemassa säännöt, rajat ja perusteet, on menettely ja takuut, ja joka tapauksessa on olemassa oikeudellista valvontaa.

Sopimus, asetus (EY) N:o 1/2003, vuoden 2006 suuntaviivat ja tiedonanto sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevasta ohjelmasta – sekin vuodelta 2006 – kaikki muodostavat kehyksen, joka toimii kohtuullisen hyvin.

Järjestelmää voitaisiin kuitenkin parantaa. Kokemus järjestelmän soveltamisesta, asiantuntijoiden suositukset sekä toimielinten ja joidenkin toimijoiden esittämät perustellut huolet antavat meille syytä käsitellä tiettyjä asioita. Avoimuutta ja ennustettavuutta voitaisiin parantaa, ja myös järjestelmän vaikutuksesta pk-yrityksiin, työllisyyteen ja yritysten kestävyyskykyä voitaisiin keskustella. Myös joustavuutta maksujen suuruudessa voitaisiin pohtia samoin kuin yhteyttä sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevaan ohjelmaan, ja jopa sitä miten poistaa erot eri jäsenvaltioiden järjestelmien välillä.

Järjestelmä olisi täydellinen, jos siihen lisättäisiin muita olennaisia välineitä: esimerkiksi henkilökohtaisen vastuun korostaminen, muunlaisten korjaustoimenpiteiden harkinta – kilpailun vastaisen toiminnan lopettamisen lisäksi myös sen toistumisen torjumiseksi – ja yksityisten toimien käynnistäminen korvaukseksi yksilöille ja ryhmille.

Kaikkia näitä asioita on käsiteltävä perusteellisesti, järjestelmällisesti ja myönteisesti epäilemättä tapaa, jolla kilpailupolitiikka toimii.

Sophia in 't Veld, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä monesta asiasta, jotka edelliset puhujat ovat maininneet. Suhtaudun myönteisesti komission jäsenen lausuntoon, koska jos kuuntelen tarkkaavaisesti, komissio on itse asiassa avoin Euroopan parlamentin pyynnölle, joka sisältyi viime vuoden mietintöön kilpailupolitiikasta ja joka koskee entistä kehittyneempää välinevalikoimaa kilpailunvastaisessa politiikassa.

On keskitytty kovin paljon sakkoihin ja niiden kokoon, mutta meidän olisi varottava sen muuttumista ideologiseksi keskusteluksi. On pitkälti kyse välinevalikoimasta, joka on tehokas pelote kilpailun vastaisille toimille. Kuten aivan oikein huomautitte, vahinko taloudellemme ja myös kuluttajille on huomattava. Mielestäni sakkojen pitäisi olla kohtuullisia, mutta, jos yritykset valittavat sakoista, niin sitten niiden ei pitäisi osallistua kartelleihin. Se on paras takuu sille, etteivät ne saa liian suuria sakkoja.

Viime vuonna pyysimme komissiolta ehdotuksia entistä kehittyneemmistä välineistä. Pyysimme teitä esittämään ehdotuksia, jotka koskisivat asioita kuten henkilökohtainen

vastuu (jonka juuri mainitsitte), yritysten avoimuus ja vastuuvollisuus, lyhyet menettelyt, oikeus puolustukseen ja oikeudenmukainen menettely ja mekanismit, joilla varmistetaan sakoista vapauttamista ja niiden lieventämistä koskevien sovellusten tehokas toiminta, mutta myös yritysten noudattamisohjelmat ja eurooppalaisten normien kehittäminen. Haluaisin tietää, aikooko komissio antaa tällaisia ehdotuksia. Ymmärrämme, että asia on erittäin monimutkainen, koska kyse on kansallisesta toimivallasta ja EU:n toimivallasta. Katson kuitenkin, että meillä on yhteinen tavoite saada markkinat toimimaan asianmukaisesti.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, muistan kysyneeni pari vuotta sitten kilpailusta vastanneelta komission jäseneltä, tiesikö hän, oliko tehty arviointia sakkojen hyödyistä kuluttajille, ja silloinen komission jäsen ilmoitti valiokuntamme kokouksen alussa, että hän oli onnistunut haalimaan takaisin monta miljoonaa euroa sakkoina. Vastaus siis oli, että sellaista ei ollut harkittu. Vaikuttaisi siltä, että olette tehneet sen jälkeen tutkimuksia saadaksenne selville, mitä vahinkoja itse asiassa on tapahtunut.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne kahteen seikkaan. Ensimmäinen on se, että hinnat asetetaan ryhmän liikevaihdon perusteella. Kuitenkin yritys, joka on mahdollisesti rikkonut kilpailusääntöjä, enkä minä hyväksy sitä, voi olla suhteellisen pieni yritys ryhmän sisällä. Se minua häiritsee, erityisesti kun kyse on erillisistä oikeushenkilöistä.

Toiseksi, arvoisa komission jäsen, ja te olette sanonut niin eikä kolleganne, te puhutte usein ennaltaehkäisyn tarpeesta ja sanotte, että ennaltaehkäisy on parempaa kuin torjunta ja ainakin tehokkaampaa. Niinpä kysynkin, onko suurilla sakoilla, jotka aina pääsevät sanomalehtien etusivuille, todella jotain merkitystä ennaltaehkäisyn kannalta. Mietin myös sitä, olisiko ennaltaehkäisyn kannalta tehokkaampaa keskittyä enemmän tarkastusten määrään kuin sakkojen suuruuteen.

Kuten Ranskassa on viime aikoina tapahtunut, tuomioita voidaan selvästi antaa rahamääristä, joiden maksaminen vaatii 4 000–5 000 vuotta. Mielestäni meidän ei pitäisi niellä tällaisia rahamääriä. Meidän on tarkasteltava huolella vaikutuksia yritykseen taloudellisesti epävarmoissa olosuhteissa.

Kilpailusääntöjen vääristäminen ei ole oikein. On oikein antaa rangaistus, mutta rangaistuksen on oltava todella suhteellinen, ja siksi me halusimme tietää, muuttaako komissio sääntöjään. Ymmärtääkseni sanoitte, että niin ei tapahdu, mikä on häpeällistä.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole kuullut yrityksistä, joiden on maksettava sakkoa 400 vuotta, mutta se kuulostaa melko ankaralta. Arvoisa komission jäsen, ymmärrän kuitenkin, ettette myöskään voi luoda tänään politiikkaa noin vain. Siksi jätän joitakin kysymyksiä komission jäsen Almunialle asioista, joista me tänään keskustelemme.

Haluan käsitellä lyhyesti kahta asiaa. Ensimmäinen pyydän, että komissio tekee vaikutustenselvitykset vuoden 2006 suuntaviivoista. Olen ymmärtänyt, että Almunian henkilökunta on jo ilmoittanut, että niin tapahtuu. Odotan niitä kiinnostuneena. Ehkäpä minun on vain oltava asiasta ajan tasalla, mutta olisin huojentunut, jos niin tapahtuu.

Toiseksi, olemme tänään kuulleet, että sakot ovat huomion keskipisteenä – sakot, joita määrätään yrityksille, jotka rikkovat kilpailunehtoja. Sakoilla voi olla asteikko, mutta se ei näytä estävän yrityksiä. Ne rikkovat sääntöjä joka tapauksessa.

Meidän täytyy ehkä olla kekseliäitä siinä, mitä me teemme. Esimerkiksi hintasopimusten tapauksessa siihen syöllistyneitä yrityksiä koskevat seuraukset voivat usein vaikuttaa pieniin yrityksiin ketjun alapäässä, ja, vaikka se ei olekaan näiden syytä, ne joutuvat vaikeuksiin kyseisten sakkojen takia.

Mitäpä jos komissio ajattelisi hetken aikaa sosiaalista vaikutusta? Mitäpä jos komissio ajattelisi erilaisen lähestymistavan omaksumista? Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa järjestelyt antavat mahdollisuuden erottaa johtajia sakkojen määräämisen sijasta, ja silloin käsitellään itse asiassa syöllisiä henkilöitä ja annetaan työntekijöille ja yrityksille mahdollisuus selvitä – älykäs ajattelutapa ja sellainen, jonka voisimme lainata malliksi sille mitä me voimme tehdä tai edes pilottihankkeeksi.

On muitakin esimerkkejä – kuten olemme kuulleet joka puolelta salia muista maista – joiden suhteen me voisimme varmasti toimia samoin. Jos me toimimme älykkäästi, voimme tehdä paljon varmistaaksemme, että yritysten työntekijät eivät kärsi yhtäläillä sellaisten johtajien huonoista käytännöistä, jotka ovat omaksuneet kartelliajattelun.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Suhtaudun myönteisesti siihen, mitä kollegani ovat sanoneet tänä iltana. Valta, jota meillä on sakkojen kautta hintakartellitapauksissa, on todellista valtaa murtaa kartellit, ehkäistä kilpailun vastaisia toimia ja asettaa kuluttaja etusijalle.

Haluan esittää komissiolle kolme kysymystä, kuten Jean-Paul Gauzès ja muut. Ensinnäkin, mitä voimme tehdä paremmin ennaltaehkäisyä alalla? Toiseksi, etsimmekö – kuten Peter Skinner sanoi – parhaita käytäntöjä eri jäsenvaltioissa? Peter Skinnerin ehdotus, joka koskee johdon osallisuutta ja sitä mitä me voimme tehdä johtajille, on erittäin tärkeä. Kolmanneksi, voisimmeko saada aikataulun tulevista ehdotuksista?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, 81, 101 ja 102 artikla käsittelevät kaikki näitä asioita, kartelleja, hintasopimusta, saalistushinnoittelua ja niin edelleen. Toki meidän pitäisi olla huolestuneita siitä, mutta usein on vaikea todistaa, että ne todella ovat olemassa. Minulla on tässä esimerkiksi otsikko, jossa sanotaan ”Hintakartelli: autojen hinnat laskivat vain hieman vuonna 2009”, sen sijaan korjaus- ja huoltohinnat jatkavat nousuaan huolimatta kriisistä, palkkojen laskemisista ja deflaatiosta, pikemmin kuin inflaatiosta. Onko se kartelli?

Jos kotimaassani sataa, niin karjan hinta laskee automaattisesti. Mielestäni suuntaviivoja on tutkittava. On selvítettävä pitkän aikavälin suuntauksia ja myös varsinaiset rangaistukset, joita te aiotte soveltaa. Peter Skinner teki erittäin mielenkiintoisen ehdotuksen, kun hän sanoi ”laittakaa johtajat maksamaan”. Sanoisin, että tarvitsemme myös sakkoa: käyttäkää molempia keinoja. Tehtävää on varmasti paljon, mutta olemme oikealla tiellä.

Michel Barnier, komission jäsen . – (FR) Arvoisa puhemies, olen nyt kuullut kaikki mielipiteet ja pyynnöt ja raportoin niistä huolellisesti kollegalleni Joaquín Almunialle, joka on kertonut teille minun välitykselläni, ettei hän näe mitään syytä ehdottaa täysin uutta lainsäädäntöä sakoista, koska nykyinen asetus (EY) N:o 1/2003, jonka olen jo maininnut, voi olla erittäin hyödyllinen lähitulevaisuudessa.

Suuntaviivoista sanoisin, että komissio valvoo jatkuvasti niiden soveltamista ja on avoin kaikille ehdotuksille niiden parantamiseksi ja tästä näkökulmasta se, mitä jotkut ovat sanoneet, on erittäin hyödyllistä.

Klaus-Heiner Lehne, Jean-Paul Gauzès, Peter Skinner, meillä ei ole mitään joustavuutta vastaan säännösten soveltamisen valvontaa koskevissa käytännöissämme oikeuskäytännön suuntaviivojen rajoissa, niin että voimme ottaa huomioon taloudellisen tilanteen, joka on edelleen haastava. Toistan kuitenkin, että tällä hetkellä Joaquín Almunia ei näe tarvetta tarkistaa vuoden 2006 suuntaviivoja. Hän on tyytyväinen tapaan, jolla kyseisiä suuntaviivoja käytetään. Ne ovat osoittautuneet riittävän joustaviksi nykyisen kriisin aikana ja antavat meille mahdollisuuden ottaa huomioon vaikea taloudellinen tilanne, jossa osa yrityksistä on, kuten jotkut teistä sanoivat.

Kyseiset suuntaviivat sitovat komissiota sakkojen laskentamenetelmän osalta. Se merkitsee sitä, että ne tarjoavat yrityksille oikeusvarmuutta, sillä komissio ei voi luopua niistä ilman hyviä syitä. Jos komissio luopuu suuntaviivoista, tuomioistuimet voivat kumota sen päätökset.

Sophia in 't Veld, muista seuraamuksista kuin sakoista meidän olisi arvioitava, missä määrin ne voitaisiin tarvittaessa sisällyttää nykyiseen säädöskehiksemme. Vaikka jäsenvaltioissa käytetään vaihtoehtoisia seuraamuksia, niitä ilmeisesti käytetään vain harvoissa tapauksissa ja sakot ovat edelleen seuraamusten päämuoto.

Kahden periaatteen pitäisi ohjata tätä keskustelua. Ensinnäkään yksittäisillä seuraamuksilla ei saa kyseenalaistaa nykyistä rikkomusten valvontajärjestelmäämme, varsinkaan sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevaa ohjelmaa. Toiseksi se, että yrityksen johtajia tai työntekijöitä on rangaistu henkilökohtaisesti, mikä on siis mahdollista, ei vähennä millään lailla yrityksen vastuuta silloin, kun se on rikkonut kilpailusääntöjä.

Komissio katsoo, että sakkojen nykyinen taso ja Euroopan unionin kilpailulainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen ovat hyviä pelotteita kilpailun vastaiselle toiminnalle sisämarkkinoilla.

Vielä yksi asia, Klaus-Heiner Lehne. Meillä on hallintojärjestelmä, jolla varmistetaan kilpailusääntöjen asianmukainen täytäntöönpano. Sen lisäksi järjestelmällä on monia etuja. Meillä on tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jolla tuetaan järjestelmää.

Antolín Sánchez Presedo mainitsi avoimuuden, eikä se yllätä minua ottaen huomioon muut hänen kanssaan valvonnasta käydyt keskustelut. On olemassa mahdollisia parannuksia. Meillä on joustavat suuntaviivat, kuten juuri mainitsin, ja erityisesti tänä vuonna on tapahtunut parhaiden käytäntöjen käyttöön ottoa.

Lopuksi Sophia in 't Veld ja Catherine Stihler mainitsivat kehittyneet ohjelmat ja kehittyneet välineet. Voimme käsitellä asiaa noudattamisohjelmilla. Ne ovat erittäin tervetulleita. Tiedän oikein hyvin, että yritykset ottavat kyseiset noudattamisohjelmat vakavasti ja se voi edistää ennaltaehkäisyä, joka on todellakin, Jean-Paul Gauzès, edelleen edullisempaa kuin korvaus tai rangaistus.

Peter Skinner ja Seán Kelly puhuivat yrityksistä, jotka joskus kärsivät rangaistusten takia ja sosiaalisista ongelmista, joita siitä voi aiheutua. Seuraamme erittäin kiinnostuneina kehitystä jäsenvaltioissa, erityisesti pk-yrityksissä. Siksi me haluamme ehdottaa, kuten valkoisessa kirjassamme todetaan, että me tarkistamme miten tehokkaita vahingonkorvauskanteet ovat ja arvioimme niiden vaikutusta. Siitä syystä komissio käynnistää pian julkisen kuulemisen tästä aiheesta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Euroopan komissio määrää yhä useammin ja yhä suurempia sakkoja kartelleille ja yrityksille, jotka käyttävät väärin asemaansa markkinoilla. Komission määräämien sakkojen määrä ylitti kaksi miljardia euroa vuonna 2009. Olen tyytyväinen tähän nopeaan reaktioon EU:n toimeenpanevan elimen taholta. Samalla meidän on pohdittava sitä, onko nykyinen seuraamusjärjestelmä riittävän kattava. Komission toimii kaksijakoisessa syyttäjän ja tuomarin osassa. Lisäksi määrättyjen sakkojen haittavaikutuksiin kuuluu se, että rangaistujen yritysten työntekijät menettävät työpaikkansa. Se merkitsee sitä, että ihmiset, jotka eivät ole rikkoneet lakia, joutuvat myös uhreiksi. Siksi katson, että hintakartellitapauksia varten on luotava kehittyneempiä toimia, joilla pyritään entistä avoimempiin menettelyihin nimittämällä riippumattomia tuomioistuimia ja soveltamalla vaihtoehtoa rangaista henkilökohtaisesti johtajia, jotka ovat vastuussa yritysten laittomasta toiminnasta.

17. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, käsittelen ongelmia, joita nuorten lasten äidit ja vanhukset ovat kohdanneet Euroopan lentoasemilla. Asetuksen (EY) N:o 1107/2006 perusteella kyseisille kahdelle ryhmälle pitäisi tarjota apua lentoasemilla. Valitettavasti useimmissa tapauksissa asetuksen säännöksiä ei noudateta. Edes televisiomainoksessa, joka tehtiin tänä vuonna näyttävästi Euroopan komission määräyksestä, ei mainita sanaakaan äideistä tai isistä, jotka matkustavat itseksensä nuorten lasten kanssa.

Ratkaisu ongelmaan on yksinkertainen – on ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin, joilla kansalaisille kerrotaan heidän oikeuksistaan. Ensinnäkin asetuksen otsikko pitäisi vaihtaa lisäämällä siihen tietoa, josta näkee, että se koskee myös äitejä ja isiä, jotka matkustavat itseksensä nuorten lasten kanssa. Toiseksi pitäisi ehdottaa uutta kuvaketta kyseistä matkustajaryhmää varten. Se olisi pakollinen kaikilla Euroopan unionin jäsenvaltioiden lentoasemilla.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, ihmisoikeusvaliokunnan jäsenenä, Espanjan ja EU:n kansalaisena, terrorismin uhrina, koska terroristijärjestö ETA murhasi veljeni ja hänen vaimonsa Sevillassa, puhun täällä tänään tuomitakseni sen tosiasian, että Venezuelan hallitus ja presidentti ovat antaneet ETAn terroristien harjoitella Venezuelan maaperällä terrorismista epäillyn Arturo Cubillasin määräyksestä. Hän työskentelee Hugo Chávezin hallitukselle huolimatta siitä, että hänestä on annettu kansainvälinen pidätysmääräys. Tämä on vakava EU:n kansalaisten turvallisuutta koskevan perusoikeuden rikkomus.

Vaadin Espanjan hallitukselta päättäväisiä toimia vastauksena kaikkien Espanjan kansalaisten vakavaan nöyryytykseen. Pääministeri Zapatero ei voi enää vaieta, kun Venezuelan suurlähettiläs kutsuu kiduttajiksi kansalliskaartimme jäseniä, jotka ovat olleet ja ovat edelleen urheuden esikuvia ETAn vastaisessa taistelussa. Hän ei voi myöskään sulkea silmiään siltä, että ETA ja FARC tiivistävät yhteistyötään Venezuelassa, minkä tuomari Eloy Velasco on jo tuominnut. Pääministeri Zapatero ei voi kätellä sellaista johtajaa kuin Hugo Chávez, joka on tekemässä Venezuelasta terroristien turvapaikkaa.

Pääministeri Espanjan kaltaisessa valtiossa, missä terrorismi on aiheuttanut paljon tuskaa, ei voi enää sulkea silmiään tältä ongelmalta ja hänen pitäisi reagoida tilanteen vaatimalla tavalla, minkä kuka tahansa tavallinen kansalainen tekisi, jos hänellä olisi siihen tilaisuus.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, asia, josta haluan puhua tänään, on se, että 18. syyskuuta 36 tämän parlamentin jäsentä, minä mukaan luettuna, saimme kunnianosoituksen European Lung Foundation -säätiöltä tupakoinnin vastaisesta työstämme.

Tämä on itse asiassa eurooppalainen keuhkojen teemavuosi, ja kollegat, jotka ovat kiinnostuneita tupakkateollisuuden vastaisesta työstämme ja tupakoinnin torjunnasta, voivat vielä allekirjoittaa vetoomuksen.

Tällä hetkellä vain 10:ssä 27 jäsenvaltiosta on julkisilla paikoilla täydellinen tupakointikielto, jotta ne ovat savuttomia. Olen ylpeä siitä, että Skotlanti oli yksi ensimmäisistä paikoista, joissa tupakointi kiellettiin julkisilla paikoilla. Viimeaikaiset todisteet viittaavat siihen, että niiden lasten määrä, jotka tuodaan sairaalaan astman takia, on laskenut 18 prosenttia sen ansiosta, että tupakointi on kielletty julkisilla paikoilla. Sen me haluamme nähdä toistuvan koko Euroopan unionissa.

Pyydän parlamenttia onnittelemaan 36 kollegaa, joille European Lung Foundation -säätiö myönsi palkinnon 18. syyskuuta.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen viime viikon äänestykseen budjettivaliokunnassa Euroopan komission jäsenten peruspalkkojen ja lisien jäädyttämisestä, ellei käytännesääntöihin tehdä muutoksia. Äänestys osoittaa, että Euroopan parlamentti ei hyväksy toistamiseen sellaista tapausta, joka tapahtui Charlie McCreevyllle, entiselle sisämarkkinoista vastanneelle komission jäsenelle, jonka uutta johtajan virkaa komission tutkii mahdollisten eturistiriitojen takia.

Komission jäsenet ovat jättäneet 201 pyyntöä ottaa vastaan työpaikka komissiosta lähdettyään. Vain yhteen on tullut kieltävä vastaus. Sääntöjä on tarkistettava, eikä niiden pitäisi olla vain suuntaviivoja, joita tulkitaan väljästi.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Slovakian nykyinen hallitus on jättänyt useita lakiehdotuksia, joilla heikennetään perustuslaissa taattua tuomioistuinten ja tuomarien riippumattomuutta.

Perustuslain tarkistusta koskeva ehdotus, jolla pyritään rajoittamaan tuomarien koskemattomuutta, on jätetty parlamentille ilman, että siitä on pyydetty etukäteen kommentteja, ja ilman asiantuntijoiden keskustelua. Slovakian ajautumisesta kohti vääristynyttä demokratiaa ja oikeudellisesta tilasta todistaa myös se, että korkeimman oikeuden presidenttiä ja tuomarineuvoston puheenjohtajaa on kahdesti estetty puhumasta kansallisen neuvoston täysistunnon keskusteluissa oikeuslaitosta koskevista laeista, mukaan luettuna laki tuomarineuvostosta. Tuomarineuvostoa koskevan lain tarkistuksen tavoitteena on muuttaa neuvoston kokoonpanoa jo ennen kuin sen toimikausi päättyy. Tuomareita koskevan lain tarkistuksella lisätään poliittisten valtuutettujen määrä yhdestä kolmeen valintalautakunnissa, jotka valitsevat tuomarit ja edistävät näiden uria. Tämä on vain osa tarinasta, joka osoittaa selvästi miten Slovakian nykyinen toimeenpano- ja hallitusvalta pyrkii puuttumaan tuomioistuinten valtaan.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Tämä päivä, 6. lokakuuta, on tärkeä päivä Unkarin historiassa. Yli 150 vuotta sitten Unkarin vallankumoukselliset tarttuivat aseisiin Euroopan kahta

voimakkainta armeijaa vastaan tuolloin koko Euroopassa levinneiden vapauden, veljeyden ja tasa-arvon perusarvojen nimissä. Hävinneiden vapaustaistelijoiden 13 kenraalia teloitettiin tänä päivänä Aradin kaupungissa, joka sijaitsee nykyään Romaniassa. Unkarilaisten vapaudenkaipuu törmäsi yhtä voimakkaana kommunismiin, 1900-luvun sortohallintoon, kuten vuoden 1956 tapahtumat selvästi osoittivat. Vain neljä Aradissa vuonna 1948 teloitetusta 13 marttyyreista oli unkarilaisia, mikä kertoo siitä, että yleismaailmalliset arvot ylittävät kansalliset erot. Meille unkarilaisille se symboloi Unkarin kansan ikuista vapaudenkaipua ja yhtenäisyyttä sekä kansojen välistä sovintoa ja solidaarisuutta.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, käytän tätä tilaisuutta tuomitakseni Hugo Chávezin hallituksen halventavan ja epädemokraattisen toiminnan niitä kohtaan, jotka puolustavat vapautta ja ihmisoikeuksia.

Kollegani Iturgaizin pidätystä Caracasin lentoasemalla ei voi jättää huomiotta. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun hallitus on hyökännyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän jäseniä vastaan. Tehtävämme tämän parlamentin jäsenenä ei rajoitu EU:n sisälle. Se koskee myös niiden arvojen edistämistä, joille unioni perustuu, kuten vapaus, demokratia ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

On selvää, että kyseinen tehtävä ei miellytä niitä, jotka haluavat iskostaa totalitaarisia ajatuksia kansalaisiinsa.

27. syyskuuta pidettyjen parlamenttivaalien tulos antaa tilaa toivolle, vaikka meidän kaikkien pitäisi olla huolissaan reaktiosta Venezuelan opposition menestykseen.

Mitä voimme odottaa hallitukselta, joka suojelee terroristeja Oker-terroristisolusta, toimeenpanevasta elimestä, johon kuuluu epäilty ETAn murhaaja Venezuelan kansallisen maainstituutin (INTI) turvallisuuspäällikkönä, tai hallitukselta, joka jättää huomiotta useita lakia pakoilevia terroristeja koskevat luovutuspyynnöt?

Emme selvästikään voi odottaa mitään.

Arvoisa puhemies, tällaiset halveksittavat asenteet edellyttävät voimakasta reaktiota ja parlamentin tiukinta mahdollista tuomiota.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Kahtia jakautunut Saksa oli konkreettisin esimerkki kaksinapaisen maailman järjettömyydestä ja epäinhimillisyydestä. Ilman Saksan yhdistymistä myöskään Euroopan yhdentymistä ja vuosien 2004 ja 2007 laajentumisia ei olisi tapahtunut. Mikään muu kansa Euroopassa ei voinut ymmärtää paremmin Saksan keinotekoista ja järjetöntä jakoa kuin unkarilaiset. Euroopan yhdentyminen alkoi Saksan kansan jälleenyhdistymisestä. Berliinin muurin kaatuminen mursi myös kylmän sodan jakamaa Eurooppaa halkovan muurin. Unkarilaisena olen erityisen ylpeä siitä, että maani johtajat tekivät tuolloin rohkean päätöksen päästää kymmenet tuhannet Saksan demokraattisen tasavallan kansalaiset, jotka olivat paenneet Unkariin, rautaesiripun taakse Itävaltaan. He purkivat Unkarin ja DDR:n välisen sopimuksen ja mursivat siten ensimmäisen tiilen Berliinin muurista. Gyula Horn, tuolloinen Unkarin ulkoministeri, ja pääministeri Miklós Németh, tekivät historiallisen teon, joka ei olisi ollut mahdollinen ilman Mihail Gorbatšovin uudistuksia.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen juuri palannut Islannista osallistuttuani EU:n ja Islannin parlamentaarisen sekavaliokunnan ensimmäiseen kokoukseen. Kahden päivän vierailun aikana valtuuskuntamme kävi erittäin hyödyllisiä

keskusteluja Islannin hallituksen ja Islannin yleiskäräjien jäsenten kanssa Islannin jäsenyyshakemuksesta.

Kun valtuuskunta tapasi Islannin kalastusministerin, nostin esiin kysymyksen makrillin suurimman sallitun saaliin huomattavasta nostamisesta. Olemme kaikki vastuussa kyseisen kalastuksen jatkumisesta, samoin kuin kaiken muun kalastuksen, mutta viittaa nyt erityisesti tähän lajiin. Olen tyytyväisenä pannut merkille, että Islanti osallistuu 12. lokakuuta Lontoossa neuvotteluihin rannikkovaltioiden kanssa, ja toivon, että siellä päästään tyydyttävään ratkaisuun.

Rahoituskriisin seuraukset näkyvät vielä selvästi Islannissa. Sen takia Icesave-kiistan on jäätävä Islannin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden kahdenväliseksi asiaksi. On erittäin tärkeää, että osapuolet jatkavat neuvotteluja tavoitteenaan tyydyttävä tulos.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, olen erityisen tyytyväinen siihen, että komission jäsen Barnier on täällä tänään, koska tiedän, että asia, josta aion puhua, kiinnostaa häntä erityisesti. Luonnonkatastrofit aiheuttavat valtavaa tuhoa ihmishenkien ja taloudellisen infrastruktuurin menetyksen muodossa. Niitä koskevat toimet ovat yhteinen haaste ja edellyttävät yhteisiä ponnisteluja. Siksi Euroopan unionin on voitava reagoida nopeasti tällaisiin hätätilanteisiin. Tehdäkseen niin EU:n on hyödynnettävä mahdollisuutensa entistä paremmin ja herätettävä EU:n kansalaisia toimintaan.

Vapaaehtoistyön pitkä eurooppalainen perinne ja solidaarisuuden periaate tarjoavat vankan perustan tavoitteen saavuttamiselle. Niinpä nyt on tullut aika perustaa Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot, aivan kuten Lissabonin sopimuksen 214 artiklan 5 kohdassa määrätään. Muistutan teitä siitä, että vuosi 2011 on vapaaehtoistoiminnan eurooppalainen teemavuosi. Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot vahvistaisivat EU:n asemaa ja imagoa ja voittaisivat puolelleen EU:n ja muun maailman kansalaisten sydämet ja mielet.

Euroopan parlamentin velvollisuutena on ryhtyä pikaisiin toimiin Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamiseksi.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, hiilidioksidipäästöjä koskevat rajoitukset tulevat voimaan Euroopan unionissa vuodesta 2013 alkaen. Euroopan unionin viimeaikaiset suunnitelmat alentaa aiemmin suunniteltua rajaa, joka on 0,688 tonnia hiilidioksidia valmistettua tuotetonna kohden, voi johtaa sementintuottajat katastrofaaliseen tilanteeseen monissa EU:n jäsenvaltioissa, mukaan luettuna Puola.

Kuten tiedotusvälineissä on kerrottu, esimerkiksi *Gazeta Prawna* -sanomalehdessä, on laskettu, että sementin hinnat nousevat vähintään 30 prosenttia, mikä haittaa toisaalta vähittäisasiakasta, joka haluaa rakentaa talon tai asunnon, mutta se hidastaa myös talouskehitystä, sillä sementti on tuotannon perusraaka-aine. Tilanne on erityisen vaarallinen uusille EU:n jäsenvaltioille, koska niillä on paljon kiinni kurottavaa verrattuna rikkaisiin valtioihin, esimerkiksi Ranskaan tai Saksaan, jotka ovat rakentaneet infrastruktuurinsa, kuten moottoritiet, kauan aikaa sitten, kun alalla ei ollut mitään rajoituksia. Tilanne on haitallinen myös sikäli, että osa tuotannosta siirretään itärajamme yli, ja hiilidioksidi tuotetaan joka tapauksessa ja meidän taloutemme häviää.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, demokratian vastaisessa päätöslauselmassa, jonka Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous hyväksyi eilen 5. lokakuuta, työväenluokan ja ruohonjuuritason taistelu rinnastetaan ääriilikkeisiin,

ja ääriliikkeiden vastustamisen nimessä siinä ehdotetaan demokraattisten perusoikeuksien kuten ilmaisunvapauden, kokoontumisvapauden ja yhdistymisvapauden rajoituksia ja poistoja ja jopa poliittisten puolueiden toiminnan kieltä.

Halveksittavassa päätöslauselmassa on erityinen kommentti Kreikasta ja suuresta työväenluokan ja ruohonjuuritason taistelusta, joka on kehittynyt viime aikoina Euroopan unionin ja valtiomme hallituksen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten barbaarista ruohonjuuritason vastaista politiikkaa vastaan. Luokkataistelua ei pysäytetä taantumuksellisilla päätöslauselmilla ja laeilla. Se on historiallinen painostuskeino, väistämätön tuote järjestelmästä, joka on syntynyt barbaarisuudesta ja ihmisten hyväksikäytöstä. Työväenluokan taistelu, työväenluokan uudelleenjärjestäytyminen ja vastahyökkäys ja eurooppalainen ruohonjuuritason liike voivat lähettää tällaiset päätöslauselmat sinne minne ne kuuluvat: historian roskakoriin.

Kreikan kommunistinen puolue kehottaa työväen- ja ruohonjuuriluokkaa tuomitsemaan tällaiset taantumukselliset päätöslauselmat käytännöllisesti kiihdyttämällä taistelua Euroopan unionin pääoman ja porvarihallitusten ruohonjuuritason vastaista hyökkäystä vastaan ja tukemalla toimia, joilla perustetaan työväenluokan ja itsenäisten ammattinharjoittajien sosiaalis-poliittinen liittouma, joka voi saada aikaan muutoksia kansalaisten hyväksi.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) EU:n ja Kiinan huippukokous pidetään tänään Brysselissä. Ilmastonmuutoksen ja kaupan ohella keskustelun aiheena on ihmisoikeuksien puolustajien tilanne Kiinassa, kuolemanrangaistus ja *Laogai*-pakkotyöleirit. Kyseiset aiheet ovat epäilemättä erittäin tärkeitä, mutta muistuttaisin teitä vielä yhdestä ajankohtaisesta Kiinaa koskevasta ongelmasta – Tiibetistä. On valitettavaa, että Dalai Laman edustajien ja Kiinan kansantasavallan edustajien välinen vuoropuhelu, joka on tarjonnut jotain toivoa, etenee erittäin hitaasti. Yhdeksäs vuoropuhelukierros järjestettiin viime marraskuussa. Kokouksia pidetään epäsäännöllisesti ja niissä vallitsee epäluottamuksen ilmapiiri. Näin siitä huolimatta, että Dalai Lama on jo kauan sitten luopunut tavoitteesta, joka koskee Tiibetin itsenäisyyttä ja itsemääräämisoikeutta.

Vetoan jälleen kerran Kiinan johtajiin, jotta he ratkaisevat Tiibetin kysymyksen vuoropuhelulla ilman voimankäyttöä ja ottamalla Dalai Laman huomioon. Euroopan unioni suhtautuu tällaiseen vuoropuheluun epäilemättä myönteisesti ja on valmis antamaan panoksensa, toimimaan välittäjänä ja avustamaan miten tahansa.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Valitettavasti Romaniassa toimii tiukempi sensuuri kuin missään muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Tarkoitin naurettavaa elintä, jota kutsutaan kansalliseksi audiovisuaaliseksi neuvostoksi.

Se on stalinistinen hirviö, joka kaiken järjen vastaisesti kieltäisi sellaisetkin suuret kirjailijat kuin Cervantes, Goethe, Byron, Balzac, Cesar Pavese ja Adam Mickiewicz, jos he olisivat vielä elossa. Kyseinen joukkio terrorisoi tehokkaasti riippumattomia televisioasemia. Vertaan kyseistä neuvostoa norsujen hautausmaahan, josta nousee muutamia ”zombeja”. Sitä valvoo poliittisesti heikkenevä diktatuuri, joka määrää lamauttavia sakkoja sellaisille ohjelmille, joissa opposition annetaan ilmaista tiettyjä totuuksia.

Auttakaa meitä hankkiutumaan eroon kansallisen audiovisuaalisen neuvoston despoottisista byrokraateista ja palauttamaan Romanian suurin voitto, jonka se saavutti vuoden 1989 vallankumouksessa: lehdistönvapaus.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aiemmin tänään keskustelimme Lissabonin sopimuksen sosiaalisista määräyksistä, joissa unionia velvoitetaan ottamaan huomioon poliittisten päätösten sosiaaliset seuraukset. Ottaako EU – tai pitäisikö sanoa komissio – huomioon sosiaaliset ja varsinkin taloudelliset seuraukset siitä, että Irlanti pakotetaan noudattamaan vakaus- ja kasvusopimusta vuoteen 2014 mennessä?

Tietysti julkisen talouden vakauttaminen on erittäin tärkeää, mutta vaikuttaa todella siltä, että se on ainoa asia jolla on merkitystä. ”Painakaa alijäämä kolmen prosentin alle tai muuten”: se on vahva viesti EU:lta. Aiemmin tänä iltana puheenjohtajavaltio Belgia totesi, että ankara talouskuuri ei ole väistämätöntä, ja kuitenkin se meillä on edessämme: ankara talouskuuri, julkisen talouden korjaaminen mihin hintaan tahansa. Entäpä tarve rakentaa taloutemme uudelleen? Toki meidän on päästävä alle kolmen prosentin, mutta tarvitsemme enemmän aikaa.

Hyväksyn täysin sen, että monet vaikeuksista ovat itse aiheutettuja, enkä hae myötätuntoa mutta totean, että ankara talouskuuri tuhoaa pienen, avoimen taloutemme, jossa kaksi vuotta kriisin jälkeen edelleen menee nurin neljä yritystä päivässä.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, viime päivinä on saatu lukuisia raportteja psykoaktiivisten aineiden eli synteettisten huumausaineiden käytön tappavista vaikutuksista. Kyseinen ongelma on erittäin näkyvä myös Puolassa, koska myrkytysten ja jopa kuolemantapausten määrä lisääntyy, erityisesti nuorten keskuudessa.

Synteettisten huumausaineiden tuottajien ja välittäjien nerokkuus on viemässä voiton jäsenvaltioiden lainsäädännöstä. He tuovat tappavat huumeet markkinoille kauan ennen kuin jäsenvaltioiden onnistuu kieltää niiden myynti kansallisella lainsäädännöllä, ja ostajien keskuudessa kuvitellaan, että synteettiset huumausaineet eivät ole haitallisia, koska niitä ei ole kielletty. Se ei pidä ollenkaan paikkaansa. Synteettiset huumausaineet ovat yhtä haitallisia kuin laittomat huumeet ja jopa vielä vaarallisempia, koska ne johtavat nopeammin riippuvuuteen.

Koska synteettiset huumausaineet ovat erittäin vakava sosiaalinen ongelma, joka kasvaa joka päivä, meidän on ryhdyttävä päättäväisiin ja tehokkaisiin toimiin mahdollisimman pian. Euroopan komission, jonka olisi syytä huolehtia tuhansien nuorten terveydestä, pitäisi käynnistää nopeasti toimia, joilla ihmisille kerrotaan synteettisten huumausaineiden haitallisuudesta ja vaaroista, joita niiden käyttöön liittyy, ja komission pitäisi myös valmistella uusia oikeudellisia toimia.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten *Financial Times* -sanomalehdessä kerrotaan 6. lokakuuta, tutkimuksesta vastaava komission jäsen Geoghegan-Quinn on varoittanut innovoinnin hätätilasta EU:ssa.

Meidän on tuettava yksityisen sektorin tutkimusrahoitusta erilaisilla toimilla, kuten riskipääomaa koskevat rahoitusaloitteet. Euroopan unionin ehdotuksessa, jolla pyritään estämään talous- ja rahoituskriisin toistuminen, riskipääoma – joka on keskeinen tekijä pienten innovatiivisten uusyritysten edistäjänä EU:ssa – kuitenkin niputetaan yhteen keinottelijoiden, kuten hedgerahastojen, kanssa.

Riskipääoma on vaihtoehtoisen rahoituksen mehiläinen, koska sillä voidaan pölyttää kehittyviä yrityksiä ja edistää kasvua maailmantaloudessa, kuten Google, Facebook ja Skype todistavat. Riskirahastot tarjoavat pääomaa, asiantuntemusta ja usein itse markkinat

innovatiivisille yksityisille uusyrittäjille ja pk-yrityksille. Ne tarjoavat vankkaa tukea ja investointeja keskimäärin kolmen–seitsemän vuoden ajan.

Meidän on myös kurottava umpeen kuilu itsemme sekä Yhdysvaltojen ja Japanin välillä. Mielestäni meidän pitäisi ottaa huomioon tutkimuksesta vastaavan komission jäsenen Geoghegan-Quinnin sanat.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, haluan kertoa parlamentille, että viime sunnuntaina, kun paavi vieraili Palermossa, Italian perustuslaki ja Euroopan unionin perusoikeuskirja kumottiin. Sanan- ja ajatuksenvapautta sekä kotien koskemattomuutta loukattiin.

Tuolloin Italian poliisi vaati poistamaan julisteen, jossa oli lause evankeliumista: ”Minun huoneeni on oleva rukouksen huone. Mutta te teette siitä rosvojen luolan.” Samaan aikaan poliisi salli julisteen, jotka olivat homofobisia ja avoparien vastaisia. *Altro quando* -kirjakaupan sisällä omistaja laittoi näkyviin julisteen, jossa oli lause ”Rakastan Milingoa”. Poliisi tunkeutui yksityistiloihin ja takavarikoi julisteen ilman oikeuden määräystä ja käytti poliisille sopimattomia menetelmiä.

On paradoksaalista, että sellaisessa maallisessa ja demokraattisessa valtiossa, joka Italian pitäisi olla, viranomaiset rajoittavat julkista ilmaisunvapautta, jotta paavin tunteita ei loukattaisi, kun taas pääministeri Berlusconi voi kiroilla julkisesti ilman, että se on kirkolle ongelma. Tässä yhteydessä kaikki maalliset ja uskonnolliset instituutiot jyräsivät jälleen kerran demokratian Italiassa, mikä kasvattaa ylitsepääsemätöntä kuilua, joka nyt on kasvanut instituutioiden ja kansalaisten välille.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Huolimatta elvytystoimista, joita EU:n jäsenvaltioiden hallitukset ovat toteuttaneet, viimeaikaiset mielenosoitukset ja lakot nostavat esiin sen, että tilanne ei ole juuri lainkaan parantunut.

Valitettavasti juuri kyseiset elvytystoimet, joilla hallitukset pyrkivät paikkaamaan talousarvion alijäämää ja maksamaan pankkien kanssa otettuja kalliita lainoja, aiheuttavat uuden kriisin, joka näkyy välittömänä tulojen laskuna ja EU:n kansalaisten elämänlaadun heikkenemisenä.

Nyt voisi olla aika, jolloin EU:n jäsenvaltioiden hallitukset muuttavat asennettaan asettamalla tyhjätaskuisten kansalaisten edut pankkien etujen edelle. Pankit kun onnistuvat edelleen jonkin ihmeen kautta tekemään suuria voittoja. Periaatteessa, jos jonkun on hävittävä tässä pelissä, sen ei tarvitse aina olla kadunnies.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin puhun Venezuelasta, koska on olemassa ihmisiä, jotka eivät ymmärrä, että demokratia on muutakin kuin äänestämistä. Demokratia tarkoittaa sitä, että niin voi tehdä turvallisesti, vapaasti ja tasa-arvoisesti, ja demokratiassa ja vapaassa järjestelmässä on kunnioitettava myös yksityisomaisuutta.

Valitettavasti nykyään Venezuelassa kansalaiset ja heidän yrityksensä ovat vaarassa. Siksi haluaisin mainita yhden yrityksen, Agroisleñan, jonka ovat perustaneet Kanariansaarilta tulleet ihmiset ja josta yli 1 000 perhettä on riippuvainen. Se on pakkolunastettu epäoikeudenmukaisesti ja kuten monet muut yritykset, se on vuosien kovan työn jälkeen joutumassa vararikkoon sellaisten ihmisten arvaamattomien päätösten takia, jotka ajattelevat, että kaikki käy. Ensin takavarikoitiin maata, nyt takavarikoidaan yrityksiä, kuka tietää mikä tulee seuraavana?

Venezuelan kansan on voitava tuntea itsensä vapaaksi, eikä se käy, että yrittäjät tuntevat itsensä puolustuskyvyttömiksi ja jatkuvasti uhatuiksi. Kuten on jo sanottu, että Venezuelasta on tultava aito demokratia, josta terroristit eivät varmasti saa turvapaikkaa.

Evelyn Regner (S&D). –(DE) Arvoisa puhemies, kiinnittäisin huomionne Kansainvälisen kuljetustyöntekijöiden liiton (ITF) toimintaviikkoon, jota vietetään Istanbulissa tänä viikonloppuna. Kansainvälisen solidaarisuuden päivän syynä on maailmanlaajuisen kuljetuspalveluyrityksen aggressiivinen käytös omia työntekijöitään kohtaan, jotka haluavat perustaa ammattiyhdistyksen. Valitettavasti Turkin työläinsäädäntö ei vastaa vielä eurooppalaisia normeja, ja työnantajat käyttävät sitä seikkaa hyväkseen. Turkin työläinsäädännön mukaan ammattiyhdistys voi toimia yrityksessä vasta, kun yhdistykseen kuuluu yli 50 prosenttia työntekijöistä. Toistan: yli 50 prosenttia.

UPS, yhdysvaltalainen kuljetuspalveluyritys, on toiminut tylysti lopettaakseen ammattiyhdistyskampanjan. Yritys erotti 157 työntekijää välittömästi sen jälkeen kun nämä olivat liittyneet toimivaltaiseen kuljetustyöntekijöiden liittoon (TÜMTIS) ja hakivat ammattiyhdistyksen tunnustusta UPS:ltä. Tuhannet UPS:n työntekijät ovat nyt taistelleet toukokuusta lähtien kollegoidensa työpaikkojen palauttamisen ja parempien työolojen puolesta. Yrityksiä suosiva työläinsäädäntö ja sen brutaalit menetelmät merkitsevät sitä, että ammattiyhdistykset eivät voi toimia Turkissa.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). –(ES) Arvoisa puhemies, 18. lokakuuta turkkilaisessa Diyarbakirin kaupungissa alkaa DTP-puolueen 28 johtajan oikeudenkäynti.

Heidän joukossaan on 14 kansalaisten vaaleilla valitsemaa edustajaa: 12 pormestaria ja kaksi kunnanvaltuutettua. Heidän rikoksensa on se, että he ovat puolustaneet rauhanomaisesti poliittista asemaansa, mikä voi tuoda heille tuomion 15 vuodesta elinkautiseen.

DTP-puolueen kieltäminen ja mainitsemani pidätykset ovat jälleen uusi esimerkki vainosta, josta kurdivähemmistö kärsii Turkissa. Kyseiset tapahtumat tuomitaan päätöslauselmassa, jonka hyväksyimme 10. helmikuuta ja jossa analysoidaan edistystä, jonka Turkki on saavuttanut lähentyessään unionia, mutta emme katso, että riittävää edistystä on saavutettu.

Jos olemme johdonmukaisia ja haluamme auttaa uhreja ja Turkkiä etenemään oikealla tiellä, voimme tehdä niin. Tuetaan tällä aikaa kurdien asiaa ajavaa solidaarisuusliikettä.

Kehotan komissiota ja Euroopan parlamenttia lähettämään virallisen edustajan Diyarbakirin oikeudenkäyntiin.

Corina Crețu (S&D). –(RO) Pahinta mitä talouskriisin aikana voi tapahtua on, että sen päälle tulee poliittinen kriisi. Näin on tapahtumassa Romaniassa, jossa talous taantuu jyrkemmin kuin muualla EU:ssa, joka on elpymässä kriisistä.

Ennennäkemättömän tiukkojen säästötoimien täytäntöönpanijana on hallitus, jota eivät liikuta kovia kokevat miljoonat romanialaiset, jotka on käytännössä tuomittu kärsimään kylmää ja nälkää ja jotka eivät pysty ostamaan lääkkeitä. Viime aikoina nähdyt sosiaaliset protestit kertovat kansalaisten epätoivoisesta mielialasta, joka johtuu siitä, että heidän täytyy kohdata ankara talvi huomattavasti supistuneilla tuloilla. Samaan aikaan sananvapautta rikotaan räikeästi, kuten täysistuntokeskustelussa on jo tänä iltana todettu.

Köyhintä kansanosaa koskevan eläkelain vilpillinen täytäntöönpano pakottaa minut pyytämään EU:n toimielimiä keskittämään huomionsa Romaniaa kohdanneeseen kertakaikkiseen kriisiin ja torjumaan siellä tapahtuvat demokratian vastaiset väärinkäytökset.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Korostaisin yhtä tapausta, joka tapahtui Portugalissa eilen ja joka erittäin tärkeä Portugalille, EU:lle ja ihmiskunnan tulevaisuudelle.

Champalimaud-säätiö avasi syövän ja neurotieteiden tutkimuskeskuksen. António Champalimaud oli yrittäjä, joka jätti kolmanneksen henkilökohtaisesta omaisuudestaan – 500 miljoonaa euroa – kyseisten alojen tieteelliselle tutkimukselle. Ilmaisen kunnioitukseni Champalimaud-säätiön puheenjohtajalle Leonor Belezalle, joka on antanut tiukat perusteet tieteellisen tutkimuksen huippuosaamisen yhdistämiselle kliiniseen tutkimukseen. Olen varma siitä, että tavoite, joka koskee Portugalin ja Euroopan viemistä huippuosaamisen kärkeen tieteellisen tutkimuksen alalla, saavutetaan.

Champalimaud-säätiö houkuttelee maailmankuuluja tutkijoita Portugaliin ja Eurooppaan. Tejo-joen suussa se avaa uuden luvun portugalilaisessa ja eurooppalaisessa tieteellisessä tutkimuksessa, ja kertoo maailmalle uusista maailmoista.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Euroopan neuvoston parlamentaarisisessa yleiskokouksessa äänestetään huomenna brittiläisten sosialistin Christine McCaffertyn raportista aiheesta ”Naisten pääsy lailliseen sairaanhoitoon: sääntelemättömän omantunnon syistä kieltäytymisen ongelma”.

Meidän on tuomittava koko raportti, joka on ennennäkemätön ja vakava loukkaus ja uhka jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeudelle, toissijaisuusperiaatteelle sekä ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauden perusoikeudella. Raportissa keskitytään erityisesti niin kutsuttuun naisten lisääntymisterveydenhuoltoon, abortteihin, sterilointiin ja myös, siteeraan tekstiä ”kuolevien potilaiden kivunlievitykseen elämää lyhentävillä keinoilla”, mikä merkitsee aktiivista eutanasiaa. Euroopan neuvoston asiakirjassa vaaditaan jopa, että jäsenvaltiot velvoittavat terveydenhuoltopalvelujen tarjoajia antamaan vaadittua hoitoa, johon potilaalla on laillinen oikeus, huolimatta näiden kieltäytymisestä omantunnon syistä. Lisäksi siinä vaaditaan perustamaan jonkinlainen rekisteri kieltäytyneistä ihmisistä, ja ehdotetaan sitten, että heitä vainotaan jollain tavalla. Tällaista tapaa kohdella omantunnon syistä tapahtuvaa kieltäytymistä Euroopassa ei voida mitenkään hyväksyä.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, on vastuutonta kyseenalaistaa Espanjan ulkopolitiikan päättäväisyys terrorismin torjunnassa, ja on väärin syyttää Venezuelan hallitusta salaisesta tuesta ETAn terroristien koulutukselle alueellaan, koska tällaisesta tuesta ei ole todisteita.

Espanja torjuu urheasti terrorismia kansainvälisessä vuoropuhelussa ja yhteistyössä rajojensa sisä- ja ulkopuolella, ja se käy vuoropuhelua ja tekee yhteistyötä Venezuelan kanssa, jota on pyydetty ryhtymään erityistoimiin tässä tapauksessa.

Sen sijaan, että pyydetään lopettamaan suhteet ja vastakkainasettelu, annetaan poliisin, oikeusviranomaisten ja diplomaattien tehdä työnsä. Ne ovat saavuttaneet ennennäkemätöntä menestystä ja tuloksia terrorismin torjunnan alalla Espanjassa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on nyt päättynyt.

18. Terveystieteiden järjestelmät Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja maailmanlaajuiset terveystieteiden kysymykset (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Véronique De Keyserin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö, jonka aiheena on

terveydenhuoltojärjestelmät Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja maailmanlaajuiset terveyskysymykset (2010/2070(INI) (A7-0245/2010).

Véronique De Keyser, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitoksia, että olette edelleen täällä. Mietintö on vastaus komission tiedonantoon maailmanlaajuisista terveyskysymyksistä, mutta halusimme omaksua hieman poikkeuksellisen näkökulman ja keskittyä enemmän keskinäisiin järjestelmiin, jotka tällä hetkellä kukoistavat Afrikassa. Sallikaa minun poiketa hieman aiheesta.

Afrikan terveystilanne on tällä hetkellä kauhea kaikesta kansainvälisestä avusta huolimatta, ja tämä johtuu monista tekijöistä, kuten ilmastomuutoksesta, rahoituskriisistä, sodasta, joidenkin maiden huonosta hallinnosta tai Afrikasta löytyneiden rikkauksien synnyttämästä ahneudesta. Kun tähän lisätään suuret pandemiat, kuten aids, malaria, tuberkuloosi jne., kaikki tekijät yhteensä merkitsevät sitä, että edessämme on todellinen katastrofi.

Niinpä minun on ensiksi annettava tunnustusta kansalaisjärjestöjen ja tiettyjen uskonnollisten yhteisöjen työlle, sillä nämä tekevät todella erinomaista työtä hätätilanteissa konfliktialueilla, mutta tämä ei voi olla pitkän aikavälin vastaus, se ei ole kestävä vastaus.

On olemassa niin kutsuttuja vertikaalisia rahastoja, joita on mainittu ja joita käytetään laajalle levinneiden sairauksien, kuten aids, malaria ja tuberkuloosi, torjuntaan. Niihin saadaan paljon rahaa, ja ne ovat kiinnostavia yksityisille avun antajille, koska ihmiset kokevat antavansa tarkoitukseen, joka pystytään hallitsemaan hyvin. Todellisuudessa kuitenkin nämäkin varat, vaikka ne varmasti saavuttavatkin tavoitteensa, kattavat ainoastaan osan ongelmasta, koska valitettavasti Afrikassa kuolee nykyään edelleen enemmän ihmisiä saniteettitilojen ja juomaveden puutteeseen – lapset kuolevat punatautiin – tai paikallisten klinikoiden puutteeseen kuin aidsiin tai malariaan.

Tästä syystä huomiota on kiinnitetty 1990-luvulta lähtien kiihtyneeseen liikkeeseen, joka näkyy vakuutusjärjestelmistä muodostuvina aloitteina, ennen kaikkea keskinäisinä järjestelminä, joita on syntynyt hieman kaikkialle eri Afrikan maihin. Näiden keskinäisten järjestelmien tavoitteena on luonnollisesti saada ihmiset osallistumaan omasta terveydestään huolehtimiseen. Ei suljeta silmiämme; järjestelmistä ei tule omavaraisia, ne eivät onnistu tarjoamaan kaikkea sairaanhoitoon tai lääkkeisiin tarvittavaa rahoitusta, mutta muiden varojen ja muiden tukien kanssa ne kuitenkin varmistavat terveydenhuollon ja lääkkeiden saannin, ja tämän lisäksi jonkinlaisen sosiaalisen dynamiikan, joka on juurtunut alueelle.

Keskinäisiä järjestelmiä on satoja, niitä on eri maissa ja eri aloilla. On naisten keskinäisiä järjestelmiä, kahvilanomistajien järjestelmiä jne. Meidän haasteenamme on tukea tätä sosiaalista dynamiikkaa, rahoittaa sitä ja koordinoida sitä ja sanoa samanaikaisesti itsellemme, että ehkä jonakin päivänä toiminnasta tulee omavaraista, mutta ei vielä tänään.

Tästä syystä, vaikka näitä keskinäisiä järjestelmiä voi olla olemassa, niitä voi olla luonnollisesti vain, jos rinnalla on niin kutsuttuja horisontaalisia järjestelmiä. Miksi kukaan vakuuttaisi itsensä tai maksaisi sairauksien tai leikkauksien varalta, jos ei ole sairaaloita, lääkäreitä tai jos ei ole lääkkeitä? Tästä syystä, tämän seurauksena uskomme, että Euroopan unionin olisi paitsi tuettava, koordinoitava ja ylläpidettävä näitä keskinäisiä järjestelmiä, myös nostettava etusijalle perusterveydenhuoltoa koskevat horisontaaliset järjestelmät, vaikka tämä merkitsee sitä, että vertikaalisia rahastoja kehoitetaan osittain rahoittamaan tätä horisontaalista hoitoa, perusterveydenhuollon osaa, joka on välttämätön ja joka tarjoaa tasapainon, jonka avulla keskinäiset järjestelmät voivat toimia.

Mietinnössä viitataan näihin ongelmiin. Aikani on lopussa, mutta voin vastata jäsenille, jotka ovat huolissaan lisääntymisterveydestä, joka mainitaan mietinnössä ja on aihe, jota pidän erittäin tärkeänä.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Véronique De Keyser sanoi jo lähes kaiken, mitä asiasta on sanottava. Haluaisin osoittaa tämän minuutin Luandassa 1. joulukuuta 2009 tapaamalleni poikavauvalle ollessamme Angolassa AKT-maiden ja EU:n yhteisessä parlamentaarisisessa edustajakokouksessa. Poikavauvan elämä oli päättymässä, hän kuoli aliravitsemukseen äitinsä käsivarsille Divine Providence -sairaalassa Luandan keskustassa, lähellä paikkaa, jossa teimme työtämme ja lähellä stadionia, jota rakennettiin jalkapallon Afrikan-mestaruuskilpailuja varten; toisin sanoen lapsen ympärillä tapahtui paljon.

Tämä ei kuitenkaan ollut ainoa tapaus: Luandassa kuolee lapsia edelleen joka päivä nälkään aliravitsemuksen vuoksi. He kuolevat nuorten äitiensä käsivarsille; näille äideille ei ole opetettu mitään ravitsemuksesta, ja heidät jätetään usein oman onnensa nojaan.

Kristitylle tämänkaltaiset näkymät ovat synti – suuri synti, poliitikolle ne ovat merkki epäonnistuneesta politiikasta ja kyseisen maan, Angolan, päättäjille ne ovat myös merkki ahneudesta ja vaurauden epäoikeudenmukaisesta jakautumisesta. Uskon, että syyt siihen, miksi tuo lapsi eli niin ohikiitävän hetken, antavat meille paljon ajattelemisen aihetta, ja toivon, että kertomukseni edistää tätä ajattelua.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Huolimatta epäilyksistä, joita minulla on tätä mietintöä kohtaan, haluan aluksi kiittää Véronique De Keyseria. Hän osoitti, kuten monta kertaa aikaisemminkin, hyvän otteensa kehitysyhteistyöpolitiikasta ja sen, miten hän kantaa huolta maailman eri kolkkien elinolosuhteista.

Terveystason Saharan eteläpuolisessa Afrikassa on murheellinen. Olen kuitenkin huolissani siitä, että esittelijä De Keyser jätti hyväksymättä osan tarkistusehdotuksistani. Ei voi olla oikein puhua myönteisesti Kairon ja Pekingin lopullisista asiakirjoista, ja vaikka viitataan niihin, niitä ei hyväksytä. Tämä johtuu ainoastaan siitä, että – joidenkin jäsenten mukaan – tietyt kohdat eivät ehkä ole Euroopan unionin lisääntymisterveyttä koskevan politiikan mukaisia. On valitettavaa, että olemme haluttomia kunnioittamaan kansallisten ja alueellisten erityispiirteiden merkitystä sekä Saharan eteläpuolisen Afrikan valtioiden historiallista, kulttuurista ja uskonnollista moninaisuutta. Paikallisten asukkaiden terveys voi vain kärsiä tämän seurauksena.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa terveys tunnustetaan yhdeksi perusoikeuksista. Henkilökohtaisesti uskon, että oikeutta on tarkasteltava läheisessä yhteydessä elämää koskevaan oikeuteen.

Saharan eteläpuolisessa Afrikassa näillä oikeuksilla on hyvin erikoinen ja arveluttava tausta, ja haluaisin tästä syystä korostaa, että Euroopan unionin on omaksuttava vastuullinen ja humaani lähestymistapa terveydenhuollon alueella. Haluaisin aluksi mainita, että Euroopan unionin ei pitäisi mainostaa raskauden keskeytystä oikeutena, koska tätä niin kutsuttua oikeutta ei ole tunnustettu missään kansainvälisessä asiakirjassa niin kutsuttuna perusihmisoikeutena. Unionin pitäisi sitä vastoin maailmanlaajuisen ihmisoikeuksien puolustajana toimia kehityspolitiikassaan etenevissä määrin sellaisten ohjelmien tukena, joiden avulla suojellaan naisia, joilla on lapsia, ja suosia tuloksia, jotka ovat yhteensopivia elämää koskevan oikeuden ja syntymättömän lapsen suojelun kanssa. Toiseksi haluan korostaa jälleen kerran, että Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden ei pitäisi sisällyttää

kauppasopimuksiin immateriaalioikeuksia koskevia säännöksiä, jotka estävät köyhyyden koettelemia ihmisiä kehitysmaissa saamasta peruslääkitystä ja jotka kasvattavat korkeita kuolleisuuslukuja näillä alueilla.

Michel Barnier, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, kollegani Andris Piebalgs ei itse voinut tulla paikalle, ja esitän hänen puolestaan joitakin kommentteja ja huomioita. Rehellisesti sanottuna, jälleen kerran, komissio on aina parlamentin käytettävissä, ja olen erittäin tyytyväinen kuultuani Véronique De Keyseria ja muita puhujia aiheesta, joka on kiinnostanut minua jo pitkään. Arvoisa esittelijä De Keyser, sisämarkkinoista ja palveluista vastaavan komission jäsenen virassa ollessani ei ole sattumaa, että niiden virkamatkojen lisäksi, joita nyt teen viikoittain kaikkiin unionin pääkaupunkeihin ja että ensimmäisen virkamatkan, joka minun oli tehtävä Yhdysvaltoihin – sillä lähes kaikki liiketoimemme ovat transatlanttisia – jälkeen olin innokas tekemään toisen virkamatkan unionin ulkopuolelle Addis Abebaan heinäkuun lopussa tavatakseni Afrikan unionin johtajia. Tämä siitä syystä, että kohtalomme ovat kietoutuneet toisiinsa, ja olen puhunut vuosien ajan uudesta kumppanuuspolitiikasta kahden suuren maanosan välillä.

Mitä tulee moniin, kriisiin liittyviin aiheisiin, jotka joka tapauksessa koskevat omia huolenaiheitamme tai liittyvät niihin, esimerkiksi markkinoiden välinen yhteistyö, rahanpesun torjunta, rahoitusalan sääntely, taistelu, jota haluan käydä säälimättömästi liiallista spekulointia vastaan maataloushyödykkeiden alalla, erityisesti Afrikassa, jossa monet maat riippuvat tuontiruuasta, kyseisen virkamatkan jälkeen minä ja kollegani päätimme ryhtyä tehostamaan yhteistyötämme.

Kiitän teitä Andris Piebalgsin puolesta ja omasta puolestani laadukkaasta mietinnöstänne, jossa kuvaatte kehitysmaiden terveystilannetta, mutta samalla haluan lisätä, ettemme puhu yksin Afrikasta. Joitakin viikkoja sitten olin Haitissa kollegojeni Catherine Ashtonin, Kristalina Georgievan ja Andris Piebalgsin virkamatkan jälkeen, ja on selvästi nähtävissä, että jopa Afrikan ulkopuolella, köyhimmissä maissa, riittää haasteita sairauksien ennaltaehkäisyn ja terveydenhuollon alalla.

Kuten parlamentin jäsen Rinaldi sanoi, on tosiasia, että vuosittain kuolee lähes 30 miljoonaa ihmistä ennenaikaisesti syistä, jotka voitaisiin hoitaa sillä rahamäärällä, joka Euroopan unionissa tai Yhdysvalloissa käytetään pelkästään lemmikkieläinten ruokaan tai, jos haluamme tarkastella toista vertailua, summalla, joka vastaa kahta prosenttia maailmanlaajuisista sotilasmenoista. Minusta tilannetta ei yksinkertaisesti voi hyväksyä.

Elinkelpoisen sosiaalipolitiikan, johon kuuluu terveydenhuolto, olisi oltava valtion perustoimintojen ytimessä, kestävän ja osallisuutta edistävän kasvun yhteydessä. Terveys on paitsi universaali oikeus, myös osa talouskehitystä. Sellaiset terveysjärjestelmät, jotka perustuvat alle 30 euron suuruisiin vuosimenoihin henkeä kohden laskettuna – mikä on 50 kertaa vähemmän kuin Euroopan unionissa keskimäärin – eivät koskaan ole riittäviä pitämään terveydenhuollon ammattilaisia työssään, varmistamaan välttämättömien lääkkeiden saatavuutta tai tarjoamaan ihmisille tasapuolista pääsyä hoitoon.

Tässä suhteessa haluan kertoa teille Andris Piebalgsin puolesta, että jatkamme sen painottamista, että Euroopan unioni lunastaa sitoumuksensa julkisen kehitysavun tason ja laadun suhteen ja tarjoaa apua sitä eniten tarvitseville kolmansille maille. Terveystieteiden tukeminen säilyy komission ensisijaisena sitoumuksena ulkopoliittikassamme ja kolmansien maiden kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun vahvana osana. Toistaakseni jäsen Záborskán huolen kolmannet maat eivät kaikki ole

samassa veneessä. Kuten sanoitte, kehittyvien maiden ja vähiten kehittyneiden maiden välillä on suuria eroja esimerkiksi Afrikassa.

Lisäksi koetamme edistää tätä käsitystä osana komission aktiivista osallistumista maailmanlaajuisiin aloitteisiin, kuten maailmanlaajuiseen rahastoon aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumiseksi, sekä toimimalla vuorovaikutuksessa muiden tällä alalla aktiivisten julkisten ja yksityisten toimijoiden kanssa. Esittelijä De Keyser, olette oikeutetusti ylistänyt kansalaisjärjestöjen työtä, jota pidän esimerkillisenä. Näin jälleen kerran muutamia päiviä sitten Haitilla, että kansalaisjärjestöillä on huomattava ja ratkaiseva rooli monien unionin, rahastosponsorien tai Maailmanpankin toteuttamien toimien hallinnollisissa tai julkisissa asioissa.

Asianmukainen sosiaali- ja terveydenhuoltopolitiikka on välttämätöntä konkreettisten tulosten saavuttamiseksi niin Euroopassa kuin kehitysmaissakin. Pelkästään sen varmistaminen, että huomattavia resursseja omistetaan eurooppalaisten kumppaniemme tukemiseen, ei voi riittää. Meidän on myös varmistettava, että sisäpolitiikkamme on johdonmukaista, esimerkiksi terveydenhuollon ammattilaisten maahanmuuttopolitiikka tai lääkekauppapolitiikka, sellaisella tavalla, että sisäpolitiikan globaalista vaikutuksesta voi olla hyötyä tai että se ei ainakaan aiheuta vahinkoa maailmassa eniten apua tarvitseville.

Haluaisin esittää omien toimivaltuuksieni puitteissa kaksi näkökohtaa, jotka saattavat kiinnostaa teitä, esittelijä De Keyser. Ensinnäkin sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa, jonka aiomme saada valmiiksi 27. lokakuuta mennessä, aion asettaa etusijalle laajan sosiaalialan ja tehdä työtä eurooppalaisen säätiön perussäännön laatimiseksi. Tässä työssä meidän pitäisi rohkaista Euroopassa rakenteita, kansalaisjärjestöjä ja sosiaalialan yrityksiä, niitä voitaisiin tukea niiden työssä köyhimpien maiden tai kehitysmaiden auttamiseksi erityisesti terveydenhuoltoalalla.

Lisäksi on toinen minua tällä hetkellä huolestuttava ala, ja se on väärennökset. Suunnitelmaan, jonka esittelen teille syksyllä piratismiin ja väärennyksien torjunnasta, olen laatinut monta kappaletta, jotka edellyttävät rahoitustamme ja tukeamme; kyse on väärennettyjen tavaroiden löytämisestä edistävistä tekniikasta, viestinnästä Euroopan suuren yleisön kanssa sekä henkilökunnan kouluttamisesta tullissa tai unionin ulkorajoilla.

Haluaisin kuitenkin myös kappaleen – ja olen pyytänyt tätä kollegoiltani – yhteistyöstä sellaisten maiden kanssa, joista väärennetyt tavarat ovat peräisin ja joissa ne voivat aiheuttaa huomattavaa vahinkoa terveydelle, erityisesti siinä tapauksessa, että ne ovat väärennetyjä lääkkeitä. Palaamme asiaan aikanaan.

Teille nopeasti esittelemäni analyysin perusteella unioni on hyväksynyt päätelmiä unionin roolista maailmanlaajuisessa terveystaloudessa. Ne muodostavat viitekohtamme keskustellessamme terveysasioista. Kuten sanoin, julkisen kehitysavun resurssit ovat riittämättömät, ja on yksi seikka, jonka pohjalta mietintönne analyysi osoittaa, miten olennaista tämä on. Euroopassa meillä on monia tapoja rahoittaa terveyspalveluja, ja kullakin on vahvuutensa ja heikkoutensa. Ei ole yhtä täydellistä ratkaisua, joka sopisi kaikkiin paikallisiin olosuhteisiin. On selvää, että kokonaan vapaaehtoinen vakuutusjärjestelmä, joka perustuu yksityisiin rahoitusmekanismeihin, ei myöskään riitä tarjoamaan tasapuolista ja universaalista pääsyä terveydenhuoltopalveluihin. Tästä syystä viranomaisten rooli on olennaisen tärkeä, heidän on säänneltävä ja rahoitettava terveydenhuoltopalveluja, jotta voitaisiin luoda tai varmistaa oikeudenmukaisuus- ja osallisuusperiaatteet.

Luotamme hyvin paljon parlamentin panokseen Euroopan unionin kansalaisten ja unionin muiden toimijoiden, erityisesti kansalaisjärjestöjen, yhteisvastuun vahvistamisessa ja lisäämisessä. Uskon, että unionilla on paljon opittavaa mutta myös paljon jaettavaa muun maailman kanssa ja että voimme tarjota lisäarvoa tällä alalla. Meidän on sovellettava tätä kaikkea menettelytavoissamme, jotka omaksumme kehitysmaiden terveystaloutta varten, ja itse olen osaltani iloinen, että sain vastata teille ja käyttää tilaisuutta hyväkseni ja ilmaista henkilökohtaisen sitoumukseni näihin asioihin.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Afrikassa on heikkoja maita, jotka ovat vasta selviytyneet konfliktitilanteista tai joilla ei ole riittävän vakaita instituutioita tai asianmukaisia resursseja – näiden maiden kyvyttömyys harjoittaa tehokasta julkista terveystaloutta ja taata asianmukaisiin terveyspalveluihin pääsy, muodostaa suuren haasteen ja maailmanlaajuisen vastuun. On hyvin tärkeää, että Euroopan unionilla on maailmanlaajuinen visio terveydestä ja ohjaavat periaatteet, joita on sovellettava kaikilla olennaisilla strategisilla aloilla. Koulutukseen ja valmiuksien kehittämiseen käytettävät investoinnit tuottavat myönteisiä vaikutuksia terveyteen maailmanlaajuisesti, ja kehotan Euroopan unionia aktiivisesti tukemaan pätevien terveydenhuoltoalan ammattilaisten koulutusta. Euroopan unionin jäsenvaltioiden on olennaisen tärkeää varmistaa, ettei niiden maahanmuuttopolitiikka estä terveydenhuoltoalan ammattilaisia olemasta käytettävissä kolmansissa maissa. Vaadin, että sitoumukset, jotka on annettu EU:n toimintastrategiassa kehitysmaiden terveysalan henkilöresurssikriisiin vastaamiseksi, saavat hyvää aikaan. Euroopan unionin on helpotettava kiertomuuttoa aivovuodon vähentämiseksi vaikeuksissa olevista maista.

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Saharan eteläpuolisen Afrikan väestön terveydentila kuuluu EU:n humanitaarisen politiikan ja kehitysyhteistyöpolitiikan vaikeimpiin haasteisiin. Luulen, että tilanteen tragedia tiivistyy parhaiten siihen tosiasiaan, että kyseisen alueen asukkaiden elinajanodote on suunnilleen puolet Euroopan unionin kansalaisten elinajanodotteesta. Mietinnössä kerrotaan hyvin selvästi tilanteeseen johtaneet syyt ja korostetaan tarvittavia ratkaisuja sekä osuuttamme vastuustamme. Terveydenhuoltoon myönnettyt kansainväliset varat ovat puolet koulutukseen osoitetuista varoista. Mitenkään vähätteleättä koulutusta uskon, että kyseinen epäsuhta ilmentää epähuomiota, joka on korjattava tulevaisuudessa.

Lisäksi se, että kehittyneet maat rohkaisevat Afrikan maiden lääkäreitä ja sairaanhoitajia muuttamaan maastaan, pitää nykyisen katastrofin ennallaan. Minusta nykyistä parempi tarkkanäköisyys, erityisesti Euroopan unionin maissa, kun on kyse asiantuntijoiden palkkaamisesta samankaltaisille avainaloille, edistäisi merkittävästi Afrikan terveydenhuoltojärjestelmän parantamista.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Valitettavasti universaali oikeus terveydenhoitoon on edelleen kaukana todellisuudesta. Miljoonat ihmiset eivät edelleenkään pääse perusterveydenhoitoon, monien maiden elinajanodote on yhä häpeällisen alhainen ja miljoonat lapset kuolevat edelleen tauteihin, jotka voitaisiin ennaltaehkäistä ja hoitaa. Tilanne on hyvin vakava, sillä riippuu poliittisista päätöksistä, jatkuuko se vai saadaanko katastrofaalinen tilanne päätökseen. Suurten talous- ja rahoitusryhmien edut ovat olleet

tällaisten päätösten hallitsevana voimana. Lääketeollisuuden monikansalliset yhtiöt estävät edelleen sellaisten lääkkeiden halvan tuotannon, jotka voisivat pelastaa miljoonien ihmisten hengen. Kansainväliset rahoituslaitokset määräävät edelleen niin kutsuttuja rakenteellisia mukautuksia pitämällä kiinni vastenmielisistä ulkomaisista veloista kehitysmaissa ja määräämällä leikkauksia ja yksityistämisiä terveydenhuoltoalalle, kun puutteet ovat jo valtaisia. Todellinen panos näiden maiden terveydenhuoltojärjestelmien parantamiseen edellyttäisi ensinnäkin niin kutsuttujen talouskumppanuussopimusten välitöntä torjumista, sillä niiden täytäntöönpano tavalla, jota EU yrittää tyrkyttää, pahentaa riippuvuussuhteita, ja niillä on jopa suurempi vaikutus näiden maiden painopistealoihin. Lisäksi on lopetettava kehitysmaiden ulkomaiset lainat ja tarjottava kunnollista kehitysapua ja yhteistyöpolitiikkaa.

19. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.25.)